

**Είκοσι (20) σημαντικές υποθέσεις που έχουν προσφύγει στο Διαιτητικό
Δικαστήριο Αθλητισμού (CAS)**

της
Μαριανίκας Παπαϊωάννου

*Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία που υποβάλλεται
στο καθηγητικό σώμα για την μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων
απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Μεταπτυχιακού Προγράμματος
«Οργάνωση και Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων» του Τμήματος
Οργάνωσης και Διαχείρισης του Παν/μίου Πελοποννήσου στην κατεύθυνση
«Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων».*

Σπάρτη

2013

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό σώμα:

1ος Επιβλέπων: Μάριος Παπαλουκάς επίκουρος καθηγητής

2ος Επιβλέπων: Μουντάκης Κωνσταντίνος καθηγητής , πρόεδρος τμήματος

3ος Επιβλέπων: Κυπραίος Γεώργιος, επίκουρος καθηγητής

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Μαριανίκα Παπαϊωάννου : Είκοσι (20) σημαντικές υποθέσεις που έχουν προσφύγει στο
Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού (CAS)
(Με την επίβλεψη του κ. Μάριου Παπαλουκά, επίκουρου Καθηγητή)

Η διπλωματική εργασία σχετίζεται με το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού, ένα δικαστήριο που έχει συσταθεί για την επίλυση διαφορών από τον χώρο του αθλητισμού. Αναφέρονται 20 υποθέσεις με θέματα που αφορούν τον αθλητικό χώρο. Το παρόν σύγγραμμα περιλαμβάνει την περίληψη και ανάλυση της κάθε υπόθεσης, τον λόγο προσφυγής αλλά και την απόφαση του Δικαστηρίου. Στην συνέχεια καταγράφονται πίνακες που αναφέρουν όλες τις υποθέσεις ανά χρονολογία και υπόθεση αλλά και σύμφωνα με τον αν απορρίφθηκαν ή έγιναν δεκτές. Οι υποθέσεις είναι από τον χώρο της σκοποβολής, κολύμβησης, ποδόσφαιρου, τένις και ιππασίας και ξεκινούν από το έτος 1991 έως το 2006. Οι περισσότερες υποθέσεις κατέφυγαν στο CAS για λόγους Ντόπινγκ αλλά και είτε γιατί δεν τηρήθηκαν οι όροι συμβολαίου. Άλλοι λόγοι είναι οι μεταγραφές ποδοσφαιριστών άλλα και τυχόν αποζημιώσεις ή πληρωμές που δεν τηρήθηκαν. Όλοι αυτοί οι λόγοι αλλά και ο τρόπος εκδίκασης των υποθέσεων τις καθιστά τις πιο σημαντικές στο χώρο του αθλητισμού αλλά και του αθλητικού δικαίου. Είκοσι (20) υποθέσεις που θεωρούνται σημαντικές ,είτε γιατί επέφεραν ένα αποτέλεσμα ,είτε για το περιεχόμενο της δικογραφίας τους. Αυτές οι είκοσι (20) υποθέσεις αναφέρθηκαν σε μετέπειτα υποθέσεις και στάθηκαν σταθμός για την εξέλιξη και άλλων υποθέσεων με παρόμοιο περιεχόμενο. Στην παρούσα διπλωματική αναφέρονται όλες οι υποθέσεις που ακολούθησαν μετέπειτα την κάθε υπόθεση. Καταληκτικά παρουσιάζονται τα συμπεράσματα που ανακεφαλαιώνουν την σημαντικότητα των είκοσι (20) αυτών υποθέσεων μέσα από το φάσμα όλων των υποθέσεων του Διαιτητικού Αθλητικού Δικαστηρίου.

Λέξεις κλειδιά: *δικογραφία, ντόπινγκ, αθλητισμός, κανονισμοί, έφεση*

ABSTRACT

Marianika Papaioannou: Twenty (20) important cases have applied to the Court of Arbitration for Sport (CAS)

(Under the supervision of Professor Papaloukas Marios).

The diplomatic work is related with Court of Arbitration for Sport a court that has been constituted to resolve several cases relating to the sports. Below are reported 20 affairs with subjects that concern the athletic space. The present dissertation includes the summary and analysis of each case, the reason of resort but also the decision of Court. Then are recorded tables that report the all affairs per chronology and also according to if they are turned down or became acceptable. The affairs are from the space of shooting, swimming, football, [tennis] and horse riding and begin from year 1991 until 2006. Most affairs resorted to the CAS for reasons doping but also because for breaking the terms of contract. Other reasons are the transfers of footballers but also compensations or payments that were not observed. All these reasons but also the judgment of affairs it renders to the most important in the space of sports but also in athletic right. These 20 affairs are considered so important to be reported in subsequent cases and stood basis for the judgment of other cases with similar content. In present diplomatic work are also reported the affairs that followed the initial 20 basic affairs. Concluding is presented the upshots that recap the importance of these 20 affairs through the spectrum of all the affairs of Court of Arbitration for Sport.

Key words: *brief, doping, sports, regulations, appeal*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	i
ABSTRACT.....	ii
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	iii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ.....	v
Κεφάλαιο	
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
Θεωρητικό υπόβαθρο.....	1
Διατύπωση του προβλήματος.....	1
Σκοπός- Σημαντικότητα της έρευνας.....	2
II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.....	3
Εισαγωγή.....	3
Τι είναι το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού.....	3
Κύριο μέρος της ανασκόπησης.....	6
Περίληψη και ανάλυση 20 σημαντικών υποθέσεων του CAS.....	6
1. Arbitration CAS 94/129 USA Shooting & Q. / Union Internationale de Tir (UIT).....	6
2. Arbitration CAS 2000/A/274 S. / Fédération Internationale de Natation (FINA).....	10
3. Arbitration CAS 98/200 AEK Athens and SK Slavia Prague / (UEFA).....	12
4. Arbitrage TAS 95/141 C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA).....	20
5. Arbitration CAS 96/149 A.C./Fédération Internationale de Natation Amateur.....	21
6. Arbitration CAS Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. /(FINA).....	23
7. Arbitration CAS 98/211 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA).....	25
8. Arbitration CAS 2003/O/486 Fulham FC / Olympique Lyonnais.....	29

9. Arbitration CAS 2005/A/830 S. v. FINA.....	33
10. Arbitration CAS 2005/A/899 FC Aris Thessaloniki v FIFA & New Panionios.....	35
11. Arbitration CAS 2004/A/ 690 H. v. Association of Tennis Professionals (ATP).....	38
12. Arbitrage TAS 92/73 N. / Fédération Equestre Internationale (FEI).....	41
13. Arbitration CAS 2004/A/659 Galatasaray SK v.(FIFA).....	43
14. Arbitration CAS 2006/A/1180 Galatasaray SK v Olympique de Marseille.....	48
15. Arbitration CAS 2006/A/1100 E. v. Club Gaziantepspor.....	55
16. Arbitration CAS 2004/A/748 (ROC) & V. Ekimov v. (IOC),(USOC) & T. Hamilton... 61	
17. Arbitration CAS 2003/O/482 Ariel Ortega v/ Fenerbahçe & (FIFA).....	67
18. Arbitration CAS 2003/O/527 Hamburger Sport-Verein e.V. v. Odense Boldklub.....	70
19. Arbitration CAS 95/142 L. / (FINA).....	73
20. Arbitration CAS 91/56 S. Fédération Equestre Internationale (FEI).....	75
Σημασία των επιλεγμένων αποφάσεων του CAS.....	78
Καταγραφή των 20 υποθέσεων και αναφορών σε άλλες υποθέσεις.....	100
III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	191
Δείγμα.....	191
Μέσα και διαδικασία συλλογής των δεδομένων.....	191
IV. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ.....	192
Πίνακας 1.....	192
Πίνακας 2.....	193
Πίνακας 3.....	193
Πίνακας 4.....	194
Πίνακας 5.....	194
Πίνακας 6.....	195
V. ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	196
VI. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	197

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

- Court of Arbitration for Sport (CAS)
- Union Internationale de Tir (UIT)
- Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ)
 - Διεθνές Συμβούλιο διαιτησίας για τον αθλητισμό (ICAS)
- Διεθνής Οργάνωση Δοκιμών Ντόπινγκ και Διαχείρισης (IDTM)
 - Fédération Internationale de Natation (FINA)
 - Union of European Football Associations (UEFA)
 - Fédération Internationale de Football Association (FIFA)
 - Association of tennis professional (ATP)
 - World Anti-Doping Agency (WADA)
 - United States Anti-Doping Agency (USADA)
 - International Olympic Committee (IOC)
 - Olympic Movement Anti-Doping Code (“OMAC”)
 - Adverse Analytical Finding (AAF)
 - International Standard for Laboratories (ISL)
 - Union Cycliste Internationale (UCI)
 - International Association of Athletics Federations (IAAF)
 - United States Olympic Committee (USOC)
 - Russian Olympic Committee (ROC)
 - Fédération Equestre Internationale (FEI)

I

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Θεωρητικό υπόβαθρο

Το Αθλητικό Διαιτητικό Δικαστήριο, είναι ένα διεθνές διαιτητικό όργανο που έχει συσταθεί για την επίλυση διαφορών που σχετίζονται με τον αθλητισμό. Η έδρα του είναι στη Λωζάνη.

Σε γενικές γραμμές, μια διαφωνία μπορεί να υποβληθεί στο CAS, εάν υπάρχει μια συμφωνία διαιτησίας μεταξύ των μερών, η οποία θα καθορίζει την προσφυγή στο CAS.

Επί του παρόντος, όλες οι Διεθνείς Ολυμπιακές Ομοσπονδίες αλλά και πολλές Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές, έχουν αναγνωρίσει τη δικαιοδοσία του CAS και έτσι περιλαμβάνεται στα καταστατικά τους μια ρήτρα διαιτησίας διαφορών που αναφέρεται σε αυτό.

Το δικαστήριο είναι αντίθετο στο να ανατρέψει αποφάσεις στον τομέα της αναπαραγωγής, αν και μπορεί να το πράξει σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι οι υπάλληλοι ενήργησαν με κακή πίστη.

Κατά καιρούς το CAS έχει εκδικάσει πολλών ειδών υποθέσεις από όλους σχεδόν τους τομείς του αθλητισμού. Άλλες από αυτές δικαίωσαν τους ενάγοντες πλήρως, άλλες μερικώς και άλλες απορρίφθηκαν. Για ξεχωριστό λόγο η κάθε μία, που θα καταγραφεί και θα σχολιαστεί, έχει καταστεί ως σημείο αναφοράς και έχει επηρεάσει την έκβαση άλλων υποθέσεων, είτε λόγω της σπουδαιότητάς της, είτε λόγω του αντίκτυπου που είχε στο ευρύ κοινό και στον τομέα που αναφερόταν.

Διατύπωση Προβλήματος

Υποθέσεις που εξετάστηκαν από το CAS από όλους τους τομείς του αθλητισμού, όπως από το ποδόσφαιρο, το τένις, την ποδηλασία, την κολύμβηση και άλλα αθλήματα, σηματοδότησαν την ιστορία του αθλητισμού.

Θα αναφερθούν οι είκοσι (20) υποθέσεις που είτε αποτέλεσαν ορόσημο και για την εξέταση άλλων υποθέσεων από το δικαστήριο λόγω της ιδιομορφίας του θέματός τους και της απόφασης που τελικά πάρθηκε, είτε για κάποιον λόγο έγιναν ευρέως γνωστές και έμειναν στην ιστορία.

Σκοπός- σημαντικότητα της έρευνας

Παρουσίαση των διεθνών νομικών προβλημάτων και των προσπαθειών επίλυσης, που παρουσιάζονται στο χώρο του αθλητισμού. Επισημάνση των ιδιαιτεροτήτων του αθλητισμού από τη σκοπιά της νομικής επιστήμης.

Με την ολοκλήρωση της έρευνας οι αναγνώστες θα γνωρίζουν:

- Τη δομή της διεθνούς αθλητικής οργάνωσης
- Τις ιδιαιτερότητες του αθλητισμού
- Τις δυσχέρειες εφαρμογής του κοινού δικαίου στον αθλητισμό
- Τον τρόπο νομικής αντιμετώπισης των προβλημάτων που παρουσιάζονται σε διεθνές επίπεδο στον αθλητισμό.
- Την αρμοδιότητα των διεθνών οργάνων επίλυσης των αθλητικών διαφορών
- Τις ιδιαιτερότητες της διεθνούς και ευρωπαϊκής αθλητικής αγοράς
- Τους βασικούς κανόνες ανταγωνισμού στην αθλητική αγορά

II

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Εισαγωγή

Σκοπός της έρευνας είναι από τις 470 υποθέσεις που έχει εξετάσει συνολικά το CAS, να απομονωθούν, να καταγραφούν και να αναλυθούν οι λόγοι που επιλέχθηκαν, οι 20 επικρατέστερες υποθέσεις, σύμφωνα με τα κριτήρια της σημαντικότητας του θέματος της υπόθεσης αλλά και της απήχησης που είχαν.

Τι είναι το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού.

Court of Arbitration for Sport (CAS)

Το αθλητικό Διαιτητικό Δικαστήριο είναι ένα διεθνές διαιτητικό όργανο που έχει συσταθεί για την επίλυση διαφορών που σχετίζονται με τον αθλητισμό. Η έδρα του είναι στη Λωζάννη και τα δικαστήρια βρίσκονται στη Νέα Υόρκη, στο Σύδνεϋ και στη Λωζάννη της Ελβετίας. Τα προσωρινά δικαστήρια χτίστηκαν στις εκάστοτε Ολυμπιακές πόλεις υποδοχής.

Δικαιοδοσία

Σε γενικές γραμμές, μια διαφωνία μπορεί να υποβληθεί στο CAS, μόνο εάν υπάρχει μια συμφωνία διαιτησίας μεταξύ των μερών, η οποία θα καθορίζει την προσφυγή στο CAS. Σύμφωνα με το άρθρο 61 του Ολυμπιακού Χάρτη, όλες οι διαφορές σε σχέση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες μπορούν να υποβληθούν μόνο στο CAS. Επί του παρόντος, όλες οι Διεθνείς Ολυμπιακές Ομοσπονδίες αλλά και πολλές Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές, έχουν αναγνωρίσει τη δικαιοδοσία του CAS και έτσι περιλαμβάνεται στα καταστατικά τους μια ρήτρα διαιτησίας διαφορών που αναφέρεται σε αυτό. Μέσα από τη συμμόρφωση με τον Παγκόσμιο Κώδικα Αντί-Ντόπινγκ του 2009, όλες οι Διεθνείς Ολυμπιακές Ομοσπονδίες έχουν αναγνωρίσει την αρμοδιότητα του CAS για αντί-ντόπινγκ. Στις αποφάσεις του CAS μπορεί να ασκηθεί έφεση στο Ελβετικό Ομοσπονδιακό Δικαστήριο .

Ιστορία

Μετά την ανάμειξη του αθλητισμού με την πολιτική, το σώμα είχε αρχικά σχεδιαστεί από την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ), όπου πρόεδρος ήταν ο Χουάν Αντόνιο Σάμαρανκ, για να ασχοληθεί με τις διαφορές που προκύπτουν κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων. Ιδρύθηκε ως μέρος της ΔΟΕ το 1984 .

Το 1994 σε μια υπόθεση που εκδικάστηκε από το CAS ,έγινε έφεση στο Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Ελβετίας , αμφισβητώντας την αμεροληψία του CAS. Το ελβετικό δικαστήριο έκρινε ότι το CAS ήταν ένα πραγματικό δικαστήριο της διαιτησίας, αλλά επέστησε την προσοχή στις πολλές συνδέσεις μεταξύ του CAS και της ΔΟΕ.

Σε απάντηση, το CAS υποβλήθηκε σε μεταρρυθμίσεις, για να καταστεί περισσότερο ανεξάρτητο από τη ΔΟΕ, τόσο οργανωτικά, όσο και οικονομικά. Η μεγαλύτερη αλλαγή που προκύπτει από τη μεταρρύθμιση αυτή,είναι η δημιουργία ενός "Διεθνούς Συμβουλίου διαιτησίας για τον αθλητισμό" (ICAS) ,για να δούμε μετά τη λειτουργία και τη χρηματοδότηση του CAS, παίρνοντας έτσι τη θέση της ΔΟΕ. Από το 2004 , οι πιο πρόσφατες περιπτώσεις που εξετάστηκαν από το CAS ασχολήθηκαν με τις διαφωνίες στις μεταγραφές στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο ή με το ντόπινγκ .

Νομολογία

Τον Νοέμβριο του 2009 η πρώτη υπόθεση του CAS αφορούσε τα αθλητικά διαβατήρια , όταν ανέλαβε την υπόθεση διετούς αναστολής του σκέιτερ Claudia Pechstein . Τον Μάρτιο του 2011, το δικαστήριο ανέστειλε δύο Ιταλούς ποδηλάτες, τον Franco Pellizotti και τον Pietro Caucchioli , για δύο χρόνια, με βάση κάποια στοιχεία που βρεθήκαν στο αίμα τους.

Τον Οκτώβριο του 2011, σε μια υπόθεση που επηρέαζε τους Θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012, το δικαστήριο έκρινε ότι ένα μέρος του Ολυμπιακού Χάρτη παραβίασε τον Παγκόσμιο Κώδικα Αντί-ντόπινγκ. Ο κανόνας Οσάκα εμπόδιζε τους αθλητές να αγωνίζονται για τουλάχιστον έξι μήνες, λόγω αντί-ντόπινγκ παραβάσεων σε Ολυμπιακούς Αγώνες ως τη λήξη της αναστολής τους.

Το δικαστήριο αργότερα επαναβεβαίωσε την απόφαση αυτή, όταν χρησιμοποιήθηκε μια νομολογία του Βρετανικού Ολυμπιακού συνδέσμου που εμπόδιζε την επιλογή των αθλητών λόγω κυρώσεων ντόπινγκ. Τόσο η ΔΟΕ όσο και η ΒΟΑ ανταποκρίθηκαν με εκστρατεία για την προσθήκη ενός παρόμοιου κανονισμού στην επόμενη επικαιροποίηση του Κώδικα, η οποία θα είναι σε ισχύ από το καλοκαίρι των Ολυμπιακών Αγώνων του 2016 .

Το δικαστήριο είναι απρόθυμο να ανατρέψει τις αποφάσεις στον τομέα της αναπαραγωγής , αν και μπορεί να το πράξει σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι οι υπάλληλοι ενήργησαν με κακή πίστη.

Το δικαστήριο αποφάνθηκε το 2006 ότι το Γιβραλτάρ έχει βάσιμους λόγους για την ένταξη του στο UEFA , αναγκάζοντας τον οργανισμό να παραδώσει προσωρινή υπαγωγή. Στο επόμενο συνέδριο της UEFA ωστόσο, το Γιβραλτάρ απορρίφτηκε συντριπτικά σε μια ψηφοφορία, που οφείλεται στην πίεση από την Ισπανία, αψηφώντας την απόφαση του CAS. Το 2010 η ιρλανδική ποδοσφαιρική ομοσπονδία πήρε την υπόθεση του CAS μετά την αποτυχία του FIFA να αποτρέψει τον Ποδοσφαιρικό Σύλλογο της Ιρλανδίας από την επιλογή των Βόρεια-ιρλανδικών-γεννημένων παικτών που δεν είχαν καμία σχέση αίματος με τη Δημοκρατία. Το CAS αποφάνθηκε υπέρ της FAI και της FIFA, επιβεβαιώνοντας ότι ήταν σωστή η εφαρμογή των κανονισμών.

Κύριο μέρος της ανασκόπησης

Περίληψη και ανάλυση είκοσι (20) σημαντικών υποθέσεων του CAS

1. Arbitration CAS 94/129 USA Shooting & Q. / Union Internationale de Tir (UIT), award of 23 May 1995

Panel: Mr. Jan Paulsson (France), President; Mr. Denis Oswald (Switzerland); Mr. Luc Argand (Switzerland)

Upheld

Ντόπινγκ ενός σκοπευτή (εφεδρίνη).

Αποκλεισμός και αναστολή για 3 μήνες

Απουσία ενός κανόνα αντικειμενικής ευθύνης στους κανονισμούς ANTIDOPING UIT

Πρέπει να αποδειχτεί η ενοχή από πρόθεση του σκοπευτή για να τιμωρηθεί

Να τηρηθεί το Δικαίωμα ακρόασης και η δέουσα διαδικασία

Ο Q αθλητής αγωνίστηκε ως μέλος της Ομάδας Σκοποβολής των ΗΠΑ σε εκδηλώσεις skeet των ανδρών υπό την αιγίδα της Union Internationale de Tir (UIT) στο Κάιρο τον Απρίλιο του 1994. Ο διαγωνισμός skeet πραγματοποιήθηκε σε δύο ημέρες. Μετά την πρώτη ημέρα ο Q ήταν στη δεύτερη θέση και αισθανόταν άρρωστος για αρκετές ημέρες αλλά η κατάστασή του επιδεινώθηκε απότομα εκείνο το βράδυ. Είχε πυρετό, βήχα, και παραισθήσεις. Δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Γύρω στις 03.00 π.μ. κάλεσε τον προπονητή της ομάδας Shooting των ΗΠΑ ο οποίος κάλεσε αμέσως το γιατρό του ξενοδοχείου, τον κ. Z.

Μετά από διεξοδική εξέταση ο γιατρός διέγνωσε βρογχίτιδα και μια μόλυνση στο στήθος. Συνέστησε να λάβει φαρμακευτική αγωγή, επιστρέφοντας με αντιβιοτικά και σιρόπι για τον βήχα. Ο Q κατέθεσε ενώπιον της επιτροπής ότι το εμφιαλωμένο σιρόπι για τον βήχα ήρθε σε ένα κουτί, στο οποίο υπήρχε γραφή που φαίνεται να είναι αραβικά και την οποία δεν είχε αντιληφτεί. Το ίδιο το μπουκάλι, δήλωσε ότι ήταν σημαδεμένο. Η USOC Κάρτα Ελέγχου των Ναρκωτικών παρουσιάστηκε στον Δρ Z. Αυτή η κάρτα περιείχε έναν κατάλογο φαρμάκων και περιελάμβανε διάκριση μεταξύ των επιτρεπτών και απαγορευμένων ουσιών, τις απαγορευμένες ουσίες (με κόκκινο χρώμα) και τις επιτρεπόμενες ουσίες (σε μπλε χρώμα).

Επίσης επεξηγήθηκε στο γιατρό, ότι ο Q. θα αγωνιζόταν σε μια εκδήλωση του Παγκοσμίου Κυπέλλου, ότι δεν επιτρέπεται να λάβει οποιαδήποτε από τις απαγορευμένες ουσίες, και ότι εάν υπήρχε πιθανότητα για λήψη απαγορευμένης ουσίας, θα γινόταν αντιληπτή από τον έλεγχο την επόμενη μέρα.

Ο Δρ Z. είχε μια καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας. Φάνηκε να εξετάζει την κάρτα με μεγάλη φροντίδα. Σημείωσε ότι τα αντιβιοτικά που συνέστησε εμφανίζονται με μπλε χρώμα και ως εκ τούτου επιτρέπονται. Ίσως δεν είχε δει ότι αναφέρονται κάτω από τον τίτλο "απαγορεύονται - Φάρμακα για κρύωμα" όπου υπήρχαν αναφορές σε "εφεδρίνη, ψευδό-εφεδρίνη κτλ ... ". Εναλλακτικά, δεν γνώριζε ότι το σιρόπι για τον βήχα, ανήκει στην κατηγορία των "Bronchophane", και στην πραγματικότητα περιέχει εφεδρίνη.

Σε κάθε περίπτωση ο Δρ Z. είπε στον Q. και τον προπονητή του ότι ούτε τα αντιβιοτικά ούτε το σιρόπι για τον βήχα ήταν απαγορευμένα σύμφωνα με την Κάρτα Ελέγχου των ουσιών. Υπέγραψε ένα χειρόγραφο σημείωμα δηλώνοντας ότι ο Q. Έπασχε από «βρογχίτιδα και λοίμωξη αναπνευστικού με βήχα» και ότι ο ίδιος (ο Δρ Z.) συνέστησε το "Duricef" (Το αντιβιοτικό) και το "σιρόπι Bronchophane".

Ο Q. πήρε μερικές γουλιές από το σιρόπι για τον βήχα εκείνη τη νύχτα και στη συνέχεια λίγες το επόμενο πρωί. Ο Q κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στην εκδήλωση αργότερα την ίδια ημέρα. Ως νικητής χρυσού μεταλλίου κλήθηκε να περάσει από ντόπινγκ τεστ. Ο Q. και ο βοηθός του προπονητή του υπέγραψαν το ρεκόρ του στο έντυπο Ελέγχου Ντόπινγκ του UIT, το οποίο φέρει την αναφορά που προβλέπεται για τα "φάρμακα που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων επτά ημερών, "και ο Q. Δήλωσε ότι είχε κάνει λήψη των φαρμάκων duricef και Bronchophane.

Στις 19 Μαΐου 1994 ο Γενικός Γραμματέας του UIT ενημέρωσε την ομοσπονδία σκοποβολής των Η.Π.Α με επιστολή, ότι το "A" Δείγμα είχε θετικά αποτελέσματα. Η ομοσπονδία σκοποβολής ρωτήθηκε αν επιθυμούσε να επωφεληθεί από το δικαίωμα τους να ορίσουν έναν τρίτο που θα τους εκπροσωπήσει στη δοκιμή του "B" Δείγματος. Για λόγους κόστους, η ομοσπονδία σκοποβολής των ΗΠΑ αρνήθηκε να το πράξει, αλλά συμφώνησε με τον διορισμό του Δρ Heinz Losel, προέδρου της UIT υγειονομικής επιτροπής, να ενεργήσει ως παρατηρητής της διαδικασίας. Με τον τρόπο αυτό, η ομοσπονδία σκοποβολής επεδίωξε να μην παραιτηθεί από το δικαίωμα να αμφισβητήσει την εγκυρότητα της διαδικασίας, ή τα αποτελέσματα των δειγμάτων "A" ή "B".

Η δειγματοληψία διεξήχθη στις 22 Ιουνίου 1994, από τον καθηγητή Donike στο εργαστήριό του, στην Κολωνία. Σε αίτημα της ομοσπονδίας σκοποβολής το "B" δείγμα ελέγχθηκε, όχι μόνο για να διαπιστωθεί κατά πόσον ήταν παρούσα η εφεδρίνη αλλά και το επίπεδο της εφεδρίνης και αν τα άλλα συστατικά του σιροπιού βήχα Bronchorhane ήταν παρόντα στο δείγμα. Τα αποτελέσματα επιβεβαίωσαν την παρουσία της εφεδρίνης (με προφανώς υψηλό επίπεδο - 85 ppm), σε συνδυασμό με την παρουσία και των άλλων ουσιών που αναφέρονται από το κατασκευαστή ως συστατικά του Bronchorhane.

Το UIT ενημέρωσε την ομοσπονδία σκοποβολής των Η.Π.Α για τα αποτελέσματα αυτά και προγραμμάτισε μια συνεδρίαση της εκτελεστικής επιτροπής της για 20 Ιουλίου 1994, στην οποία θα αποφασιζόταν ποια θα ήταν η μοίρα του Q. Ούτε ο Q. ούτε η ομοσπονδία σκοποβολής εκπροσωπηθήκαν κατά τη διαδικασία, παρά τα αιτήματα τους να τους επιτραπεί. Ωστόσο, ένα λεπτομερές αρχείο αποδεικνύει τα παραπάνω γεγονότα της 31ης Μαΐου 1994, το οποίο είχε παρασκευαστεί από την ομοσπονδία και υποβλήθηκε στην Επιτροπή.

Την 1η Αυγούστου 1994, η UIT ενημέρωσε την ομοσπονδία για την απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής ως εξής:

«Οι αναλύσεις έδειξαν ότι η αναλογία της εφεδρίνης με τις άλλες ουσίες στο σιρόπι Bronchorhane είναι τέτοια ώστε καμία άλλη πρόσθετη εφεδρίνη δεν λήφθηκε, εκτός από το σιρόπι για τον βήχα, Bronchorhane. Η Εκτελεστική Επιτροπή έλαβε ως δεδομένο ότι τα στοιχεία που δίνονται από τον σκοπευτή, τους προπονητές του αλλά και τον συγκάτοικό του, είναι αληθή. Η Εκτελεστική Επιτροπή είναι πεπεισμένη ότι ο Q. δεν είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει απαγορευμένη φαρμακευτική αγωγή, προκειμένου να βελτιώσει την απόδοσή του και να αποκτήσει πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών του. Η τιμή του Q ως σκοπευτής, δεν αμφισβητήθηκε από την εκτελεστική επιτροπή. Ωστόσο, η Εκτελεστική Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ο παίκτης αγωνίστηκε υπό την επίδραση της εφεδρίνης, σ' ένα σημαντικό ποσοστό. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης όλων των αθλητών ακολουθείται πάντα από την εκτελεστική επιτροπή. Έχει επιβεβαιωθεί από την ιατρική έρευνα των Υγειονομικών Επιτροπών της ΔΟΕ και της UIT, ότι η "εφεδρίνη" μπορεί να έχει μια επίδραση στην τόνωση των επιδόσεων και ως εκ τούτου η Εκτελεστική Επιτροπή με ομόφωνη απόφαση και μία αποχή, έλαβε την απόφαση αναστολής του Q. για την ακούσια χρήση του απαγορευμένου φαρμάκου για

3 μήνες, δηλαδή από 7 Απρ έως 6 Ιουν 1994. Τα αποτελέσματα του σκοπευτή στο Skeet ακυρώθηκαν και παρακαλείται να επιστρέψει το μετάλλιο και το δίπλωμα.»

Το 1994 η εκδήλωση του Καΐρου χαρακτηρίστηκε ως ένα γεγονός, του οποίου ο νικητής κέρδισε (για τη χώρα του), μία από τις τρεις πιθανές θέσεις εκπροσώπησης της σκοποβολής για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1996. Ως αποτέλεσμα της ακύρωσης του Q, η ομοσπονδία σκοποβολής των Η.Π.Α χάνει αυτόματα μια εκπροσώπηση στους ολυμπιακούς αγώνες αλλά και την πιθανότητα απόκτησης μεταλλίου.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό:

1. Χορηγεί την απαλλαγή που ζητήθηκε από τους προσφυγόντες, και ως εκ τούτου:
 - επαναφέρει τον Q ως τον νικητή του UIT το 1994 στο Κάιρο, στο παγκόσμιο πρωτάθλημα κυπέλλου και το δικαίωμα του να διατηρήσει το χρυσό μετάλλιο από το γεγονός αυτό, και
 - διευκρινίζει ότι η ομοσπονδία σκοποβολής των ΗΠΑ έχει το δικαίωμα για τον τίτλο, ως η Ολυμπιακή χώρα υποδοχής της ποσόστωσης, που είχε κερδίσει ως αποτέλεσμα της απόδοσης του Q. (ενώ αναγνωρίζεται ότι αυτή η υποδοχή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην πράξη, στο βαθμό που οι αθλητές των ΗΠΑ έχουν ήδη επιτύχει το μέγιστο των τριών slots για κάθε χώρα)
2. Δεν κάνει καμία επιδίκαση των εξόδων.

2. Arbitration CAS 2000/A/274 S. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 19 October 2000

Panel: Mr. Yves Fortier QC (Canada), President; Prof. Massimo Coccia (Italy); Mr. Denis Oswald (Switzerland)

Dismissed

Κολύμπι, Ντόπινγκ (τεστοστερόνη)

Το βάρος της απόδειξης

Δικαίωμα ακρόασης

Η S είναι μια κολυμβήτρια με άδεια από την Ιταλική Ομοσπονδία Κολύμβησης. Ο εναγόμενος, είναι η ("FINA"), η διεθνής ομοσπονδία που διέπει το άθλημα της κολύμβησης σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Ιταλική Ομοσπονδία κολύμβησης είναι μέλος της FINA. Οι κανόνες του Ελέγχου Ντόπινγκ της FINA είναι εκείνοι που περιέχονται στο Εγχειρίδιο 1998 – 2000 της FINA, όπως συμπληρώθηκε με τις κατευθυντήριες γραμμές του Ελέγχου Ντόπινγκ FINA των "Παλιών Κανόνων".

Οι «Νέοι Κανόνες» τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιουνίου 1999 και δεν διαφέρουν ουσιωδώς από τους παλιούς κανόνες, με εξαίρεση μία συγκεκριμένη διάταξη. Οι νέοι κανόνες περιλαμβάνουν τα εξής: επιπλέον πρόβλεψη στο Παράρτημα A της κλάσεως Γ.1 «αναβολικά ανδρογόνα στεροειδή».

Στις 22-24 Ιανουαρίου 1999, η S αγωνίστηκε στη Λυών της Γαλλίας. Κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, η S υποβλήθηκε σε έλεγχο ντόπινγκ ρουτίνας στις 24 Ιανουαρίου 1999. Τα ούρα που συλλέχτηκαν από την S τοποθετήθηκαν σε δύο σφραγισμένα μπουκάλια (τα "A" και "B" δείγματα). Στη συνέχεια τα δείγματα που υποβλήθηκαν για ανάλυση σε ΔΟΕ (διαπιστευμένο εργαστήριο, Laboratoire National deDépistage du Dopage, σε Châtenay-Malabry στη Γαλλία). Το εργαστήριο πραγματοποιεί μία ανάλυση του "A" δείγματος στις 17 Φεβρουαρίου 1999 και τα αποτελέσματα στην έκθεσή του με ημερομηνία 18 Φεβρουαρίου

1999 είναι τα εξής: T / E Ratio = 6,9 (d = 1,019) - τεστοστερόνη = 745 ng / ml - Eritestosterone = 108 ng / ml Ανδροστερόνη 13980 ng / ml - ετιοχολανολόνη 14.600 ng / ml.

Κατόπιν αιτήματος της S και της Ιταλικής Ομοσπονδίας Κολύμβησης, το Εργαστήριο ανάλυσε στη συνέχεια, τα "B" δείγματα, στις 9-10 Ιουνίου 1999, και ανέφερε τα ακόλουθα αποτελέσματα στην έκθεσή του, με ημερομηνία 11 Ιουνίου 1999: στο πλαίσιο του επανελέγχου που ζητήθηκε από την Ιταλική Ομοσπονδία κολύμβησης αποδείχθηκε μια πολύ υψηλή συγκέντρωση τεστοστερόνης (545 ng / ml), μιας T / E αναλογίας 7.9 στα ούρα της.

Η Ιταλική Ομοσπονδία κολύμβησης ξεκίνησε στη συνέχεια μια ιατρική έρευνα, συμπεριλαμβανομένης μιας ορμονικής μελέτης. Μετά την εξέταση των αποτελεσμάτων της ιατρικής έρευνας αυτής, η Ιταλική Ομοσπονδία με επιστολή της στις 3 Φεβρουαρίου 2000, συμπεραίνει ότι η αυξημένη T / E μπορεί να οφείλεται σε παθολογικά αίτια. Με βάση αυτό το συμπέρασμα, η Ιταλική Ομοσπονδία αποφάσισε να μην επιβάλλει κυρώσεις στην S.

Στις 19 Φεβρουαρίου 2000, η FINA αποφάσισε ότι η Ιταλική Ομοσπονδία δεν είχε εφαρμόσει σωστά τους Κανόνες ελέγχου Ντόπινγκ και ότι υπέπεσε σε πλάνη με το να αποφασίσει να μην επιβάλει κυρώσεις .Η αθλήτρια βρέθηκε να έχει διαπράξει αδίκημα σύμφωνα με τους Κανόνες ντόπινγκ DC 2,1 (α) και DC 9.1.1.Έτσι αναστέλλεται για τέσσερα (4) έτη, αρχής γενομένης στις 25 Μαρτίου 2000. Στις 4 Μαΐου 2000, η S κατέθεσε προσφυγή κατά της απόφασης.

Το CAS αποφάσισε:

1. Η προσφυγή που άσκησε η S. στις 4 Μαΐου 2000 απορρίπτεται.
2. Η απόφαση που εκδίδεται από τον FINA στις 25 Μαρτίου 2000 επιβεβαιώνεται.

3.Arbitration CAS 98/200 AEK Athens and SK Slavia Prague / Union of European Football Associations (UEFA), award of 20 August 1999

Panel: Mr. Massimo Coccia (Italy), President; Dr. Christoph Vedder (Germany); Dr. Dirk-Reiner Martens (Germany)

Dismissed

ποδόσφαιρο

Συγκρούσεις ενδιαφέροντος που σχετίζονται με την πολυμετοχικότητα ιδιοκτησίας στην ίδια διοργάνωση

Η εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου στον αθλητισμό

Κατάσταση της UEFA σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο

Δικαίωμα ακρόασης

Η αρχή της διαδικαστικής αμεροληψίας

Ο αιτών AEK ΠΑΕ (εφεξής «AEK») είναι μια ελληνική ποδοσφαιρική ομάδα η οποία έχει συσταθεί σύμφωνα με τους νόμους της Ελληνικής Δημοκρατίας και έχει έδρα την Αθήνα. Η AEK παίζει σήμερα στην ελληνική Α εθνική και όλα αυτά τα χρόνια έχει προκριθεί για τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, που διοργανώνει η UEFA. Στο τέλος της σεζόν 1997/98 η AEK, στο ποδόσφαιρο κατείχε την τρίτη θέση στο ελληνικό πρωτάθλημα, και έτσι δικαιούται να συμμετάσχει στη διασυλλογική διοργάνωση της UEFA, την περίοδο 1998-1999 που ονομάζεται «UEFA Cup». Η AEK ανήκει σε ποσοστό 78,4% στην ENIC Hellas SA, μια εταιρεία που ελέγχεται εξ ολοκλήρου μέσω θυγατρικών, από την αγγλική εταιρεία ENIC plc.

Ο αιτών SK Slavia Praha (εφεξής «Slavia») είναι μια τσεχική ποδοσφαιρική ομάδα η οποία έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Τσεχικής Δημοκρατίας και έχει την έδρα της στην Πράγα. Η Slavia παίζει σήμερα στην Α εθνική της Τσεχίας-Μοραβίας και όλα αυτά τα χρόνια έχει συχνά προκριθεί για τους αγώνες UEFA. Στο τέλος της σεζόν 1997/98, η Slavia κατέλαβε τη δεύτερη θέση στο πρωτάθλημα Τσεχίας-Μοραβίας, και έτσι δικαιούται να συμμετάσχει στο, UEFA Cup του 1998/99. Η Slavia ανήκει, κατά 53,7% στην Football ENIC Management Sarl, μια εταιρεία που ελέγχεται εξ ολοκλήρου, μέσω θυγατρικών, την ENIC plc.

Τόσο η ΑΕΚ όσο και Slavia είναι υπό τον έλεγχο της ENIC plc (στο εξής «ENIC»), μια εταιρεία που έχει συσταθεί σύμφωνα με τους νόμους της Αγγλίας και είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο του Λονδίνου. Κατά τα τελευταία δύο χρόνια η ENIC, μέσω θυγατρικών, έχει επενδύσει σε αρκετές ευρωπαϊκές ποδοσφαιρικές ομάδες, αποκτώντας τον έλεγχο των συμφερόντων της ΑΕΚ, της Slavia, και του ιταλικού συλλόγου Vicenza Calcio Spa, της Ελβετικής ομάδας FC Basel, καθώς και δικαιώματα μειοψηφίας του Σκωτσέζικου Rangers FC.

Ο εναγόμενος Union of European Football Associations, (Ένωση των Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών) (στο εξής «UEFA»), είναι μια ένωση η οποία έχει την έδρα της στο Nyon της Ελβετίας, και απαρτίζεται από 51 μέλη, όσες είναι και οι ομοσπονδίες ποδοσφαίρου σ' όλη την Ευρώπη. Η UEFA είναι αρμόδια για το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο, ασχολείται με όλα τα θέματα που αφορούν στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο και την άσκηση των ρυθμιστικών, εποπτικών και πειθαρχικών λειτουργιών, πάνω στις εθνικές ενώσεις, τα σωματεία, τους υπαλλήλους και τους παίκτες. Βάσει του καταστατικού της UEFA, οι ενώσεις μέλη πρέπει να συμμορφώνονται με το εν λόγω καταστατικό, με άλλους κανονισμούς και αποφάσεις, και να τις εφαρμόζουν στους δικούς συλλόγους και μέλη τους. Μέχρι την περίοδο 1998/99 η UEFA διοργάνωσε τρεις βασικές διοργανώσεις μεταξύ σωματείων: «the Champions' League, the Cup Winners' Cup and the UEFA Cup. Η UEFA πρόσφατα αποφάσισε να ακυρώσει το Cup Winners' Cup και, από την περίοδο 1999/2000, μείωσε τις συμμετοχές στις διασυλλογικές διοργανώσεις του Champions 'League και του UEFA Cup.

Κατά τη διάρκεια του 1997 η ENIC απέκτησε τα ανωτέρω δικαιώματα της ΑΕΚ, της Slavia και της Vicenza. Το 1997-1998, οι τρεις σύλλογοι συμμετείχαν στο UEFA Cup Winners ' Cup και κατείχαν όλες τις προδιαγραφές για τον τελικό. Σε αυτό το στάδιο, οι τρεις ομάδες που ανήκουν στην ENIC, σχεδιάστηκε να μην παίξουν η μια εναντίον της άλλης και μόνο μία από αυτές θα έφτανε στα ημιτελικά (η ΑΕΚ έχασε από τον ρωσικό σύλλογο Λοκομοτίβ της Μόσχας, η Slavia έχασε από τη γερμανική ομάδα VfB Stuttgart club, ενώ η Βιτσέντζα νίκησε την ολλανδική ομάδα Roda JC). Όντας αντιμέτωποι με μια κατάσταση όπου τρία από τα οκτώ σωματεία στον ίδιο διαγωνισμό, ανήκαν σε έναν μόνο ιδιοκτήτη, η UEFA άρχισε να εξετάζει τα προβλήματα που διακυβεύονται.

Στις 24 Φεβρουαρίου 1998 κατόπιν αιτήσεως της ENIC, οι εκπρόσωποι της UEFA και της ENIC κλήθηκαν προκειμένου να συζητήσουν το ζήτημα της «κυριότητας των multi-club»,

δηλαδή τα ηθικά και μη ηθικά ερωτήματα που προκύπτουν από το γεγονός, ότι δύο ή περισσότερα σωματεία που ελέγχονται από τον ίδιο ιδιοκτήτη, θα λάβουν μέρος στον ίδιο διαγωνισμό. Σε αυτή την συνάντηση η ENIC πρότεινε στην UEFA ένα «κώδικα δεοντολογίας» που πρέπει να υιοθετηθεί από τους ποδοσφαιρικούς συλλόγους, με σκοπό να πείσουν την UEFA, να μην υιοθετήσουν έναν κανόνα που απαγορεύει στις ομάδες με κοινό ιδιοκτησιακό καθεστώς να συμμετέχουν στην ίδια διοργάνωση της UEFA.

Μετά τη συνάντηση, η ENIC αντάλλαξε αλληλογραφία με την UEFA και υπέβαλλε ένα σχέδιο του κώδικα δεοντολογίας για εξέταση. Εν συνεχεία, η UEFA αναφέρθηκε στο θέμα της πολλαπλής κυριότητας σε ορισμένα από τα εσωτερικά του όργανα, δηλαδή την Επιτροπή Μη-Ερασιτεχνών ποδόσφαιρου, τη νομική επιτροπή και την επιτροπή των διαγωνισμών. Αυτοί κατέληξαν στο συμπέρασμα, ότι δεν υπήρχε καμία εγγύηση και ότι ο κώδικας δεοντολογίας θα πρέπει να εφαρμόζεται αποτελεσματικά και ότι δεν θα αποτελούσε βιώσιμη λύση. Ως εκ τούτου συστήθηκε στην εκτελεστική επιτροπή της UEFA, να θεσπίσει τον επίμαχο κανόνα στην παρούσα δικοινοβουλευτική διαδικασία.

Στις 7 Μαΐου 1998, η UEFA απέστειλε στις ενώσεις-μέλη της διάφορα έγγραφα, όπου γνωστοποιούσε τα σωματεία που δικαιούνται να συμμετέχουν στο Κύπελλο UEFA 1998-1999. Συγκεκριμένα, η UEFA έστειλε τους κανονισμούς και τα έντυπα εισόδου για το Κύπελλο UEFA το 1998-1999 και το βιβλίο «Ασφάλεια και προστασία στο γήπεδο σε όλους τους αγώνες στις διοργανώσεις της UEFA». Στον κανονισμό της UEFA Cup καθορίζονται οι όροι συμμετοχής, χωρίς καμία αναφορά στους περιορισμούς σχετικά με την ιδιοκτησία των multi-club. Επιπλέον, οι κανονισμοί δεν κάνουν αναφορά για μελλοντικές τροποποιήσεις, εκτός από την περίπτωση «ανωτέρας βίας». Εκείνη την εποχή, σύμφωνα με τους Κανονισμούς, τόσο η AEK όσο και η Slavia είχαν το δικαίωμα να συμμετέχουν στο Κύπελλο UEFA το 1998-1999, λόγω των αποτελεσμάτων τους το 1997-1998 στα εθνικά πρωταθλήματα.

Στις 19 Μαΐου 1998, η Εκτελεστική Επιτροπή της UEFA οριστικοποίησε το θέμα της ιδιοκτησίας των multi-club και εξέδωσε τον κανόνα στην παρούσα διαδικασία (στο εξής η «επίδικη ρύθμιση»). Η επίμαχη διάταξη, έφερε τον τίτλο, «Ακεραιότητα στις διασυλλογικές διοργανώσεις της UEFA: ανεξαρτησία των σωματείων» και έχει ως εξής:

«Α. Γενική αρχή

Είναι θεμελιώδους σημασίας η αθλητική ακεραιότητα των διοργανώσεων της UEFA να προστατεύεται. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, η UEFA διατηρεί το δικαίωμα να παρεμβαίνει και να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα σε οποιαδήποτε περίπτωση, κατά την οποία προκύπτει, ότι το ίδιο πρόσωπο ή νομική οντότητα, είναι σε θέση να επηρεάσει τη διαχείριση, τη διοίκηση ή ακόμα και την αθλητική απόδοση, περισσότερων από μία ομάδες που συμμετέχουν στην ίδια διοργάνωση της UEFA.

B. Κριτήρια

Όσον αφορά στην συμμετοχή στις διοργανώσεις της UEFA, τα ακόλουθα κριτήρια ισχύουν επιπλέον στους αντίστοιχους κανονισμούς των εκάστοτε διοργανώσεων:

1. Απαγορεύεται η συμμετοχή σε διοργανώσεις της UEFA, είτε άμεσα είτε έμμεσα:

(α) να διατηρεί ή να διαπραγματεύεται τίτλους ή μετοχές άλλου σωματείου, ή

(β) να είναι μέλος οποιουδήποτε άλλου σωματείου, ή

(γ) να εμπλέκονται με οποιαδήποτε ιδιότητα στην εκτέλεση διοίκησης, διαχείρισης ή / και στην αθλητική επίδοση άλλου σωματείου, ή

(δ) να διατηρεί οποιαδήποτε εξουσία στη διοίκηση, στη διαχείριση ή και στην αθλητική επίδοση οποιουδήποτε άλλου σωματείου που συμμετέχει στην ίδια διοργάνωση της UEFA.

2. Κανένα πρόσωπο δεν μπορεί συγχρόνως, είτε άμεσα είτε έμμεσα, να συμμετέχει με οποιαδήποτε ιδιότητα κατά την εκτέλεση διοίκησης, διαχείρισης ή και αθλητικής επίδοσης σε περισσότερα από ένα σωματεία που συμμετέχουν στην ίδια διοργάνωση της UEFA.

3. Στην περίπτωση που δύο ή περισσότερα σωματεία βρίσκονται κάτω από κοινό έλεγχο, μόνο ένας μπορεί να συμμετέχει στην ίδια διοργάνωση της UEFA. Στο πλαίσιο αυτό, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει τον έλεγχο ενός σωματείου, όπου αυτός / αυτή / αυτό:

(α) κατέχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων, ή

(β) έχει το δικαίωμα να διορίζει ή να παύει την πλειονότητα των μελών της του σώματος των διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών, ή

(γ) είναι μέτοχος και ο μόνος που ελέγχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων βάσει συμφωνίας που έχει συνάψει με άλλους μετόχους του συλλόγου αυτού.

4. Η Επιτροπή των διασυλλογικών διοργανώσεων της UEFA θα λάβει την τελική απόφαση σχετικά με τη συμμετοχή σωματείων στις εν λόγω διοργανώσεις. Περαιτέρω, διατηρεί το

δικαίωμα να ενεργήσει έναντι των σωματείων τα οποία παύουν να πληρούν τα παραπάνω κριτήρια κατά τη διάρκεια μιας εν εξελίξει διοργάνωσης ".

Στις 20 Μαΐου 1998, η UEFA κυκλοφόρησε μια δήλωση Τύπου που ανακοινώνει την έκδοση της επίδικης ρύθμισης. Στις 26 Μαΐου 1998, η UEFA ανακοίνωσε την επίδικη ρύθμιση σε όλες τις ενώσεις-μέλη, αντίγραφο της οποίας εστάλη στην ENIC, και πληροφορεί ότι η νέα διάταξη θα τεθεί σε ισχύ από την έναρξη της νέας σεζόν.

Στη συνέχεια, σύμφωνα με την παράγραφο Β.4 από την επίμαχη διάταξη, η Επιτροπή Διαγωνισμών της UEFA αποφάσισε, ότι τα ακόλουθα κριτήρια θα καθορίσουν ποιος από τους δύο ή περισσότερους συλλόγους, που της ανήκουν, θα πρέπει να εισαχθεί σε διοργανώσεις της UEFA: πρώτον, θα γίνεται δεκτός ο σύλλογος με την υψηλότερη βαθμολογία (με βάση τα αποτελέσματα του συλλόγου από τα προηγούμενα πέντε έτη). Αν η βαθμολογία ήταν η ίδια, τότε θα γίνεται δεκτό το σωματείο με την υψηλότερη βαθμολογία σε εθνικό επίπεδο (με βάση τα προηγούμενα αποτελέσματα όλων των ομάδων μιας εθνικής ομοσπονδίας), τέλος, σε περίπτωση ίσης εθνικής βαθμολογίας, τα μέρη θα πρέπει να εξαχθούν.

Στις 25 Ιουνίου 1998, η UEFA ενημέρωσε την ΑΕΚ, ότι από τα κριτήρια που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή Διαγωνισμών της UEFA προκύπτει, η μη εισδοχή της ΑΕΚ στο Κύπελλο UEFA, ενώ στη Slavia επετράπη να αγωνιστεί. Με επιστολή της η UEFA χορήγησε στην ΑΕΚ μια τελευταία ευκαιρία να λάβει μέρος στο διαγωνισμό, εάν θα υπέβαλε δήλωση που επιβεβαιώνει την αλλαγή του ελέγχου, σύμφωνα με την επίμαχη διάταξη, έως την 1η Ιουλίου 1998 (το οποίο στη συνέχεια παρατάθηκε έως τις 20 Ιουλίου 1998).

Στις 12 Ιουνίου 1998, τα μέρη επήλθαν σε συμφωνία, με την οποία συμφώνησαν να καταθέσουν την υπό κρίση διαφορά στο Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού («CAS»), σύμφωνα με τον Κώδικα που σχετίζεται με την Διαιτησία του αθλητισμού.

Στις 15 Ιουνίου 1998, η ΑΕΚ και η Slavia κατέθεσαν στο CAS ένα αίτημα για διαιτησία, μαζί με πολλά εκθέματα, κυρίως ότι η επίμαχη διάταξη (επίδικη ρύθμιση) θα πρέπει να κηρυχθεί άκυρη. Την ίδια ημέρα, η ΑΕΚ και η Slavia κατέθεσαν επίσης αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

Η UEFA κατέθεσε απάντησή στο αίτημα των εναγόντων, για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, στις 26 Ιουνίου 1998 και κατέθεσε την απάντησή της στην αίτηση για διαιτησία, με κάποια εκθέματα, στις 22 Ιουλίου 1998.

Στις 15 Ιουλίου 1998, ο Πρόεδρος της Τακτικής του CAS προέβη σε ακρόαση στα γραφεία του CAS στην Λωζάννη, όπου τα κόμματα και οι σύμβουλοι απάντησαν στις ερωτήσεις των πραγματικών και νομικών στοιχείων, που έθεσε ο Πρόεδρος και ο δικηγόρος που αγόρευσε.

Στις 16 Ιουλίου 1998, το CAS εξέδωσε «Κανονιστική Διάταξη για αίτηση για προκαταρκτική ανακούφιση», με τη χορήγηση ασφαλιστικών μέτρων:

«1. Για τη διάρκεια αυτής της διαιτησίας, ή για όλη τη διάρκεια του 1998-1999 του UEFA Cup, όποιο από τα δύο είναι μικρότερο, ο καθ' ού δεν υποχρεούται στην απόφαση που ελήφθη από την Εκτελεστική Επιτροπή της στις 19 Μαΐου 1998, σχετικά με την "ακεραιότητα των διασυλλογικών διοργανώσεων της UEFA: ανεξαρτησία των σωματείων "

2. Ως αποτέλεσμα, ο εναγόμενος πρέπει να αποδεχτεί την ΑΕΚ στο UEFA Cup 1998-1999 και να απορρίψει τη Slavia Πράγας.

3. Οι δαπάνες του σημερινού σταδίου της διαδικασίας πρέπει να επιδικαστούν στην τελική ανάθεση ή σε οποιαδήποτε άλλη τελική διάθεση αυτής της διαιτησίας.

Ως αποτέλεσμα, η ΑΕΚ και η Slavia είχαν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στο Κύπελλο UEFA 1998-1999 (όπου αποκλείστηκαν, αφού νίκησαν μερικούς αγώνες του διαγωνισμού και δεν κατέληξαν να παίξουν ο ένας με τον άλλον).

Σύμφωνα με την προσωρινή διάταξη η οποία εξεδόθη την επόμενη μέρα, το CAS στηρίχθηκε κυρίως στο γεγονός ότι η UEFA παραβίασε τα καθήκοντα της καλής πίστης και τη διαδικαστική δικαιοσύνη, αφού, όταν θέσπισε την επίδικη ρύθμιση ήταν πάρα πολύ αργά, αφού οι κανονισμοί για το Κύπελλο της σεζόν 1998 – 1999, που δεν περιέχουν κανένα περιορισμό για πολλαπλή ιδιοκτησία, είχαν ήδη εγκριθεί, και λίγο πριν την έναρξη της σεζόν 1998/99, σε μία εποχή όπου η ENIC και τα κλαμπ μπορούσαν θεμιτώς να αναμένουν ότι δεν υπάρχει περιορισμός και δεν επρόκειτο να υιοθετηθεί για την εν λόγω σεζόν.

Η προσωρινή απόφαση του CAS παραμένει ανοιχτή για την τελική ανάθεση του ζητήματος για το αν η επίμαχη διάταξη θα μπορούσε να θεωρηθεί νόμιμη, βάσει του δικαίου του ανταγωνισμού και του αστικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία όλες οι διαπιστώσεις και οι νομικές εκτιμήσεις έγιναν εκ πρώτης όψεως, (με την επιφύλαξη του CAS ως τελικό στάδιο ανάθεσης που θα παρέχονταν μετά από επιπλέον πραγματική και νομική έρευνα).

Στις 23 Ιουλίου 1998, το CAS εξέδωσε ανακοίνωση ότι η επιτροπή διαιτησίας CAS για την παρούσα διαφορά (στο εξής η «επιτροπή») συστάθηκε με την ακόλουθη σύνθεση: κ.

Massimo Coccia ως Πρόεδρος, ο Δρ Christoph Vedder ως διαιτητής, που θα οριστεί από τους ενάγοντες και ο κ. George Abela ως διαιτητής που θα οριστεί από τον εναγόμενο.

Στις 4 Σεπτεμβρίου 1998, κατόπιν αιτήματος των εναγόντων, σύμφωνα με το άρθρο R44.3 του κώδικα, η ομάδα διέταξε τον εναγόμενο να προσκομίσει τις εκθέσεις και τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Δικαστικής Επιτροπής της UEFA και της Επιτροπής Πρωταθλημάτων της UEFA που σχετίζονται με την προκειμένη περίπτωση.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1998, το CAS εξέδωσε διαταγή της διαδικασίας, για λεπτομερείς κατευθυντήριες γραμμές για τη διεξαγωγή της διαδικασίας. Η διαδικασία έκδοσης διαταγής έγινε δεκτή και προσυπογράφηκε και από τις δύο πλευρές.

Στις 15 Οκτωβρίου 1998, οι ενάγοντες κατέθεσαν, μετά από αίτημά τους, έντεκα δεσμίδες με εκθέματα. Η απάντηση της UEFA, μαζί με σαράντα εκθέματα, υποβλήθηκε στο CAS στις 27 Νοεμβρίου 1998.

Στις 18 Νοεμβρίου 1998, οι προσφεύγοντες κατέθεσαν στο CAS μια αναφορά, σύμφωνα με το άρθρο R34 του κώδικα, αμφισβητώντας το διορισμό του κ. George Abela ως διαιτητή, με την αιτιολογία ότι ορισμένες συνθήκες δημιούργησαν εύλογες αμφιβολίες για την ανεξαρτησία του έναντι της UEFA και ζητούσαν την απομάκρυνσή του. Στις 25 Νοεμβρίου 1998, ο κ. Abela κοινοποίησε στο CAS ότι θεωρεί τους ισχυρισμούς των εναγόντων εντελώς αβάσιμους και αδικαιολόγητους. Ωστόσο, λόγω του γεγονότος για αμφιβολίες σχετικά με την ανεξαρτησία και την αμεροληψία του, για χάρη του CAS ένωθε ότι έπρεπε στην προκειμένη περίπτωση να παραιτηθεί από τη λειτουργία του ως διαιτητής.

Στις 3 Δεκεμβρίου 1998, κοινοποιήθηκε στο CAS ότι, σε αντικατάσταση του κ. Abela, ορίστηκε ως διαιτητής ο Δρ Dirk-Reiner Martens. Ως εκ τούτου, η ομάδα ανασυγκροτήθηκε στο νέο σχηματισμό που περιλαμβάνει τον κ. Coccia ως Πρόεδρο και τους κ.κ. Vedder και Martens ως διαιτητές. Δεν διατυπώθηκε αντίρρηση, από κανένα συμβαλλόμενο μέρος σε σχέση με το νέο σχηματισμό της ομάδας.

Στις 24 Δεκεμβρίου 1998, οι ενάγοντες κατέθεσαν στο CAS απάντησή τους στην αντιμετώπιση της UEFA. Την 1η Φεβρουαρίου 1999, η εναγόμενη κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως. Στη συνέχεια, στις 26 και 28 Φεβρουαρίου 1999 και οι δύο πλευρές υπέβαλαν τους καταλόγους των μαρτύρων και εμπειρογνομόνων, που επρόκειτο να κληθούν στην ακρόαση.

Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στις 25 και 26 Μαρτίου 1999 στο Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου στη Λωζάννη. Κατά τη διάρκεια δυο ημερών με κατάθεση μαρτύρων και πραγματογνωμόνων ακούστηκαν: ο κ. Gerald Boon (οικονομολόγος της Deloitte & Touche), ο κ. Ivo Trijbits (νομικός σύμβουλος στην ολλανδική ομάδα AFC Ajax NV), κ. Daniel Levy (διευθύνων σύμβουλος της ENIC), Σερ Τζον Σμιθ (σύμβουλος σε θέματα ασφάλειας της αγγλικής Football Association), ο Λόρδος Kingsland QC (τέως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), ο καθηγητής Paul Weiler (καθηγητής νομικής στο Harvard Law School), ο κ. Gordon Taylor (διευθύνων σύμβουλος της Ένωσης Επαγγελματιών Ποδοσφαιριστών) και ο καθηγητής Gary Roberts (καθηγητής Νομικής στο Πανεπιστήμιο Tulane). Κάθε μάρτυρας κλήθηκε από την επιτροπή να συστηθεί και να πει την αλήθεια για δηλώσεις σχετικές με τα γεγονότα, και τους γνωστοποιήθηκαν οι κυρώσεις της ψευδορκίας σύμφωνα με το άρθρο R44.2 του Κώδικα και των άρθρων 307 και 309 του Ελβετικού Ποινικού Κώδικα.

Οι διάδικοι ανέπτυξαν τα επιχειρήματά τους στις 25 Μαρτίου 1999 και τα τελικά επιχειρήματά τους στις 26 Μαρτίου 1999. Ο εναγόμενος είχε το λόγο τελευταίος, σύμφωνα με το άρθρο R44.2 του κώδικα. Στο τέλος των τελικών επιχειρημάτων και οι δύο πλευρές επιβεβαίωσαν γραπτά τις νομικές αναφορές τους, με συνήγορο που υποστήριξε για τους ενάγοντες ότι η προσωρινή παραμονή της επίμαχης διάταξης θα επεκταθεί επ' αόριστον και ότι η ανάθεση πρέπει να κοινοποιείται στα μέλη την Παρασκευή, μετά το κλείσιμο του London Stock Exchange. Στις 26 Μαρτίου 1999, μετά τα τελικά επιχειρήματα των μερών, η επιτροπή κήρυξε τη λήξη της προφορικής διαδικασίας και εξέδωσε την οριστική της απόφαση.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό:

1. Απορρίπτει τις αναφορές από την ΑΕΚ και Σλάβια Πράγας και ακυρώνει το ψήφισμα που εγκρίθηκε από την UEFA στις 19 Μαΐου 1998, για την «Ακεραιότητα των διασυλλογικών διοργανώσεων της UEFA: ανεξαρτησία των σωματείων».
2. Εν μέρει επικυρώνοντας την αναφορά της ΑΕΚ και της Σλάβια Πράγας να παραταθεί επ' αόριστον η προσωρινή διαμονή, το CAS στις 16 Ιουλίου 1998 διέταξε την παράταση της παραμονής μέχρι το τέλος της σεζόν 1999/2000 του ποδοσφαίρου και, κατά συνέπεια, η UEFA να μην αρνηθεί εγγραφή ή να αποκλείσει συλλόγους από το 1999/2000 στις διασυλλογικές διοργανώσεις της UEFA, με την αιτιολογία ότι βρίσκονται κάτω από κοινό

έλεγχο. Ως εκ τούτου, η UEFA επιτρέπεται να εφαρμόσει το ψήφισμα της 19ης Μαΐου 1998 αρχής γενομένης από το 2000/2001 εποχή ποδοσφαίρου.

3. Απορρίπτει όλες τις άλλες αναφορές που υποβάλλονται από ΑΕΚ και Σλάβια Πράγας.

4. Arbitrage TAS 95/141 C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), sentence du 22 avril 1996

Formation: Prof. Gérard Rasquin (Luxembourg), Président; Prof. Jean-Pierre Karaquillo (France); Me François Carrard (Suisse)

Partially upheld

Ντόπινγκ ενός κολυμβητή (ετιλεφρίνη), αποκλεισμός και αναστολή δύο ετών.

Το 1995, ο αθλητής (C) κέρδισε έναν αγώνα κολύμβησης μεγάλων αποστάσεων. Μετά από αυτό το συμβάν, υποβλήθηκε σε έλεγχο ντόπινγκ και βρέθηκε θετικός σε ετιλεφρίνη. Η ανάλυση ενός δεύτερου δείγματος ούρων, έδωσε ταυτόσημα αποτελέσματα. Η ετιλεφρίνη είναι ένα διεγερτικό που περιέχεται στη λίστα των απαγορευμένων ουσιών.

Την ίδια μέρα, ο τότε προπονητής του (C) έγραψε στο FFN επιστολή που ο ίδιος αναγνώριζε σαν λάθος εφοδιασμού, μια κάψουλα Effortil C".

Λίγες εβδομάδες αργότερα, η FINA έδωσε την ευθύνη στην FFN να εξετάσει τα κρούσματα ντόπινγκ του C και να λάβει απόφαση σύμφωνα με τους κανόνες της FINA και της FFN. Το εργαστήριο είχε εντοπίσει την παρουσία του ετιλεφρίνης σε δύο δείγματα ούρων του C σε μία ποσότητα μεγαλύτερη από 10 μικρογραμμάρια / ml, δηλαδή 89 μικρογραμμάρια / ml ετιλεφρίνης. Η εξήγηση της ακούσιας χορήγησης του Effortil σε κάψουλες (που αγοράζονται για προσωπική χρήση) δεν αποτελεί δικαιολογία.

Φαίνεται ότι στον τομέα του αθλητικού δικαίου, η άγνοια δεν είναι άμυνα, αν και ο προπονητής φέρει μεγάλη ευθύνη και δεν υπάρχει κανένας λόγος που να δικαιολογεί τη μείωση της ποινής. Η συνιστώμενη ποινή είναι δύο χρόνια για την πρώτη παράβαση. Στις 27

Ιουλίου 1995 η FINA αποφάσισε να τον αναστείλει για μια περίοδο δύο ετών από τις 28 Ιανουαρίου 1995 έως 27 Ιανουαρίου 1997.

Στις 10 του Αυγούστου 1995, Ο (C) άσκησε έφεση στο CAS . Την επόμενη μέρα, η FINA ενημέρωσε τον κολυμβητή ότι αποδείχθηκε λανθασμένη η απόφαση της 27ης Ιουλίου 1995 και, στην πραγματικότητα, μια έκκληση θα μπορούσε να υποβληθεί στη FINA μέσα σε ένα μήνα.

Με διάταξη της 16ης Αυγούστου 1995, ο Πρόεδρος του Τμήματος Εφέσεων του Διαιτητικού το CAS απέρριψε την αίτηση για διαμονή, θεωρώντας ιδιαίτερα ότι, σύμφωνα με τους κανόνες της FINA, η παρουσία της απαγορευμένης ουσίας στον οργανισμό του αθλητή θεωρείται παραβίαση.

Το CAS αποφάνθηκε ως εξής:

1. Η αίτηση αναιρέσεως εν μέρει δεκτή.
2. Η αναστολή του 21, Οκτ. 1995 που εκδίδεται από FINA για αναίρεση τερματίζεται με άμεση ισχύ.

5. Arbitration CAS 96/149 A.C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 13 March 1997

Panel: Prof. Michael Beloff (United Kingdom), President; Mr. Tim Castle (New Zealand); Mr. François Carrard (Switzerland)

Partially upheld

Ντόπινγκ σε παίκτη του πόλο (AC) (σαλβουταμόλη)

Ειδικό καθεστώς της σαλβουταμόλης στους κανόνες της FINA

Παρέλειψε να δηλώσει τη χρήση της συγκεκριμένης ουσίας.

Ο AC είναι αθλητής πόλο από τη Νέα Ζηλανδία και βρέθηκε θετικός στη σαλβουταμόλη στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Πόλο Εφήβων, που διεξήχθη στη Δουνκέρκη το 1995. Κατά συνέπεια, η FINA αποφάσισε να τον αναστείλει για δύο έτη, σύμφωνα με το άρθρο FINA MED 4.17.4.1 από τις 26 Ιουλίου 1995 έως τις 26 Ιουλίου 1997. Ο (AC) υπέβαλε

προσφυγή στη FINA όπου η έφεση του απορρίφθηκε. Ο αθλητής επικαλέστηκε ότι υπέφερε από άσθμα, που προκαλείται από μόλυνση, και έχει αλλεργία στις αλλαγές περιβάλλοντος (συμπεριλαμβανομένων των κλειστών πισινών). Του χορηγήθηκε για πρώτη φορά Ventolin εισπνοής (Σαλβουταμόλη) τον Οκτώβριο του 1985, όταν ήταν σε ηλικία 10 ετών. Σύμφωνα με τον Δρ Τ. είχε συνταγογραφηθεί ένα τελευταίο Ventolin εισπνοών τον Ιούνιο του 1991 και επιβεβαίωσε ότι ήταν η ίδια συσκευή εισπνοών που του είχαν χορηγήσει και κατά τη διάρκεια του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Νέων στη Δουνκέρκη, κατά τη στιγμή της θετικής δοκιμασίας του. Το Ventolin εισπνοών μπορεί να αγοραστεί μόνο με συνταγή. Κατά τη στιγμή της συμμετοχής του στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Πόλο Νέων στη Νότια Καλιφόρνια τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 1991, ο αθλητής παρέδωσε μια κάρτα πλαστική μεγέθους πιστωτικής που ανέφερε ότι πάσχει από άσθμα και χρησιμοποιεί Ventolin εισπνεούμενο.

Η πληροφορία αυτή αναφέρεται ως «έγκυρη» στη Νέα Ζηλανδία μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995. (Ισχύει μέχρι 31η Ιανουαρίου 1997).

Το άσθμα είναι σύνηθες και αντιμετωπίζεται με τη χρήση εισπνεόμενων φάρμακων. Κατά την ημερομηνία της δοκιμής, όπως ήταν η συνήθεια του αθλητή, είχε χρησιμοποιήσει τη συσκευή εισπνοών Ventolin πριν από τον αγώνα.

Όταν επιλέχτηκε, για έλεγχο ντόπινγκ, έπρεπε να συμπεριλάβει όλα τα φάρμακα που λάμβανε και έγραψε για τη συνταγή (αντιφλεγμονώδη), όμως δεν αναφέρθηκε στο Ventolin. Το ντόπινγκ τεστ πραγματοποιήθηκε στις 7 Ιουλίου 1995, και αποδείχθηκε θετικό εξαιτίας της σαλβουταμόλης. Οι κατευθυντήριες γραμμές της FINA για τον έλεγχο ντόπινγκ ήταν σε ισχύ τουλάχιστον από τον Ιούνιο 1995 που προβλέπεται από την πρώτη έκδοση, το ονομαζόμενο «μπλε βιβλίο». Τον Ιούνιο του 1995 η FINA βγάζει μια δεύτερη έκδοση την ονομαζόμενη «κόκκινο βιβλίο».

Σύμφωνα με τον πρόεδρο του Συνδέσμου του Πόλο της Νέας Ζηλανδίας, σε ανακοίνωσή του με ημερομηνία 21 Οκτωβρίου 1995, ανακοινώνει ότι στο σύλλογό του δεν δόθηκε ποτέ κανένα αντίγραφο του μπλε βιβλίου. Η ημερομηνία κατά την οποία «το κόκκινο βιβλίο» κυκλοφόρησε στις ομοσπονδίες δεν έχει επιβεβαιωθεί από τη FINA.

Ο πρόεδρος της Ένωσης Πόλο της Νέας Ζηλανδίας επιβεβαίωσε ότι το κόκκινο βιβλίο δεν είχε παραδοθεί από την Κολυμβητική Ομοσπονδία της Νέας Ζηλανδίας μέχρι τις 31 Ιουλίου 1995. Αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνεται από τη σφραγίδα που αναγράφεται η ημερομηνία της 31ης Ιουλίου 1995 στη συνοδευτική επιστολή της FINA (Ιούνιος 1995) από

όλα τα μέλη της FINA (συμπεριλαμβανομένης της Νέας Ζηλανδίας), που περικλείει το κόκκινο βιβλίο αναφέροντας την ημερομηνία που το παρέλαβε η Νέα Ζηλανδία.

Το CAS αποφάνθηκε ως εξής:

1. Η προσφυγή που κατέθεσε ο (AC) εν μέρει δεκτή.
2. Η ποινή που απαγγέλλεται εναντίον του ακυρώνεται.

6. Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 December 1998

Panel: Mr. Michael Beloff QC (England), President; Mr. Mingzhong Su (China); Mr. Denis Oswald (Switzerland)\

Dismissed

Κολύμπι Ντόπινγκ (Τριαμετέρη)

Στις 24 Ιουλίου 1998, οι προσφεύγουσες, N., J., Y., W., και όλα τα μέλη της ομάδας κολύμβησης της Κίνας κάτω των 20 ετών, ανεστάλησαν για δύο χρόνια από την επιτροπή του Doping, επειδή είχαν δοκιμαστεί θετικά για Τριαμετέρη σε αιφνίδιο έλεγχο ντόπινγκ που διενεργήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1998.

Οι τέσσερις προσφεύγουσες είχαν δοκιμαστεί αρκετές φορές, το Νοέμβριο και το Δεκέμβριο του 1997, χωρίς θετικά αποτελέσματα σε εγχώριους και διεθνείς διαγωνισμούς. Η συνοδευτική επιστολή από τον διευθυντή δήλωνε στις 15 Ιανουαρίου 1998 ότι στα A και B δείγματα που ελήφθησαν, δεν υπήρξε καμία ένδειξη παραβίασης. Τα "A" δείγματα αναλύθηκαν στο Αυστραλιανό εργαστήριο. Η συνοδευτική επιστολή ενημέρωνε ότι στα "A" δείγματα και στις τέσσερις προσφεύγουσες, βρέθηκε η ουσία Τριαμετέρη. Η παρουσία της Τριαμετέρης ήταν πολύ χαμηλή, (εκτιμάται σε 5-10 ng / εκ.) και περιορίστηκε στο δείγμα chromatography (αερίου - φασματομετρία μάζας). Σύμφωνα με τη μέθοδο NIOC/36 η τριαμετέρη είναι ένα διουρητικό και μια ουσία που έχει απαγορευθεί σύμφωνα με τους Κανόνες της FINA. Στις 14 Ιανουαρίου 1998, στις προσφεύγουσες (οι οποίες αρνήθηκαν έλεγχο ντόπινγκ) απαγορεύτηκε από την FINA να συμμετέχουν στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα

στο Περθ στις 27 Ιανουαρίου 1998. Στη συνέχεια οι προσφεύγουσες έδωσαν τη συγκατάθεσή τους για τη δοκιμή των δειγμάτων "B".

Στις 5 Φεβρουαρίου 1998, στα "B" αντίστοιχα δείγματα, η παρατηρούμενη στάθμη της Τριαμετέρης και των μεταβολιτών ήταν πολύ χαμηλή.

Στις 16 Φεβρουαρίου 1998, ο Πρόεδρος της Κολυμβητικής Ένωσης της Σαγκάης με επιστολή του στον Πρόεδρο της FINA, δήλωσε ότι αρνείται τις κατηγορίες ντόπινγκ, ισχυριζόμενος ότι οι προσφεύγουσες δεν χρησιμοποιούσαν Τριαμετέρη για ανάρμοστους σκοπούς, αλλά ότι υπάρχει πιθανή ποσότητα στο Actovegin, ένα τρόφιμο για την υγεία, και ότι πρέπει να γίνει περαιτέρω ανάλυση για να διευκρινιστεί το θέμα.

Το Actovegin είναι ένα συμπλήρωμα διατροφής, μια πρωτεΐνη που κατασκευάζεται από την Hafshand Ny ComEd Pharma AG. Ο κατασκευαστής δηλώνει ότι δεν περιέχει Τριαμετέρη.

Στις αρχές Ιουνίου του 1998, πραγματοποιήθηκαν δοκιμές στο εργαστήριο της Λωζάννης για το Actovegin. Τα αρχικά αποτελέσματα επιβεβαίωσαν την παρουσία μιας άγνωστης ουσίας που εμφανίστηκε ως Τριαμετέρη σε περίπου το 1/3 των δειγμάτων που ελέγχθηκαν.

Στις 25 Ιουλίου 1998, η επιτροπή Doping ανακοίνωσε την απόφασή που ανέφερε, ότι οι αθλητές είχαν διαπράξει αδίκημα βάσει του άρθρου FINA DC 9,2 (β) και αναστέλλονται για χρονικό διάστημα δύο ετών. Η γραπτή απόφαση του Ντόπινγκ με ημερομηνία 30 Ιουλίου 1998, αναφέρει ότι φαίνεται να έχει γίνει κατανάλωση Actovegin από τους κολυμβητές, κατά μέσο όρο έξι δισκίων την ημέρα, ενώ δεν μπορεί να γίνεται κατανάλωση του Actovegin από τους κολυμβητές για περίοδο πάνω από 16 ημερών.

Το CAS αποφάνθηκε ως εξής:

1. Η προσφυγή που άσκησαν οι N., J., Y., και W. στις 18 Αυγούστου 1998 απορρίπτεται.
2. Η απόφαση που εκδίδεται από την επιτροπή ντόπινγκ της FINA στις 24 Ιουλίου 1998 επιβεβαιώνεται.

7. Arbitration CAS 98/211 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 7 June 1999.

Panel: Mr. Yves Fortier QC (Canada), President; Mr. Michael Beloff QC (England); Mr. Denis Oswald (Switzerland)

Dismissed

Κολύμπι Ντόπινγκ (τεστοστερόνη)

Στις 6 Αυγούστου 1998, η προσφεύγουσα Β ανεστάλη για περίοδο τεσσάρων (4) ετών από το Doping Panel της Διεθνούς Ερασιτεχνικής Ομοσπονδίας Κολύμβησης (FINA), όπου διαπιστώθηκε ότι έχει διαπράξει αδίκημα ντόπινγκ σύμφωνα με το άρθρο FINA DC 1,2 .

Στις 2 Σεπτεμβρίου 1998, η Β υπέβαλε προσφυγή στο Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό (CAS) . "Κάθε πρόσωπο που θίγεται από την απόφαση της επιτροπής Ντόπινγκ της FINA μπορεί να ασκήσει έφεση στο Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό (CAS), σύμφωνα με το άρθρο FINA C.10.8.3." «Μια ομάδα μπορεί να ασκήσει έφεση στην απόφαση του πειθαρχικού δικαστηρίου, ή σε παρόμοιο σώμα ομοσπονδίας, ένωσης ή αθλητικής οργάνωσης, εφόσον, στο καταστατικό ή τους κανονισμούς του εν λόγω οργανισμού, τα μέρη έχουν συνάψει ειδική συμφωνία διαιτησίας και στο μέτρο που η προσφεύγουσα έχει εξαντλήσει τα ένδικα μέσα που έχει στη διάθεσή της πριν από στην έκκληση, σύμφωνα με το καταστατικό ή τους κανονισμούς του εν λόγω αθλητικού σώματος. "

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1998, η Β άσκησε σύντομη προσφυγή που συνοδεύθηκε από τέσσερεις φακέλους εκθεμάτων, τρία αντίγραφα των αποδεικτικών στοιχείων, βίντεο και μια γραπτή δήλωση, πριν από την επ 'ακροατηρίου συζήτηση.

Στις 5 Οκτωβρίου 1998, η FINA υπέβαλε την απάντησή της στην αίτηση της Β, η οποία συνοδεύτηκε από έναν όγκο εκθεμάτων.

Μετά από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, σύμφωνα με το R 44.3 του Κώδικα, η επιτροπή ανακοίνωσε στα μέρη στις 14 Απριλίου 1999 την απόφασή της να ορίσει το Institut de Police Scientifique et de Criminologie (ή "Institut"), που εδρεύει στη Λωζάννη, ως εμπειρογνώμονα, και ορίζονται τα εξής:

- το δοχείο (B-δείγμα) που χρησιμοποιήθηκε από τον [B.] δεν δείχνει κανένα σημάδι ότι υπήρξε οποιαδήποτε απόπειρα να ανοιχτεί παράνομα το δοχείο και να κλειστεί πάλι πριν από τη δοκιμή.

- Είναι δυνατόν να ανοιχτεί παράνομα με οποιοδήποτε τρόπο ένα δοχείο VersaPak, παρόμοιο με εκείνο που χρησιμοποιείται από τον [B.], και να κλειστεί πάλι χωρίς να αφήσει καμία ένδειξη ότι έχει ανοιχτεί και έχει κλειστεί;

Στις 30 Απριλίου 1999, το Institut διεξήγαγε διαδικασία με την παρουσία των εκπροσώπων των διαδίκων. Την ίδια ημέρα, το Ινστιτούτο υπέβαλε την έκθεσή του και αντίγραφα αυτής.

Κατόπιν αιτήματος της Β και με τη σύμφωνη γνώμη του εναγομένου, η επιτροπή αποφάσισε ότι η ακρόαση θα πραγματοποιηθεί δημόσια.

Στις 3 και 4 Μαΐου 1999, η συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο Savoy στη Λωζάννη, σύμφωνα με τη διαδικασία έκδοσης διαταγής που εκδόθηκε από τον πρόεδρο στις 15 Μαρτίου 1999.

Τα ακόλουθα πρόσωπα έδωσαν προφορικά αποδεικτικά στοιχεία:

Για την Β:

- Η Β τον εαυτό της

Για τον εναγόμενο

- Ο κ. Γ

- Ο Δρ Jordi Segura

- Ο κ. Jeff Hatton

- Ο κ. Staffan Sahlström

Κάθε μάρτυρας έδωσε γραπτή δήλωση πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Το ακόλουθο πρόσωπο έδωσε στοιχεία για λογαριασμό του εμπειρογνώμονα της ειδικής ομάδας, κα Monica Bonfanti. R 57 του κώδικα προβλέπει τα εξής: «Η ομάδα πρέπει να έχει πλήρη εξουσία να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά και το δίκαιο". Ως εκ τούτου, η επιτροπή δεν περιορίζεται στην εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Doping Panel της FINA, αλλά εξέτασε όλα τα αποδεικτικά στοιχεία, προφορικά και γραπτά, που προσκομίστηκαν ενώπιόν του. Κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλαν τα μέρη, που αναφέρονται παρακάτω, δεν επηρεάζει την ευθύνη

της ομάδας στο θέμα αυτό. Με λίγα λόγια, η ακρόαση ενώπιον της ειδικής ομάδας αποτελούσε ακρόαση de novo, δηλαδή, μια επανεκδίκαση της ουσίας της υπόθεσης.

Στις 5 Ιανουαρίου 1998, η Διεθνής Οργάνωση Δοκιμών Ντόπινγκ και Διαχείρισης (IDTM), η οποία διεξάγει ντόπινγκ ελέγχους για λογαριασμό της FINA, ζήτησε από τα στελέχη της δειγματοληψίας, τον κ. Γ. και τη σύζυγό του κ. Γ., να πάρουν για λογαριασμό της ένα δείγμα ούρων από την Β.

Στις 10 Ιανουαρίου 1998, οι δύο αξιωματικοί δειγματοληψίας έφτασαν στο σπίτι της προσφεύγουσας, για να πραγματοποιηθεί η διαδικασία της δειγματοληψίας. Στο σπίτι της αθλήτριας Β, η Β, αφού ολοκλήρωσε τα 70 χιλιοστόλιτρα που είναι ικανοποιητικά για τον έλεγχο, παρέδωσε δείγμα ούρων ενώπιον της κ. Γ. σε δυο δόσεις. Ως εκ τούτου ο κ. και η κα. Γ. μάζεψαν τον εξοπλισμό τους και βγήκαν από το σπίτι το ταχύτερο δυνατόν. Ο κ. και η κα. Γ. επέστρεψαν στο αυτοκίνητο τους, στο οποίο τοποθετήθηκε η σακούλα που περιείχε τα δείγματα της Β. Μετά την εκκίνηση του αυτοκινήτου, ο κ. Γ. ρώτησε την κα. Γ. αν "μύριζε κάτι" κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συλλογής. Αυτή η ερώτηση προκάλεσε στην κα. Γ. την υποψία ότι ενώ καθόταν στο τραπέζι της κουζίνας μετά το δεύτερο δείγμα, παρατήρησε μια γλυκιά μυρωδιά που της θύμιζε "Irish Mist", ένα γλυκό λικέρ ούισκι. Ο κ. Γ. δήλωσε ότι είχε παρατηρήσει και αυτός μια μυρωδιά αν και γι' αυτόν η μυρωδιά έμοιαζε περισσότερο με "Southern Comfort". Τόσο ο κ. Γ. όσο και η κα. Γ. κατέθεσαν, ότι επέλεξαν να μην πουν τίποτα για τη μυρωδιά εκείνη την ώρα, είτε επειδή η μυρωδιά δεν αποτελούσε επαρκές στοιχείο για να αναφερθούν περαιτέρω κατά της Β, είτε, επειδή φάνηκε ότι το δείγμα είχε όντως παραχθεί σωστά.

Παρ' όλα αυτά, ο κ. Γ. και η κα. Γ. συμφώνησαν ότι οι παρατηρήσεις τους θα πρέπει να αναφέρονται στην έκθεση ("Περίληψη αποστολής") που αποστέλλεται στα IDTM. Αυτό έγινε, και η σημείωση "περίεργη οσμή - γλυκό αλκοόλ" είχε συμπεριληφθεί στην έκθεση. Το πρωί της 12ης Ιανουαρίου, ο κ. Γ. τηλεφώνησε στην DHL και η εταιρεία ταχυμεταφορών έφθασε στο σπίτι του. Στις 14 Ιανουαρίου 1998, το εργαστήριο στη Βαρκελώνη επιβεβαίωσε την παραλαβή των δύο δοχείων. Στις 30 Ιανουαρίου 1998, το εργαστήριο έστειλε την antidoping Έκθεση Ανάλυσης της FINA. Η Έκθεση δήλωσε: «Παρουσιάζονται σαφή σημάδια της νοθείας που έχουν βρεθεί στο δείγμα και κωδικοποιούνται ως A 074396. Η περιεκτικότητα της αλκοόλης του δείγματος (συγκέντρωση μεγαλύτερη από 100 mg / ml) δεν είναι κατά

κανένα τρόπο συμβατή με την ανθρώπινη κατανάλωση και το δείγμα παρουσιάζει μια πολύ έντονη οσμή από ούισκι.»

Στις 27 Απριλίου 1998, η Β. ενημερώθηκε από τη FINA ότι είχε διαπράξει αδίκημα σύμφωνα με τους Κανόνες DC 1.2 (β), DC 2.1 και DC 3.1 (β) της FINA σε σχέση με το "Α" δείγμα που συλλέχθηκε στις 10 Ιανουαρίου 1998, και ότι FINA ήταν έτοιμη να προχωρήσει με την ανάλυση του δείγματος Β.

Η ανάλυση του "Β" δείγματος πραγματοποιήθηκε στις 21 Μαΐου 1998 στο εργαστήριο. Η περιεκτικότητα της αιθανόλης του δείγματος (συγκέντρωση μεγαλύτερη από 100 mg / ml) δεν είναι κατά κανένα τρόπο συμβατή με την ανθρώπινη κατανάλωση και το δείγμα παρουσιάζει μια πολύ ισχυρή οσμή ούισκι. Αυτά τα αποτελέσματα ήταν σε συμφωνία με εκείνα που βρέθηκαν στην αντίστοιχη ποσότητα του Α δείγματος. Μια ακρόαση, ενώπιον του Panel ντόπινγκ της FINA πραγματοποιήθηκε στις 24 Ιουλίου 1998. Στις 6 Αυγούστου 1998, η επιτροπή Ντόπινγκ της FINA διαπίστωσε, ότι η Β είχε διαπράξει ένα αδίκημα κατά του κανονισμού ντόπινγκ της FINA. Η απόφαση ήταν να ανασταλούν όλες οι συμμετοχές της σε δραστηριότητες της FINA, για μια περίοδο τεσσάρων ετών με άμεση ισχύ.

Το CAS αποφάνθηκε ως εξής:

1. Η έφεση που κατατέθηκε από την Β. στις 2 Σεπτεμβρίου 1998 απορρίφθηκε.
2. Η απόφαση που εκδίδεται από την FINA (ντόπινγκ) στις 6 Αυγούστου 1998 επιβεβαιώνεται.

8. Arbitration CAS 2003/O/486 Fulham FC / Olympique Lyonnais, preliminary award of 15 September 2003

Panel: Mr Jean-Philippe Rochat, President (Switzerland); Mr Jan Paulsson (France); Mr Dirk-Reiner Martens (Germany)

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Μεταφορά παίκτη

Αποζημίωση

Προσωρινά μέτρα

Στις 28 Ιουνίου 2003, η Εκτελεστική Επιτροπή της FIFA εξέδωσε απόφαση, σύμφωνα με την οποία η Fulham Football Club («Φούλαμ») υποχρεούται να καταβάλει 30.000.000 γαλλικά φράγκα, που αντιστοιχούν στο ποσό των 4,573,470.52 («το χρηματικό βραβείο») στην Olympique Lyonnais SASP ("OL"), ως αμοιβή αποζημιώσεων, για τη διεθνή μεταφορά του παίκτη Steve Marlet. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στα μέλη την 1η Ιουλίου 2003.

Στις 21 Ιουλίου 2003, η Φούλαμ κατέθεσε αίτηση στο CAS για να προσβάλει την απόφαση. Στο αίτημα για διαιτησία, αναφέρεται η OL ως εναγόμενος. Υποστήριξε ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και ότι η OL υποχρεούται να καταβάλει 90.000.000 γαλλικά φράγκα στην Φούλαμ.

Στις 8 Αυγούστου του 2003, η OL κατέθεσε την απάντησή της, με την οποία υποστήριξε ότι η Fulham είναι υποχρεωμένη να καταβάλει το χρηματικό ποσό προσαυξημένο με τόκο, 8% ετησίως από τις 14 Δεκεμβρίου μέχρι την ημερομηνία της απόφασης του CAS. Τελικά, η OL ζήτησε, να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληρωμής, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης των διαδίκων, πριν από την εξέταση των αιτημάτων του αιτούντος, σε περίπτωση που το Διαιτητικό Δικαστήριο θεωρεί ότι το σύνολο, ή μέρος των απαιτήσεων τους, απαιτούν την εξέταση επί της ουσίας. Αυτή η διαταγή θα πρέπει να περιέχει διατάξεις που επιβάλλουν καθημερινά κυρώσεις για ποσό όχι λιγότερο από 1.000 ευρώ για κάθε μέρα μη συμμόρφωσης

NΟΜΟΘΕΣΙΑ

1. Το άρθρο R27 του Κώδικα της διαιτησίας που σχετίζεται με τον κώδικα του αθλητισμού («κώδικας»), δείχνει ότι ο κώδικας εφαρμόζεται εφόσον τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν να λύσουν τις αθλητικές τους διαφορές στο CAS. Αυτές οι διαφορές μπορεί να προκύπτουν από μια σύμβαση που περιέχει ρήτρα διαιτησίας, ή μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο συμφωνίας για μεταγενέστερη συμφωνία διαιτησίας.
2. Η απόφαση προέβλεπε ότι:
"Μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου Αθλητισμού (CAS) εντός 20 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, επικοινωνώντας άμεσα εγγράφως με το δικαστήριο. "
3. Η εν λόγω διάταξη πρέπει να θεωρηθεί ως προσφορά από τη FIFA για τη σύναψη ειδικής συμφωνίας (βλ. CAS 2002/O/422, σελ. 6-7).
4. Στην προκειμένη περίπτωση, η Φούλαμ έχει καταθέσει αίτηση για διαιτησία. Η OL άνευ όρων προχώρησε με την κατάθεση της απάντησής της. Ως εκ τούτου, τα δύο μέρη συμφώνησαν να παραπέμψουν την υπόθεση στο CAS.
5. Επομένως, το CAS είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της παρούσας διαφοράς, σχετικά με την Φούλαμ και την OL.

Εφαρμοστέο Δίκαιο

6. Το άρθρο R45 του κώδικα ορίζει, ότι η επιτροπή αποφαινεται επί της διαφοράς σύμφωνα με τους κανόνες δίκαιου, που επέλεξαν τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με το ελβετικό δίκαιο.
7. Στην προκειμένη περίπτωση, οι διάδικοι αναφέρθηκαν μόνο στους κανονισμούς της FIFA. Δεν έχουν συμφωνήσει σχετικά με την εφαρμογή οποιουδήποτε άλλου συγκεκριμένου δικαίου. Δεν έχουν αποφασίσει ότι το ελβετικό δίκαιο είναι αυτό που θα μπορούσε να εφαρμοστεί.
8. Σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει η OL στην απάντησή της, (εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν), το άρθρο R45 του Κώδικα προβλέπει την εφαρμογή του ελβετικού δικαίου εν απουσία της επιλογής οποιουδήποτε άλλου δικαίου.

9. Ως εκ τούτου, θα γίνει πρωτίστως εφαρμογή των κανονισμών της FIFA και το ελβετικό δίκαιο θα εφαρμόζεται συμπληρωματικά.

Επί του παραδεκτού

10. Το αίτημα της διαιτησίας της Φούλαμ κατατέθηκε εντός της προθεσμίας, που αναφέρεται στην απόφαση, δηλαδή είκοσι ημέρες μετά την κοινοποίηση της ίδιας της απόφασης. Είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του άρθρου R38 του κώδικα.

11. Επομένως, η αίτηση για διαιτησία είναι αποδεκτή.

Αίτηση αναστολής

12. Φούλαμ είχε υποβάλει αίτηση για την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης. Στο πλαίσιο της τακτικής διαιτητικής διαδικασίας, σύμφωνα με το R37 του κώδικα, αντιμετωπίζεται ως αίτηση για προσωρινά και συντηρητικά μέτρα,.

13. Η οπτική της εν λόγω ομάδας είναι, ότι εν προκειμένω, δεν χρειάζεται, και, συνεπώς, δεν υπάρχει νομική βάση, για να ανασταλεί η απόφαση. Σύμφωνα με την απόφαση, η Φούλαμ θα πρέπει να πληρώσει στην OL ένα συγκεκριμένο χρηματικό ποσό. Για να εκτελεστεί και να επιβληθεί μια τέτοια απόφαση, η OL θα χρειαστεί τη βοήθεια των αρμόδιων. Ωστόσο, η OL δεν είναι νομικά σε θέση να εφαρμόσει την απόφαση. Η ομάδα βασίζεται και υιοθετεί το σκεπτικό του CAS στην απόφασή της 16ης Ιουνίου 2003 ως εξής: «Η ομάδα κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι δεν χρειάζεται καμία απόφαση σχετικά με την αίτηση. Η απόφαση πάρθηκε από μια ελβετική ιδιωτική ένωση, και ως εκ τούτου δεν μπορεί να εφαρμοστεί υποχρεωτικά, εάν αμφισβητηθεί, είτε ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων, είτε, όπως στην προκειμένη περίπτωση, ενώπιον διαιτητικού δικαστηρίου, όπως το CAS, σύμφωνα με το άρθ. 75 του Ελβετικού Αστικού Κώδικα ».

14. Ως εκ τούτου, η επιτροπή απορρίπτει την αίτηση της Φούλαμ για τη λήψη προσωρινών μέτρων με σκοπό την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης και το αίτημα της OL, με στόχο την άμεση καταβολή χρηματικής αποζημίωσης

15. Η OL επίσης προφανώς ζητά από την Φούλαμ να καταβάλει το χρηματικό έπαθλο. Αυτό πράγματι θα ισοδυναμούσε με την άμεση εκτέλεση της απόφασης, ως προσωρινό μέτρο.

16. Σύμφωνα με το άρθρο R37 του κώδικα δεν ορίζεται συγκεκριμένα σε ποιες περιπτώσεις το CAS μπορεί να εκδώσει κάποια προσωρινά μέτρα.

17. Σύμφωνα με τη νομολογία του CAS, κατά γενικό κανόνα, όταν αποφασίζεται χορήγηση προσωρινών μέτρων, είναι απαραίτητο να εξεταστεί: το κατά πόσον το μέτρο είναι χρήσιμο για την προστασία της αναιρεσειούσας, η πιθανότητα επιτυχίας της προσφυγής και αν τα συμφέροντα της αναιρεσειούσας, υπερτερούν εκείνων του αντιδίκου. Είναι απαραίτητο να συγκρίνουν τους κινδύνους που προκύπτουν για την αναιρεσειούσα, σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης της απόφασης και τα μειονεκτήματα για τον εναγόμενο. (στάθμιση των συμφερόντων). Ο προσφεύγων πρέπει να κάνει τουλάχιστον μια εύλογη υπόθεση ότι, τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται από τον ίδιο και τα δικαιώματα που επιδιώκει να επιβάλει, υπάρχουν.

18. Η OL δεν απέδειξε, ούτε καν εκ πρώτης όψεως, ότι θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία, αν η Φούλαμ δεν εκτελέσει άμεσα την απόφαση.

19. Σύμφωνα με τον κυρίαρχο ελβετικό νόμο, η αναμενόμενη εκτέλεση χρηματικής απαίτησης, δεν είναι ένα προσωρινό μέτρο που το δικαστήριο έχει το δικαίωμα να εκδώσει. Η ομάδα του CAS υιοθετεί την άποψη αυτή και θεωρεί ότι δεν είναι σε θέση να εκδώσει το προσωρινό μέτρο, όπως ζητήθηκε από τον εναγόμενο OL.

20. Επομένως, η αίτηση της OL πρέπει να απορριφθεί.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφασίζει ότι:

1. Το Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό (CAS) έχει δικαιοδοσία να αποφανθεί επί της παρούσας διαφοράς μεταξύ Fulham Football Club («Φούλαμ») και Olympique Lyonnais SASP ("OL").

2. Η αίτηση για διαιτησία, που κατατέθηκε στις 27 Μαΐου 2003 από την Φούλαμ, σε σχέση με την απόφαση που εκδόθηκε στις 28 Ιουνίου 2003 από τη FIFA, είναι αποδεκτή.

3. Το εφαρμοστέο δίκαιο στην παρούσα διαφορά είναι κυρίως η νομοθεσία της FIFA και συμπληρωματικά το ελβετικό δίκαιο.

4. Η αίτηση από την Φούλαμ, για τη χορήγηση προσωρινών μέτρων, απορρίφθηκε και ισοδυναμεί με την παραμονή της εν λόγω απόφασης.

5. Η αίτηση της OL για τη χορήγηση προσωρινών μέτρων απορρίφθηκε και ισοδυναμεί με την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, που εκδόθηκε στις 28 Ιουνίου 2003 από τη FIFA.

6. Τα έξοδα της παρούσας προκαταρκτικής εξέτασης θα καθορισθούν από την τελική ανάθεση.

9. Arbitration CAS 2005/A/830 S. v. FINA, award of 15 July 2005

Panel: Mr Martin Schimke (Germany), President; Mr Denis Oswald (Switzerland); Mr Massimo Coccia (Italy)

Partially upheld

Κολύμπι

Ντόπινγκ (Clostebol)

Αντικειμενική ευθύνη

Καθήκον επιμέλειας

Κατά τη διάρκεια του Έκτακτου Συνέδριου στη Βαρκελώνη, στις 11 Ιουλίου 2003, η Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA) αποφάσισε να αποδεχθεί το Παγκόσμιο Κώδικα Αντι-Ντόπινγκ και να τον εφαρμόσει στους ελέγχους ντόπινγκ της ("DC").

Στις 21 και 22 Αυγούστου, του 2004, η Ιταλίδα κολυμβήτρια S. συμμετείχε στους Ευρωπαϊκούς Αγώνες Ανοικτής Θαλάσσης στην Γερμανία. Στις 22 Αυγούστου 2004, και αφού αγωνίστηκε, έπρεπε να υποβληθεί σε έλεγχο ντόπινγκ. Ένα δείγμα ντόπινγκ συλλέχθηκε από αυτήν και εστάλη με courier στις 25 Αυγούστου στο εργαστήριο "Institut für Dopinganalytik und Sportbiochemie" (IDAS,) στο Kreischa, στη Γερμανία. Στις 20 του Σεπτεμβρίου 2004, το εργαστήριο αναφέρει ότι στο δείγμα βρέθηκε ένας ουρικός μεταβολίτης ο Clostebol σε χαμηλή συγκέντρωση. Σύμφωνα με τον κατάλογο του Παγκόσμιου Κώδικα Αντί-Ντόπινγκ του 2004, το Clostebol ανήκει στην κατηγορία S4.1.a (αναβολικά ανδρογόνα στεροειδή) ".

Στις 30 Σεπτεμβρίου, η Ιταλική Ομοσπονδία ανέστειλε την αθλήτρια από κάθε αθλητική δραστηριότητα, με άμεση ισχύ. Στις 9 Δεκεμβρίου 2004, πραγματοποιήθηκε

ακρόαση ενώπιον της ειδικής ομάδας Ντόπινγκ της FINA και παρέστησαν, η αθλήτρια, ο Πρόεδρος του Ομίλου της και ο δικηγόρος της.

Την ίδια ημέρα, η FINA εξέδωσε απόφαση που αναφέρει ότι η S έχει διαπράξει παραβίαση κανόνων DC 2.1 και DC 10.5.2 και επιβλήθηκε στην κολυμβήτρια μια περίοδος αποκλεισμού ενός (1) έτους , αρχής γενομένης από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

Η αθλήτρια δεν αμφισβητεί το αποτέλεσμα της ανάλυσης που πραγματοποιήθηκε από το εργαστήριο, και παραδέχεται τη χρήση μιας κρέμας "Trofodermin", την οποία ζήτησε για να καταπολεμήσει ένα επιδερμικό εξάνθημα μεταξύ του πέμπτου και του τέταρτου δάχτυλου της στο πόδι. Η κρέμα επιλέχθηκε και αγοράστηκε από τη μητέρα της, που δεν γνώριζε ότι θα μπορούσε να περιέχει μια απαγορευμένη ουσία ντόπινγκ. Επιπλέον, η κρέμα δεν ενισχύει την ικανότητα του αθλητή και ούτε θα ευνοούσε την απόδοσή της. Στη βάση αυτή, ισχυρίζεται ότι δεν διέπραξε κανένα σφάλμα, ότι είχε άγνοια και ως εκ τούτου δεν της αξίζει μια κύρωση το να απέχει από τις διοργανώσεις για ένα χρόνο. Για αυτό ζητεί από την επιτροπή να την αθώσει από την κατηγορία, ή, εν πάση περιπτώσει, να μειώσει την κύρωση εντός των ορίων της αναστολής που έχει ήδη προκληθεί από την Ιταλική Ομοσπονδία Κολύμβηση στις 30 Σεπ 2004.

Η FINA θεωρεί ότι η επιτροπή του ντόπινγκ έχει κάνει μια σωστή εφαρμογή των κανονισμών αντί-ντόπινγκ και η απόφασή της είναι η πιο ευνοϊκή που θα μπορούσε να εκδοθεί και τονίζει ότι, σύμφωνα με τους αντί-ντόπινγκ κανονισμούς , κάθε αθλητής που λαμβάνει μέρος σε διαγωνισμούς έχει την υποχρέωση να αποφεύγει οποιαδήποτε απαγορευμένη ουσία να εισέλθει το σώμα του. Η κύρωση δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το ήμισυ της συνήθους κύρωσης των δύο ετών της. Γι αυτό η FINA ζητά από την επιτροπή να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να επιβεβαιώσει την ποινή που της επιβλήθηκε από τη FINA.

Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στη Λωζάννη στις 1 Ιουνίου 2005

Το CAS αποφάσισε ότι:

1. Η προσφυγή που άσκησε η S. γίνεται εν μέρει δεκτή.
2. Η απόφαση της FINA επιβεβαιώνεται, με την εξαίρεση της έναρξης της κύρωσης που είναι η 30η Σεπτεμβρίου 2004.

10. Arbitration CAS 2005/A/899 FC Aris Thessaloniki v. FIFA & New Panionios N.F.C., award of 15 July 2005

Panel: Mr Beat Hodler (Switzerland), President; Mr Jean-Philippe Rochat (Switzerland); Mr Michele Bernasconi (Switzerland)

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Ορισμός της απόφασης

Αρχή εκτέλεση της απόφασης της FIFA

Αρμοδιότητα του CAS για να εισακούσει μια "πρώωρη απόφαση"

Τον Νοέμβριο του 2004, το τμήμα Επίλυσης Διαφορών της FIFA δέχθηκε μια αίτηση που κατέθεσαν δύο παίκτες ενάντια στον Πανιώνιο NFC ("Πανιώνιος"), μια ελληνική ομάδα ποδοσφαίρου. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Πανιώνιος δεν καταβάλλει τα αιτούμενα ποσά στους παίκτες, η Πειθαρχική Επιτροπή της FIFA αποφάσισε στις 14 Φεβρουαρίου 2005 για τη χορήγηση τελικής περιόδου χάριτος τριάντα ημερών στον Πανιώνιο, για την πληρωμή των ανεξόφλητων υπολοίπων και, επίσης, έκρινε ότι, αν οι πληρωμές αυτές δεν γινόταν εντός της προθεσμίας αυτής, θα του αφαιρούσαν 12 πόντους (6 για κάθε περίπτωση). Ο Πανιώνιος κατέβαλε τα ποσά που οφείλονταν στους παίκτες, αλλά μόνο μετά τη λήξη της προθεσμίας που καθοριζόταν από την Πειθαρχική Επιτροπή της FIFA. Στη συνέχεια, η FC Άρης, η οποία κατετάγη 14η στο ελληνικό Πρωτάθλημα με 25 πόντους υποβιβάστηκε στην δεύτερη κατηγορία, ενώ ο Πανιώνιος τερμάτισε 11ος με 35 βαθμούς και υπέβαλε καταγγελία στην FIFA.

Στις 3 Ιουνίου 2005, ο δικηγόρος του Άρη έγραψε στη FIFA, δηλαδή στο Γενικό Γραμματέα και στην Πειθαρχική Επιτροπή. Στην επιστολή το υποστήριξε ότι τόσο ο Πανιώνιος, όσο και η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο.) είχε παραβιάσει τις αποφάσεις της FIFA, της 14ης Φεβρουαρίου 2005: ο Πανιώνιος, επειδή προσέλαβε 5 παίκτες κατά παράβαση της απαγόρευσης που επιβλήθηκε από τη FIFA και η Ε.Π.Ο., επειδή παρέλειψε να αφαιρέσει 6 βαθμούς από την πρώτη ομάδα τον Πανιώνιο. Σε αυτό το στάδιο ο FC Άρης δεν είχε επίγνωση του γεγονότος ότι η δεύτερη απόφαση του συμβουλίου

εκκρεμούσε επί του Πανιώνιου. Σύμφωνα με τον Άρη, οι παραβιάσεις αυτές πλήττουν σοβαρά τη δική του κατάσταση, διότι, αν οι αποφάσεις είχαν τηρηθεί, ο FC Άρης θα είχε παραμείνει στην πρώτη κατηγορία και ο Πανιώνιος θα είχε υποβιβαστεί στην δεύτερη κατηγορία. Σε αυτή τη βάση, ο FC Άρης έκανε τα ακόλουθα επίσημα αιτήματα:

- Να επιβληθούν οι αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2005, εντός 10 ημερών,
- η πειθαρχική επιτροπή να ανοίξει νέες πειθαρχικές διαδικασίες με τον Πανιώνιο,
- Να επιβληθούν κυρώσεις στην Ε.Π.Ο., γιατί σκόπιμα στρέβλωσε το πρωτάθλημα.

Στις 6 Ιουνίου 2005, η διοίκηση της FIFA απάντησε ότι η εκτέλεση της απόφασης που ελήφθη από το σώμα της FIFA, προήλθε από ένα κατώτερο σώμα την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία.

Ο FC Άρης άσκησε προσφυγή ενώπιον του Διαιτητικού Αθλητικού Δικαστηρίου (CAS) στις 8 Ιουνίου 2005, ζητώντας συγκεκριμένα να υποχρεωθεί η FIFA να εκτελέσει τις αποφάσεις της Πειθαρχικής Επιτροπής της, αναθέτοντας την Ε.Π.Ο. και το Ελληνικό Football League να αφαιρέσει 12 βαθμούς από τον σύλλογο του Πανιώνιου.

Η ομάδα του CAS που επιφορτίστηκε με το θέμα αυτό, έκρινε, ότι η επιστολή που εκδόθηκε από τη FIFA στις 6 Ιουνίου 2005 δεν συνιστά απόφαση κατά της οποίας η αίτηση της αναίρεσως μπορεί να κατατεθεί. Ο σκοπός της επιστολής αυτής ήταν μόνο, για να ενημερώσουν τον Άρη FC για τους ισχύοντες κανόνες της FIFA και το ότι η Πειθαρχική Επιτροπή της FIFA ήταν αρμόδια να επιλαμβάνει των πειθαρχικών θεμάτων και να επιβάλλει κυρώσεις. Η ομάδα του CAS σημειώνει ότι, η διοίκηση της FIFA είχε διαβιβάσει αμέσως την υπόθεση στη Πειθαρχική Επιτροπή της FIFA και, επομένως, δεν υπέπεσε σε αρνησιδικία. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο FC Άρης δεν έχει εξαντλήσει όλα τα ένδικα μέσα στο εσωτερικό της FIFA, πριν από την προσφυγή στο CAS, η ομάδα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχε διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση αυτής της υπόθεσης και οπότε λείπει η οριστική απόφαση της FIFA.

Στις 8 Ιουνίου 2005, ο Άρης άσκησε στον CAS μια δήλωση προσφυγής, η οποία πρέπει να θεωρηθεί ως σύντομη προσφυγή.

Ο Άρης υποστηρίζει ότι οι επιστολές της FIFA 6 και 7, Ιουνίου του 2005 αποτελούν αποφάσεις, που εκδίδονται από τη FIFA, με τις οποίες μπορεί να ασκηθεί έφεση στο CAS.

Όσον αφορά την ουσία της διαφοράς, ο Άρης υποστηρίζει ότι η FIFA δεν μπορεί να αγνοήσει τη μη εκτέλεση των αποφάσεων της Ε.Π.Ο. κατά του Πανιώνιου και έχει την υποχρέωση να διασφαλίσει ότι οι αποφάσεις θα εφαρμόζονται πλήρως, ιδίως όταν η μη εκτέλεση επηρεάζει τα αθλητικά και οικονομικά δικαιώματα και συμφερόντα των έμμεσων μελών, όπως ο Άρης.

Η εναγόμενη απάντησε στις 29 Ιουνίου 2005. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι το έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2005, δεν περιείχε καμία απόφαση. Αντιθέτως, η επιστολή αυτή ήταν μόνο για να ενημερώσει τον Άρη για την κατάσταση. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τον εναγόμενο, δεν υπάρχει "έγκυρο θέμα" για την άσκηση έφεσης στο CAS.

Κατόπιν αιτήματος της, η προσφυγή και η απάντηση διαβιβάστηκαν στον Πανιώνιο, ο οποίος κλήθηκε να καταθέσει την ίδια μέρα αίτηση για να συμμετάσχει στη διαιτησία, μαζί με τη δική του απάντηση. Στις 29 Ιουνίου 2005, ο Πανιώνιος έστειλε υπόμνημα στο CAS, παρουσιάζοντας τη θέση του επί της διαφοράς και την ενημέρωσε το CAS ότι σκόπευε να μετάσχει στη διαδικασία και να παρακολουθήσει την προγραμματισμένη ακρόαση.

Ο Πανιώνιος ισχυρίζεται ότι πλήρωσε τελικά τους ποδοσφαιριστές του και, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει κανένας νομικός λόγος για να τιμωρηθούν.

Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στη Λωζάνη στις 4 Ιουλίου 2005.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφάσισε ότι:

1. Το Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό δεν έχει δικαιοδοσία να αποφασίζει επί της προσφυγής που κατατέθηκε στις 8 Ιουνίου 2005 από Aris Thessaloniki FC σε σχέση με τις επιστολές που εκδόθηκαν στις 6 και 7 Ιουνίου 2005, για λογαριασμό του Προέδρου της Πειθαρχικής Επιτροπής της FIFA και του Γενικού Γραμματέα της FIFA.

11) Arbitration CAS 2004/A/ 690 H. v. Association of Tennis Professionals (ATP), award of 24 March 2005

Panel: Mr Stephan Netzle (Switzerland), President; Mr Cándido Paz-Ares (Spain); Mr Yves Fortier QC (Canada)

Partially upheld

τένις

Ντόπινγκ (κοκαΐνη)

Χρήση ενός φυσικού προϊόντος (Coca τσάι και φύλλα κόκας) για ιατρικούς σκοπούς
Σημαντικές Κυρώσεις

αμέλεια

Ο ATP είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός τα μέλη του οποίου είναι άνδρες επαγγελματίες τενίστες. Η έδρα του είναι στο Ponte Vedra Beach, στην Φλόριντα στις ΗΠΑ.

Οι πραγματικοί λόγοι για αυτή τη διαιτητική διαδικασία ξεκίνησε σε κυρώσεις της ATP στο τουρνουά "BellSouth Open", που πραγματοποιήθηκε στο Vina del Mar στη Χιλή τον Φεβρουάριο του 2004. Ο εναγόμενος συμμετείχε σε αυτό το τουρνουά.

Στις 9 Φεβρουαρίου 2004, ένα δείγμα ούρων συλλέχτηκε από τον αθλητή. Το δείγμα ούρων είχε αποσταλεί από τη Χιλή στο Laboratoire de Controle de Dopage IRNS-Institut Armand-Frappier στο Μόντρεαλ, του Καναδά.

Στις 27 Φεβρουαρίου 2004, το εργαστήριο εξέδωσε αναλυτική έκθεση η οποία διαπίστωνε την παρουσία της "Κοκαΐνης και των μεταβολιτών». Στις 27 Απριλίου 2004, το εργαστήριο εκτέλεσε μια δοκιμή επιβεβαίωσης με το Β-δείγμα, το οποίο έδειξε επίσης την παρουσία της «κοκαΐνης και των μεταβολιτών».

Μετά την έκθεση από το εργαστήριο, ο Διαχειριστής του Προγράμματος Αντι-Ντόπινγκ στο πλαίσιο του προγράμματος Anti-Ντόπινγκ του τένις το 2004 («Κανόνες ATP»), ίδρυσε το συμβούλιο επιθεώρησης που προβλέπεται από κανονισμό της ATP. Στο Συμβούλιο Εξέτασης συζητούνται οι αναφορές σχετικά με τα Α-και Β-δείγματα ούρων.

Ο αθλητής δεν αμφισβήτησε τις διαπιστώσεις του εργαστηρίου του, αλλά υποστήριξε ότι με την κατανάλωση ήθελε να αποφύγει τα συμπτώματα της ασθένειας και ότι δεν γνώριζε ότι έτρωγε φύλλα κόκας.

Το Anti-Doping Tribunal (το δικαστήριο) έκρινε ότι: (α) η ανάλυση στο εργαστήριο και τα αναλυτικά αποτελέσματα ήταν ορθά και αδιαμφισβήτητα, (β) η παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας στο δείγμα ούρων του αθλητή ήταν βέβαιη, (γ) ο εφαρμοστέος κανόνας αντί-ντόπινγκ του Κανονισμού της ATP ήταν μία αντικειμενική ευθύνη, (δ) ο αθλητής έπρεπε, επομένως, να αποκλειστεί από το τουρνουά στη Χιλή (ε) δεν υπήρχαν λόγοι να παραδεχτεί ότι «δεν υπήρχε σημαντική υπαιτιότητα ή αμέλεια "εκ μέρους του εναγομένου κατά την έννοια του M.5.b κανόνα της εφαρμοστέας antidoping ATP κανόνες. Ως εκ τούτου, εφαρμόστηκε μια διετής περίοδος αποκλεισμού, με ισχύ από την ημερομηνία της απόφασης. Επιπλέον, όλα τα άλλα αποτελέσματα από την ημερομηνία της συλλογή του δείγματος στις 9 Φεβρουαρίου 2004 θα πρέπει να ακυρωθούν.

Στις 23 Ιουλίου του 2004, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης κοινοποίησε στον αθλητή με courier την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης («η απόφαση»), το περιεχόμενο της οποίας έχει ως εξής:

- "1. Μια πρώτη παράβαση ντόπινγκ έχει συμβεί σύμφωνα με τον κανόνα C1. a.*
- 2. Σύμφωνα με το άρθρο L.1. αποφασίστηκε, ότι τα αποτελέσματα του παίκτη που επετεύχθησαν στο «Bellsouth Open", ακυρώθηκαν. Ως εκ τούτου, τα χρήματα, τα μετάλλια, οι τίτλοι, τα χρηματικά έπαθλα που κέρδισε στο τουρνουά «Bellsouth Open" στο Vina del Mar στη Χιλή το 2004, πρέπει να ακυρωθούν. Το βραβεία και τα χρήματα πρέπει να επιστραφούν στον ATP, χωρίς έκπτωση του φόρου που καταβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο M. 8.*
- 3. Σύμφωνα με το άρθρο M. 2., Εφόσον δεν υπάρχει Εξαιρετική Περίσταση, επιβάλλεται περίοδος αποκλεισμού δύο ετών για την πρώτη παράβαση. Η έναρξη της περιόδου είναι σύμφωνα με το άρθρο M. 8.*
- 4. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο M. 7, αποφασίστηκε ότι από τις 9 Φεβρουαρίου 2004, ημερομηνία συλλογής του δείγματος, μέχρι την έναρξη της, όλα τα άλλα αποτελέσματα πρέπει να ακυρωθούν. Ως εκ τούτου, πρέπει όλα τα μετάλλια, οι τίτλοι, και τα χρηματικά έπαθλα να επιστραφούν.*
- 5. Σύμφωνα με το άρθρο M. 9. Αποφασίστηκε, ότι κατά την περίοδο αποκλεισμού ο αθλητής δεν μπορεί να συμμετάσχει υπό οποιαδήποτε ιδιότητα σε μια εκδήλωση ή δραστηριότητα που οργανώθηκε από την ATP. "*

Στις 13 Αυγούστου 2004, ο αθλητής υπέβαλε δήλωση προσφυγής στο CAS. Μετά την επίλυση των διαδικαστικών ζητημάτων, ο αθλητής κατέθεσε σύντομη προσφυγή στις 18 Οκτωβρίου 2004. Ο αθλητής υπέβαλε τα ακόλουθα αιτήματα για την ανακούφιση:

"Όλα τα έξοδα που απαιτούνται από την παρούσα διαδικασία, πρέπει να αναληφθούν από την ATP και πρωτίστως:

1. Να ακυρωθεί η απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο της ATP Tour Αντι-Ντόπινγκ στις 23 Ιουλίου 2004
2. Να αποφασιστεί ότι ο παίκτης δεν έχει καμία υπαιτιότητα, ή αμέλεια σχετικά με την υπόθεση αυτή και ότι δεν πρέπει να υπάρχει περίοδος αποκλεισμού σε σχέση με τους κανόνες του ATP.
3. Να ακυρωθεί η απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο ATP Tour Αντι-Ντόπινγκ στις 23 Ιουλίου 2004
4. Να αποφασίσει ότι ο παίκτης δεν έχει καμία σημαντική υπαιτιότητα, ή αμέλεια, σχετικά με την υπόθεση αυτή, και ότι η περίοδος αποκλεισμού θα πρέπει να είναι ενός έτους, σε σχέση με τους κανόνες του ATP. Η περίοδος αποκλεισμού αρχίζει στις 9 Φεβρουαρίου 2004, ημερομηνία συλλογής του δείγματος . Στις 11 Νοεμβρίου 2004, ο εναγόμενος κατέθεσε σύντομη απάντηση. Ο ATP κατέληξε στο συμπέρασμα ότι « το πορίσματα και συμπεράσματα του Δικαστηρίου δεν θα πρέπει να αλλαχτούν». Στις 20 Δεκεμβρίου 2004, ο πρόεδρος της ομάδας επιβεβαίωσε, ότι η υπόθεση θα πρέπει να αποφασιστεί μόνο βάσει των γραπτών παρατηρήσεων.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφαινεται:

1. Η προσφυγή που άσκησε ο Η. είναι εν μέρει δεκτή.
 2. Η απόφαση της ATP Αντι-Ντόπινγκ Δικαστήριο με ημερομηνία 23 Ιουλίου 2004 είναι δεκτή, εκτός από τα σημεία 3 και 4, οι οποίες έχουν τροποποιηθεί ως εξής:
« [Πρόταση 1 έχει ακυρωθεί] Η περίοδος αποκλεισμού άρχισε στις 9 Φεβρουαρίου 2004 και θα λήξει στις 8 Φεβρουαρίου 2006.
1. [Πρόταση 1 ακυρώνεται] που διέταξε να ακυρωθούν τα μετάλλια, οι τίτλοι, και χρηματικό έπαθλο που κέρδισε από τις 9 του Φεβρουαρίου, 2004. [Πρόταση 3 επικυρώθηκε] ».

12). Arbitrage TAS 92/73 N. / Fédération Equestre Internationale (FEI), sentence du 10 septembre 1992

Formation: Prof. Gérard Rasquin (Luxembourg), Président; Me Reiner Klimke (Allemagne); Me Hans-Ulrich Sutter (Suisse)

Partially upheld

Ντοπάρισμα του αλόγου (diphenhydramine)

Αμέλεια του αναβάτη

Ιατρική θεραπεία του αλόγου με μια απαγορευμένη ουσία

Υποχρέωση αναφοράς αυτής της ουσίας.

Στις 5 Οκτωβρίου 1991, ο Ν. συμμετείχε σε ένα CSI της κατηγορίας Α. Κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, ανέβηκε κυρίως στο άλογο Γ.. Αυτό το άλογο, το οποίο κέρδισε το διαγωνισμό, έχει οριστεί για τον έλεγχο των φαρμάκων, ο οποίος είχε ως αποτέλεσμα την κράτηση δείγματος ούρων και τη δειγματοληψία αίματος. Τα δείγματα στάλθηκαν στο εγκληματολογικό εργαστήριο Ιπποδρομιών Ltd (HFL), Newmarket / GBR. Η ανάλυση του δείγματος έδειξε την παρουσία μιας ουσίας στα ούρα, η οποία, αν και δεν έχει πλήρως χαρακτηριστεί, ανιχνεύεται μετά τη χορήγηση της διφαινυδραμίνης σε ένα άλογο. Σύμφωνα με τα δεδομένα, η ουσία αυτή αντιστοιχεί στο hydroxydiphenhydramine. Αυτή είναι μια απαγορευμένη ουσία, κατά την έννοια του άρθρου 1013 των Κτηνιατρικών κανονισμών (εφεξής RV) της 6ης έκδοσης της FEI, από την 1η Ιανουαρίου 1990. Το δείγμα του αίματος είχε εν τω μεταξύ, αναλυθεί.

Ο Ν. ζήτησε και μια δεύτερη γνώμη για το Β δείγμα ούρων από το άλογο του Γ. Η ανάλυση του δείγματος Β των ούρων διεξήχθη στο HFL, το οποίο έδωσε τα ίδια αποτελέσματα με εκείνα του δείγματος Α.

Στις 12 Οκτωβρίου 1991, ο Ν. συμμετείχε σε άλλη κατηγορία του CSI. Κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, ανέβηκε το άλογο Λ., το οποίο κέρδισε το διαγωνισμό, και ορίστηκε για τον έλεγχο των φαρμάκων, ο οποίος είχε ως αποτέλεσμα να ζητηθεί δείγμα ούρων και δειγματοληψία αίματος. Τα δείγματα εστάλησαν στο HFL.

Η ανάλυση του δείγματος των ούρων από το άλογο του L. διεξήχθη από το εργαστήριο. Αυτή η ανάλυση αποκάλυψε στα ούρα, την παρουσία μιας ουσίας, η οποία, αν και δεν έχει πλήρως χαρακτηριστεί, ανιχνεύθηκε μετά τη χορήγηση της διφαινυδραμίνης σε ένα άλογο. Τα δεδομένα αφορούν ουσία που αντιστοιχεί στο hydroxydiphenhydramine. Το δείγμα του αίματος έχει εν τω μεταξύ αναλυθεί.

Ο Ν. Ζήτησε να εκτελεστεί μια δεύτερη γνώμη για το Β δείγμα ούρων από το άλογο του L. Η ανάλυση του Β δείγματος ούρων διεξήχθη στο HFL. Έδωσε τα ίδια αποτελέσματα με εκείνη του δείγματος Α. Σε επιστολή του προς το διοικητικό συμβούλιο της FEI, ο Ν. συγκεκριμένα, αναφέρει ότι, κατά τη μεταφορά, το άλογο L. είχε υποστεί έναν τραυματισμό και μώλωπες στο κεφάλι. Ως αποτέλεσμα, το άλογο έπρεπε να το αντιμετωπίσει χρησιμοποιώντας Benadryl και Enelbin. Καθώς το άλογο Γ είχε τραυματιστεί, έπρεπε να χορηγηθεί η Enelbin εξωτερικά για θεραπευτικούς σκοπούς.

Με απόφαση της 30ής Μαρτίου 1992, η Δικαστική Επιτροπή της FEI θεώρησε υπεύθυνο τον αναβάτη Ν. και τα άλογα του L. και Γ. ντοπαρισμένα και στις δύο δοκιμές και επέβαλε την απομάκρυνση των βραβείων CSI καθώς και τα μετρητά που είχαν κερδίσει. Έχει κυρώσεις όμως και ο Ν., ως υπεύθυνος, και επιβάλλεται αναστολή στους διεθνείς αγώνες ιππασίας για τέσσερις μήνες και χρεώνεται σε συνεισφορά εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του FEI 3'000 CHF και το κόστος της ανάλυσης του δείγματος Β που πραγματοποιήθηκαν από τη HFL από 1'250CHF. -. Η δημοσίευση της κύρωσης τελικώς διατάχθη.

Η FEI αποφάσισε να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως του Ν. και τη διατήρηση των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφάσισε ότι:

1. Η αίτηση αναιρέσεως γίνεται εν μέρει δεκτή.
2. Η απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της FEI 30 Μαρτίου, 1992 να μεταρρυθμιστεί. Ενεργώντας και πάλι, το CAS αποφασίζει:
 - Ο αναβάτης Ν. και το άλογο Γ. αποκλείονται από όλες τις εκδηλώσεις του CSI στις 5 Οκτωβρίου 1991 και το χρηματικό έπαθλο που κέρδισε στον ίδιο διαγωνισμό αφαιρείται.
 - Ο αναβάτης Ν. και άλογο L. αποκλείονται από όλες τις εκδηλώσεις του CSI, της 12ης Οκτωβρίου 1991 και το χρηματικό έπαθλο που κέρδισε στον ίδιο διαγωνισμό αφαιρείται
 - Ο αναβάτης Ν. τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 177.5.3. RG: με πρόστιμο CHF 4'000 - (τέσσερις χιλιάδες ελβετικά φράγκα) που καταβάλλονται στο FEI.

13) Arbitration CAS 2004/A/659 Galatasaray SK v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & Club Regatas Vasco da Gama & F. J., award of 17 March 2005

Panel: Mr Luc Argand (Switzerland), President; Mr Jean-Pierre Morand (Switzerland); Mr Bard Racin Meltvedt (Norway).

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Μεταγραφή

Ορισμός της απόφασης, σύμφωνα με το ελβετικό Ομοσπονδιακό Δικαστήριο

Αρνησιδικία σε περίπτωση μη δικαιοδοσίας

Η δύναμη της αναθεώρησης του CAS και του νομικού συλλογισμού που άσκησε έφεση ενάντια της απόφασης

Παρατυπίες των αποφάσεων και οι συνέπειες για τα μέρη

Η Galatasaray SK («Galatasaray» ή η «Λέσχη») με έδρα στην Κωνσταντινούπολη, είναι ένας ποδοσφαιρικός σύλλογος στην τουρκική Α κατηγορία.

Ο κ. FJ ("ο Παίκτης") είναι ένας επαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Η Βάσκο Ντα Γκάμα ("Vasco") είναι μια βραζιλιάνικη ποδοσφαιρική ομάδα με έδρα το Ρίο ντε Τζανέιρο στη Βραζιλία.

Η Fédération Internationale de Football Association (FIFA) είναι μια ένωση που καταχωρήθηκε στο Μητρώο του Εμπορίου, σύμφωνα με τα άρθρα 60 του Ελβετικού Αστικού Κώδικα (CCS). Η έδρα της FIFA βρίσκεται στην Ζυρίχη στην Ελβετία.

Την 1η Ιουλίου 2002, η Γαλατασαράι, αφενός, και η Βάσκο και η e-football B.V. από την άλλη πλευρά, συνήψαν συμβόλαιο (το «Συμβόλαιο») σχετικά με τη μεταφορά του κ. FJ Vasco, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον κ. Alexandre Da Silva Martins ("Ο κ. Martins").

Δυνάμει του άρθρου 2 της Σύμβασης, η Galatasaray πλήρωσε 3 εκατομμύρια δολάρια στη Vasco και στη e-football B.V. , προκειμένου να αποκτήσει το 50% των οικονομικών και αθλητικών δικαιωμάτων του παίκτη.

Η Γαλατασαράι έκανε την πληρωμή του ποσού αυτού, σύμφωνα με τις οδηγίες που ορίζονται στο άρθρο 4 της Σύμβασης, που έχουν ως εξής:

"Η Λέσχη που αγοράζει "θα πρέπει να καταβάλει τα ποσά που αναφέρονται στις ενότητες 3 απευθείας στο λογαριασμό του e-football B.V. (...)".

Μια συμβατική διαφορά προέκυψε, μεταξύ του παίκτη και της Γαλατασαράι μετά τη μονομερή καταγγελία της σύμβασης, από τον παίκτη στις 9 Ιανουαρίου 2003. Η διαφορά επιλύθηκε με την επιδίκαση του CAS, στις 11 Νοεμβρίου 2003 (CAS 2003/O/453). Η Galatasaray άσκησε έφεση, βάση του δημόσιου δίκαιου, κατά της αποφάσεως αυτής, με το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο (TF). Με διάταξη της 6ης Μαΐου 2004, η TF απέρριψε την προσφυγή της Λέσχης.

Την 1η Ιουλίου 2004, που είναι δύο χρόνια από την ημέρα μετά την υπογραφή της σύμβασης, η Γαλατασαράι υπέβαλε αίτηση στο Συμβούλιο Επίλυσης Διαφορών της FIFA (CRL), προκειμένου να απαιτήσει από τη Vasco και τον παίκτη, να προσκομίσουν όλα τα τραπεζικά έγγραφα που σχετίζονται με το ποσό των USD 3 εκατ. Ευρώ, που καταβλήθηκαν από τη Galatasaray υπέρ της Vasco για να αποκτήσει τα οικονομικά και αθλητικά δικαιώματα του παίκτη.

Μόλις μια τέτοια έρευνα ολοκληρωθεί και υπό την προϋπόθεση ότι θα αποδείξει ότι το σύνολο των USD 3 εκατ. ευρώ δεν είχαν πράγματι εισπραχθεί από τον Vasco, ο Σύλλογος ζητά από την CRL να διατάξει ο Παίκτης και η Vasco να επιστρέψουν το ποσό. Με επιστολή που απέστειλε στις 5 Ιουλίου 2004 στην τουρκική ομοσπονδία ποδοσφαίρου, η FIFA απάντησε ως εξής:

"Όπως θα παρατηρήσετε, η Galatasaray SK ζητά από τη FIFA να διενεργήσει έρευνα σχετικά με τη μεταγραφή του παίκτη FJ, δεδομένου ότι πιστεύει, ότι το ποσό που καταβάλλεται για την μεταγραφή, ουδέποτε απεδόθηκε στο club Regatas Vasco da Gama, αλλά, αντ 'αυτού, πληρώθηκε σε μια off-shore εταιρεία. Σας παρακαλούμε να ενημερώσετε τις θυγατρικές σας, ότι η FIFA δεν είναι αρμόδια να ερευνήσει μια τέτοια κατηγορία και ότι το θέμα αυτό θα πρέπει να αναφερθεί στις αρμόδιες διωκτικές αρχές ».

Η επιστολή, η οποία εκπονήθηκε στο όνομα και για λογαριασμό της Επιτροπής Ποδοσφαιριστών, υπεγράφη από τον κ. Heinz Tännler, προϊστάμενο της Νομικής Υπηρεσίας, και από τον κ. Gianpaolo Monteneri, επικεφαλής της Επιτροπής Ποδοσφαιριστών.

Στις 14 Ιουλίου 2004 η Γαλατασαράι γνωστοποίησε την πρόθεσή της να προσφύγει στο CAS κατά της επιστολής της 5ης Ιουλίου 2004, η οποία θεωρείται ότι είναι μια "απόφαση".

Στις 28 Ιουλίου 2004, ο δικηγόρος του παίκτη και της Vasco ενημέρωσε την πρώτη Σύμβουλο στο CAS, ότι οι πελάτες τους δεν αποδέχονται την αρμοδιότητα του CAS να κρίνει το ζήτημα αυτό. Ως εκ τούτου ανακοίνωσε, ότι οι πελάτες του αποποιούνται το διορισμό ενός συνηγόρου.

Στις 10 Αυγούστου 2004, η FIFA υπέβαλε τη θέση της στο CAS. Τον Οκτώβριο του 2004, το CAS υπέβαλε διαδικαστική διάταξη στους διαδίκους. Σύμφωνα με το R 29 του κώδικα, η γλώσσα της παρούσας αποφασής είναι στα αγγλικά.

Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στη Λωζάνη στις 11 Ιανουαρίου 2005. Μόνο η FIFA και η Galatasaray ήταν παρόντες.

Galatasaray προέβη στις ακόλουθες απαντήσεις:

«Το CAS ζητά από τη CRL να διεξάγει έρευνα, για να απαιτήσει οι εναγόμενοι να καταθέσουν όλα τα τραπεζικά έγγραφα που σχετίζονται με το τέλος μεταβίβασης, που κατέβαλλε η Γαλατασαράι για όφελος της Vasco».

Για να αποκτήσει τα δικαιώματα σχετικά με τον παίκτη, η Γαλατασαράι είχε μεταφέρει στη Vasco τα απαραίτητα κεφάλαια για την απόκτηση αυτών των δικαιωμάτων. Η Λέσχη καθορίζει έτσι την επιθυμία της να σέβονται τους κανόνες της FIFA, και ιδίως το άρθρο 32 του κανονισμού της FIFA σχετικά με το καθεστώς και τις μεταγραφές παικτών (οι «Κανονισμοί παικτών»). Αυτό το άρθρο προβλέπει, ότι «μόνο οι σύλλογοι και οι παίκτες έχουν το δικαίωμα αποζημίωσης, όπως προβλέπεται στις παρούσες ρυθμίσεις».

Κατά τη διάρκεια της έρευνας από το CAS, της υποθέσεως 2003/O/453, η Galatasaray είχε μάθει, μέσω του Τύπου, ότι ο κ. Martins, που αντιπροσώπευε τη Vasco, είχε φυλακιστεί για την εκτροπή κεφαλαίων που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια της μεταφοράς των παικτών. Αμφιβάλλοντας για τον τελικό προορισμό των κεφαλαίων, η Γαλατασαράι επιθυμούσε ως εκ τούτου να επιβεβαιώσει, ότι τα ποσά που καταβλήθηκαν, πραγματικά είχαν παραληφθεί από τη Vasco.

Προς στήριξη του αιτήματός της, η Galatasaray επικαλέστηκε την ακόλουθη υπόθεση: Αν υποθετικά τα χρήματα δεν είχαν καταβληθεί εξ ολοκλήρου στο Club, αλλά αντίθετα ήταν ένα μέρος που καταβλήθηκε σε τρίτους, αυτό σημαίνει ότι το ποσό που απαιτείται για τη

χορήγηση των δικαιωμάτων του παίκτη, στην πραγματικότητα δεν έχουν υπηρετήσει το σκοπό αυτό.

Η Galatasaray θεωρεί, εξάλλου, ότι το «γράμμα» της 5ης Ιουλίου 2004 είναι μια απόφαση, δεδομένου ότι επηρεάζει τους ισχυρισμούς της. Η Λέσχη είναι της γνώμης ότι η FIFA βρίσκεται σε μοναδική θέση για να αποφανθεί επί της ουσίας ή να καταστήσει μια απόφαση. Ωστόσο, δεν μπορεί να κρίνει ότι είναι χωρίς αρμοδιότητες.

Επιπλέον, ο Όμιλος θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της θεωρίας του δεδικασμένου που προέβαλε η FIFA στην προκειμένη περίπτωση και οι διάδικοι στην παρούσα διαφορά και δεν είναι οι ίδιοι με αυτούς που έχουν λάβει μέρος στη διαδικασία που κατέληξε στην απόφαση του CAS 2004/A/65 11ης Νοεμβρίου 2003.

Με επιστολή της 10ης Αυγούστου 2004, η FIFA έχει δώσει τις παρακάτω απαντήσεις :
«Υπό το φως των ανωτέρω, η FIFA ζητεί, κυρίως από το CAS:

- 1. Να μην εξετάσει την "έκκληση" που κατατέθηκε από τη Λέσχη Galatasaray SK δεδομένου ότι δεν υπήρχε επίσημη απόφαση που ψηφίστηκε από τη FIFA που υπόκειται σε έφεση.*
- 2. Να καταδικάσει τη Γαλατασαράι να πληρώσει όλα τα έξοδα της παρούσας διαδικασίας*
- 3. Να καταδικάσει τη Γαλατασαράι να πληρώσει όλα τα δικαστικά έξοδα της FIFA σχετικά με την παρούσα διαδικασία.*

Εναλλακτικά, αν το CAS ήταν να απορρίψει τα αιτήματα αυτά, η FIFA απαιτεί:

- 1. Το CAS να απορρίψει την "έφεση", δεδομένου ότι αναφέρεται σε ένα δεδικασμένο, ή*
- 2. να δηλώσει ότι η FIFA δεν είναι αρμόδια να ερευνήσει τις εικαζόμενες συναλλαγές*
- 3. Να καταδικάσει τη Γαλατασαράι να πληρώσει όλα τα έξοδα της παρούσας διαδικασίας*
- 4. Να καταδικάσει τη Γαλατασαράι να πληρώσει όλα τα δικαστικά έξοδα της FIFA όσον αφορά την παρούσα διαδικασία ».*

Η FIFA θεωρεί ότι το CAS πρέπει να θεωρήσει ότι δεν είναι αρμόδιο, εφόσον το έγγραφο της 5ης Ιουλίου 2004 (το οποίο δεν αναφέρει τη δυνατότητα προσφυγής ούτε την αρμόδια αρχή), δεν είναι μια «απόφαση», αλλά μια απλή "επικοινωνία" που μεταδόθηκε αποκλειστικά στην Τουρκική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου.

Η FIFA σημειώνει ότι πολλά αιτήματα αποστέλλονται σε αυτήν κάθε χρόνο. Έτσι, όταν κρίνει, ότι τα αιτήματα αυτά δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της, προτιμά να απαντήσει με απλή επιστολή, προκειμένου να αποφύγει να εμπλακεί σε μεταγενέστερη διαδικασία προσφυγής.

Η FIFA έχει επιπλέον δηλώσει, ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι το CAS θα μπορούσε να δεχθεί ότι η επιστολή της 5ης Ιουλίου 2004 ήταν μια επίσημη απόφαση, δεν θα έχει ούτε αρμοδιότητα, ούτε τους πόρους, ούτε την «τεχνική», που είναι αναγκαία, για να αναλάβει τέτοια μέτρα.

Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί, λόγω του δεδικασμένου. Η διαφορά μεταξύ των μερών έχει ήδη επιλυθεί με μια οριστική απόφαση (ATF της 6ης Μαΐου 2004).

Τέλος, υποστήριξε ότι το άρθρο 32 του Κανονισμού παικτών δεν αναφέρει ρητώς το ζήτημα του «τέλους μεταβίβασης» και δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως νομική βάση για τις αξιώσεις της Γαλατασαράι.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού:

1. επιβεβαιώνει τη δικαιοδοσία της ομάδας του CAS επί της προσφυγής που κατατέθηκε από την Galatasaray
2. Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως
3. Απορρίπτει όλες τις περαιτέρω ασυμφωνίες των διαδίκων

14) Arbitration CAS 2006/A/1180 Galatasaray SK v. Frank Ribéry & Olympique de Marseille, award of 24 April 2007

Panel: Prof. Ulrich Haas (Germany), President; Mr José Pintó (Spain); Mr Jean-Jacques Bertrand (France)

Partially upheld

Ποδόσφαιρο

Εφαρμοστέο δίκαιο

Σύμβαση εργασίας

Καταγγελία της σύμβασης για νόμιμη αιτία,

Η αναιρεσείουσα, Galatasaray SK («η αναιρεσείουσα») είναι μια τουρκική ποδοσφαιρική ομάδα, με έδρα την Κωνσταντινούπολη, στην Τουρκία. Η αναιρεσείουσα είναι συνδεδεμένη με την τουρκική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου, η οποία με τη σειρά της είναι μέλος της Fédération Internationale de Football Association (FIFA). Η FIFA είναι η διεθνής αθλητική ομοσπονδία που διέπει το άθλημα του ποδοσφαίρου σε όλο τον κόσμο. Η FIFA είναι μια ένωση που ιδρύθηκε σύμφωνα με το άρθρο. 60 του Ελβετικού Αστικού Κώδικα και έχει την έδρα της στη Ζυρίχη (Ελβετία).

Ο K. Frank Ribéry ("ο Παίκτης") είναι ένας ποδοσφαιριστής με γαλλική ιθαγένεια. Γεννήθηκε στις 7 Απριλίου 1983 στο Boulogne-sur-Mer της Γαλλίας.

Η Olympique de Marseille (OM) είναι ένας ποδοσφαιρικός σύλλογος με έδρα την Μασσαλία, στη Γαλλία. Είναι συνδεδεμένη με τη Γαλλική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου, η οποία με τη σειρά της είναι μέλος της FIFA.

Την 1η Φεβρουαρίου 2005, ο παίκτης και η αναιρεσείουσα υπέγραψαν συμβόλαιο εργασίας («το συμβόλαιο»), το οποίο ισχύει από την ημερομηνία υπογραφής μέχρι τις 30 Ιουνίου 2008. Η αγγλική μετάφραση του συμβολαίου, που υπέγραψε η Γαλατασαράι ενώπιον της επιτροπής, προβλέπει μεταξύ άλλων:

3.18. Ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής δεν πρέπει να έρθει σε επαφή με οποιοδήποτε άλλο σύλλογο, είτε άμεσα, είτε έμμεσα, για οποιαδήποτε μεταβίβαση στο μέλλον σύμφωνα με τη

διάρκεια ισχύος της παρούσας σύμβασης. Ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής πρέπει να κοινοποιήσει την ομάδα, με την οποία επιθυμεί να διαπραγματευτεί τη μεταγραφή του, αλλά ποτέ δεν πρέπει να διεξαγάγει μια προσωπική διαπραγμάτευση.

...

4.2.1. Σχέση ανάμεσα στην ομάδα και τον επαγγελματία ποδοσφαιριστή ξεκινά από την 1η Φεβρουαρίου του 2005.

4.2.2 βασικός μισθός:

Ο Σύλλογος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει 400.000 ευρώ στον επαγγελματία ποδοσφαιριστή. Αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει ως τέλος μεταγραφής το ποσό των 200.000 ευρώ μεταξύ 1 Φλεβάρη του 2005 - 28 Φεβρουαρίου 2005. Το υπόλοιπο θα καταβληθεί ως εξής: 40.000 ευρώ ανά μήνα, έως την 1η Ιουλίου 2005. Επιπλέον, θα πρέπει να καταβληθεί μόνον 5.000 ευρώ για κάθε φορά που θα συμμετέχει σε αποστολή, αποτελούμενη από 18 παίκτες. Αν ο παίκτης παίζει 10 αγώνες, τότε θα πρέπει να καταβληθεί ένα ποσό πριμοδότησης των 75.000 €.

1) Η ομοσπονδία αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλλει ένα τέλος μεταφοράς 708.000 ευρώ στον επαγγελματία ποδοσφαιριστή, κατά την περίοδο μεταξύ της πρώτης Ιουλίου του 2005 και 31 Ιουνίου 2006. Η πληρωμή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί ως εξής: το ποσό των 300.000 ευρώ να καταβληθεί στις 31 Αυγούστου του 2005 και το υπόλοιπο να καταβληθεί σε μηνιαίες δόσεις ποσού των 34.000 ευρώ μέχρι την 1η Ιουλίου 2006.

Η ομάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει ως τέλος μεταγραφής το ποσό των 7.500 ευρώ σε κάθε επαγγελματία ποδοσφαιριστή, το οποίο θα είναι μεταβαλλόμενο, την περίοδο αυτή. Αν ο παίκτης λαμβάνει μέρος στο βασικό προσωπικό της ομάδας θα πρέπει να καταβάλλεται το 100% του τέλους, εάν θα συμπεριληφθεί στο παιχνίδι αργότερα, τότε θα πρέπει να καταβληθεί το 50% του τέλους, και αν ο ίδιος δεν παίζει, παρά το ότι είχε ληφθεί ως προσωπικό τότε θα πρέπει να καταβληθεί το 25% του τέλους.

2) Η ομάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλλει ένα τέλος μεταφοράς το 708.000 ευρώ στον επαγγελματία ποδοσφαιριστή, κατά την περίοδο μεταξύ 1 Ιούλη 2006 και 31ης Ιουνίου 2007. Η πληρωμή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί ως εξής: το ποσό των 300.000 ευρώ θα πρέπει να καταβληθεί στις 31 του Αυγούστου του 2006, και το υπόλοιπο θα καταβληθεί σε μηνιαίες δόσεις 34.000 ευρώ μέχρι την 1η Ιουλίου 2007.

Η ομάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει ως τέλος μεταβίβασης το ποσό των 7.500 ευρώ για κάθε επαγγελματία ποδοσφαιριστή το οποίο θα είναι μεταβαλλόμενο, την περίοδο αυτή. Αν ο παίκτης λαμβάνει μέρος στο βασικό προσωπικό της ομάδας θα πρέπει να καταβάλλεται το 100% του τέλους, εάν θα συμπεριληφθεί στο παιχνίδι αργότερα, τότε θα πρέπει να καταβληθεί το 50% του τέλους, και αν ο ίδιος δεν παίζει, παρά το ότι είχε ληφθεί ως προσωπικό, τότε θα πρέπει να καταβληθεί το 25% του τέλους.

3)Ο Σύλλογος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλλει ένα τέλος μεταφοράς 904.000 ευρώ στον επαγγελματία ποδοσφαιριστή κατά την περίοδο μεταξύ 1 Ιουλίου 2007 και 31 Ιουνίου 2008. Η πληρωμή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί ως εξής: το ποσό των 400.000 ευρώ θα καταβληθεί στις 31 Αυγούστου 2007, και το υπόλοιπο θα καταβληθεί σε μηνιαίες δόσεις, ποσού των 42.000 ευρώ μέχρι την 1η Ιουλίου 2007.

...

5.1. Σε περίπτωση που η ομάδα που είναι υπεύθυνη, μόνιμα παραβιάζει τις διατάξεις και τους όρους της παρούσας σύμβασης, ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής, αφού χρησιμοποιήσει τα δικαιώματά του, που αναφέρονται στο άρθρο 5.5 του παρόντος, πρέπει να δώσει γραπτή ειδοποίηση μέσα σε 3 ημέρες. Τότε θα πρέπει να είναι σε θέση να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση. Η ομάδα, μπορεί να αντιταθεί κατά της εν λόγω καταγγελίας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42 και 43 του νέου κανονισμού της FIFA, σχετικά με το καταστατικό και τις μεταγραφές των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών.

5.2 Σε κάθε περίπτωση, η ομάδα διατηρεί αμετάκλητα τα δικαιώματά της, σε σχέση με ζημιές και απώλειες, που καθορίζονται στο άρθρο 22 του νέου κανονισμού της FIFA, σχετικά με το καταστατικό και τις μεταγραφές των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών, καθώς και τα δικαιώματά που αναφέρονται στο άρθρο 13 του ίδιου κανονισμού.

5.3. Σε περίπτωση που ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής κριθεί ένοχος για άδικη και άβολη στάση, αν αυτός παραβιάσει την κατάρτιση και τους κανόνες πειθαρχίας, ή είχε μια στάση σε αντίθεση με το νόμο ή δεν πληροί τους όρους της παρούσας σύμβασης, η ομάδα μπορεί να καταθέσει μικρότερο ποσό ή και να εφαρμόσει ποινή, στέλνοντας αποστολή μακριά τον ποδοσφαιριστή, για περίοδο μικρότερη από 14 ημέρες. Η ομάδα κοινοποιεί την απόφασή της και περιγράφει τους λόγους που προκύπτει σε μια τέτοια απόφαση. Όλες αυτές οι πληροφορίες πρέπει να είναι εγγεγραμμένες στα αρχεία της ομάδας.

5.4. Αν η ομάδα έχει καθυστερήσει να κάνει τις πληρωμές περισσότερο από 90 ημέρες, ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής έχει το δικαίωμα να δώσει ανακοίνωση στην οποία να αναφέρεται μια τέτοια κατάσταση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42.1.α του νέου κανονισμού της FIFA σχετικά με το καταστατικό και τις μεταγραφές των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών.

5.5. Σε περίπτωση που ο παίκτης δεν έχει καμία απαίτηση σχετικά με τη δουλειά του, θα πρέπει να ακολουθήσει τις παρακάτω διαδικασίες:

- Για πρώτη φορά να ενημερώσει τον διαχειριστή της ομάδας για την καταγγελία του
- Μπορεί να δώσει γραπτή ειδοποίηση καταγγελίας στο διευθυντή της ομάδας:
- Αν η διαφορά δεν έχει επιλυθεί με την ικανοποίηση του επαγγελματία ποδοσφαιριστή, εντός 10 ημερών, ο παίκτης μπορεί να υποβάλει στο Διοικητικό Συμβούλιο, ή στην επιτροπή το παρόν αίτημα γραπτώς. Το θέμα θα πρέπει να ληφθεί υπ 'όψιν, και το διοικητικό συμβούλιο, ή η επιτροπή, να διερευνήσει την υπόθεση εντός δύο (2) εβδομάδων μετά την παραλαβή της προκήρυξης.

5.6. Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν και αποδέχονται όλους τους κανόνες, τους κανονισμούς ή και τα διατάγματα της FIFA, της τουρκικής ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας, ή άλλα ιδρύματα που αναφέρονται στο παρόν μαζί με τυχόν σχετικές τροποποιήσεις.

6.1. Σε περίπτωση που ο ποδοσφαιριστής επιθυμεί να συνάψει σύμβαση με άλλο σύλλογο, κατά τη διάρκεια της παρούσας σύμβασης, θα είναι σε θέση να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση μονομερώς, κάθε φορά, μόνο αφού καταβάλει το ποσό των 10.000.000 ευρώ στην ομάδα. Ωστόσο, θα πρέπει να δεσμεύεται με ανακοινώσεις που καθορίζονται από τα διοικητικά όργανα (τα όργανα αυτά θα είναι η FIFA ή η Τουρκική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου, ανάλογα με την περίπτωση). Μετά από μια τέτοια πληρωμή, ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής κοινοποιεί στην ομάδα τις πληρωμές που έχουν γίνει και λύεται η σύμβαση με συστημένη επιστολή....

7.1. Η παρούσα σύμβαση διέπεται από το τουρκικό δίκαιο και οποιαδήποτε διαφορά, σχετικά με τη σύμβαση, θα επιλύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 του νέου κανονισμού της FIFA, σχετικά με το καταστατικό και τις μεταγραφές των επαγγελματιών παικτών. Αυτό το άρθρο είναι ένα διαιτητικό άρθρο και απαγορεύει στον παίκτη να αναφερθεί σε οποιαδήποτε διάταξη, εκτός από εκείνες του άρθρου 42 του νέου κανονισμού της FIFA, σχετικά με το καταστατικό και τις μεταφορές των επαγγελματιών παικτών".

Κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Φεβρουαρίου 2005 και 13 Ιουνίου 2005 ο ποδοσφαιριστής έπαιξε 17 αγώνες για την αναιρεσειούσα. Το όριο των 10 αγώνων βάσει του άρθρου. 4.2.2 της Σύμβασης επιτεύχθηκε τον Απρίλιο του 2005.

Στις 13 Ιουνίου 2005, ο ποδοσφαιριστής απέστειλε επιστολή προς τον πρόεδρο της ομάδα που διαβάζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

"... Από σήμερα, και μετά την υπογραφή του συμβολαίου, δεν έχω λάβει οποιοδήποτε από τα ποσά, ούτε τον μισθό μου και τα ποσά συμμετοχής!

Με άλλα λόγια, δεν έχω λάβει ούτε το μισθό μου, αλλά ούτε και τα συμφωνηθέντα ποσά του συμβολαίου μου για 4 μήνες.

Το ποσό που πρέπει να δοθεί από την ομάδα μου ως σήμερα είναι 262.000 ευρώ και τα υπόλοιπα ποσά, (ο μισθός του επόμενου μήνα του Ιουνίου πρέπει να προστεθεί).

Ο ατζέντης μου [...] έστειλε στην ομάδα σας προειδοποίηση πολλές φορές για την καταβολή των αποδοχών μου, (Επιστολές με ημερομηνία 2 Μαΐου, 13ης Μαΐου, 19 Μαΐου και 30 Μαΐου).

Οι προειδοποιήσεις απέβησαν άκαρπες και η πληρωμή δεν έχει γίνει ακόμη.

Ο ατζέντης μου στην τελευταία επιστολή του στις 30 Μαΐου, κοινοποίησε στην ομάδα σας, ότι, αν η πληρωμή δεν πραγματοποιηθεί μέσα σε 48 ώρες, θα καταγγείλει τη σύμβαση και θα κάνει αίτηση στην FIFA, λόγω της παραβίασης των συμβατικών υποχρεώσεων σας.

Μέχρι σήμερα, έχω διαπιστώσει ότι δεν έχετε απαντήσει στις προειδοποιήσεις του ατζέντη μου, τόσο μέσω φαξ, όσο και μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής.

Το θέμα αναγκάζει την ομάδα να υποφέρει από μια σημαντική και απaráδεκτη απόλεια.

Η εμπιστοσύνη μου έχει χαθεί πλήρως και υπό αυτές τις συνθήκες, δεν μπορώ να πάρω το ρίσκο να παίξω στην ομάδα σας στη νέα σεζόν.

Για το λόγο αυτό αναφέρω, όπως προβλέπεται από τη FIFA παρ.5.1 της συμφωνίας που έγινε μεταξύ μας, ότι έχω αποφασίσει να καταγγείλω το συμβόλαιο, με μόνη αιτία. ... "

Στις 14 Ιουνίου 2005 ο ποδοσφαιριστής παρέπεμψε το θέμα στην ομάδα επίλυσης διαφορών της FIFA (εφεξής" DRC ").

Δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους ότι η αναιρεσειούσα πλήρωσε στον παίκτη το ποσό των 307.143 ευρώ στις 14 Ιουνίου 2005.

Στις 15 Ιουνίου 2005, η επίσημη ιστοσελίδα του ΟΜ ανακοίνωσε, ότι ο παίκτης είχε γίνει μέλος της ομάδας και ότι η σύμβαση εργασίας είχε υπογραφεί μεταξύ τους.

Μετά από διερεύνηση του θέματος, η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό εξέδωσε την απόφασή της στις 30 Μαΐου 2006 (εφεξής "η απόφαση"). Στην απόφασή της, η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η αναιρεσειούσα είχε παραβιάσει τη σύμβαση χωρίς νόμιμη αιτία. Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί της αναιρεσειούσας εναντίον του παίκτη και της ΟΜ απορρίφθηκαν. Όσον αφορά οφειλόμενες αμοιβές, η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν πληρωμές που εκκρεμούν από την αναιρεσειούσα. Επιπλέον, η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό αποφάσισε ότι δεν καταβάλλεται αποζημίωση για την αθέτηση της σύμβασης χωρίς νόμιμη αιτία. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους διαδίκους στις 16 Νοεμβρίου 2006.

Με επιστολή της 4ης Δεκεμβρίου 2006, η αναιρεσειούσα άσκησε στο CAS δήλωση προσφυγής κατά της απόφασης.

Στην αίτηση η αναιρεσειούσα, μεταξύ άλλων κατέθεσε, τα ακόλουθα αιτήματα στο CAS:

α) *ότι «οι κυρώσεις που πρέπει να επιβληθούν κατά του παίκτη, λόγω άδικης λήξης του Συμβολαίου και λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς για παράβαση της σύμβασης και των κανονισμών της FIFA, ορίζονται στα άρθρα 21, 22 και 23 των κανονισμών της FIFA για το καθεστώς και τις μεταγραφές των παικτών »*

β) *να επιβληθούν οι κυρώσεις που καθορίζονται στους κανονισμούς της FIFA στην [ΟΜ] λόγω της προτροπής τους σχετικά με τον παίκτη για την καταγγελία της σύμβασης του*

γ) *ότι ο παίκτης « υποχρεούται να καταβάλει το ποσό των 10.000.000,00 ως ποινή, σύμφωνα με το άρθρο 6.1 της Σύμβασης, λόγω της παραβίασης της εν λόγω ρήτρας, κάνοντας διαπραγματεύσεις με άλλη ομάδα, όταν η σύμβαση ήταν ακόμα σε ισχύ. »*

δ) *ότι ο παίκτης πρέπει, «να υποχρεωθεί να αποζημιώσει την ομάδα για τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την ίδια, όσον αφορά την απασχόληση του άλλου παίκτη για αντικατάστασή του.»*

ε) *«η απόφαση του τμήματος επίλυσης διαφορών της FIFA με ημερομηνία 30 Μαΐου 2006 »να ανακαλεστεί.*

στ) *ότι ο παίκτης πρέπει «να υποχρεωθεί να αποζημιώσει για όλες τις δαπάνες που σχετίζονται με αυτή την επίλυση των διαφορών» και*

ζ) *ότι η ΟΜ είναι εξίσου υπεύθυνη με τον παίκτη για την καταβολή των εν λόγω ποσών στο στοιχείο γ), δ) και στ).*

Κατά την ακρόαση της 15ης Μαρτίου 2007, ο ποδοσφαιριστής ζητούσε αποζημίωση. Στην απάντησή του με ημερομηνία 30 Ιανουαρίου 2007, ο ποδοσφαιριστής ζήτησε από το CAS να

- α) «διαπιστώσει ότι η σύμβαση δίκαια είχε καταγγελθεί από τον παίκτη, που οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα της ομάδας»*
- β) «βρει και να επιβεβαιώσει ότι καμία πειθαρχική ή οικονομική κύρωση δεν θα πρέπει να επιβληθεί εναντίον του παίκτη» και να διατάξει να καταβληθεί ένα ποσό που καλύπτει τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν, πριν από την ομάδα Επίλυσης Διαφορών της FIFA (δικηγορικών αμοιβών, μεταφράσεις και τα έξοδα ταξιδιού) .*

Επιπλέον, στην απάντησή του με ημερομηνία 30 Ιανουαρίου 2007, ο παίκτης κατέθεσε αίτηση ζητώντας από το CAS μεταξύ άλλων

- α) «να διατάξει την ομάδα να καταβάλει το ποσό των 40.000 ευρώ που είναι ο μισθός του παίκτη , μαζί με επιτόκιο 5% από τις 28 Φεβρουαρίου 2005»*
- β) «να διατάξει την ομάδα να πληρώσει τις επιπλέον αποδοχές-μπόνους για τους αγώνες που οφείλονται σ 'αυτόν, δηλαδή το ποσό των 32.597 ευρώ, μαζί με επιτόκιο 5% από τις 30 Ιουνίου 2005» και*
- γ) «να διατάξει την ομάδα να καταβάλει το ποσό των 1.228.500 ευρώ ως αποζημίωση, για να αντισταθμίσει τη ζημία που υπέστη λόγω της πρόωρης λύσης της σύμβασης».*

Στην απάντησή της με ημερομηνία 2 του Φεβ. 2007 η ΟΜ ζητά από το CAS:

- α) «να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος επίλυσης διαφορών με όλες τις διατάξεις της»,*
- β) «να διατάξει την ομάδα να πληρώσει ένα ποσό στην ΟΜ για την κάλυψη των δαπανών που πραγματοποιηθήκαν προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό της ενώπιον του τμήματος επίλυσης διαφορών της FIFA και το CAS »και*
- γ) ότι «η ομάδα πρέπει να υποχρεωθεί να πληρώσει όλα τα έξοδα της διαιτησίας».*

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφάσισε ότι:

1. Η προσφυγή της ομάδας Galatasaray SK κατά της απόφασης που εκδόθηκε στις 30 Μαΐου 2006 από το Συμβούλιο Επίλυσης Διαφορών της FIFA απορρίπτεται.
2. Η αίτηση του κ. Frank Ribéry εναντίον της Λέσχης Galatasaray SK απορρίπτεται.
3. Η απόφαση που εκδόθηκε στις 30 Μαΐου 2006 από το Συμβούλιο Επίλυσης Διαφορών της FIFA έχει επιβεβαιωθεί.

15) Arbitration CAS 2006/A/1100 E. v. Club Gaziantepspor, award of 15 November 2006

Panel: Prof. Ulrich Haas (Germany), President; Mr Efraim Barak (Israel); Mr Jean Philippe Rochat (Switzerland).

Partially upheld

Ποδόσφαιρο

Σύμβαση εργασίας

Η καταγγελία της σύμβασης χωρίς βάσιμο λόγο

Αθέτηση της σύμβασης

Αποζημίωση

Ο εφεσιβάλλον, Ε., ("ο Παίκτης" ή "εφεσιβάλλον") είναι ένας ποδοσφαιριστής. Το Club Γκαζιάντεπσπορ, (η «ομάδα» ή «η Καθ'») είναι μια τουρκική ποδοσφαιρική ομάδα με έδρα του στο Gaziantep στην Τουρκία. Η ομάδα ανήκει στην τουρκική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου, η οποία με τη σειρά της είναι μέλος της Ομοσπονδίας Internationale de Football Association (FIFA). Η FIFA είναι η διεθνής αθλητική ομοσπονδία που διέπει το άθλημα του ποδοσφαίρου σε όλο τον κόσμο. Η FIFA είναι μια ένωση που ιδρύθηκε σύμφωνα με το άρθρο. 60 του Ελβετικού Αστικού Κώδικα και έχει την έδρα της στη Ζυρίχη (Ελβετία).

Στις 15 Ιουνίου 2004, ο εφεσιβάλλον και ο εναγόμενος σύναψαν σύμβαση εργασίας που ονομάζεται "protocole d'accord" (εφεξής "η Σύμβαση"), σύμφωνα με την οποία ο εφεσιβάλλον θα παίζει για τον εναγόμενο από την 1η Ιουλίου 2004 έως τις 30 Ιουνίου 2007.

Στις 14 Μαρτίου 2006 ο εκπρόσωπος του παίκτη και οι νομικοί σύμβουλοι έγραψαν μια επιστολή στην FIFA στην οποία παραπονέθηκαν για επανειλημμένες καθυστερήσεις από την ομάδα όσον αφορά τις μηνιαίες πληρωμές. Η επιστολή αναφέρει, μεταξύ άλλων:

"... Αυτή τη στιγμή στον πελάτη μας δεν έχει καταβληθεί ο μισθός του Δεκέμβριου του 2005 και του Ιανουαρίου του 2006. Ο μισθός του που επρόκειτο να καταβληθεί στις 15 Δεκεμβρίου 2005 ελήφθη πράγματι στις 6 Φεβρουαρίου 2006.

Αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο και θεωρούμε ότι η ομάδα έχει παραβιάσει μονομερώς τη σύμβαση του πελάτη μας.

Υπό τις συνθήκες αυτές χαρακτηρίζουμε τη σύμβαση ως λήξασα και έχουμε ενημερώσει τον πελάτη μας ότι είναι ελεύθερος να υπογράψει σε άλλη ομάδα.

...".

Στις 17 Μαρτίου 2006 ο Όμιλος κατέθεσε αίτημα στην FIFA κατά του παίκτη για την αδικαιολόγητη απουσία του από τις 15 Μαρτίου 2006 και ζήτησε να επιστρέψει στην ομάδα αμέσως.

Στις 17 και 18 Μαρτίου 2006 έγιναν αναφορές στις τουρκικές εφημερίδες, στις οποίες ο Αντιπρόεδρος της ομάδας δήλωσε: «Είμαστε απόγονοι ενός γέρου μαχητή ταύρου και αγωνιστές. Στην δική μας τακτική όποιος δραπετεύει από τον πόλεμο, εκτελείται με θανατική ποινή. Η δική μας πορεία με τον Ε. διαχωρίζεται. Θα λάβουμε τις απαραίτητες διαδικασίες εναντίον του ». Ο Πρόεδρος του Ομίλου παρατίθεται ως εξής: «Εγώ θα τον καταγγείλω. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι ποτέ δεν θα επιστρέψει στο Gaziantep και ο ίδιος ποτέ δεν θα παίξει ποδόσφαιρο πια ».

Λίγο μετά τα άρθρα των εφημερίδων που δημοσιεύθηκαν, ο παίκτης εγκατέλειψε την Τουρκία. Με επιστολή του στις 20 Μαρτίου 2006 ο εκπρόσωπος του παίκτη και νομικός σύμβουλος ζήτησε από τον Πρόεδρο της ομάδας να μην προβαίνει σε δηλώσεις που φαίνεται να είναι μια προσπάθεια να δυσφημίσει την ακεραιότητα του παίκτη και ότι βλάπτει τη φήμη του, τόσο στην τουρκική κοινότητα όσο και στο εξωτερικό.

Με την επιστολή της 24ης Μαρτίου 2006 η FIFA ζήτησε από την ομάδα να γνωστοποιήσει τη θέση της σχετικά με τους ισχυρισμούς του παίκτη, και να καταθέσει γραπτές αποδείξεις, από τις εκπληρώσεις όλων των οικονομικών υποχρεώσεων στον παίκτη.

Με την επιστολή της 4ης Απριλίου 2005 στην FIFA, η ομάδα σχολίασε τους ισχυρισμούς του παίκτη. Στην εν λόγω επιστολή, η εναγόμενη ισχυρίστηκε, ότι είχε εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην σύμβαση. Για το σκοπό αυτό υπέβαλε αντίγραφα των αποδείξεων πληρωμής.

Επιπλέον, η εναγόμενη ζήτησε από τον παίκτη να επιστρέψει στην ομάδα αμέσως.

Με επιστολή της 12ης Απριλίου 2006 στην FIFA, ο παίκτης σχολίασε την επιστολή της ομάδας και επεσήμανε ότι τα στοιχεία της στις πληρωμές που έγιναν, δεν ήταν σωστές. Επιπλέον, τόνισε ότι δεν έλαβε καμία πληρωμή απολύτως στις 31 Ιανουαρίου 2006 και δεν είχε υπογράψει καμία απόδειξη πληρωμής και ότι, επομένως, η απόδειξη πληρωμής της 19^{ης}

Δεκεμβρίου 2005 ήταν πλαστή. Ζήτησε λοιπόν από την ομάδα να υποβάλλει τα πρωτότυπα των αποδείξεων πληρωμής, έτσι ώστε η γνησιότητά τους να μπορούσε να εξεταστεί.

Με επιστολή της στις 20 Απριλίου 2006, η εναγόμενη υπέβαλε τις πρωτότυπες αποδείξεις πληρωμής στην Ομάδα Επίλυσης Διαφορών της FIFA. Με την επιστολή της 26ης Απριλίου 2006, ο ποδοσφαιριστής ζήτησε από την Ομάδα Επίλυσης Διαφορών να εξεταστούν όλες οι αποδείξεις πληρωμής για να διαπιστωθεί αν ήταν πλαστές.

Μετά από διερεύνηση του θέματος, η Ομάδα Επίλυσης Διαφορών, αποφάσισε στις 27 Απριλίου 2006 («η απόφαση»), ότι ο ισχυρισμός του παίκτη για την πληρωμή των ανεξόφλητων αποδοχών απορρίπτεται και ότι η αίτηση της ομάδας, ότι ο παίκτης είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει στην ομάδα και να αναλάβει τα καθήκοντα του αμέσως γίνεται δεκτή. Η Ομάδα Επίλυσης Διαφορών δήλωσε επίσης ότι «σε περίπτωση που ο παίκτης E δεν συμμορφώνεται με την παρούσα απόφαση, το θέμα υποβάλλεται στην Πειθαρχική Επιτροπή της FIFA, έτσι ώστε να επιβληθούν οι αναγκαίες πειθαρχικές κυρώσεις».

Με την επιστολή της 6ης Ιουνίου 2006, ο παίκτης άσκησε προσφυγή στο CAS κατά της απόφασης.

Με την επιστολή της 16ης Ιουνίου 2006, ο παίκτης άσκησε σύντομη προσφυγή, με την οποία ζητούσε, μεταξύ άλλων, την προσωρινή ανακούφιση, δηλαδή

(1) «να χορηγήσει μια προσωρινή άδεια στον παίκτη να υπογράψει νέο συμβόλαιο με μια νέα ομάδα χωρίς καμία ποινή και χωρίς αμοιβή μεταγραφής και υπό την προϋπόθεση ότι η σύμβαση θα τερματιστεί αμέσως χωρίς κυρώσεις, στην απίθανη περίπτωση που το CAS θα επικύρωνε την απόφαση της Ομάδα Επίλυσης Διαφορών», και

(2) «να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης της Ομάδα Επίλυσης Διαφορών σχετικά με το αίτημα που υπέβαλλε ο παίκτης E. εναντίον της ομάδας Gaziantepspor, στις 27 Απριλίου 2006".

Στην προσφυγή του ο παίκτης ζητεί, μεταξύ άλλων:

α) «το CAS" να ακυρώσει την απόφαση της Ομάδα Επίλυσης Διαφορών στις 27 Απρίλη του 2006»

β) «το CAS να επιβεβαιώσει ότι ο παίκτης E. ενεργούσε πάντοτε με επαγγελματικό τρόπο και σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της σύμβασής του προς την ομάδα»

γ) "το CAS να αποφανθεί ότι η ομάδα έχει καταγγείλει μονομερώς τη σύμβαση χωρίς νόμιμη αιτία, λόγω της επίμονης και επαναλαμβανόμενης καθυστέρησης καταβολής των μισθών και των μόνους"

δ) «το CAS να επιβεβαιώσει ότι ο παίκτης E. είναι ελεύθερος να υπογράψει νέο συμβόλαιο με νέα ομάδα, χωρίς καμία ποινή και χωρίς την καταβολή του τέλους μεταγραφής."

ε) "Το CAS να διατάξει την ομάδα να πληρώσει στον E. αποζημίωση, που αποτελείται από
- Τρεισήμισι μήνες καθυστερούμενων μισθών και επιδομάτων για την περίοδο από 1η Δεκεμβρίου 2005 έως την 14, Μάρτη, 2006 και
- Αποζημίωση για την περίοδο από 15 Μαρτίου 2006 μέχρι την πρώτη ημερομηνία καταβολής κάθε νέας σύμβασης, που θα υπογραφεί με μια νέα ομάδα"

στ) "το CAS να επιβάλλει κυρώσεις κατά της ομάδας, όσον αφορά την δυσφήμιση του χαρακτήρα του E. στα αθλητικά τουρκικά μέσα ενημέρωσης " και

ζ) "Το CAS να διατάξει τη Γκαζιάντεσπορ να πληρώσει όλα τα έξοδα που αφορούν την προετοιμασία και τη διεξαγωγή της διαδικασίας ενώπιον της Ομάδας Επίλυσης Διαφορών και της διαιτησίας, συμπεριλαμβανομένων αυτά των δικηγόρων και συμβούλων ».

Με απόφαση της 6ης Ιουλίου 2006, ο πρόεδρος του τμήματος Διαιτησίας, αποφάσισε να επιτρέψει την αίτηση του E. και να παραμείνει η απόφαση που εκδόθηκε στις 27 Απριλίου 2006 από το Συμβούλιο Επίλυσης Διαφορών της FIFA.

Στις 14 Ιουλίου 2006, η επιτροπή εξέδωσε διαταγή, σύμφωνα με την οποία: "Η αίτηση από την ομάδα Γκαζιάντεσπορ για την καταβολή του E. 1.000.000 δολαρίων ως εγγύηση σε έναν δεσμευμένο λογαριασμό CAS, απορρίπτεται».

Με επιστολή της 11ης Ιουλίου 2006, η εναγόμενη κατέθεσε την απάντησή της, σύμφωνα με το άρθρ. R55 του κώδικα.

Στην απάντησή της η ομάδα ζητά να:

α) "να απορριφθούν πλήρως οι προσφυγές"

β) «να αποδείξει ότι η ομάδα ενήργησε σε απόλυτη συμφωνία με τις υποχρεώσεις της σύμβασης έναντι του παίκτη"

γ) "να αποδειχτεί ότι ο παίκτης έχει ακόμα υποχρεώσεις βάση σύμβασης ως προς τον εναγόμενο και ότι ως εκ τούτου, πρέπει να εκτελέσει τη σύμβαση της 15ης Ιουνίου 2004»

δ) "να αποδειχτεί ότι ο παίκτης πρέπει να ξαναρχίσει αμέσως τα καθήκοντα του στη ομάδα "

ε) «να καταδικαστεί ο παίκτης ως ο μόνος υπεύθυνος αυτής της δίκης, με την καταβολή των νομικών εξόδων»

στ) "να αποδειχτεί ότι οι δαπάνες της διαδικασίας διαιτησίας βαρύνουν τον παίκτη ως τον μόνο υπεύθυνο αυτής της δίκης».

δευτερεύοντα αιτήματα της ομάδας μεταξύ άλλων είναι:

α) "να απορριφτούν πλήρως οι προσφυγές"

β) «να αποδειχτεί ότι η ομάδα ενήργησε σε απόλυτη συμφωνία με τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στη σύμβαση έναντι του παίκτη"

γ) "να αποδειχτεί ότι ο παίκτης έχει παραβιάσει τη σύμβαση εργασίας του, χωρίς νόμιμη αιτία."

δ) "εκτίμηση του ποσού της αποζημίωσης για παραβίαση της σύμβασης που θα πρέπει να καταβληθεί από τον προσφεύγοντα στον εναγόμενο."

ε) "να κατοχυρωθεί ότι η επόμενη ομάδα που θα πάει ο παίκτης της θα καταβάλει ολόκληρη την αποζημίωση που οφείλεται στον εναγόμενο"

στ) "να επιβληθεί μια αθλητική κύρωση του προσφεύγοντος, σύμφωνα με το άρθρο. 17 (3) του Κανονισμού "

ζ) "να επιβληθεί αθλητική ποινή στην επόμενη ομάδα του παίκτη για την υποκίνηση στην λύση της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο. 17 (4) του Κανονισμού "

η) "να καταδικαστεί ο παίκτης ως ο μόνος υπεύθυνος αυτής της δίκης, με την καταβολή του ποσού υπέρ των νομικών εξόδων που προκύπτουν» και

θ) "να αποδειχτεί ότι οι δαπάνες της διαδικασίας διαιτησίας βαρύνουν τον παίκτη, ως τον μόνο υπεύθυνο αυτής της δίκης».

Με επιστολή της 14ης Ιουλίου 2006, το CAS ενημέρωσε τον παίκτη ότι η ομάδα είχε καταθέσει ανταγωγή στην απάντησή της και χορήγησε στον παίκτη προθεσμία 20 ημερών για να καταθέσει μια απάντηση στην ανταγωγή. Η προθεσμία αυτή παρατάθηκε μέχρι τις 9 Αυγούστου 2006.

Με επιστολή της 9ης Αυγούστου 2006, ο παίκτης υπέβαλε την απάντησή του. Με επιστολή της 11ης Αυγούστου 2006, το CAS ενημέρωσε τους διαδίκους ότι η επιτροπή είχε αποφασίσει να διατάξει τη γνώμη των εμπειρογνομόνων. Ζήτησε από τον παίκτη, τη γνησιότητα των υπογραφών στις αποδείξεις της 19ης Δεκεμβρίου και της 31ης Ιανουαρίου, η οποία φέρεται ότι είχε υπογραφεί από τον παίκτη. Επιπλέον, τα μέρη ενημερώθηκαν σχετικά

με το όνομα του διορισθέντος από την ομάδα, δηλαδή του κ. Christian Jacquard. Για να προχωρήσουμε με τη γνώμη των εμπειρογνομόνων η ομάδα διατάχθηκε να υποβάλλει όλα τα πρωτότυπα των αποδείξεων στο CAS και ο παίκτης υποχρεώθηκε να παράσχει στο CAS την τεκμηρίωση που απαιτείται για μια τέτοια γνωμοδότηση.

Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 2006 στην έδρα του CAS στη Λωζάνη, της Ελβετίας.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφάσισε ότι:

1. Η προσφυγή του Ε. κατά της απόφασης που εκδόθηκε στις 27 Απριλίου 2006 από το Συμβούλιο Επίλυσης Διαφορών της FIFA είναι εν μέρει δεκτή.
2. Η ανταγωγή που κατατέθηκε από την ομάδα Gaziantepsport γίνεται εν μέρει δεκτή.
3. Η απόφαση που εκδόθηκε στις 27 Απριλίου 2006 από το Συμβούλιο Επίλυσης Διαφορών της FIFA να αναιρεθεί και να αναπεμφθεί στη FIFA για μια νέα απόφαση, σύμφωνα με το σκεπτικό της παρούσας απόφασης.

16) Arbitration CAS 2004/A/748 Russian Olympic Committee (ROC) & Viatcheslav Ekimov v. International Olympic Committee (IOC), United States Olympic Committee (USOC) & Tyler Hamilton, award of 27 June 2006

Panel: Mr Massimo Coccia (Italy); President; Mr Olli Rauste (Finland); Mr Peter Leaver (United Kingdom)

Dismissed

Ποδηλασία

χαρακτηριστικά μίας "απόφασης"

παραβίαση κανόνα ντόπινγκ

Αρμοδιότητα του CAS

Η οπτική της προσφυγής

Η ρωσική Ολυμπιακή Επιτροπή (ROC), είναι η Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή της Ρωσίας, υπεύθυνη για τις ρωσικές Ολυμπιακούς ομάδες. Έχει την έδρα της στη Μόσχα, της Ρωσία.

Ο κ. Viatcheslav Ekimov ("Ο κ. Ekimov") είναι ένας επαγγελματίας ποδηλάτης της ρωσικής ιθαγένειας. Ήταν μέλος της Ρωσικής Ολυμπιακής Ομάδας που αγωνίστηκε το 2004 στους Αγώνες της XXVIII της Ολυμπιάδας στην Αθήνα ("Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας»).

Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ), είναι η ανώτατη αρχή του Ολυμπιακού Κινήματος και είναι υπεύθυνη για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων σύμφωνα με τον Ολυμπιακό Χάρτη. Έχει την έδρα της στη Λωζάννη της Ελβετίας.

Η Ολυμπιακή Επιτροπή των Ηνωμένων Πολιτειών (USOC), είναι η Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, υπεύθυνη για τις ομάδες των ΗΠΑ. Έχει την έδρα του στο Colorado Springs, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Ο κ. Tyler Hamilton ("Ο κ. Χάμιλτον") είναι ένας επαγγελματίας ποδηλάτης της ιθαγένειας των ΗΠΑ. Ήταν μέλος της Ολυμπιακής ομάδας των ΗΠΑ, που αγωνίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας.

Η Αυστραλιανή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΑΟΕ) είναι η Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή της Αυστραλίας, υπεύθυνη για τις αυστραλιανές ολυμπιακές ομάδες. Έχει την έδρα του στο St Leonards, της Αυστραλίας.

Ο κ. Michael Rogers ("Ο κ. Rogers") είναι επαγγελματίας ποδηλάτης Αυστραλιανής υπηκοότητας. Ήταν μέλος της Αυστραλιανής Ολυμπιακής Ομάδας, που αγωνίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας.

Η Διεθνής ένωση ποδηλάτων (UCI) είναι η διεθνής ομοσπονδία, που διέπει το άθλημα της ποδηλασίας σε όλο τον κόσμο. Έχει την έδρα της στο Aigle της Ελβετίας.

Οι ποδηλατικοί αγώνες στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας έλαβαν χώρα στις 18 Αυγούστου 2004. Τα μετάλλια στους αγώνες κατέκτησαν ο Tyler Hamilton (χρυσό), Viatcheslav Ekimov (ασημένιο) και Bobby Julich (Χάλκινο). Ο Michael Rogers τερμάτισε στην τέταρτη θέση.

Μια μέρα μετά τον αγώνα, στις 19 Αυγούστου 2004, ο Τάιλερ Χάμιλτον υποβλήθηκε σε δοκιμασία anti-doping και παρείχε δύο δείγματα αίματος ("Α" και "Β"). Το δείγμα Α (κωδικός Α680706) αναλύθηκε από το εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ της Αθήνας, διαπιστευμένο τόσο από τη ΔΟΕ όσο και από την World Anti-Doping Agency (WADA). Στις 22 Αυγούστου 2004, το Εργαστήριο εξέδωσε μια έκθεση ανάλυσης, η οποία υπεγράφη από τον Διευθυντή Εργαστηρίου Δρ. Γεωργακόπουλο, ο οποίος κατέγραψε ότι το δείγμα Α680706 είναι αρνητικό. Ωστόσο, στην έκθεση συμπεριλαμβάνεται ένα σχόλιο, δηλώνοντας ότι το συγκεκριμένο δείγμα ήταν «ύποπτο για μετάγγιση αίματος». Την ίδια ημέρα, η έκθεση διαβιβάστηκε στον Ιατρικό Διευθυντή της ΔΟΕ.

Ανεξάρτητοι παρατηρητές της WADA σχετικά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας («η Έκθεση της WADA») αφηγούνται ότι, σε απάντηση στα σχόλια που προαναφέρθηκαν του Ιατρικού Διευθυντή της ΔΟΕ, επικοινωνήσαν αμέσως με τον διευθυντή του εργαστηρίου, ο οποίος επιβεβαίωσε ότι δεν ήταν σε θέση να αναφέρει ότι το δείγμα είναι θετικό.

Η έκθεση της WADA επιπλέον αναφέρει ότι ήταν προφανές ότι σε αυτό το σημείο το Εργαστήριο πάγωσε το δείγμα του αθλητή. Μετά από ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του

Ιατρικού Διευθυντή και του Επιστημονικού Διευθυντή της WADA, και υπό το φως της αλληλογραφίας μεταξύ των επιστημόνων από το εργαστήριο που συμμετείχαν στην ανάλυση, ο ιατρικός διευθυντής ενημέρωσε τον Πρόεδρο της ΔΟΕ, στις 9 Σεπτεμβρίου 2004, για τα περιστατικά της υπόθεσης . Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ με τη σειρά του ενημέρωσε τον πρόεδρο της Ιατρικής Επιτροπής της ΔΟΕ και ζήτησε άμεσα να ληφθούν μέτρα για να αποσαφηνιστεί η κατάσταση. Η επανεξέταση της υπόθεσης, με εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, οδήγησε στην απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2004 για τον καθορισμό του δείγματος, ως θετικό . Στις 16 Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος της ΔΟΕ ξεκίνησε μια πειθαρχική διαδικασία, και σύμφωνα με το άρθρο 7.2.4 του Κανονισμού Αντι-Ντόπινγκ της ΔΟΕ, σχετικά με μια προφανή παραβίαση κανόνα αντί-ντόπινγκ, διόρισε Πειθαρχική Επιτροπή (η «Πειθαρχική Επιτροπή»), που αποτελείται από τον κ. Thomas Bach (Πρόεδρος της Δικαστικής Επιτροπής της ΔΟΕ) και τον κ.κ. Denis Oswald και Σεργκέι Μπούμπκα (μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ).

Επίσης, στις 16 Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος της ΔΟΕ ενημέρωσε τον κ. Χάμιλτον, την Ολυμπιακή ομάδα των ΗΠΑ, τη USOC, τη UCI και τη WADA, ότι το αποτέλεσμα της ανάλυσης του Α δείγματος που πάρθηκε από τον κ. Hamilton και είχε δώσει αφορμή για δυσμενές αναλυτικό εύρημα, έδειχνε δύο διαφορετικά ερυθρά αιμοσφαίρια . Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ ανακοίνωσε ότι είχε διοριστεί Πειθαρχική Επιτροπή, σύμφωνα με τον Ολυμπιακό Χάρτη και το άρθρο 7.1 του Κανονισμού Αντι-Ντόπινγκ της ΔΟΕ, που εφαρμόζεται στην XXVIII Ολυμπιάδα της Αθήνας το 2004 [...] ,για να ακούσει τον κ. Tyler Hamilton καθώς και άλλους και να διερευνήσει το κατά πόσον ή όχι, έχει διαπραχθεί παραβίαση κανόνα αντί-ντόπινγκ. [...] Εννοείται ότι η ακρόαση έλαβε χώρα στην έδρα της ΔΟΕ στο Château de Vidy στην Λωζάννη. Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ ενημέρωσε επίσης τον κ. Hamilton ότι είχε το δικαίωμα να ζητήσει την ανάλυση του δείγματος Β, και ότι μια τέτοια ανάλυση, εάν του ζητηθεί, θα λάβει χώρα στις 21 Σεπτεμβρίου 2004 στο «Laboratoire d'Analyse Suisse du Dopage" (η "Εργαστήριο Λωζάννης"). Ο κ. Χάμιλτον ζήτησε, την ανάλυση του Β δείγματος. Στις 22 Σεπτεμβρίου 2004, το εργαστήριο Λωζάννης ενημέρωσε τη ΔΟΕ ότι, σε σχέση με την ανάλυση του δείγματος Β680706 (δείγμα Β κ. Hamilton 's), το αποτέλεσμα θεωρείται ως μη πειστικό, λόγω της έλλειψης ερυθρών αιμοσφαιρίων.

Στις 23 Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος της ΔΟΕ έγραψε σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη την ακόλουθη επιστολή: "Θέμα: Ανάλυση του" Β "δείγματος αίματος « Αξιότιμοι Κύριοι, αυτή είναι η συνέχεια στην επιστολή μου προς εσάς της 16ης Σεπτεμβρίου 2004

σχετικά με το Αναλυτικό Εύρημα του «Α» δείγματος αίματος από τον κ. Tyler Hamilton. Η ΔΟΕ σας πληροφορεί ότι το αποτέλεσμα της εργαστηριακής ανάλυσης του "Β" δείγματος αίματος θεωρείται ως μη πειστικό, λόγω της έλλειψης αρκετών άθικτων ερυθρών αιμοσφαιρίων. Ως εκ τούτου, η Πειθαρχική Επιτροπή που αναφέρεται στην ανωτέρω επιστολή θα διαλυθεί, και η ΔΟΕ δεν θα επιδιώξει κυρώσεις σχετικά με αυτό το θέμα. Με εκτίμηση, Jacques Rogge.

Την ίδια ημερομηνία, η ΔΟΕ εξέδωσε μια ανακοίνωση με τίτλο «Δήλωση της ΔΟΕ σχετικά με τις εκκρεμούσες διαδικασίες αντί-ντόπινγκ», ως αποτέλεσμα της οποίας η έκβαση της υπόθεσης του κ. Χάμιλτον έγινε δημόσια. Στις 14 Οκτωβρίου του 2004, οι αναιρεσείοντες υπέβαλαν δήλωση προσφυγής στο Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό (CAS) κατά της απόφασης της ΔΟΕ, στις 23 Σεπ 2004 να μη συνεχιστούν οι κυρώσεις στον κ. Τάιλερ Χάμιλτον. Οι αναιρεσειούσες ζήτησαν :

- 1) Η απόφαση του εναγομένου με ημερομηνία 23 Σεπτεμβρίου του 2004 να ακυρωθεί
- 2) Διάταγμα ότι ο κ. Χάμιλτον θα αποκλειστεί
- 3) Διάταγμα ότι ο κ. Χάμιλτον θα επιστρέψει το χρυσό μετάλλιο και το δίπλωμα που έχει αποκτηθεί από τον ίδιο
- 4) Διάταγμα ότι τα αποτελέσματα στα 48 km ανδρών θα προσαρμοστούν αναλόγως και το χρυσό μετάλλιο πηγαίνει στον κ. Ekimov".

Στις 22 Οκτωβρίου 2004, οι αναιρεσειούσες ζήτησαν από το CAS να μείνει η διαιτητική διαδικασία. Ως εκ τούτου υπάρχει μια απόφαση στην υπόθεση που εκκρεμεί, σχετικά με το θετικό Α-και Β-δειγματοληψιών από τον Tyler Hamilton Με την ευκαιρία του ισπανικού αγώνα Vuelta το πρώτο εξάμηνο του Σεπτεμβρίου του 2004 ζήτησαν, να ορίσει νέα προθεσμία για να υποβάλει την σύντομη προσφυγή, αφού η τελική απόφαση στην ανωτέρω υπόθεση έχει γίνει γνωστή στο CAS . Οι αναιρεσειούσες υποστήριξαν ότι το νέο Αναλυτικό Εύρημα σε σχέση με τον κ. Hamilton και το αποτέλεσμα της σχετικής υπόθεσης, θα είναι σχετικό με την παρούσα διαδικασία. Στις 5 Ιουλίου 2005, ο Αναπληρωτής Πρόεδρος του τμήματος Διαιτησίας Εφέσεων του CAS δημοσίευσε απόφαση («Προεδρικό Διάταγμα») στα διάφορα αιτήματα για παρέμβαση, κρίνοντας ως ακολούθως:

1. Ο κ. Tyler Hamilton και η Ολυμπιακή Επιτροπή των Ηνωμένων Πολιτειών επιτρέπεται να συμμετέχουν ως συμβαλλόμενα μέρη, αντίστοιχα, ως εναγόμενοι από κοινού με τη Διεθνή

Ολυμπιακή Επιτροπή, στη διαιτησία CAS 2004/A/748 που ξεκίνησε από τις αναιρεσείους Ρωσική Ολυμπιακή Επιτροπή και Viatcheslav Ekimov.

2. Ο K. Michael Rogers, η Αυστραλιανή Ολυμπιακή Επιτροπή και η Διεθνής Ένωση ποδηλάτων επιτρέπεται να συμμετέχουν ως ενδιαφερόμενα μέρη στη διαιτησία CAS 2004/A/748 και θα έχουν τη δυνατότητα να ακολουθήσουν τη διαδικασία ως παρατηρητές, να έχουν πρόσβαση στο αρχείο της υπόθεσης και να λαμβάνουν αντίγραφα των παρατηρήσεων, καθώς και να καταθέσουν γραπτές δηλώσεις και να λάβουν μέρος στην ακρόαση. [...]

4. Η αίτηση που κατατέθηκε από τους προσφεύγοντες, τη ρωσική Ολυμπιακή Επιτροπή και τον κ. Viatcheslav Ekimov, για αναστολή της παρούσας διαδικασίας διαιτησίας να απορριφθεί. [...].

Το Προεδρικό Διάταγμα εξήγησε ότι ο Hamilton και η USOC θα είχαν το δικαίωμα να εφεσιβάλουν την απόφαση της ΔΟΕ, αλλά προφανώς δεν είχε ασκηθεί έφεση, διότι η απόφαση ήταν ευνοϊκή για τον αθλητή. Τώρα είναι αναγκασμένοι να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους σε μια διαιτητική διαδικασία, που μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια του χρυσού μεταλλίου του Τάιλερ Χάμιλτον. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με το άρθ. R41.3 και R41.4 του κώδικα, ο Tyler Hamilton και η USOC δικαιούνται να συμμετάσχουν στην παρούσα διαιτησία.

Όσον αφορά τον κ. Rogers και την αυστραλιανή ολυμπιακή επιτροπή, το Προεδρικό Διάταγμα ανακοινώσε ότι ο Hamilton αναγνωρίστηκε ως ένοχος αδικήματος ντόπινγκ και, ως εκ τούτου, έχει «το δικαίωμα να προσφύγει κατά της απόφασης της ΔΟΕ, αλλά αποφάσισε να μην κάνει εντός της προθεσμίας προσφυγή. Ως εκ τούτου, το Προεδρικό Διάταγμα απέρριψε τις αιτήσεις συμμετοχής τους, ως πλήρη μέρη, σε αυτή την διαιτησία. Ωστόσο, θα μπορούσαν να γίνουν δεκτά ως ενδιαφερόμενα μέρη ενόψει του γεγονότος ότι οι προσφεύγουσες, η ΔΟΕ, ο Hamilton και η USOC είχαν συμφωνήσει εγγράφως με τέτοια περιορισμένη συμμετοχή.

Όσον αφορά την UCI, το Προεδρικό Διάταγμα εξήγησε ότι, αν και η UCI είχε το δικαίωμα να εφεσιβάλει την απόφαση και είχε σαφές συμφέρον σε αυτήν τη διαμάχη, η UCI δεν είχε προσβάλει την απόφαση της ΔΟΕ, εντός της προθεσμίας της προσφυγής και, κατά συνέπεια, η αίτηση παρεμβάσεως έπρεπε να απορριφθεί.

Στη συνέχεια της διαδικασίας, σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα, στις 15 Ιουλίου 2005, οι αναιρεσείους κατέθεσαν σύντομη προσφυγή, για να προσβάλουν την απόφαση της ΔΟΕ της 23ης Σεπτεμβρίου 2004 και να διαλυθεί η διορισμένη Πειθαρχική Επιτροπή.

Στις 26 Αυγούστου 2005, ο κ. Rogers και η AOC κατέθεσαν από κοινού υποβολή, ως ενδιαφερόμενα μέρη.

Η ΔΟΕ κατέθεσε την απάντησή της στις 2 Σεπτεμβρίου 2005.

Στις 2 Σεπτεμβρίου 2005, η USOC κατέθεσε μια απάντηση.

Στις 2 Σεπτεμβρίου 2005, ο κ. Χάμιλτον κατέθεσε επίσης μια απάντηση. Στις 3 Οκτωβρίου 2005, η UCI κατέθεσε αγωγή, υποβάλλοντας το ακόλουθο συμπέρασμα: «Είναι προφανές ότι υπάρχουν επαρκή στοιχεία και ενδείξεις, που είναι αρκετά σοβαρές, ώστε να δικαιολογούν και μάλιστα να υπαγορεύουν την επανεκδίκαση της υπόθεσης από τη ΔΟΕ. Ωστόσο, είναι αποδεκτό να αναμένεται η απόφαση του CAS 2005/A/884 Hamilton v / USADA & UCI ». Αφού σημείωσε τις προκαταρκτικές ενστάσεις από τους ερωτηθέντες, η ομάδα διαπίστωσε ότι, πριν εξετάσει την ουσία της υπόθεσης, θα πρέπει να γίνει μερική ανάθεση σχετικά με τα προκαταρκτικά ζητήματα δικαιοδοσίας. Στις 31 Ιανουαρίου 2006, η επιτροπή αποφάσισε να αποφανθεί επί των προκαταρκτικών ζητημάτων χωρίς προφορική διαδικασία.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο αθλητισμού αποφάσισε:

1. Ο κ. Viatcheslav Ekimov και η Ρωσική Ολυμπιακή Επιτροπή δεν νομιμοποιούνται να προσφύγουν κατά της απόφασης που εκδόθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή.
2. Η προσφυγή που κατέθεσε ο κ. Viatcheslav Ekimov και η Ρωσική Ολυμπιακή Επιτροπή στις 14 Οκτωβρίου 2004 κατά της απόφασεως που εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, απορρίφτηκε.

17) Arbitration CAS 2003/O/482 Ariel Ortega v/ Fenerbahçe & Fédération Internationale de Football Association (FIFA), award of 5 November 2002

Panel: Michael Beloff, President (United Kingdom); Olivier Carrard (Switzerland); Dirk-Reiner Martens (Germany).

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Παραβίαση σύμβασης

Αποζημίωση

Αναστολή

Ο κ. Ortega είναι ένας διεθνής ποδοσφαιριστής σημαντικής φήμης. Είχε μια καριέρα, παίζοντας για την Ρίβερ Πλέιτ στην Αργεντινή, την Βαλένθια στην Ισπανία, την Sampdoria και την Πάλμα, στην Ιταλία. Η τελευταία ομάδα που έλαβε μέρος, είναι ένας από τους κορυφαίους συλλόγους της Τουρκίας. Φιλοδοξώντας να ενισχύσει την επιτυχία του, ο κ. Ortega υπέγραψε, παρουσιάζοντας ενδιαφέρον στον τουρκικό Τύπο.

Τα σημαντικότερα στάδια στη σχέση τους έχουν ως εξής:

Στις 23 Μαΐου 2002, η ομάδα, Ρίβερ Πλέιτ, και ο κ. Ortega υπέγραψαν μια συμφωνία να μεταφερθεί ο κ. Ortega από την Ρίβερ Πλέιτ στην ομάδα, με αντίτιμο το ποσό των USD 7.500.000.

Στις 8 Ιουνίου 2002, ο Ortega υπέγραψε με την ομάδα μια παγκόσμια σύμβαση, μεταξύ άλλων και για τα δικαιώματα προβολής, ("Global Σύμβαση") για τα οποία πληρώθηκε 2.000.000 USD ανά σεζόν.

Στις 24 Ιουνίου 2002, ο κ. Ortega υπέγραψε συμβόλαιο για να παίξει ποδόσφαιρο στην ομάδα για 4 έτη, («Σύμβαση με απασχόληση») με μισθό 1.000.000 δολάρια ανά σεζόν, που καταβάλλεται σε 10 δόσεις.

Κατά το πρώτο μισό της ποδοσφαιρικής σεζόν, 2002-2003, το αστέρι του κ. Ορτέγκα έλαμψε μόνο σπασμωδικά. Υπήρχαν προβλήματα και στις δύο πλευρές, τόσο εντός όσο και εκτός γηπέδου.

Από τα μέσα Δεκεμβρίου 2002 και τα μέσα Ιανουαρίου 2003, ο Ortega επέστρεψε στην Αργεντινή, μετά από έναν τραυματισμό. Υπήρξε μια αναταραχή στην επικοινωνία μεταξύ του κ. Ortega και της ομάδας, κατά την περίοδο της Πρωτοχρονιάς. Η ομάδα ανησύχησε για την καθυστερημένη επιστροφή του στην Τουρκία.

Στις 12 Φεβρουαρίου 2003, ο κ. Ortega έπαιξε σ' ένα φιλικό αγώνα που πραγματοποιήθηκε μεταξύ της Αργεντινής και της Ολλανδίας στο Άμστερνταμ. Αντί να επιστρέψει στη συνέχεια στην Τουρκία, ο κ. Ortega πέταξε στην Αργεντινή (ο ίδιος ισχυρίζεται - αλλά ο σύλλογος αρνείται), με την άδεια του Προέδρου, για να είναι παρών κατά τη διάρκεια επικείμενου τοκετού της συζύγου του, στο τρίτο τους παιδί.

Στις 18 Φεβρουαρίου 2003, ο Σύλλογος απέστειλε φαξ, καταγγέλλοντας τον εκπρόσωπο του κ. Ortega, τον κ. Juan Berros. Στη συνέχεια ακολούθησαν συζητήσεις μεταξύ της ομάδας και της Ρίβερ Πλέιτ για τον κ. Ορτέγκα και για την πιθανή μεταφορά του εκ νέου πίσω στην Αργεντινή.

Στις 6 Μαρτίου 2003 η ομάδα έστειλε φαξ απαιτώντας άμεση επιστροφή του Ορτέγκα. Την ίδια ημερομηνία ο κ. Ortega έστειλε φαξ στην ομάδα, για τον καθορισμό ειδικών όρων για την επιστροφή του. Η ομάδα δεν έδωσε καμία άμεση απάντηση.

Ωστόσο, στις 11 Απριλίου 2003, ο Ortega δεν έχει επιστρέψει και ο σύλλογος έκανε αίτηση στη FIFA.

Στις 6 Ιουνίου 2003, η Επιτροπή Επίλυσης Διαφορών της Επιτροπής Ποδοσφαιριστών της FIFA, σε περίπτωση απουσίας του κ. Ortega ή οποιουδήποτε αντιπροσώπου, έκρινε ότι ο κ. Ariel Arnaldo Ortega ("Ο κ. Ortega") παραβίασε τη σύμβαση του, χωρίς νόμιμη αιτία, και διέταξε («η απόφαση»), μεταξύ άλλων, ο κ. Ortega να πληρώσει την ομάδα FENERBAHÇE (η «ομάδα») το ποσό των 11.000.000 ως αποζημίωση για την παραβίαση της σύμβασης εργασίας («η αποζημίωση») και δήλωσε, ότι ο κ. Ortega δεν θα παίξει για καμία ομάδα μέχρι τις 30 Δεκέμβρη 2003. («Η διαταγή αναστολής»).

Στις 15 Ιουλίου 2003, ο κ. Ortega υπέβαλε αίτηση για διαιτησία στο Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού ("CAS") για να αναιρέσει την απόφαση. Επίσης κατέθεσε και αίτηση αναστολής της εκτέλεσης της εντολής αποζημίωσης και της διάταξης περί αναστολής.

Στις 28 Ιουλίου 2003, ο Όμιλος και η FIFA κατέθεσαν την αντίθεσή τους στην αίτηση αναστολής της διαταγής αναστολής. Όσον αφορά την απόφαση αποζημίωσης, η FIFA δεν έλαβε θέση.

Από τις 6 Αυγούστου έως τις 29 Αυγούστου, τα μέρη αντάλλαξαν γραπτές παρατηρήσεις. Στις 19 Αυγούστου 2003, η επιτροπή διέταξε την αναστολή της διαταγής. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2003 η ομάδα πραγματοποίησε μια ακρόαση στη Λωζάνη και προκύπτουν τα ακόλουθα ζητήματα:

- (I) γίνεται δεκτή η προσφυγή του κ. Ortega με την αιτιολογία ότι δεν είχε ενημερωθεί από την επιτροπή επίλυσης διαφορών,
- (Ii) Με ποια νομοθεσία διέπεται η σύμβαση εργασίας («δίκαιο των συμβάσεων»);
- (Iii) Ποιοι ήταν οι όροι της σύμβασης του κ. Ορτέγκα με την ομάδα («Όροι»);
- (Iv) Παραβίασε η παρούσα ομάδα τους όρους αυτούς, ή έκανε παράβαση (αν υπάρχει) στα δικαιώματα του κ. Ortega, ώστε να λήξει η σύμβαση ("Παραβίαση ομάδας")
- (V) Εναλλακτικά, ο κ. Ortega έκανε μονομερή παραβίαση των όρων αυτών χωρίς νόμιμη αιτία
- (Vi) Αν ο κ. Ortega έκανε παράβαση, ποιες ήταν οι αποφάσεις της επιτροπής επίλυσης διαφορών;
- (Vii) είχε το δικαίωμα να αναστείλει τον κ. Ortega η επιτροπή επίλυσης διαφορών;
- (Viii) Μήπως η επιτροπή επίλυσης διαφορών δεν υπολόγισε σωστά την αποζημίωση ("αποζημίωση");

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφάσισε ότι:

1. Η αίτηση για διαιτησία που κατατέθηκε στις 15 Ιουλίου 2003 από τον κ. Arnaldo Ariel Ortega, σε σχέση με την απόφαση που εκδόθηκε στις 6 Ιουνίου 2003 από τη FIFA απορρίπτεται.
2. Η απόφαση που εκδόθηκε στις 6 Ιουνίου 2003 από το Τμήμα Επίλυσης Διαφορών της Επιτροπής ποδοσφαιριστών, επιβεβαιώθηκε και ο κ. Arnaldo Ariel Ortega έτσι καταδικάζεται να πληρώσει USD 11.000.000 (έντεκα εκατομμύρια αμερικανικά δολάρια) στην FENERBAHÇE

18) Arbitration CAS 2003/O/527 Hamburger Sport-Verein e.V. v. Odense Boldklub, award of 21 April 2004

Panel: Mr Stephan Netzle (Switzerland), President; Mr Goetz Eilers (Germany); Mr Johan Evensen (Denmark)

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Αποζημίωση προετοιμασίας

Διάρκεια της περιόδου προετοιμασίας

Υπολογισμός της αποζημίωσης

Η Hamburger Sport-Verein e.V. («Ο προσφεύγων») είναι μια γερμανική ποδοσφαιρική ομάδα και μέλος της «die Liga-Fußballverband eV». η οποία είναι μέλος της εθνικής Γερμανικής ομοσπονδίας (National Football Association) (Deutscher Fussball-Bund), η οποία είναι μέλος της FIFA από το 1904.

Η Odense Boldklub (OB) («η εναγόμενη») είναι μια δανέζικη ποδοσφαιρική ομάδα και μέλος της Εθνικής Δανέζικης Ομοσπονδίας (National Football Association) (Dansk Boldspil-Union), η οποία είναι επίσης μέλος της FIFA από το 1904.

Ο παίκτης L. γράφτηκε στην εναγόμενη ομάδα από το 1991 έως τις 30 Ιουνίου 2002. Αυτός είναι ένας Δανός πολίτης.

Την 1η Οκτωβρίου 1996, υπεγράφη η πρώτη επαγγελματική σύμβαση μεταξύ του L. και του εναγομένου.

Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι:

- Κατά την περίοδο 1996-1997, ο L. έπαιξε 5 παιχνίδια με την εναγόμενη ομάδα «Α».

- Κατά την περίοδο 1997-1998, ο L. έπαιξε 15 παιχνίδια με την εναγόμενη ομάδα «Α».

Οι παρατηρήσεις αυτές επιβεβαιώνονται από την εναγόμενη κατά τη διάρκεια της ακρόασης.

Στις 18 Νοεμβρίου 1998, ένα δεύτερο επαγγελματικό συμβόλαιο υπεγράφη μεταξύ του L. και της εναγόμενης. Έληξε στις 30 Ιουνίου 2002 και περιείχε την ακόλουθη διάταξη:

"Αν ο παίκτης, μετά τη λήξη της σύμβασης, ξεκινήσει ως παίκτης σε μια νέα ομάδα, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) αν η νέα ομάδα έχει την έδρα της στην ΕΕ, τη Νορβηγία, την Ισλανδία και το Λιχτενστάιν, η ομάδα δεν μπορεί να καταβάλει το ποσό από το νέο σωματείο σε σχέση με την αλλαγή της ομάδας, (που στο εξής θα αναφέρεται ως "τέλος μεταφοράς")".

Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι από την περίοδο 1998-1999 έως 2001-2002, ο L. έπαιξε κάθε παιχνίδι της εναγόμενης ομάδας «Α» και εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις, που επέβαλε η σύμβασή του μέχρι τις 30 Ιουνίου 2002.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1998-1999, η ομάδα «Α» είχε υποβιβαστεί στην δεύτερη κατηγορία.

Ο προσφεύγων και η L. υπέγραψαν επαγγελματική σύμβαση στις 10 Ιουνίου του 2002, η οποία τέθηκε σε ισχύ από 1 Ιουλίου του 2002. Ο L. έκλεισε τα 23 του χρόνια, στις 20 Σεπτεμβρίου 2002.

Με τηλεομοιότυπα της 27ης Μαρτίου 2002 προς την FIFA, ο συνήγορος της εναγόμενης κατέθεσε αγωγή κατά του προσφεύγοντος με τους ακόλουθους όρους:

"(...) Με την παρούσα παρακαλούμε τη FIFA να επιλύσει μια διαφορά μεταξύ των OB και της Hamburger Sport-Verein eV (...) σχετικά με την αποζημίωση για την κατάρτιση και την εκπαίδευση του παίκτη L. (...)

Υποστηρίζεται, ότι εκπληρούνται όλοι οι όροι, και η OB δικαιούται αποζημιώσεως για τους λόγους ότι:

- ο L. ήταν κάτω από την ηλικία των 23 ετών, τόσο κατά τη στιγμή της υπογραφής της σύμβασης με την HSV, όσο και κατά τη στιγμή που ξεκίνησε στην ομάδα,
- υπογράφει μια μεταγραφή σε άλλη ομάδα,
- πήγε από μια επαγγελματική ομάδα σε μια χώρα σε μια άλλη επαγγελματική ομάδα ,
- Η OB έχει προσφέρει στον L. ανανέωση της σύμβασης με τους ίδιους οικονομικούς όρους, όπως αυτοί που έχουν εφαρμοστεί μέχρι στιγμής,
- Η σύμβαση μεταξύ L. και HSV έγινε μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2001 .

Με τηλεομοιότυπα της 15ης Ιανουαρίου 2003, η εναγόμενη προσαρμόζεται στο αίτημα που κατέθεσε στο προαναφερόμενο φαξ ως εξής: «Έχω υπολογίσει το ποσό σύμφωνα με εγκύκλιο αριθ. 826 της FIFA στις 31.10.2002 και τους αναθεωρημένους κανονισμούς της FIFA για την Ιδιότητα και Μετεγγραφών - Αποζημίωση Εκπαίδευσης όπως παρακάτω:

3 έτη - Ευρωπαϊκή κατηγορία 4 - σύμφωνα με το Άρθρο 7. 2, 30,000 €

7 χρόνια - Ευρωπαϊκή κατηγορία ½ μέσο όρο - σύμφωνα με το Άρθρο 7. 4.α, 525.000€ .

Σύνολο 555.000€

Στις 14 Νοεμβρίου 2003, το Σωματείο Επίλυσης Διαφορών της FIFA αποφάσισε να χορηγήσει την εναγόμενη το 50% του αιτούμενου ποσού, και εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση:

1. Η γερμανική ομάδα Hamburger Sport Verein πρέπει να καταβάλει το ποσό των 277.500.00 ευρώ στη Δανέζικη ομάδα Odense Boldklub, εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης.
2. Αν η γερμανική ομάδα Hamburger Sport Verein δεν συμμορφωθεί με την ανωτέρω προθεσμία, θα ισχύει επιτόκιο 4,50% ετησίως.
3. Στην απόφαση αυτή μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου Αθλητισμού (CAS) εντός 20 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, επικοινωνώντας με το δικαστήριο άμεσα, εγγράφως και ακολουθώντας τις οδηγίες που εξέδωσε το CAS (...) ".

Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους διαδίκους στις 28 Νοεμβρίου 2003.

Στις 15 Δεκεμβρίου 2003, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση για διαιτησία ενώπιον του Διαιτητικού Αθλητικού Δικαστηρίου (CAS). Αμφισβήτησε την προαναφερθείσα απόφαση, συμπληρώνοντας την παρακάτω αίτηση:

1. Ζητά το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος επίλυσης διαφορών της FIFA της 14^{ης} Νοεμβρίου 2003.
2. Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού θα πρέπει να επιβεβαιώσει, ότι η προσφεύγουσα δεν υποχρεούται να καταβάλει οποιαδήποτε αποζημίωση στην εναγόμενη, όσον αφορά τον ποδοσφαιριστή L. "

Στις 19 Ιανουαρίου 2004, η εναγόμενη υπέβαλε στο CAS τις ακόλουθες προτάσεις:

κύριο αίτημα: η αναιρεσείουσα ευθύνεται να πληρώσει αποζημίωση στην εναγόμενη, ύψους 555,000.00€, σύμφωνα με την εγκύκλιο αριθ. 826 της FIFA της 31ης Οκτωβρίου 2002 ως ένδειξη σεβασμού στον παίκτη L.

Εναλλακτικά αιτήματα: η αναιρεσείουσα υποχρεούται να καταβάλει ένα μικρότερο ποσό, από το ποσό που ζητείται στην αποζημίωση κατάρτισης, σύμφωνα με την εγκύκλιο αριθ. 826 της FIFA της 31ης Οκτωβρίου 2002, όσον αφορά τον παίκτη L.

Τριτοβάθμιο αίτημα: Η απόφαση του τμήματος επίλυσης διαφορών της FIFA της 14ης Νοεμβρίου 2003 να επιβεβαιωθεί .

Η ακρόαση έλαβε χώρα στις 23 Μαρτίου 2004.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο αθλητισμού αποφάσισε ότι:

1. Απορρίπτει την αίτηση για διαιτησία που κατατέθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2003 από την ομάδα Hamburger Sport-Verein eV, σε σχέση με την απόφαση που εκδόθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2003 από το Συμβούλιο Επίλυσης Διαφορών της FIFA, της Επιτροπής Ποδοσφαιριστών,.
2. Οι ανταγωγές, που κατατέθηκαν από την ομάδα Odense Boldklub για την ανακούφιση της 19 Ιανουαρίου του 2004 απορρίφθηκαν.
3. Η ομάδα Hamburger Sport-Verein e.V. καταδικάζεται να πληρώσει στην ομάδα Odense Boldklub το ποσό των 255.000 ευρώ (διακόσιες πενήντα πέντε χιλιάδες ευρώ) ως αποζημίωση κατάρτισης για τον παίκτη L. ,εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης.

19) Arbitration CAS 95/142 L. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 14 February 1996

Panel: Mr. Stephan Netzle (Switzerland), President; Mr. Odd Seim-Haugen (Norway); Mr. François Carrard (Switzerland)

Upheld

Ντόπινγκ του κολυμβητή (σαλβουταμόλη)

Ειδικό καθεστώς της σαλβουταμόλης στους κανόνες FINA

Παρέλειψε να δηλώσει τη χρήση της συγκεκριμένης ουσίας

Το 1987 ο αθλητής (L) έχει αναπνευστικά συμπτώματα, και διεγνώσθη από γιατρό, κόπωση με άσθμα και του συστήνεται φάρμακο ventoline που περιέχει σαλβουταμόλη.

Στις 15/03/1995 ο αθλητής έκανε χρήση του φάρμακου με δυο εισπνοές, αλλά την επομένη μέρα σε έλεγχο antidoping δήλωσε ότι τις τελευταίες 10 ημέρες έκανε λήψη μόνο του φαρμάκου beroca (πολυβιταμινούχα προϊόντα) χωρίς να αναφέρει το ventoline. Εν συνεχεία στον αθλητή βρέθηκε σαλβουταμόλη, χωρίς να πιστοποιείται κάποια ασθένεια. Στις 24/04/1995 η ιατρική επιτροπή της FINA επέτρεψε την αποστολή του L, χορηγώντας όμως ιατρική επιστολή ότι η χρήση της σαλβουταμόλης, ήταν για ιατρικούς σκοπούς. Στις 23/06/1995 η FINA γνωστοποιεί τις κυρώσεις του L, δηλαδή με 2 χρόνια αποχή λόγω θετικού αποτελέσματος του CAS 95/142 Η αναστολή αρχίζει 16/03/1995-16/03/1997 για χρήση σαλβουταμόλης, η οποία όμως απλά δεν δηλώθηκε. Στις 28/06/1995 ο L δηλώνει ότι χρησιμοποιούσε σαλβουταμόλη από το 1991 τακτικά, αφού πάσχει από άσθμα και δικαιώθηκε και έπειτα συμμετείχε στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα στις 27/08/1995 στη Βιέννη.

Ο L. δεν απέδειξε ότι υπέστη οικονομική ζημία, ούτε ότι επηρεάστηκε η καριέρα του από τη διαδικασία του ντόπινγκ. Επιπλέον, η FINA δεν έχει διαπράξει καμία παράνομη πράξη με την έναρξη διαδικασίας ντόπινγκ, αφού ο L. παρέλειψε να δηλώσει λήψη του Ventoline. Επομένως, οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιδίκαση αποζημίωσης δεν υφίστανται .

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού αποφασίζει ότι:

1. Η προσφυγή του L. της 11ης Αυγούστου 1995 κατά της απόφασης του Προεδρείου της FINA 27ης Ιουλίου 1995 γίνεται δεκτή.
2. Η απόφαση που ελήφθη από την Εκτελεστική FINA, στις 23 Ιουνίου 1995 και επιβεβαιώθηκε από το FINA στις 27 Ιουλίου 1995 για την επιβολή διετούς αναστολής έχει ακυρωθεί.

20) Arbitration CAS 91/56 S. / Fédération Equestre Internationale (FEI), award of 25 June 1992

Panel: Prof. Gérard Rasquin (Luxembourg), President; Mr. Hans Ulrich Sutter (Switzerland); Mr. Reiner Klimke (Germany)

Upheld

Ντοπαρισμένο άλογο (προμαζίνη)

κακώς σφραγισμένα δείγματα ούρων

Αρχή όφελους της αμφιβολίας

Το άλογο B., το οποίο ίππευε ο εφεσιβάλλον S. πήρε μέρος, μεταξύ άλλων, σε δύο CSI-W το Δεκέμβριο του 1990. Είχε υποβληθεί σε έλεγχο φαρμάκων και στις δύο διοργανώσεις. Στις 2 και στις 15 Ιανουαρίου 1991, το εργαστήριο Ιπποδρομιών Ltd στο Newmarket / GB (HFL) ανέλυσε τα δύο "A" δείγματα ούρων. Ήταν και τα δύο θετικά και περιείχαν hydroxyethylhydroxypromazine, μια απαγορευμένη ουσία κατά την έννοια του άρθρου 1013 των κανονισμών Κτηνιατρικής του FEI.

Στις 22 και 30 Ιανουαρίου 1991, η βρετανική Ομοσπονδία Ιππασίας ζήτησε να εκτελεστεί επιβεβαιωτική ανάλυση του "B" δείγματος ούρων, και ότι αυτό θα πρέπει να επιβλέπεται από τον καθηγητή Manfred Donike, υπεύθυνο για ντόπινγκ στο Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Sportwissenschaft Institut für Biochemie, Deutsche Sporthochschule Köln.

Στις 12 Φεβρουαρίου 1991 ο καθηγητής Donike και ο εφεσιβάλλον, πήγαν στο HFL στο Newmarket να παρουσιαστούν για την ανάλυση των "B" ούρων. Ο καθηγητής Donike σημείωσε ότι, εκ πρώτης όψεως, τα βάζα που περιείχαν τα δείγματα, φαινόταν να είναι σωστά σφραγισμένα. Ωστόσο, σε μια πιο προσεκτική εξέταση, παρατήρησε ότι, τα δύο μήκη του σύρματος δεν ήταν τυλιγμένα γύρω τους, πριν από την σφραγίδα. Έτσι ο οποιοσδήποτε θα μπορούσε να βγάλει τη σφραγίδα, χωρίς να προκληθεί ζημιά, κατά μήκος του μεταλλικού σύρματος. Αυτό που συμπεραίνεται, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του τμήματος III του παραρτήματος III A.8 των Κτηνιατρικών Κανονισμών της FEI είναι ότι, είχε παραβιαστεί και έτσι ο καθηγητής Donike αρνήθηκε να εποπτεύει την επιβεβαίωση της ανάλυσης.

Στις 14 Φεβρουαρίου 1991, το FEI ρώτησε το HFL, για να εκτελέσει μια ανάλυση για τα "B" Δείγματα ούρων. Στις 22 Φεβρουαρίου 1991, το εργαστήριο ενημέρωσε την FEI, ότι τα δείγματα ήταν θετικά και περιείχαν hydroxyethylhydroxypromazine.

Στις 3 Ιουνίου 1991 η Δικαστική Επιτροπή της FEI, αποφάσισε να αποκλείσει τον προσφεύγοντα και το άλογο B. από το CSI-W, να αναστείλει την αναιρεσείουσα για μια περίοδο έξι μηνών και να διατάξει τον εναγόμενο να πληρώσει το άθροισμα των. 3000 SFR -, ως διαδικαστικά έξοδα. Στις 24 Ιουλίου, 1991, η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του CAS.

Η ομάδα άκουσε τα επιχειρήματα και των δυο πλευρών και ήταν σε θέση να εξετάσει τον εξοπλισμό για τη λήψη των δειγμάτων που χρησιμοποιούνται από τον εναγόμενο.

Η ομάδα του CAS δέχθηκε όλα τα αποδεικτικά στοιχεία από τον καθηγητή Donike. Από αυτά, προέκυψαν τα ακόλουθα ουσιώδη στοιχεία:

Τα δύο βάζα τα οποία παρουσιάστηκαν από τον καθηγητή Donike στις 12 Φεβρουαρίου 1991, τα οποία περιείχαν τα "B" δείγματα ούρων ,που επρόκειτο να αναλυθούν ήταν και τα δύο, με τον ίδιο τρόπο, σφραγισμένα εσφαλμένα, επειδή τα δύο μήκη του σύρματος σφράγισης δεν τυλίγονταν γύρω τους, σύμφωνα με τους κανονισμούς Κτηνιατρικής της FEI.

Μέσα από την προβολή ενός βίντεο, που άσκησε η Donike μαρτύρων , φαίνεται ότι η στεγανότητα του δοχείου επηρεάστηκε, αφού το καπάκι είχε ξεβιδωθεί, έστω και λίγο. Το καπάκι θα μπορούσε να ξεβιδωθεί, παρά το μεταλλικό σύρμα, και η σφραγίδα έμπαινε εσφαλμένα κατά μήκος του σύρματος. Η επιχείρηση αυτή διευκολύνεται όταν το βάζο είναι μικρό, όπως και ήταν και το περιεχόμενο του βάζου θα μπορούσε να αλλοιωθεί με την εισαγωγή ενός ξένου υγρού.

Ο εφεσιβάλλων κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της FEI στις 3 Ιουνίου 1991 καταργείται και ότι ο ίδιος απαλλάσσεται από κάθε ποινή.

Νομοθεσία

1. Η αρμοδιότητα του CAS για να ακούσει την προσφυγή κατά των αποφάσεων της Δικαστικής επιτροπής του FEI, απορρέει από τα άρθρα 051.6.2 και 053,1 του καταστατικού της FEI.

2. Επιπλέον, η αίτηση αναιρέσεως πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται

3. Δεν αμφισβητείται ότι ο προσφεύγων είναι ο υπεύθυνος για το άλογο B., κατά την έννοια του άρθρου 145 των Γενικών Κανονισμών της FEI.

4. Η παράγραφος 5 του άρθρου 177 των Γενικών Κανονισμών της FEI, 18η έκδοση, που είναι σε ισχύ από τις 23 Ιουλίου 1990, προβλέπει τα ακόλουθα: Η διαπίστωση σχετικά με την

ανάλυση μιας απαγορευμένης ουσίας, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 149, παράγραφος 2, συνεπάγεται πάντα την απώλεια του αλόγου και την αποχή από την εκδήλωση (άρθρο 177.5.1). Αν ανιχνευτεί ουσία σε ανάλυση, μπορεί να εκληφθεί ως μια εσκεμμένη προσπάθεια να επηρεαστεί η απόδοση του αλόγου, ή, στην περίπτωση των επαναλαμβανόμενων παραπτώματων, η ποινή συνεπάγεται αναστολή του υπεύθυνου από 3-24 μήνες. Αν αυτά τα αποτελέσματα των ευρημάτων δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως μια εσκεμμένη προσπάθεια να επηρεαστεί η απόδοση του αλόγου, ή αν το αποτέλεσμα των ευρημάτων μπορεί να ερμηνευθεί, ως αποτέλεσμα της νόμιμης μεταχείρισης του αλόγου, αυτό επίσης συνεπάγει πρόστιμο, ύψους ελβετικών φράγκων. 1.000 -. Σε SFR. 15000.

5. Στην προκειμένη περίπτωση, η Δικαστική Επιτροπή της FEI αναστέλλει τον εναγόμενο για περίοδο έξι μηνών και του επιβάλλει ως πρόστιμο το ποσό των 3000 ελβετικών φράγκων. - ως διαδικαστικά έξοδα. Ως εκ τούτου, εφαρμόζεται εμμέσως το άρθρο 177.5.2 των Γενικών Κανονισμών του FEI, καθώς η διάταξη αυτή επιτρέπει, μόνο την αναστολή αυτού του διαστήματος που πρέπει να επιβληθεί στον υπεύθυνο.

6. Το γεγονός ότι ο καθηγητής αρνήθηκε να είναι παρών για την επιβεβαιωτική ανάλυση των δειγμάτων "B" ούρων και ότι κατά συνέπεια δεν επέβλεπε, όπως προβλέπεται από το άρθρο 1023,4 των κανόνων κτηνιατρικής της FEI, οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αυτό το δείγμα ήταν θετικό.

7. Θα μπορούσε να αποδειχθεί από την έγγραφη διαδικασία και ιδίως στην ακρόαση του καθηγητή Donike, ότι τα δύο βάζα που περιέχουν τα "B" δείγματα ούρων που πρέπει να αναλυθούν, δεν είχαν κλείσει, σύμφωνα με τις διατάξεις των Κτηνιατρικών Κανονισμών του FEI: τα δύο μήκη του σύρματος κλεισίματος δεν γύριζαν γύρω αρκετές φορές, όπως ορίζεται από την παράγραφο III.8 του παραρτήματος III του παρόντος κανονισμού. Ως αποτέλεσμα αυτού του σφάλματος, ήταν δυνατόν, να συρθεί το σφράγισμα κατά μήκος του κλεισίματος με το μεταλλικό σύρμα, και να ξεβιδωθεί ελαφρώς το καπάκι του βάζου, και, ως εκ τούτου να καταστρέψει την αεροστεγανότητα αυτών. Σε αυτό το σημείο υπάρχει αμφιβολία.

Η προσφυγή της αναιρεσειούσας πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτή και η απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της FEI της 3ης Ιουνίου του 1991 θα πρέπει να ακυρωθεί.

Το Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού ανακοινώνει:

1. Η προσφυγή γίνεται δεκτή.
2. Η απόφαση της 3ης Ιουνίου 1991 από τη δικαστική επιτροπή της (FEI) έχει ακυρωθεί.

Σημασία των επιλεγμένων αποφάσεων του CAS / για ποιον λόγο θεωρούνται αποφάσεις-σταθμοί και γιατί άλλες αποφάσεις του CAS παραπέμπουν σε αυτές

α) Γενικά

Η σημασία των επιλεγμένων αποφάσεων του CAS συνίσταται, στο ότι αυτές έκριναν για πρώτη φορά κάποιο σημαντικό ζήτημα, εφάρμοσαν για πρώτη φορά κάποιον κανόνα, ή προχώρησαν στην ανάλυση της σημασίας του κανόνα αυτού και στην ερμηνεία του.

Με τον τρόπο αυτόν αποτέλεσαν κατά κάποιον τρόπο οδηγό, τόσο στους αθλητικούς φορείς και τους αθλητές, ως προς τις υποχρεώσεις τους που προβλέπονται στους διάφορους αθλητικούς κανονισμούς, που οφείλουν να εφαρμόζουν, όσο και στο ίδιο το CAS όταν αυτό χρειάστηκε να εφαρμόσει τους ίδιους, ή αντίστοιχους κανονισμούς σε επόμενες υποθέσεις.

Έτσι, οι αποφάσεις αυτές συνέβαλαν στη δημιουργία κάποιων αρχών («βασικές νομολογιακές αρχές»¹), που στηρίζουν τη διαιτητική διαδικασία ενώπιον του CAS και επιβάλλουν «μία συνεπή στάση του δικαστηρίου στην προσπάθεια να προστατεύσει από τη μία πλευρά τον αθλητισμό και από την άλλη τα δικαιώματα των αθλητών».²

β) Λόγοι που δικαιολογούν την επιλογή των αποφάσεων

i) Η πρώτη και μεγαλύτερη κατηγορία των αποφάσεων αφορά τις παραβάσεις ντόπινγκ. Έντεκα από τις είκοσι αποφάσεις, ανήκουν σε αυτή την κατηγορία (πρόκειται για τις αποφάσεις 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 19, και 20).

Οι αποφάσεις αυτές είναι σημαντικές για μία σειρά από λόγους, ανάλογα με το συγκεκριμένο ζήτημα που αντιμετωπίζει κάθε μία από αυτές. Οι αποφάσεις 1, 9 αναφέρονται στην αντικειμενική ευθύνη του αθλητή, που βρίσκεται να έχει κάνει χρήση απαγορευμένης ουσίας. Αυτό σημαίνει ότι ο αθλητής κατά κανόνα θα ευθύνεται ακόμη κι αν έχει δεν έχει επιδιώξει να πάρει τις απαγορευμένες ουσίες, αλλά το έκανε από άγνοια, ή από απροσεξία. Η αντικειμενική ευθύνη δεν αποτρέπει πάντως κατά κανόνα το CAS να λαμβάνει υπόψη του επιχειρήματα και αποδεικτικά μέσα, που επικαλείται ο αθλητής,³ όπως για παράδειγμα στην

¹ Βλ. Δέδε, Ζαγκλή, Το αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο της Λωζάνης, Νομική Βιβλιοθήκη 2006, σελ. 32.

² Δέδε, Ζαγκλή, Το αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο της Λωζάνης, Νομική Βιβλιοθήκη 2006, σελ. 32.

³ Δέδε, Ζαγκλή, Το αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο της Λωζάνης, Νομική Βιβλιοθήκη 2006, σελ. 36.

απόφαση 20, όπου η ύπαρξη κακώς σφραγισμένων δειγμάτων λειτουργεί προς όφελος του αθλητή, γιατί δημιουργεί αμφιβολίες για τη γνησιότητα ή τη μη αλλοίωσή τους. Ωστόσο τα επιχειρήματα αυτού του τύπου, δεν λειτουργούν πάντοτε υπέρ του αθλητή ή δεν αρκούν για να πείσουν το CAS, όπως στις περιπτώσεις όπου η απαγορευμένη ουσία περιέχεται σε φάρμακα ή άλλα συμπληρώματα ή χορηγείται ως τμήμα ιατρικής θεραπείας και λαμβάνεται χωρίς ο αθλητής να το γνωρίζει ή χωρίς να το έχει δηλώσει, όπως είναι υποχρεωμένος (αποφάσεις 4, 5, 11, 12, 19). Θέματα όπως το βάρος απόδειξης, ή η προϋπόθεση της άσκησης του δικαιώματος ακρόασης διαπραγματεύονται στην υπόθεση 2. Οι αποφάσεις 6 και 7 ασχολούνται με θέματα απόδειξης και συγκεκριμένα με τον προσδιορισμό του σημείου μέχρι του οποίου ένας αθλητής πρέπει να καταφέρει να πείσει τα μέλη του CAS ότι δεν έλαβε την απαγορευμένη ουσία επίτηδες.

Συνολικά, πολύ σημαντικό είναι επίσης το γεγονός, ότι οι αποφάσεις αυτές του CAS, σε ζητήματα ντόπινγκ, και οι αρχές οι οποίες διαπραγματεύονται, συνέβαλαν σε μεγάλο βαθμό στη διαμόρφωση του Παγκόσμιου Κώδικα Αντι-Ντόπινγκ, ο οποίος σε μεγάλο βαθμό αφομοιώνει την μέχρι τότε νομολογία του CAS.⁴

ii) Η απόφαση 3 είναι επίσης σημαντική, γιατί είναι ίσως η πρώτη απόφαση του CAS που εφαρμόζει διατάξεις του δικαίου της ευρωπαϊκής ένωσης. Στην απόφαση αυτή, που έχει και ελληνικό ενδιαφέρον, το CAS εξετάζει το θέμα της πολυιδιοκτησίας στο ποδόσφαιρο. Ο κανονισμός της UEFA που προβλέπει την σχετική απαγόρευση, έχει στόχο να προστατέψει την ανεξαρτησία μεταξύ των ποδοσφαιρικών ομάδων, και μάλιστα κρίθηκε για πρώτη φορά από αυτή την απόφαση, η οποία επέτρεψε στην UEFA να συνεχίσει να τον εφαρμόζει.⁵

iii) Το CAS μπορεί επίσης να εκδίδει και αποφάσεις που παρέχουν προσωρινή προστασία σε αυτόν που την ζητάει, και αυτό θα ισχύει μέχρι την έκδοση της τελικής του απόφασης για το συγκεκριμένο ζήτημα (απόφαση 8).

iv) Οι αποφάσεις 10, 13 και 16 διευκρινίζουν το σημαντικό ζήτημα, του τι αποτελεί απόφαση, που μπορεί να προσβάλλει κάποιος στο CAS, και τι όχι. Διακρίνουν έτσι μεταξύ μίας

⁴ Δέδε, Ζαγκλή, Το αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο της Λωζάνης, Νομική Βιβλιοθήκη 2006, σελ. 37.

⁵ Δέδε, Ζαγκλή, Το αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο της Λωζάνης, Νομική Βιβλιοθήκη 2006, σελ. 48-49.

απόφασης που έχει αποτέλεσμα και επιφέρει κάποιες δεσμευτικές συνέπειες σε εκείνους που αφορά – και η οποία μπορεί κανονικά να προσβληθεί στο CAS – και μίας ανακοίνωσης, ή άλλου είδους ενημέρωσης, η οποία όμως δεν έχει τον χαρακτήρα της δεσμευτικότητας και δεν μπορεί να προσβληθεί στο CAS.

ν) Οι αποφάσεις 14, 15, 17 και 18 ασχολούνται με τα ζητήματα των μεταγραφών και των εργατικών διαφορών στο ποδόσφαιρο. Το CAS πολλές φορές έχει κρίνει τέτοια ζητήματα που προκύπτουν από την διακοπή των συμβάσεων αθλητών (κυρίως ποδοσφαιριστών) ,και είναι πολύ σημαντικό να υπάρχουν αποφάσεις που να περιέχουν γενικές κατευθύνσεις και αρχές. Τα θέματα που απασχολούν κατά κανόνα το CAS και όσους εμπλέκονται σε τέτοιες διαφορές, είναι το τι αποτελεί νόμιμη αιτία για την καταγγελία μίας σύμβασης, και το τι συμβαίνει σε περίπτωση που μία τέτοια νόμιμη αιτία δεν υπάρχει, και η καταγγελία γίνεται αδικαιολόγητα. Στην περίπτωση αυτή, είναι πολύ πιθανό να υπάρξει η υποχρέωση του ενός μέρους της σύμβασης (αυτού που έκανε την καταγγελία αδικαιολόγητα), να πληρώσει αποζημίωση στο άλλο μέρος. Ο υπολογισμός της αποζημίωσης αυτής, είναι επίσης ένα ζήτημα που απασχολεί το CAS στις υποθέσεις αυτές.

**1.Arbitration CAS 94/129 USA Shooting & Q. / Union Internationale de Tir (UIT),
award of 23 May 1995**

Upheld

Ντόπινγκ ενός σκοπευτή (εφεδρίνη).

Αποκλεισμός και αναστολή για 3 μήνες

Απουσία ενός κανόνα αντικειμενικής ευθύνης στους κανονισμούς ANTIDOPING UIT
πρέπει να αποδειχτεί η ενοχή από πρόθεση του σκοπευτή για να τιμωρηθεί

Να τηρηθεί το Δικαίωμα ακρόασης και η δέουσα διαδικασία

1. Αν το αυστηρό πρότυπο ευθύνης πρόκειται να εφαρμοστεί, το γεγονός αυτό πρέπει να αναφέρεται σαφώς. Το γεγονός ότι το Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό υποστηρίζει την αρχή του αυστηρού κανόνα προφανώς δεν του επιτρέπει να δημιουργήσει ένα τέτοιο κανόνα όταν αυτός δεν υπάρχει.

2. Η καταπολέμηση του ντόπινγκ είναι επίπονη διαδικασία, και μπορεί να απαιτήσει αυστηρούς κανόνες. Αλλά οι υπεύθυνοι λήψης των αποφάσεων και των κανόνων πρέπει να αρχίσουν με το να είναι αυστηροί με τον εαυτό τους. Οι κανονισμοί που μπορεί να επηρεάσουν τη σταδιοδρομία των αθλητών πρέπει να είναι προβλέψιμοι. Θα πρέπει να προέρχονται από εξουσιοδοτημένους φορείς και θα πρέπει να θεσπίσουν συνταγματικά κατάλληλους τρόπους. Δεν θα πρέπει να είναι το προϊόν μιας σκοτεινής διαδικασίας. Οι αθλητές και οι υπάλληλοι θα πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις.

3. Αν η "ακρόαση" σε μια δεδομένη περίπτωση ήταν ανεπαρκής σε πρώτο βαθμό, το γεγονός είναι ότι εφ'όσον υπάρχει η δυνατότητα πλήρους προσφυγής στο Διαιτητικό Δικαστήριο για τον Αθλητισμό η ανεπάρκεια μπορεί να θεραπευτεί.

Στην υπόθεση αυτή παρατηρούμε ότι ο αθλητής είχε προβεί σε κατανάλωση απαγορευμένης ουσίας μετά από σύσταση του γιατρού του, τηρώντας όλες τις νόμιμες διαδικασίες αντιντόπινγκ, αφού έπασχε από βρογχίτιδα. Το Cas αθώωσε το σκοπευτή γιατί τα επίπεδα της απαγορευμένης ουσίας ήταν ίσα με το φάρμακο που του χορηγήθηκε.

2. Arbitration CAS 2000/A/274 S. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 19 October 2000

Dismissed

Κολύμπι ,Ντόπινγκ (τεστοστερόνη)

Το βάρος της απόδειξης .Δικαίωμα ακρόασης

1. Ο θεμελιώδης χαρακτήρας και η αποδεικτική του κανόνα IRMS δεν μεταβάλλεται από το γεγονός ότι οι αθλητές προβάλλουν άμυνα που βασίζεται σε αποδείξεις υπό φυσιολογικές ή παθολογικές καταστάσεις. Ο T / E κανόνας επιτρέπει μόνο μια τέτοια υπεράσπιση, επειδή μια υπερυψωμένη T / E αναλογία δεν αποτελεί άμεσο και πειστικό αποδεικτικό στοιχείο για την εξωγενή χορήγηση τεστοστερόνης. Μπορεί να υπάρχουν άλλες φυσιολογικές ή παθολογικές αιτίες για την αυξημένη αναλογία T / E. Αντίθετα, η ανάλυση του IRMS παρέχει άμεσες αποδείξεις για την εξωγενή χορήγηση τεστοστερόνης και, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει χώρος αμφιβολίας στο πλαίσιο του κανόνα IRMS.

2. Στο πλαίσιο του ιδιωτικού Ελβετικού Δίκαιου, στο δικαίωμα ακρόασης εγγυάται ρητά το δικαίωμα κάθε μέρους να συμμετάσχει στη διαδικασία αποδείξεως, να αντικρούσει ισχυρισμούς του αντιδίκου, να εξετάσει και να επικρίνει αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν από το αντίθετο μέρος και να φέρει τη δική του ανταπόδειξη πριν αποδώσουν εις βάρος του κατηγορίες. Ωστόσο πρέπει αμέσως να διαμαρτυρηθούν εάν θεωρηθεί ότι το δικαίωμα της ακρόασης έχει παραβιαστεί, αλλιώς, θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει παραιτηθεί από το δικαίωμα ή να διαμαρτυρηθεί σε μεταγενέστερο στάδιο.

3. Σε γενικές γραμμές, είναι αναγκαίο να εφαρμόζονται οι νομοθετικοί κανόνες που ίσχυαν κατά τον χρόνο που τα επίδικα περιστατικά συνέβησαν. Αυτή η γενική αρχή , ωστόσο, υπόκειται σε ορισμένες εξαιρέσεις, συμπεριλαμβανομένης της εξαίρεσης των νόμων ή των κανόνων που είναι διαδικαστικού χαρακτήρα. Ελλείψει ρητής διατάξεως για το αντίθετο, οι νόμοι και οι κανόνες που αφορούν διαδικαστικά θέματα εφαρμόζονται αμέσως μετά την έναρξη ισχύος και ανεξάρτητα από το πότε τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά συνέβησαν.

Η αθλήτρια S βρέθηκε ντοπαρισμένη με τεστοστερόνη κατά τη διάρκεια διαγωνισμού τον Ιανουάριο του 1999. Οι νέοι κανόνες ντόπινγκ τέθηκαν σε ισχύ την 1^η Ιουνίου του 1999 όπου περιελήφθησαν και τα αναβολικά ανδρογόνα στεροειδή. Η ανάλυση των δειγμάτων έγινε στις 10 Ιουνίου του 1999 και αποδείχτηκε ότι αθλήτρια είχε διαπράξει αδίκημα και ότι η υψηλή συγκέντρωση τεστοστερόνης δεν οφείλεται σε παθολογικά αίτια.

3.Arbitration CAS 98/200 AEK Athens and SK Slavia Prague / Union of European Football Associations (UEFA), award of 20 August 1999

Panel: Mr. Massimo Coccia (Italy), President; Dr. Christoph Vedder (Germany); Dr. Dirk-Reiner Martens (Germany)

Dismissed

ποδόσφαιρο

Συγκρούσεις ενδιαφέροντος που σχετίζονται με την πολυμετοχικότητα ιδιοκτησίας στην ίδια διοργάνωση

Η εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου στον αθλητισμό

Κατάσταση της UEFA Σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο

Δικαίωμα ακρόασης

Η αρχή της διαδικαστικής αμεροληψίας

1. Στο ερώτημα εάν κλαμπ με τον ίδιο ιδιοκτήτη μπορούν να λάβουν μέρος στους ίδιους αγώνες, εθνικούς ή διεθνείς, μπορεί να υπάρξουν αμφιβολίες ως προς το αν το αποτέλεσμα αποφασίστηκε εκ των προτέρων. Η αμφισβήτηση του κανόνα της UEFA αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για την οργάνωση ενός επαγγελματικού ανταγωνιστικού ποδοσφαίρου και δεν είναι πιο εκτεταμένη από ό, τι χρειάζεται για να εξυπηρετήσει το θεμελιώδη στόχο, να αποφευχθούν οι συγκρούσεις συμφερόντων οι οποίες θα δημοσιοποιηθούν και θεωρείται ότι θίγουν την αυθεντικότητα.

2. Μέλη της UEFA είναι ανοιχτά μόνο σε εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες που βρίσκονταν στην Ευρώπη οι οποίες είναι υπεύθυνες για την οργάνωση και την υλοποίηση των ποδοσφαιρικών θεμάτων στην εκάστοτε επικράτειά τους. Το καταστατικό της UEFA αποδίδει δικαίωμα ψήφου μόνο στις εθνικές ομοσπονδίες, καθώς και το άρθρο 75 του Ελβετικού Αστικού Κώδικα (AK) αναφέρεται στα μέλη της τα οποία έχουν δικαίωμα ψήφου. Λέσχες δεν πληρούν αυτές τις απαιτήσεις.

3. Βάσει του άρθρου 75 του AK, τα μέλη της ένωσης έχουν το δικαίωμα ακρόασης, όταν οι αποφάσεις που πάρθηκαν τους επηρεάζουν σε σημαντικό βαθμό. Ωστόσο, απαιτείται μια διεθνής αθλητική ομοσπονδία για την παροχή ακρόασης σε οποιοδήποτε μέρος ενδέχεται να υπάρχει επιρροή από τον κανόνα αρχή λήψης της που θα μπορούσε να θέσει τη διεθνή ομοσπονδία σε ένα τέλμα της διοικητικής γραφειοκρατίας που θα την εμποδίζει αποτελεσματικά από την ανάληψη δράσης για την προώθηση του παιχνιδιού.

4. Το δόγμα του *venire contra factum proprium* προβλέπει ότι, όταν η συμπεριφορά μιας ομάδας έχει οδηγήσει στη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη εκ μέρους μιας δεύτερης ομάδας, η πρώτη ομάδα έχει στερήσει τη δυνατότητα να αλλάξει την πορεία της δράσης σε βάρος της δεύτερης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η UEFA δεν μπορεί να αλλάξει τους κανονισμούς του Κυπέλλου χωρίς να δίνει στους συλλόγους επαρκή χρόνο ώστε να προσαρμόσουν αναλόγως τις δραστηριότητές τους στους νέους κανόνες. Ωστόσο, μια τέτοια διαδικαστική πλημμέλεια από μόνη της δεν εγγυάται τη μόνιμη ακύρωση του προσβαλλόμενου κανόνα της UEFA.

5. Ο αθλητισμός υπόκειται στο κοινοτικό δίκαιο μόνον κατά το μέτρο που συνιστά η οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 2 της συνθήκης. Το κοινοτικό δίκαιο δεν εμποδίζει τη θέσπιση κανόνων ή μιας πρακτικής που αποκλείουν τους ξένους παίκτες από τη συμμετοχή τους σε ορισμένες συναντήσεις, για λόγους που δεν είναι οικονομικής φύσεως, που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη φύση και το περιεχόμενο των συναντήσεων αυτών και, επομένως, αποκλειστικά με αθλητικό ενδιαφέρον.

4. Arbitrage TAS 95/141 C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), sentence du 22 avril 1996

Formation: Prof. Gérard Rasquin (Luxembourg), Président; Prof. Jean-Pierre Karaquillo (France); Me François Carrard (Suisse)

Partially upheld

Ντόπινγκ ενός κολυμβητή (επιλεφρίνη), αποκλεισμός και αναστολή δύο ετών.

1. Σύμφωνα με τους κανόνες της FINA, η απλή παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας, όπως επιλεφρίνης στο σώμα ενός αθλητή αποτελεί αδίκημα, προκαλώντας μια αυτόματη διετή αναστολή.

2. Το γεγονός ότι ο κολυμβητής δεν είχε την πρόθεση και άθελά του έγινε η χρήση της ουσίας δεν μπορεί να αμφισβητήσει τον αποκλεισμό του.

3. Είναι πειθαρχική ποινή (αναστολή του αθλητή που βρέθηκε θετικός έλεγχος) και τα υποκειμενικά στοιχεία κάθε περίπτωσης πρέπει να εξετάζονται. Το τεκμήριο της ενοχής του αθλητή πρέπει να παραμείνει, όμως, ο αθλητής πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό με την παροχή αποδείξεων.

5. Arbitration CAS 96/149 A.C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 13 March 1997

Partially upheld

Ντόπινγκ σε παίκτη του πόλο (AC) (σαλβουταμόλη)

Ειδικό καθεστώς της σαλβουταμόλης στους κανόνες της FINA

Παρέλειψε να δηλώσει τη χρήση της συγκεκριμένης ουσίας

1. Βάσει του Κανονισμού κατευθυντήριων γραμμών FINA η παράλειψη να δηλωθεί η χρήση της σαλβουταμόλης πριν από τον έλεγχο ντόπινγκ αποτελεί αδίκημα που ισοδυναμεί με μια τεχνική παράβαση μόνο.

2. Το δόγμα της *lex mitior*, είναι εκείνο που επιτρέπει σε ένα ποινικό δικαστήριο να εφαρμόζει τις ισχύουσες κυρώσεις στις υπόθεσεις που εκκρεμούν εάν οι κυρώσεις αυτές είναι λιγότερο σοβαρές ώστε εκείνες που υπήρχαν κατά τον χρόνο της παράβασης, εφαρμόζονται σε πειθαρχικά ζητήματα, όπως υποθέσεις ντόπινγκ.

Ο αθλητής AC δικαιώθηκε μονομερώς για το λόγο το ότι η ομοσπονδία του δεν είχε λάβει εγκαίρως τους νέους κανονισμούς αντιντόπινγκ (κόκκινο βιβλίο)

6. Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 December 1998

Dismissed

Κολύμπι Ντόπινγκ (Τριαμερένη)

1. Το βάρος της απόδειξης κατά την FINA είναι να αποδειχθεί ότι το αδίκημα είχε διαπραχθεί. Αυτό απορρέει από την γλώσσα των διατάξεων για τον έλεγχο ντόπινγκ, καθώς και από τις γενικές αρχές του ελβετικού δικαίου. Το τεκμήριο της αθωότητας λειτουργεί υπέρ του αθλητή μέχρι η FINA απαλλαγεί από το βάρος. Το πρότυπο της απόδειξης που απαιτείται από FINA είναι υψηλό: λιγότερο από το ποινικό επίπεδο, αλλά περισσότερο από το συνηθισμένο πρότυπο πολιτικής.

2. Είναι η παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας στο σώμα ενός ανταγωνιστή, η οποία συνιστά αδίκημα στο πλαίσιο των κανόνων της FINA, ανεξάρτητα από το αν ή όχι ο ανταγωνιστής προορίζεται να λάβει την απαγορευμένη ουσία.

3. Εάν η παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας έχει βαρύτητα στο πλαίσιο που απαιτείται από τη σοβαρότητα του ισχυρισμού, τότε το βάρος της απόδειξης μετατοπίζεται στον αγωνιζόμενο για να αποδείξει γιατί δεν πρέπει να επιβληθεί η μέγιστη των πονών. Αφορά μόνο το επίπεδο των κυρώσεων, όχι την εξεύρεση της αθωότητας ή ενοχής.

Οι τέσσερις αθλητές κατανάλωναν πρωτεΐνη Actovegin σαν συμπλήρωμα διατροφής αφού η φαρμακευτική εταιρεία δήλωνε ότι δεν περιέχει τριαμτερένη. Παρ' όλα αυτά δοκιμές που πραγματοποιήθηκαν επιβεβαίωσαν τη παρουσία της ουσίας με αποτέλεσμα να ανασταλούν για δύο χρόνια.

7. Arbitration CAS 98/211 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 7 June 1999.

Dismissed

Κολύμπι Ντόπινγκ (τεστοστερόνη)

1. Η αρετή ενός συστήματος προσφυγής που επιτρέπει την πλήρη επανεκδίκαση ενώπιον δικαστηρίου είναι ότι τα θέματα που αφορούν την αμεροληψία της ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου του Πρωτοδικείου ξεθωριάζουν προς την περιφέρεια. Το CAS επιτρέπει τη διαδικασία οποιαδήποτε προσφυγής που φέρει ελλείψεις σε ακροαματική διαδικασία ενώπιον του πρώτου δικαστηρίου παράδειγμα που πρέπει να διορθωθεί από την ακρόαση ενώπιον του CAS.

2. Το πρότυπο της απόδειξης που απαιτείται από την ομοσπονδία είναι υψηλό: λιγότερο από το ποινικό επίπεδο, αλλά περισσότερο από το συνηθισμένο πρότυπο πολιτικής.

Στην υπόθεση αυτή η αθλήτρια άσκησε το δικαίωμα ακρόασης ανεπιτυχώς καθότι τα ελαφρυντικά στοιχεία που προέβαλε ενάντια στη διαδικασία συλλογής των δειγμάτων δεν ήταν επαρκή για την αθώωσή της.

8. Arbitration CAS 2003/O/486 Fulham FC / Olympique Lyonnais, preliminary award of 15 September 2003

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Μεταγραφή παίχτη

Αποζημίωση

Προσωρινά μέτρα

1. Η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη από μια ελβετική ιδιωτική οργάνωση , και ως εκ τούτου δεν μπορεί να εφαρμοστεί, εάν αμφισβητείται, είτε ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρ. 75 του Ελβετικού Αστικού Κώδικα, είτε, όπως στην προκειμένη περίπτωση, ενώπιον διαιτητικού δικαστηρίου, όπως το CAS.

2. Σύμφωνα με το κυρίαρχο ελβετικό δόγμα, η αναμενόμενη εκτέλεση χρηματικής απαίτησης δεν είναι ένα προσωρινό μέτρο που το δικαστήριο έχει το δικαίωμα να εκδώσει.

Το Cas έχει δικαιοδοσία να αποφανθεί επί της παρούσας διαφοράς μεταξύ Φούλαμ και OL απορρίπτοντας την αίτηση της OL.

9. Arbitration CAS 2005/A/830 S. v. FINA, award of 15 July 2005

Partially upheld

Κολύμπι

Ντόπινγκ (Clostebol)

Αντικειμενική ευθύνη

Καθήκον επιμέλειας

Αναλογικότητα της κυρώσεως

1. Σύμφωνα με την πολιτική της FINA για το ντόπινγκ, αδίκημα έχει διαπραχθεί όταν έχει αποδειχθεί ότι μια απαγορευμένη ουσία υπάρχει στο σώμα του αθλητή. Υπάρχει επομένως ένα νομικό τεκμήριο ότι ο αθλητής είναι υπεύθυνος για την απλή παρουσία μιας

απαγορευμένης ουσίας. Το βάρος της απόδειξης βρίσκεται στην FINA, καθώς τα μέλη της Ομοσπονδίας πρέπει να αποδείξουν ότι έχει γίνει παραβίαση κανόνα.

2. Ένας αθλητής δεν συμμορφώνεται στο καθήκον, εφόσον, με έναν απλό έλεγχο, αυτός / αυτή θα μπορούσε να έχει συνειδητοποιήσει ότι το ιατρικό προϊόν που αυτός / αυτή χρησιμοποιούσε περιείχε απαγορευμένη ουσία, με το τελευταίο να αναφέρεται στο ίδιο το προϊόν και για τη συσκευασία και την ανακοίνωση της χρήσης. Επιπλέον, είναι πράγματι αμέλεια για έναν αθλητή να χρησιμοποιήσει ένα ιατρικό προϊόν χωρίς τη συμβουλή του γιατρού ή, τουλάχιστον, ενός φυσιοθεραπευτή. Ωστόσο, εάν διαπιστωθεί ότι ο αθλητής δεν είχε καμία απολύτως πρόθεση να αποκτήσει πλεονέκτημα έναντι των άλλων ανταγωνιστών, από αμέλεια γιατί ξέχασε να ελέγξει το περιεχόμενο του ιατρικού προϊόντος, μπορεί να θεωρηθεί ως ήπια σε σύγκριση με έναν αθλητή που χρησιμοποιεί ένα προϊόν ντόπινγκ προκειμένου να αποκτήσει το πλεονέκτημα. Κατά συνέπεια, αν και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο αθλητής δεν έχει καμία υπαιτιότητα ή αμέλεια σε μια τέτοια περίπτωση, μπορεί να θεωρηθεί ότι αυτός / αυτή δεν έχει καμία σημαντική υπαιτιότητα ή αμέλεια, η οποία ανοίγει την πόρτα σε μια μειωμένη ποινή.

3. Σημαντικά στοιχεία της θεωρίας της αναλογικότητας έχουν εφαρμοστεί στο σώμα των κανόνων και των κανονισμών των πολλών εθνικών και διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών με την έγκριση του Παγκόσμιου Κώδικα Αντι-ντόπινγκ, ο οποίος παρέχει ένα μηχανισμό για τη μείωση ή την εξάλειψη των κυρώσεων, μεταξύ άλλων, σε περιπτώσεις «μη υπαιτιότητας ή αμέλειας» ή «χωρίς σημαντική βλάβη ή αμέλεια» εκ μέρους του ύποπτου αθλητή. Ωστόσο, η απλή έκδοση του κώδικα της WADA από μια αντίστοιχη Ομοσπονδία δεν ενισχύει το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα για μεγαλύτερη ή μικρότερη μείωση της κύρωσης.

4. Μια απλή «δυσάρεστη αίσθηση» είναι και η ποινή ενός έτους που δεν είναι η κατάλληλη κύρωση και δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη μείωση της ποινής. Παρ' όλα αυτά, η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, όπως ορίζεται από τον κώδικα της WADA κλείνει περισσότερο από ποτέ την πόρτα για τη μείωση των σταθερών κυρώσεων. Ως εκ τούτου, η αρχή της αναλογικότητας θα εφαρμόζεται αν το βραβείο θα αποτελούσε προσβολή για τα ατομικά δικαιώματα τα οποία θα ήταν δυσανάλογα σε σχέση με την συμπεριφορά αυτού που τιμωρείται.

**10. Arbitration CAS 2005/A/899 FC Aris Thessaloniki v. FIFA & New Panionios N.F.C.,
award of 15 July 2005**

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Ορισμός της απόφασης

Αρχή εκτέλεση της απόφασης της FIFA

Αρμοδιότητα του CAS για να εισακούσει μια "πρώρη απόφαση"

1. Προκειμένου να διαπιστωθεί αν ισχύει ή όχι μια απόφαση, η μορφή της ανακοίνωσης δεν έχει καμία σημασία. Ειδικότερα, το γεγονός ότι η ανακοίνωση γίνεται με τη μορφή μιας επιστολής δεν αποκλείει το ενδεχόμενο ότι αποτελεί απόφαση και υπόκειται σε έφεση.
2. Ο σκοπός της επιστολής η οποία είναι μόνο για να ενημερώσει στο σωματείο τους ισχύοντες κανόνες της FIFA και της αρμοδιότητας της Πειθαρχικής Επιτροπής της FIFA για την αντιμετώπιση των πειθαρχικών θεμάτων και να επιβάλλει κυρώσεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόφαση.
3. Το CAS έχει την δικαιοδοσία όταν όλα τα ένδικα μέσα έχουν εξαντληθεί . Σε περίπτωση απουσίας οριστικής απόφασης της FIFA, η ομάδα του CAS δεν έχει τη δικαιοδοσία να εκδικάσει την υπόθεση.

11) Arbitration CAS 2004/A/ 690 H. v. Association of Tennis Professionals (ATP), award of 24 March 2005

Partially upheld

τένις

Ντόπινγκ (κοκαΐνη)

Χρήση ενός φυσικού προϊόντος (Coca τσάι και τα φύλλα κόκας) για ιατρικούς σκοπούς

Σημαντικές Κυρώσεις

αμέλεια

1. Σύμφωνα με το άρθρο S1. των κανονισμών της ATP, η κοκαΐνη θεωρείται απαγορευμένη ουσία. Όταν η παρουσία της κοκαΐνης και των μεταβολιτών στο σώμα του αθλητή δεν αμφισβητείται, ο αθλητής διέπραξε αδίκημα ντόπινγκ κατά την έννοια του άρθρου C.1.a των κανονισμών της ATP.
2. Ένας επαγγελματίας αθλητής πρέπει να είναι εξαιρετικά ευαισθητοποιημένος και σε θέματα ντόπινγκ. Η αρχή της αντικειμενικής ευθύνης σημαίνει ότι ένας αθλητής είναι υπεύθυνος για όποια ουσία είναι στο σώμα του, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι λόγοι για μια τέτοια παρουσία και ο βαθμός της υπαιτιότητας του αθλητή. Κάθε αθλητής πρέπει να ανησυχεί για τις ουσίες που λαμβάνει, ιδίως αν αυτό γίνεται για ιατρικούς σκοπούς. Ο αθλητής που δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση του για τη φροντίδα ενεργεί εξ αμελείας και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι φέρει καμία υπαιτιότητα ή αμέλεια κατά την έννοια του άρθρου M.5.a της ATP Κανονισμού ή σημαντική αμέλεια, σύμφωνα με το άρθρο M.5.b της οι κανόνες ATP.
3. Σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς αντί-ντόπινγκ, δεν είναι καθήκον της ATP να προειδοποιήσει τους αθλητές για τη χρήση ορισμένων ουσιών. Ενώ είναι επιθυμητό η ATP να εκπαιδεύσει τους αθλητές για ντόπινγκ, κατά κύριο λόγο η μόνη υποχρέωση του κάθε αθλητή ξεχωριστά, είναι να διασφαλίσει ότι δεν εισέρχονται στο σώμα του απαγορευμένες ουσίες. Συνεπώς, είναι αδιάφορο αν η ATP έχει προειδοποιήσει τους αθλητές για τη χρήση των φυσικών προϊόντων.

12). Arbitrage TAS 92/73 N. / Fédération Equestre Internationale (FEI), sentence du 10 septembre 1992

Partially upheld

Ντοπάρισμα του αλόγου (diphenhydramine)

Αμέλεια του αναβάτη

Ιατρική θεραπεία του αλόγου με μια απαγορευμένη ουσία

Υποχρέωση αναφοράς αυτής της ουσίας.

- 1) Πρόκειται για το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τη διασφάλιση ότι η ουσία που χορηγήθηκε στο άλογο δεν είναι απαγορευμένο προϊόν.
- 2) Σύμφωνα με τους κανόνες της FEI, ο υπεύθυνος υποχρεούται να ενημερώσει για τη βοήθεια κτηνιάτρου και για τη θεραπείας που χορηγείται στο άλογό του. Η υποχρέωση επιβάλλεται στον υπεύθυνο ακόμα και όταν πρόκειται για αποτέλεσμα μιας νόμιμης μεταχείρισης του αλόγου.

13) Arbitration CAS 2004/A/659 Galatasaray SK v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & Club Regatas Vasco da Gama & F. J., award of 17 March 2005

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Μεταγραφή

Ορισμός της απόφασης, σύμφωνα με το ελβετικό Ομοσπονδιακό Δικαστήριο

Αρνησιδικία σε περίπτωση μη δικαιοδοσίας

Η δύναμη της αναθεώρησης του CAS και του νομικού συλλογισμού που άσκησε έφεση ενάντια της απόφασης

Παρατυπίες των αποφάσεων και οι συνέπειες για τα μέρη

1. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ελβετικού Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, η απόφαση είναι μια μονομερής πράξη, που απευθύνεται σε έναν ή περισσότερους παραλήπτες και προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα. Η κατάθεση της αίτησης που ζητά μια απόφαση δεν οδηγεί αναγκαστικά σε μια απόφαση σχετικά με το βάσιμο της αίτησης. Η αρχή μπορεί να εκδώσει μια απόφαση μη αποδεκτή εάν ένας δικονομικός κανόνας εμποδίζει το χειρισμό της. Έλλειψη μιας απόφασης είναι άρνηση της δικαιοσύνης, η οποία επιτρέπει την προσφυγή.
2. Μια έκκληση για άρνηση της δικαιοσύνης είναι δυνατή όταν η αρμόδια αρχή αρνείται χωρίς λόγο να αποφανθεί ή καθυστερεί μια απόφαση πέρα από ένα εύλογο χρονικό διάστημα. Αν δεν υπάρχει δικαιοδοσία, η αρχή μπορεί να δεσμευθεί, αλλιώς αρνησιδικεί αν δεν αποφανθεί επί της δικαιοδοσίας του, εντός ενός εύλογου χρονικού διαστήματος. Ορισμένες τελικές αποφάσεις δεν εξετάζουν την ουσία της διαφοράς, αλλά απλά έδωσαν ένα τέλος σε αυτές επί τη βάση των διαδικαστικών θεμάτων.
3. Με βάση το άρθρο R57 του κώδικα του CAS, η ομάδα έχει πλήρη διακριτική ευχέρεια να επανεξετάσει τα θέματα που τίγονται στην προσφυγή χωρίς να δεσμεύεται από την πραγματική και νομική εκτίμηση του οργανισμού που εξέδωσε την απόφαση.
4. Ως θέμα αρχής, οι αποφάσεις θα πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Οι ανεπισημότητες, όπως, ιδίως η αδυναμία να αναφερθούν οι οδηγίες της προσφυγής δεν ακυρώνει κατ'ανάγκη την απόφαση. Η αρχή της καλής πίστης, ισχύει, αν αυτές οι ανεπισημότητες δεν θίγουν τα διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων μερών.

14) Arbitration CAS 2006/A/1180 Galatasaray SK v. Frank Ribéry & Olympique de Marseille, award of 24 April 2007

Partially upheld

Ποδόσφαιρο

Εφαρμοστέο δίκαιο

Σύμβαση εργασίας

Καταγγελία της σύμβασης για νόμιμη αιτία

1. Η εθελοντική και ρητή υποβολή μιας διαφοράς στον μηχανισμό επίλυσης διαφορών της FIFA, αποτελεί μία επιλογή από τα μέρη της διαφοράς, για να λυθεί σύμφωνα με το Καταστατικό της FIFA και την εφαρμογή του ελβετικού δικαίου που ορίζεται στο άρθρο. 60 παρ. 2 του Καταστατικού της FIFA. Ωστόσο, όταν οι κανονισμοί της FIFA ρυθμίζουν οριστικά ένα νομικό ζήτημα, ουσιαστικά δεν υπάρχουν περιθώρια για την προσφυγή στο ελβετικό δίκαιο.

2. Η πρόωρη λήξη της σύμβασης, δεν μπορεί να βασίζεται σε παράβαση των υποχρεώσεων από τον εταίρο της σύμβασης. Αντίθετα, η παραβίαση της σύμβασης πρέπει να έχει μια ορισμένη σοβαρότητα, προκειμένου να δικαιολογήσει την «νόμιμη αιτία». Όταν ο προσδιορισμός των «νόμιμων αιτίων» των μερών στη Σύμβαση είναι, είτε κενά είτε ακατανόητα, τότε ισχύουν οι γενικές αρχές. Το CAS αναφέρεται στο ελβετικό δίκαιο, προκειμένου να καθοριστεί ποιο είναι το περιεχόμενο του όρου «νόμιμη αιτία». Η μη καταβολή, ή η καθυστερημένη καταβολή των αποδοχών από τον εργοδότη - και ιδιαίτερα εάν επαναλαμβάνεται - αποτελεί «νόμιμη αιτία» για την καταγγελία της σύμβασης. Η υποχρέωση πληρωμής του εργοδότη είναι η κύρια υποχρέωσή του προς τον εργαζόμενο.

15) Arbitration CAS 2006/A/1100 E. v. Club Gaziantepspor, award of 15 November 2006

Partially upheld

Ποδόσφαιρο

Σύμβαση εργασίας

Η καταγγελία της σύμβασης χωρίς βάσιμο λόγο

Αθέτηση της σύμβασης

Αποζημίωση

1. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ελβετικού Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου τα περιστατικά που συμβαίνουν μετά την κήρυξη της καταγγελίας δεν λαμβάνονται υπόψη. Αν ο παίκτης εξέφρασε την άποψη ότι ο ίδιος δεν επιθυμεί πλέον να ανήκει σε μια ομάδα ,αυτο δεν αποτελεί έγκυρο λόγο για τον παίκτη να καταγγείλει τη σύμβαση.
2. Μόνο μια παράβαση η οποία διαθέτει ορισμένη σοβαρότητα δικαιολογεί καταγγελία της σύμβασης χωρίς προηγούμενη προειδοποίηση. Οι καθυστερημένες πληρωμές ανήκουν στο πλαίσιο της σύμβασης που δεν αποτελούν βάσιμο λόγο για την καταγγελία της σύμβασης χωρίς προηγούμενη προειδοποίηση. Αυτό προκύπτει από την αρχή της καλής πίστης. Σε αυτό το πλαίσιο, οι συνολικές συνθήκες μιας υπόθεσης πρέπει να ληφθούν υπόψη και ιδίως η διάρκεια της απασχόλησης και το βασικό ρόλο που ο παίκτης είχε στην ομάδα.
3. Κατά το ελβετικό δίκαιο, ακόμη και αν ένας παίκτης δεν έχει λόγο να καταγγείλει τη σύμβαση στις αρχές, δεν μπορεί να υποχρεωθεί να παραμείνει στην απασχόληση ενός συγκεκριμένου εργοδότη. Ωστόσο, ο παίκτης δεν αντιλαμβάνεται τη δυνατότητα αθλητικών κυρώσεων – που υποχρεούται να αποζημιώσει για τις ζημιές, αν υπάρχουν.
4. Σύμφωνα με τους κανονισμούς της FIFA, ο παίκτης που έχει διαπράξει μια παραβίαση της σύμβασης οφείλει να πληρώσει αποζημίωση. Είναι σκόπιμο να σεβαστεί την αυτονομία της FIFA στο θέμα αυτό και να αναπέμψει την υπόθεση στη DRC για τον υπολογισμό της αποζημίωσης που οφείλεται στην ομάδα.

16) Arbitration CAS 2004/A/748 Russian Olympic Committee (ROC) & Viatcheslav Ekimov v. International Olympic Committee (IOC), United States Olympic Committee (USOC) & Tyler Hamilton, award of 27 June 2006

Dismissed

Ποδηλασία

χαρακτηριστικά μίας "απόφασης"

παραβίαση κανόνα ντόπινγκ

Αρμοδιότητα του CAS

Η οπτική της προσφυγής

1. Όταν ένα έγγραφο περιέχει μια σαφή δήλωση του ψηφίσματος της πειθαρχικής διαδικασίας και όταν η δήλωση αυτή έχει το αποτέλεσμα της επίλυσης του θέματος σε σχέση με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορεί να θεωρηθεί ως απόφαση. Φαίνεται, επίσης, ότι ο συντάκτης της ανακοίνωσης αυτής, επιδίωκε να είναι μια απόφαση, που έχει εκδοθεί για λογαριασμό της ΔΟΕ. Η επιστολή είναι ως εκ τούτου μια πραγματική «απόφαση», η οποία μπορεί να προσβληθεί βάσει του άρθρου. R47 του κώδικα.

2. Η απόφαση που ελήφθη από τη ΔΟΕ δηλώνει ότι ο αναβάτης δεν είχε διαπράξει παραβίαση κανόνα αντί-ντόπινγκ, διότι το δείγμα Β δεν μπόρεσε να επιβεβαιώσει το Α και έτσι η ΔΟΕ αποφάσισε ότι δεν είχε διαπραχθεί παραβίαση κανόνα αντί-ντόπινγκ. Ως εκ τούτου, η εν λόγω απόφαση εντάσσεται στο πλαίσιο του άρθρου. 12.2 του Κανονισμού Αντι-Ντόπινγκ της ΔΟΕ που επιτρέπει στο CAS να αποφανθεί επί των προσφυγών κατά της «απόφασης» και το CAS έχει δικαιοδοσία να την επανεξετάσει.

3. Το άρθρο 12.2.2 του Κανονισμού Αντιντόπινγκ, της ΔΟΕ που αντιστοιχεί στο άρθρο. 13.2.3 του κώδικα WADA, προβλέπει ότι μόνο τα παρακάτω μέρη έχουν το δικαίωμα να προσφύγουν στο CAS: «(α) ο αθλητής ή άλλο πρόσωπο που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως της οποίας έχει ασκηθεί (Β), η ΔΟΕ (γ), η αντίστοιχη Διεθνή Ομοσπονδία και κάθε άλλος Αντι-Ντόπινγκ Οργανισμός του οποίου ο κανονισμός θα μπορούσε να επιβάλει κυρώσεις και (δ) η WADA ». Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται υπό το πρίσμα του άρθρου. 16.5 του Κανονισμού Αντι-Ντόπινγκ της ΔΟΕ - η οποία αναφέρει σαφώς ότι ο εν λόγω κατάλογος των προσώπων ή οργανισμών που έχουν νομιμοποιηθεί να ασκήσουν έφεση "δεν περιλαμβάνει αθλητές, ή ομοσπονδίες.

17) Arbitration CAS 2003/O/482 Ariel Ortega v/ Fenerbahçe & Fédération Internationale de Football Association (FIFA), award of 5 November 2002

Dismissed

Ποδόσφαιρο

Παραβίαση σύμβασης

Αποζημίωση

Αναστολή

1. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει «εύλογη αιτία» για καταγγελία από τον παίκτη της σύμβασης ούτε συγκαταλέγετε στις «εξαιρετικές περιστάσεις» που δικαιολογούν τέτοια παραβίαση, επιβάλλετε αναστολή τεσσάρων μηνών στον αθλητή να μη συμμετάσχει σε οποιονδήποτε επίσημο αγώνα ποδοσφαίρου.

2. Το άρθρο 23 του κανονισμού ορίζει τα εξής: «Αν η παραβίαση γίνεται στο τέλος του πρώτου ή του δεύτερου έτους της σύμβασης, η κύρωση πρέπει να είναι ο περιορισμός τεσσάρων μηνών και να μη συμμετάσχει σε οποιονδήποτε επίσημο αγώνα ποδοσφαίρου, από το έναρξη της νέας σεζόν ή εθνικό πρωτάθλημα ". Η φράση "στο τέλος της" αγκαλιάζει την περίοδο μέχρι και το τέλος, οπότε η εν λόγω παράβαση κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους δεν συμπεριλαμβάνεται και η FIFA δεν μπορεί να επιβάλει την αναστολή. Το άρθρο καθιστά υποχρεωτική τη μονομερή καταγγελία από τον παίκτη της σύμβασης εκτός «εξαιρετικών περιστάσεων» όπου δεν υπάρχει νόμιμη αιτία.

18) Arbitration CAS 2003/O/527 Hamburger Sport-Verein e.V. v. Odense Boldklub, award of 21 April 2004

Dismissed

Ποδόσφαιρο

αποζημίωση προετοιμασίας

Διάρκεια της περιόδου προετοιμασίας

Υπολογισμός της αποζημίωσης

1. Η συμβατική ρήτρα αναφέρει: "α) αν ο νέος σύλλογος έχει την έδρα του στην ΕΕ, τη Νορβηγία, την Ισλανδία και το Λιχτενστάιν, ο σύλλογος δεν μπορεί να αξιώσει την καταβολή του ποσού από το νέο σωματείο σε σχέση με την αλλαγή του συλλόγου (που στο εξής θα αναφέρεται ως «τέλος μεταβίβασης»), είναι μόνο για να υπενθυμίσει στα μέρη τις επιπτώσεις της απόφασης « Bosman »- και συγκεκριμένα να γίνει διάκριση μεταξύ του ζητήματος ,που είναι τα τέλη μεταβίβασης και το ζήτημα της αποζημίωσης.
2. Η ολοκλήρωση της περιόδου προετοιμασίας ενός αθλητή πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα της Εγκύκλιου της FIFA αριθ. 801, η οποία ορίζει το μέγεθος, τα χαρακτηριστικά και το επίπεδο των παιχνιδιών των συλλόγων. Η ημερομηνία υπογραφής του πρώτου επαγγελματικού συμβολαίου μεταξύ ενός ποδοσφαιριστή και ενός σωματείου και τον αριθμό των παιχνιδιών που παίζονται από τον παίκτη στην «Α» ομάδα του συλλόγου κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου, καθώς και οι τεχνικές δεξιότητες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, για τον προσδιορισμό της διάρκειας της περιόδου προετοιμασίας.
3. Η εγκύκλιος της FIFA με αριθ. 826 αναφέρει τα κριτήρια, με γνώμονα για τον υπολογισμό αποζημίωσης και τα ποσά αποζημίωσης της προπόνησης, ανάλογα με την ηλικία του παίκτη, σχετικά με την κατανομή, καθώς και για τις κατηγορίες των συλλόγων, στις οποίες παίζει ο παίκτης. Πρέπει να υπολογιστούν κατά μέσο όρο, τα ενδεικτικά ποσά ανά εποχή.
4. Εάν οι πραγματικές δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από ένα σύλλογο για την εκπαίδευση του παίκτη φέρεται να είναι χαμηλότερες από εκείνες που υπολογίζονται με βάση τα ενδεικτικά ποσά που αναφέρονται στην επιστολή της εγκύκλιου της FIFA με αριθ. 826 και δεν έχουν αποδειχθεί, τότε ισχύουν τα ενδεικτικά ποσά της Εγκυκλίου που έχουν αποσταλεί.

**19) Arbitration CAS 95/142 L. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA),
award of 14 February 1996**

Upheld

Ντόπινγκ του κολυμβητή (σαλβουταμόλη)

Ειδικό καθεστώς της σαλβουταμόλης στους κανόνες FINA

Παρέλειψε να δηλώσει τη χρήση της συγκεκριμένης ουσίας

1. Της FINA οι Κανόνες Ιατρικής προβλέπουν την εφαρμογή της "αυστηρής ευθύνης" που είναι ένα πρότυπο και ένα αποτελεσματικό μέσο για την καταπολέμηση του ντόπινγκ. Η έννοια της «αντικειμενικής ευθύνης», όπως χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις ντόπινγκ, δεν συνεπάγεται με σκόπιμα στοιχεία.

2. Η ουσία σαλβουταμόλη έχει μια εξαιρετική θέση στη λίστα ντόπινγκ της FINA: δεν έχει απαγορευθεί εντελώς. Η Εισπνοή του επιτρέπεται ρητά, και υπόκειται σε προηγούμενη κοινοποίηση προς τις αρμόδιες αρχές. Ως εκ τούτου, η απλή παρουσία σαλβουταμόλης δεν είναι οριστική απόδειξη μιας παράβασης ντόπινγκ.

3. Η παράλειψη να αναφερθεί η σαλβουταμόλη στον έλεγχο ντόπινγκ μπορεί να θεωρηθεί και αδίκημα. Στην προκειμένη περίπτωση, ο κολυμβητής είχε σαφώς δηλώσει ότι πάσχει από άσθμα χρόνια. Από την αρχή της καριέρα του, οι αρμόδιες ιατρικές αρχές είχαν επανειλημμένα ενημερωθεί για τη χρήση του φαρμάκου με σαλβουταμόλη. Σε προηγούμενα τεστ ντόπινγκ, ο κολυμβητής είχε δηλώσει τη χρήση της σαλβουταμόλης και δεν υπήρχε ενδείξη ότι είχε λάβει σαλβουταμόλη, εκτός από την εισπνοή. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει ντόπινγκ αδίκημα σε αυτή την περίπτωση.

4. Απόρριψη της αίτησης ζημιών: η FINA δεν υπέπεσε σε σφάλμα, όταν άρχισε μια διαδικασία ντόπινγκ αφού εντοπίστηκε σαλβουταμόλη και επειδή δεν είχε δηλωθεί στο έντυπο ελέγχου δοκιμής κανένα φάρμακο που περιέχει σαλβουταμόλη.

20) Arbitration CAS 91/56 S. / Fédération Equestre Internationale (FEI), award of 25 June 1992

Upheld

Ντοπαρισμένο άλογο (προμαζίνη)
κακώς σφραγισμένα δείγματα ούρων
Αρχή όφελους της αμφιβολίας

1. ΟΙ κανονισμοί της FEI είναι ένα σύστημα νομικού τεκμηρίου. Το βάρος της απόδειξης, κανονικά βαρύνει το πρόσωπο που επικαλείται την ενοχή του τρίτου: το πρόσωπο είναι υπεύθυνο και επιβλήθηκε σ' αυτόν μια ποινή, αρκεί το ότι έγιναν εξετάσεις και αποκάλυψαν την παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας.
2. Οι ίδιοι κανονισμοί της FEI δεν αναφέρουν τη δυνατότητα του προσώπου που είναι υπεύθυνο για κατάθεση αποδεικτικών στοιχείων. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των μέτρων που απαγγέλθηκαν εναντίον του, ο υπεύθυνος έχει το δικαίωμα να αθωωθεί μέσω της ανταπόδειξης. Ο υπεύθυνος μπορεί επίσης να παρέχει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η διαδικασία δειγματοληψίας και η ανάλυση πρέπει να ακυρωθούν.
3. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα δύο βάζα που περιέχουν τα "B" δείγματα ούρων για να αναλυθούν δεν είχαν κλείσει σωστά, σύμφωνα με τις διατάξεις των Κτηνιατρικών κανονισμών της FEI.

Καταγραφή των 20 υποθέσεων και των αναφορών που έγιναν σε άλλες υποθέσεις.

1.(94/129) Arbitration CAS 94/129 USA Shooting & Q. / Union Internationale de Tir (UIT), award of 23 May 1995 (27 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2004/A/725 United States Olympic Committee (USOC) v. International Olympic Committee (IOC) & International Association of Athletics Federation (IAAF), award of 20 July 2005,

19. Secondly, the principles underlying the approach adopted by the CAS in CAS 94/129 and similar cases cannot be ignored, as the IAAF suggests they should be, on the basis that, because the Athletes were entirely ignorant of their teammate's doping offence (given that he had been exonerated at the time, and that exoneration was not overturned until many years later), their behaviour was in no way affected by those rules or their understanding of them.

2. Arbitration CAS 2000/A/281 H. / Fédération Internationale de Motocyclisme (FIM), award of 22 December 2000,

25. The Panel rejects Appellant's allegations that the FIM anti-Doping Rules require an intentional behaviour by the athlete. The Panel is satisfied that the FIM Medical Rules establish doping as a strict liability offence. The word "use" in Article 09.8.1 FIM Medical Code does not imply that an element of "intent" is required. "Use" has to be seen as a description of an objective process undergone by the athlete. A wilful element is not required. The case in hand needs to be clearly distinguished from the case CAS 94/129 *USA Shooting & Q.*

3. Arbitration CAS 2002/A/378 S. / Federazione Ciclistica Italiana (FCI) & Union Cycliste Internationale (UCI), order of 2 May 2002,

13. Finally, the Appellant has had (and used) the opportunity to bring the case before CAS, where – again – all of the Appellant's fundamental rights have been duly respected. Accordingly, even if any of the Appellant's rights had been infringed upon by the national and international cycling bodies – which is not the case – the de novo proceedings before CAS would be deemed to have cured any such infringements, according to the principles set out by

this Court in previous decisions (e.g., CAS case no. 94/129, USA Shooting & Q. vs. International Shooting Union, award of 23 May 1995).

4. Arbitration CAS 2001/A/317 A. / Fédération Internationale de Lutttes Associées (FILA), award of 9 July 2001,

7. However, according to Article R57 of the Code, the Panel will hear the case de novo. This means that, even if a violation of the principle of due process occurred in the first instance, any such violation may be cured by a full hearing following appeal to the CAS (CAS 94/129 USA Shooting & Q. v/ UIT, Digest, p. 187, 203).

5. Arbitration cas ad hoc division (og turin) 06/001 world anti-doping agency (wada) v. United states anti-doping agency (usada), united states bobsled & skeleton federation (usbsf) and zachery lund, award of 10 february2006,

13: In the light of that evidence, the Panel rejects the submission that the case CAS 94/129 entitles Mr Lund to the benefit of the doubt because there was a “*thicket of mutually qualifying or even contradictory rules*”.

6. Arbitration CAS 95/150 V. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 28 June 1996,

14. The Appellant asked the Court to have regard to its decision in the case CAS 94/129: “*The fight against doping is arduous, and it may require strict rules. But the rule-makers and the rule appliers must begin by being strict with themselves. Regulations that affect the careers of dedicated athletes must be predictable. They must emanate from duly authorized bodies. They must be adopted in constitutionally proper ways. They should not be the product of an obscure process of accretion. Athletes and officials should not be confronted with a thicket of mutually qualifying or even contradictory rules that be understood only on the basis of the de facto practice over the course of many years of a small group of insiders*”.

7. Arbitration CAS 2001/A/330 R. / Fédération Internationale des Sociétés d’Aviron (FISA), award of 23 November 2001,

17. In the present case, the Panel is in no doubt that the sanction imposed was based upon valid provisions of the FISA Rules which were then in force. Those provisions were well-known and predictable to all rowers, and had provided for the possibility of a life ban for a first doping offence for more than 12 years. In addition, R. had signed the "rower commitment", which clearly confirmed that doping violations in the sport of rowing were

punishable with a life ban for a first offence. In the circumstances, therefore, the Panel has no hesitation in finding that the sanction contained in FISA's Rules satisfied what might be called the "predictability test" to which reference was made in CAS Award 94/129: see Digest of CAS Awards 1986-1998, Berne 1998 (CAS Digest) at para. 34 on pp. 197/8.

8. Arbitration CAS 2002/A/378 S. / Union Cycliste Internationale (UCI) and Federazione Ciclista Italiana (FCI), award of 8 August 2002,

13. Finally, the Appellant has had (and used) the opportunity to bring the case before CAS, where – again – all of the Appellant's fundamental rights have been duly respected. Accordingly, even if any of the Appellant's rights had been infringed upon by the national and international cycling bodies – which is not the case – the *de novo* proceedings before CAS would be deemed to have cured any such infringements, according to the principles set out by this Court in previous decisions (e.g., CAS case no. 94/129, *USA Shooting & Q. vs. International Shooting Union*, award of 23 May 1995).

9. Arbitration CAS 2004/A/718 A. v. International Olympic Committee (IOC), award of 31 March 2005,

7. Article R57 of the Code provides that the CAS hears the case *de novo*. The complete investigation by the CAS remedies any flaws that there might have been in the procedure at first instance. This means that, even if a violation of the right to be heard occurred in the first instance, any such violation is cured by a full hearing on an appeal to the CAS (CAS 94/129, CAS Digest I, p 187, 203). Therefore, the Panel does not need to decide whether Mr Pal Schmitt was duly authorized to represent the Appellant at the disciplinary hearing.

10. Arbitration CAS 2009/A/1781 FK Siad Most v. Clube Esportivo Bento Gonçalves, award of 12 October 2009,

26. Furthermore, the Sole Arbitrator notes that the mission of the CAS Panel follows, in principle, from Article R57 of the Code, according to which the CAS Panel has full power to review the facts and the law of the case. Article R57 of the Code provides that the CAS Panel may issue a new decision which replaces the decision challenged or may annul the decision and refer the case back to the previous instance. In order to deliver the present Award, the Sole Arbitrator has carefully taken into consideration both the written submissions of the parties and the submissions made during the hearing that took place in Lausanne, on 11 September 2009. In consequence, even if a violation of the principle of due process or of the right to be

heard had occurred in prior proceedings (which is not the case in the present matter), it could have been cured by the appeal to the CAS (see CAS 2006/A/1177, no 7.3.2; CAS 94/129, published in Digest of CAS Awards I, 1986-1998, pp. 187 at 203; CAS 2005/A/1001).

11. Arbitration CAS 96/149 A.C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 13 March 1997,

21. In the case CAS 94/129 the Tribunal said:

“The fight against doping is arduous, and it may require strict rules. But the rule-makers and the rule-appliers must begin by being strict with themselves. Regulations that may affect the careers of dedicated athletes must be predictable. They must emanate from duly authorised bodies. They must be adopted in constitutionally proper ways. They should not be the product of an obscure process of accretion. Athletes and officials should not be confronted with a thicket of mutually qualifying or even contradictory rules that can be understood only on the basis of the de facto practice over the course of many years of a small group of insiders”.

12. Arbitration CAS 95/122 National Wheelchair Basketball Association (NWBA) / International Paralympic Committee (IPC), award of 5 March 1996,

11. In this respect the present case is clearly distinguishable from CAS 94/129 *USA Shooting and Q v. UIT*, where a disqualification was overturned because the federation had acted as though it were implementing a strict liability rule although the applicable rules clearly required intent. The Panel in the *USA Shooting* case stated that it was perfectly prepared to apply a strict liability test, but could not do so when faced with a clearly inconsistent provision. In this case, when the ICC implemented a strict liability principle it did not contradict any of its Rules, so unlike the situation in the *USA Shooting* case there was no violation of legitimate expectations.

13. Arbitration CAS 2008/A/1545 Andrea Anderson, LaTasha Colander Clark, Jearl Miles-Clark, Torri Edwards, Chryste Gaines, Monique Hennagan, Passion Richardson v. International Olympic Committee (IOC), award of 16 July 2010,

31. In the seminal award of 23 May 1995, CAS 94/129, the panel declared the following:

“The fight against doping is arduous, and it may require strict rules. But the rule-makers and the rule-appliers must begin by being strict with themselves. Regulations that may affect the careers of dedicated athletes must be predictable” (para. 34, emphasis added).

14. Arbitrations CAS 2008/A/1583 Sport Lisboa e Benfica Futebol SAD v. UEFA & FC Porto Futebol SAD & CAS 2008/A/1584 Vitória Sport Clube de Guimarães v. UEFA & FC Porto Futebol SAD, award of 15 July 2008,

42. Thus, the CAS has consistently held that the an athlete or club can be disqualified irrespective of fault – even though such disqualification is painful for the person affected (CAS 94/129, Digest of CAS Awards I, p. 187, 193 *et seq.*; CAS 95/141, Digest of CAS Awards I, 2000, p. 215, 220).

15. Arbitration CAS (Oceania registry) A 2/99 Australian Olympic Committee (AOC) and Amateur Boxing Union of Australia Inc (ABUA) / E., award of 2 September 1999,

13. In CAS 94/129 the Tribunal said:

“The fight against doping is arduous, and it may require strict rules. But the rulemakers and the rule-apppliers must begin by being strict with themselves. Regulations that may affect the careers of dedicated athletes must be predictable. They must emanate from duly authorised bodies. They must be adopted in constitutionally proper ways. They should not be the product of an obscure process accretion. Athletes and officials should not be confronted with a thicket of mutually qualifying or even contradictory rules that can be understood only on the basis of the de facto practice over the course of many years of a small group of insiders”.

16. Arbitrage TAS 2000/A/290 Abel Xavier & Everton FC / Union des Associations Européennes de Football (UEFA), sentence du 2 février 2001,

8. Le fait que Abel Xavier n’ait pas été informé de l’ouverture de la procédure devant l’Instance de contrôle et de discipline et n’ait pas eu la possibilité d’être entendu vicie la procédure dans sa première phase. La Formation est disposée à accepter, non sans quelque réticence, que le vice puisse être couvert par le fait que la partie appelante a eu la possibilité de faire appel devant une seconde instance qui procède, selon l’art. 58.1 du RD, à un examen complet du cas tant en fait qu’en droit, voire devant le TAS. D’ailleurs ainsi en a déjà jugé le TAS: “If the hearing in a given case was insufficient in the first instance, the fact that as long as there is a possibility of full appeal to the CAS the deficiency may be cured” (TAS 94/129 USA Shooting & Q. v/International Shooting Union (UIT), in *Recueil des sentences du TAS 1986-1998*, Ed. Staempfli, Berne 1998, p 187 ss). La Formation note d’ailleurs que les parties ont toutes exprimé le désir que l’affaire soit examinée au fond. Néanmoins, elle invite l’UEFA,

à l'avenir, à respecter son propre règlement qui lui impose d'avertir les intéressés de l'ouverture d'une procédure et de leur garantir ainsi leur droit à être entendus.

17. Arbitration CAS 2004/A/714 F. v. International Olympic Committee (IOC), award of 31 March 2005,

11. In this respect, the Panel notes that, according to Article R57 of the Code, the Panel has full power to review the facts and the law. The Panel consequently hears the case *de novo* and is not limited to considerations of the evidence that was adduced before the Disciplinary Commission: the Panel can consider all new evidence produced before it. This implies that, even if a violation of the principle of due process occurred in prior proceedings, it may be cured by a full appeal to the CAS (CAS 94/129, in *CAS Digest I*, p. 187 at 203;

18. Arbitration CAS 2002/A/385 T. /International Gymnastics Federation (FIG), award of 23 January 2003,

15. In an *obiter dictum* in an early decision the CAS laid the ground for this policy which has since been consistently applied. The Panel observed:

„ ... it is the Panel's view that, as a general matter, if breaches of specific requirements laid down by a federation for the testing procedure are sufficiently material as to call into question the validity and correctness of the positive result, any athlete would be entitled to have that federation's decision overturned.“ (CAS 94/129 USA Shooting & Q. v/ UIT, *Digest of CAS Awards I*, p. 187, 200.)

19. Arbitration CAS 2001/A/354 Irish Hockey Association (IHA)/Lithuanian Hockey Federation (LHF) and International Hockey Federation (FIH) and Arbitration CAS 2001/A/355 Lithuanian Hockey Federation (LHF)/International Hockey Federation (FIH), award of 15 Apr,

6. As noted above, IHA alleged a violation of its procedural rights since it was not given the opportunity to cross-examine the Technical Director. However, according to Article R57 of the CAS Code the Panel has full jurisdiction in this dispute and is not bound by decisions taken by any other jurisdictional body. The case will be considered *de novo* and any such procedural violation (if any) may be cured by the proceedings and new hearing before CAS [See: USA Shooting / UIT, CAS 94/129 para 59].

20. Arbitration CAS 2006/A/1175 D. v/ International DanceSport Federation, award of 26 June 2007,

18. In this respect the Panel notes that, according to Article R57 of the Code, it has full power to review the facts and the law. The Panel consequently hears the case *de novo* and is not limited to considerations of the submissions before the DC: the Panel can consider all new arguments produced before it. This implies that, even if a violation of the principle of due process (such as the alleged “*unfairness*”, “*lack of independence*”, “*risk of a conflict of interest*”, or lack of motivation) occurred in prior proceedings, it may be cured by a full appeal to the CAS (CAS 94/129, *USA*)

21. Arbitrage TAS 2007/A/1424 Federación Española de Bolos (FEB) c. Fédération Internationale des Quilleurs (FIQ) & Federació Catalana de Bitlles i Bowling (FCBB), sentence du 23 avril 2008,

41. La Formation ne saurait toutefois suivre l’argumentation de la FEB tendant à faire reconnaître la nullité de la décision du Présidium du 6 novembre 2007. Quand bien même cette décision est extrêmement synthétique, elle ne saurait être annulée de ce fait. Tel est notamment le cas au motif qu’il ressort de l’art. R57 du Code que la Formation revoit les faits et le droit avec pleins pouvoirs d’examen. Il est en conséquence largement admis dans la jurisprudence du TAS que toute éventuelle violation de principes procéduraux ou du droit d’être entendu affectant la décision attaquée peut être guérie dans le cadre de l’appel au TAS (voir notamment CAS 94/129, publiée in *Digest of CAS Awards I, 1986-1998*, p. 187; CAS 2005/A/1001).

22. Arbitration CAS 95/142 L. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 14 February 1996,

12. The FINA Medical Rules (“MED”) provide for the application of what is generally characterized as a “strict liability” standard as an effective instrument in the fight against doping. The CAS panels have always supported the application of such “strict liability” standard in other doping cases (see, e.g., TAS 94/129: “*The Panel (...) considers that in principle the high objectives and practical necessities of the fight against doping amply justify the application of a strict liability standard*”). But if such a standard is to be applied, it must be clearly articulated.

23. Arbitration CAS 2006/A/1177 Aston Villa FC v. B.93 Copenhagen, award of 28 May 2007,

19. According to Art. R 57 of the Code, the Panel has full power to review the facts and the law. In consequence, even if a violation of the principle of due process or of the right to be heard occurred in prior proceedings, it may be cured by an appeal to the CAS (see CAS 94/129, published in *Digest of CAS Awards I*, pp. 187 at 203;

24. Arbitration CAS 2000/A/310 L. / International Olympic Committee (IOC), award of 22 October 2002,

25. It is not necessary for the IOC to prove either the intention of the athlete or the existence of fault on his part in order to establish that: (a) the athlete committed the offence of doping; and (b) the athlete should be disqualified from the competition at which he or she was under the influence of the prohibited substance. This approach is mandated by two important considerations. First, sporting fairness requires the disqualification of any athlete who is found to have competed in violation of structures that were respected by his or her competitors. Second, a requirement to prove intent would, as a practical matter, cripple the sports federations in their fight against doping: CAS 94/129, *USA Shooting v/ UIT*, CAS Digest, p. 187 at pp. 193-194;

25. Arbitration CAS 2002/O/401 International Association of Athletics Federations (IAAF) / USA Track & Field (USATF), award of 10 January 2003,

68. Indeed, the concept of legitimate expectations – more particularly, the concept of protecting *athletes*’ legitimate expectations – has repeatedly been recognised by the CAS, for example, in the *USA Shooting (USA Shooting & Q v. International Shooting Union*, CAS 94/129), *Watt (Watt v.*

26. Arbitration CAS 2007/A/1396 & 1402 World Anti-Doping Agency (WADA) and Union Cycliste Internationale (UCI) v. Alejandro Valverde & Real Federación Española de Ciclismo (RFEC), award of 31 May 2010,

43. Even if there was a procedural defect in the first instance in this regard, the CAS case law is quite clear that the de novo rule is intended to address and cure “any procedural defect” that occurs at the initial stage, after all relevant parties have been heard. As it was said in CAS 2009/A/1920:

87. According to article R57 of the Code, the CAS has full power to review the facts and the law. The consequences deriving from this provision are described in the consistent CAS jurisprudence, according to which “if the hearing in a given case was insufficient in the first

instance(...)the fact is that, as long as there is a possibility of full appeal to the Court of Arbitration for Sport, the deficiency may be cured”(CAS 94/129 award of 23 May 95, par. 59).

27. Arbitration CAS 98/200 AEK Athens and SK Slavia Prague / Union of European Football Associations (UEFA), award of 20 August 1999

58. With regard to the right to be heard, the Panel wishes to stress that the CAS has always protected the principle *audiatur et altera pars* in connection with any proceedings, measures or disciplinary actions taken by an international federation *vis-à-vis* a national federation, a club or an athlete (*see CAS 91/53 G. v. FEI*, award of 15 January 1992, in M. REEB [ed.], *Digest of CAS Awards 1986-1998*, Berne 1998, 87, paras. 11-12; *CAS 94/129 USA Shooting & Q. v. UIT*, award of 23 May 1995, *ibidem*, 203, paras. 58-59;

2. Arbitration CAS 2000/A/274 S. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 19 October 2000 (18 Αναφορές)

1. Arbitration CAS 2008/A/1602 A. v. Caykur Rizespor Kulübü Dernegi & Turkish Football Federation (TFF), award on jurisdiction of 20 February 2009,

2. Arbitration CAS 2002/A/362 International Association of Athletics Federations (IAAF) / CAF & Z., award of 27 August 2002,

21. The Tribunal also notes that it is not clear how additional notice to Z. would have altered the outcome of this case. The CAF provided vigorous opposition to the IAAF throughout this case in order to protect its decision failing to sanction Z. It raised the same arguments that Z. appears to have raised at the CAF disciplinary proceedings, and when offered an opportunity to present additional evidence or arguments, Z. chose not to do so. In short, given the conclusive results of two independent and procedurally sound tests, additional notice would not have changed the result. Therefore, even if Z.’s claim of procedural irregularity had more substance, this Tribunal would be justified in dismissing it. See *Melinte/IAAF (Arbitration CAS ad hoc Division (O.G. Sydney) 2000/015)* (finding no harm in the denial of an athlete’s right to be heard where such a hearing would not have altered the CAS Panel’s ruling); see also *CAS 2000/A/274 S. / FINA*, published in *CAS Digest II*, p. 389 (rejecting argument

based on insufficient “opportunity to address the IRMS analysis” because “the outcome of this appeal would [not have been] different even if a different procedure had been followed”).

3. Arbitration CAS 2003/O/486 Fulham FC / Olympique Lyonnais, preliminary award of 15 September 2003,

17. According to the CAS jurisprudence, as a general rule, when deciding whether to grant provisional measures, it is necessary to consider whether the measure is useful to protect the Appellant from irreparable harm, the likelihood of success on the merits of the appeal and whether the interests of the Appellant outweigh those of the opposite party. It is necessary to compare the risks incurred by the Appellant in the event of immediate execution of the decision with the disadvantages for the Respondent in being deprived such execution (balance of convenience or interests). The Appellant must make at least a plausible case that the facts relied on by him and the rights which he seeks to enforce exist and that the material conditions for a legal action are fulfilled (CAS 2000/A/274, in *Digest of CAS awards II*, p. 757; see also CAS 98/200, *ibidem*, pp. 38-41).

4. Arbitration CAS 2008/A/1453 Elkin Soto Jaramillo & FSV Mainz 05 v/ CD Once Caldas & FIFA, preliminary decision of 8 February 2008,

5. Arbitration CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, order of 31 August 2006,

6. Arbitrage TAS 2008/A/1631 Association sportive Raed Chabab de Kouba (RCK) c. Fédération Algérienne de Football (FAF), sentence du 29 septembre 2008,

12. L'article R37 du Code TAS ne contient aucune disposition quant aux conditions d'octroi des mesures provisionnelles, si ce n'est qu'elles sont rendues à la requête d'une partie et qu'elles peuvent être subordonnées à la fourniture de sûretés. Le TAS subordonne l'octroi de mesures provisionnelles aux conditions suivantes (TAS 97/169, Recueil I, 539, 540 (§ 1); CAS 2000/A/274, Recueil II, p. 755, 757; TAS 98/190, Recueil II, p. 747, 748 cité in RIGOZZI A., op. cit., § 1142, p. 582):

- la demande présente prima facie des chances raisonnables de succès (A.);
- le requérant est exposé à un dommage sérieux et difficilement réparable (B.);
- l'intérêt de la partie requérante du point de vue du risque du dommage auquel elle peut être exposée prévaut sur ceux de la partie citée au maintien du statu quo (C.).

7. Arbitration CAS 2002/O/410 The Gibraltar Football Association (GFA)/Union des Associations Européennes de Football (UEFA), award of 7 October 2003,

8. The CAS has already considered in the past that in the absence of an express provision to the contrary, laws and rules relating to procedural matters apply immediately upon entering into force and regardless of when the facts occurred. On the other hand, it is a general principle that laws, regulations and rules of a substantive nature that were in force at the time when the facts occurred must be applied. Such principles were set out in particular in the CAS award *S. vs. FINA*, CAS 2000/A/274, sections 72-73 (see, in *Digest of CAS Awards II*, op. cit., p. 405):

8. Arbitration CAS 2009/A/2019 Jakub Wawrzyniak v. Hellenic Football Federation (HFF), award of 21 May 2010,

15. The Panel identifies the applicable rules by reference to the principle “*tempus regit actum*”: in order to determine whether an act constitutes an anti-doping rule infringement, the Panel applies the law in force at the time the act was committed. In other words, new regulations do not apply retroactively to facts that occurred prior to their entry into force, but only for the future. As stated in a CAS precedent (*CAS 2000/A/274 S v. FINA*, award dated 19 October 2000, *Digest of CAS Awards II (1998-2000)*, p. 389 at 405)

9. Arbitration CAS 2009/A/1918 Jakub Wawrzyniak v. Hellenic Football Federation (HFF), award of 21 January 2010 (operative part issued on 15 December 2009),

18. The Panel identifies the applicable rules by reference to the principle “*tempus regit actum*”: in order to determine whether an act constitutes an anti-doping rule infringement, the Panel applies the law in force at the time the act was committed. In other words, new regulations do not apply retroactively to facts that occurred prior to their entry into force, but only for the future. As stated in a CAS precedent (*CAS 2000/A/274*, p. 389 at 405)

10. Arbitration CAS 2008/A/1545 Andrea Anderson, LaTasha Colander Clark, Jearl Miles-Clark, Torri Edwards, Chryste Gaines, Monique Hennagan, Passion Richardson v. International Olympic Committee (IOC), award of 16 July 2010,

11. The Panel takes comfort from the fact that its opinion is consistent with numerous CAS precedents. See e.g.:

“under Swiss law the prohibition against the retroactive application of Swiss law is well established. In general, it is necessary to apply those laws, regulations or rules that were in force at the time that the facts at issue occurred” (CAS 2000/A/274, para. 208);

11. Arbitration CAS 2004/A/714 F. v. International Olympic Committee (IOC), award of 31 March 2005,

11. In this respect, the Panel notes that, according to Article R57 of the Code, the Panel has full power to review the facts and the law. The Panel consequently hears the case *de novo* and is not limited to considerations of the evidence that was adduced before the Disciplinary Commission: the Panel can consider all new evidence produced before it. This implies that, even if a violation of the principle of due process occurred in prior proceedings, it may be cured by a full appeal to the CAS (CAS 94/129, in *CAS Digest I*, p. 187 at 203; CAS 98/211, *CAS Digest II*, p. 255 at 257; CAS 2000/A/274, *CAS Digest II*,

CAS 2004/A/714 F. v. IOC, award of 31 March 2005 9

12. Arbitration CAS 2010/A/2041 Y. v. Fédération Internationale de Ski (FIS), award of 1 October 2010,

11. The Panel identifies the applicable substantive rules by reference to the principle *“tempus regit actum”*: in order to determine whether an act constitutes an anti-doping rule infringement, the Panel applies the law in force at the time the act was committed. In other words, new regulations, unless they are more favourable for the athlete (*“lex mitior”* principle: advisory opinion CAS 94/128), do not apply retroactively to facts that occurred prior to their entry into force, but only for the future (CAS 2000/A/274).

13. Arbitration CAS 2009/A/1870 World Anti-Doping Agency (WADA) v. Jessica Hardy & United States Anti-Doping Agency (USADA), award of 21 May 2010,

16. The above provisions are applied as rules in force at the time the alleged anti-doping rule violation was committed, under the principle *“tempus regit actum”*. New regulations, in fact, do not apply retroactively to facts that occurred prior to their entry into force, but only for the future (award of 19 October 2000, CAS 2000/A/274, in REEB (ed.), *Digest of CAS Awards II (1998-2000)*, The Hague 2002, p. 389 at 405)

14. Arbitration CAS 2006/A/1175 D. v/ International DanceSport Federation, award of 26 June 2007,

18. In this respect the Panel notes that, according to Article R57 of the Code, it has full power to review the facts and the law. The Panel consequently hears the case *de novo* and is not limited to considerations of the submissions before the DC: the Panel can consider all new arguments produced before it. This implies that, even if a violation of the principle of due process (such as the alleged “*unfairness*”, “*lack of independence*”, “*risk of a conflict of interest*”, or lack of motivation) occurred in prior proceedings, it may be cured by a full appeal to the CAS (CAS 94/129, *USA Shooting & Q. v/ UIT*, *CAS Digest I*, p. 187 at 203; CAS 98/211, *B. v/ Fédération Internationale de Natation*, *CAS Digest II*, p. 255 at 257; CAS 2000/A/274, *S. v/ Fédération Internationale de Natation*, *CAS Digest II*, p. 398 at 400;

15. Arbitration CAS 2002/A/399 P. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 31 January 2003,

72. The Panel considers, that the present case is a straightforward case of doping, that the policy set by FINA, IOC and other sporting federations in relation to doping is strict and that no circumstances are present in this case which would tend to diminish the responsibility of the athlete. Regarding the duration of the suspension, the CAS already had the opportunity to establish in previous awards that a four-year ban and even a life time ban were not disproportionate (see e.g. CAS 2000/A/274 S. v/FINA and CAS 2001/A/330 R. v/FISA). Therefore, both sanctions imposed on her shall be considered as proportionate and shall be confirmed.

16. Arbitration CAS 2009/A/1912 P. v. International Skating Union (ISU) & CAS 2009/A/1913 Deutsche Eisschnelllauf Gemeinschaft e.V. (DESG) v. International Skating Union (ISU), award of 25 November 2009,

40. In any event, in the Panel’s view longitudinal profiling must be characterized as a mere evidentiary method which, on the basis of scientifically accepted evaluations, constitutes one of the available means for finding doping offences, even occurred before such method was mentioned in the anti-doping rules or in the official comments thereto. In this connection, the Panel is of the view that the previously mentioned Articles 5.3.1 and 6.2 of the ISU ADR (*supra* at paras. 104 and 94), expressly authorizing the ISU to use blood profiles to detect the use of a prohibited method for anti-doping purposes, must be properly understood as evidentiary, and thus procedural, rules (in support of this see: CAS 2000/A/274, paras. 73, 75

and 78, in REEB M. (ed.), *Digest of CAS Awards II*, at 405-406; CAS 2005/C/841, paras. 80-81).

17. Arbitrage TAS 2009/A/1879 Alejandro Valverde Belmonte c. Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI) & Agence Mondiale Antidopage (AMA) & Union Cycliste Internationale (UCI), sentence du 16 mars 2010,

14. Le principe selon lequel nul ne peut être poursuivi pour une infraction qui n’était pas définie comme telle au moment des faits représente un principe général, reconnu par l’art. 7 de la Convention de sauvegarde des droits de l’homme et des libertés fondamentales du 4 novembre 1950 ainsi que par la jurisprudence du TAS (TAS 2000/A/274 et TAS 2007/A/1433). Ce principe trouve à s’appliquer pour les normes de fond, qui comprennent notamment les normes en matière de sanctions (cf., *ex multis*, Cass., sez. III, 15.12.1995, e Cass., sez. I, 04-07-1994; voir *infra* sur l’application du droit italien au fond à titre subsidiaire).

18. Arbitration CAS 2001/A/337 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 March 2003.

75. A minimum sanction of 4.5 years for a first time offence has to be regarded as being inappropriately excessive in this case. In fact there are only two cases where CAS acknowledged that a 4 years suspension could be imposed (CAS 98/208 N. & J. & Y. & W. v/ FINA, p. 33; CAS 2000/A/274 S. v/ FINA, p. 37). In those two decisions the arbitrators felt bound by the rules and regulations of FINA as they stand. They did not see any need to examine whether these sanctions could be regarded as being unjustified.

3. Arbitration CAS 98/200 AEK Athens and SK Slavia Prague / Union of European Football Associations (UEFA), award of 20 August 1999 (16 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2001/A/324 Addo & van Nistelrooij / Union des Associations Européennes de Football (UEFA), order of 15 March 2001,

Whereas although the Appellants suggest that their “request for arbitration” must be first considered as a request on its own and secondly as an appeal, it is not possible to consider the present matter as a “new case” which could be submitted to the CAS Ordinary Arbitration

Procedure; in such a situation, the two players would have to initiate a new procedure before the UEFA authorities and then go to CAS; furthermore, in view of the wording of the art. 58, 59 and 60 of the UEFA Statutes, it would not be possible to submit the present case directly to CAS without any prior decision of UEFA, unless a specific arbitration agreement is signed between the two parties (like in the case CAS 98/200 *AEK Athens & Slavia Prague v. UEFA*);

2. Arbitration CAS 2008/A/1602 A. v. Caykur Rizespor Kulübü Dernegi & Turkish Football Federation (TFF), award on jurisdiction of 20 February 2009,

3. Arbitration CAS 2008/A/1568 M. & Football Club Wil 1900 v. FIFA & Club PFC Naftex AC Bourgas, award of 24 December 2008,

4. Arbitration CAS 2009/A/1918 Jakub Wawrzyniak v. Hellenic Football Federation (HFF), award of 21 January 2010 (operative part issued on 15 December 2009) ES,

5. Arbitration CAS 2003/O/486 Fulham FC / Olympique Lyonnais, preliminary award of 15 September 2003,

17. According to the CAS jurisprudence, as a general rule, when deciding whether to grant provisional measures, it is necessary to consider whether the measure is useful to protect the Appellant from irreparable harm, the likelihood of success on the merits of the appeal and whether the interests of the Appellant outweigh those of the opposite party. It is necessary to compare the risks incurred by the Appellant in the event of immediate execution of the decision with the disadvantages for the Respondent in being deprived such execution (balance of convenience or interests). The Appellant must make at least a plausible case that the facts relied on by him and the rights which he seeks to enforce exist and that the material conditions for a legal action are fulfilled (CAS 2000/A/274, in *Digest of CAS awards II*, p. 757; see also CAS 98/200, *ibidem*, pp. 38-41).

5. Arbitration CAS 2008/O/1455 Boxing Australia v/AIBA, award of 16 April 2008,

6. Arbitration CAS 2008/A/1453 Elkin Soto Jaramillo & FSV Mainz 05 v/ CD Once Caldas & FIFA, preliminary decision of 8 February 2008,

7. Arbitration CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, order of 31 August 2006, Arbitrage TAS 2008/A/1631 Association sportive Raed Chabab de Kouba (RCK) c. Fédération Algérienne de Football (FAF), sentence du 29 septembre 2008,

8. Arbitration CAS 2002/O/410 The Gibraltar Football Association (GFA)/Union des Associations Européennes de Football (UEFA), award of 7 October 2003,

4. In addition, to the extent that it deems it appropriate, the Panel may apply general principles of law, which are applicable as a type of *lex mercatoria* for sports regardless of their explicit presence in the applicable UEFA or FIFA Statutes. Such general principles of law include for example the principle of fairness, which implies *inter alia* the obligation to respect fair procedures (see, in particular, AEK Athens and SK Slavia Prague vs. UEFA, CAS 98/200, sections 60/61 and 155 and seq., in Digest of CAS Awards II, 1998-2000, edited by Matthieu Reeb, pp. 65-66 and 102-103).

9. Arbitration CAS 2010/A/2275 Croatian Golf Federation (CGF) v. European Golf Association (EGA), award of 20 June 2011,

29. The right to be heard is a fundamental and general principle which derives from the elementary rules of natural justice and due process (see, for example, CAS OG 96/005, para 7; CAS 2001/A/317, para 6). CAS has always protected the principle *audiatur et altera pars* in connection with any proceedings, measures or disciplinary actions taken by an international federation *vis-à-vis* a national federation, a club or an athlete (CAS 98/200, para 58 with numerous references to CAS jurisprudence; see also CAS 2004/A/777, para 20 with further references).

10. Arbitration CAS 2004/A/593 Football Association of Wales (FAW) v. Union des Associations Européennes de Football (UEFA), award of 6 July 2004,

3. The FAW contends that the exclusion of the CAS jurisdiction in cases “of a sporting nature” must be narrowly construed against the party seeking so to characterise a dispute and that, when properly so construed, the present dispute is not excluded from the CAS jurisdiction. The FAW underlines that it has a strong pecuniary interest in the annulment of the playoff result and refers to the evidence given by Mr. Collins. The FAW understands the CAS 98/199 award as reflecting the principle “*contra proferentem*”, that is, “*a provision relied upon by a party seeking to exclude the supervisory jurisdiction of a court or arbitral body, must be strictly construed against the party relying on it*”. In the opinion of the FAW this position is supported by the CAS awards in the CAS 98/185 case (of 22 July 1998, in Digest of CAS Awards II, 469-478) and in the CAS 98/200 case (of 20 August 1999, in Digest of CAS Awards II, 38-105).

11. Arbitrage TAS 2009/A/1828 Olympique Lyonnais c. US Soccer Federation (Sonia Bompastor) & TAS 2009/A/1829 Olympique Lyonnais c. US Soccer Federation (Camille Abily), sentence du 18 mars 2010,

53. Toutefois, comme retenu par des sentences antérieures du TAS, la qualité de membre indirect ne peut être attribuée à des clubs de football, en cas de réglementations claires de l'association prévoyant la qualité des membres, qui n'admettent que les fédérations nationales en leur sein (TAS 98/200, sentence du 20 août 1999, consid. 52.)

12. Arbitrage TAS 2004/A/776 Federacio Catalana de Patinatge (FCP) c. International Roller Sports Federation (FIRS), sentence du 15 juillet 2005,

16. Dans ces circonstances, la Formation appliquera au présent litige les règles de droit qu'elle estime les plus appropriées, au sens de l'Article R58 du Code. Ces règles sont constituées pour l'essentiel des principes généraux du droit applicables au sport (*lex sportiva*), telles qu'ils ont été dégagées dans des décisions antérieures du TAS notamment (ces principes incluent par exemple ceux d'équité et de fair-play, qui impliquent *inter alia* l'obligation de respecter des procédures équitables; voir notamment CAS 2002/O/410, p. 13, in REEB M. (éd.), Recueil des sentences du TAS III 2001-2003, La Haye 2004, p. 68 ss; CAS 98/200, in REEB M. (éd.), Recueil des sentences du TAS II 1998-2000, La Haye 2000, p. 65-66 para. 60-61 et p. 102-103 para. 155 ss).

13. Arbitration CAS 2008/A/1644 M. v. Chelsea Football Club Ltd., award of 31 July 2009,

18. In this context, the Panel does not find it necessary to examine in general terms whether the Regulations, to the extent they define the financial consequences of the breach of a contract, are contrary to EC rules prohibiting discrimination on the ground of nationality or anticompetitive practices, so that their application has to be immediately discarded, without further consideration. Even though a CAS panel is not only allowed, but also obliged to deal with the issues involving the application of EC law, as confirmed by the Swiss Federal Court (ATF 132 III 399) and CAS jurisprudence (CAS 98/200), this Panel finds it more proper to consider the EC law issues raised by the Appellant *in concreto*, while examining the application to this dispute of the relevant provisions of the Regulations.

14. Arbitrage TAS 2011/A/2433 Amadou Diakite c. Fédération Internationale de Football Association (FIFA), sentence du 8 mars 2012,

90. “The Panel notes, quite obviously, that honesty and uprightness are fundamental moral qualities that are required in every field of life and of business, and football is no exception. More specifically, however, the Panel is of the opinion that the notion of integrity as applied to football requires something more than mere honesty and uprightness, both from a sporting and from a business point of view. The Panel considers that integrity, in football, is crucially related to the authenticity of results, and has a critical core which is that, in the public’s perception, both single matches and entire championships must be a true test of the best possible athletic, technical, coaching and management skills of the opposing sides” (CAS 98/200 AEK Athens & Slavia Prague v. UEFA, para. 56);

15. Arbitration CAS 2004/A/777 ARcycling AG v. Union Cycliste Internationale (UCI), award of 31 January 2005,

20. Therefore, given that the crucial moment is the second stage of the licensing procedure, the Panel is of the opinion that the process leading to the issuance of the preliminary opinion must be fair and transparent towards the applicants. In particular, the applicants should be allowed to present their case at such stage in an adversarial proceeding, i.e. having the right to know the allegations of the UCI representatives and of the UCI consultants, to examine in advance all the evidence submitted by the UCI to the Licence Commission and to question it or refute it with its own counter-evidence. Otherwise, the right to be heard and the right to a fair proceeding would be breached. It is undisputable that the said rights are fundamental and that the CAS has always endeavoured to protect them (see e.g. CAS 96/153, in *Digest of CAS Awards I*, 341; CAS 98/200, in *Digest of CAS Awards II*, 66; CAS 2000/C/267, in *Digest of CAS Awards II*, 741; TAS 2003/A/443).

16. Arbitration CAS 2002/O/401 International Association of Athletics Federations (IAAF) / USA Track & Field (USATF), award of 10 January 2003

68. Support for USATF's position can be found in various CAS decisions, including the *AEK Athens* case, in which the following basic proposition is enunciated: “[W]here the conduct of one party has led to legitimate expectations on the part of a second party, the first party is estopped from changing its course of action to the detriment of the second party” (*AEK Athens and SK Slavia Prague v. Union of European Football Associations*, CAS 98/200, para. 60). Indeed, the concept of legitimate expectations – more particularly, the concept of protecting *athletes*’ legitimate expectations – has repeatedly been recognised by the CAS, for example,

in the *USA Shooting (USA Shooting & Q v. International Shooting Union, CAS 94/129)*, *Watt (Watt v. Australian Cycling Federation, CAS 96/153)* and *Prusis (Prusis v. International Olympic Committee, CAS 02/001)* decisions cited by USATF. In the case of *US Swimming v. FINA (CAS 96/001)* the Panel resiled from penalizing unsuspecting athletes for the consequences of conduct beyond their control and for which they were blameless. Underlying all these decisions lies the notion of “fairness”.

4.Arbitrage TAS 95/141 C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), sentence du 22 avril 1996 (16Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2001/A/317 A. / Fédération Internationale de Lutttes Associées (FILA), award of 9 July 2001 ,

24. Before explaining the reasons for the principle of guilt the Panel wishes to clarify that this principle does not apply to the disqualification of a "doped athlete" from the event at which the doping test was conducted. It is therefore perfectly proper for the rules of a sporting federation to establish that the results achieved by a "doped athlete" at a competition during which he was under the influence of a prohibited substance must be cancelled irrespective of any guilt on the part of the athlete. This conclusion is the natural consequence of sporting fairness against the other competitors. The interests of the athlete concerned in not being punished without being guilty must give way to the fundamental principle of sport that all competitors must have equal chances (CAS 94/129 *USA Shooting & Q. v/ UIT*, Digest, p. 187, 193 et seq.; CAS 95/141 C. v/ FINA, Digest, p. 215, 220; CAS 98/214 B. v/ FIJ, p. 17; CAS 94/126 N. v/ FEI, p. 8).

2. Arbitration CAS 2000/A/281 H. / Fédération Internationale de Motocyclisme (FIM), award of 22 December 2000 , 1999/A/246 ,

18. The Panel notes that in principle the high objectives and practical necessities of the fight against doping amply justify the application of a strict liability standard (CAS 94/129 *USA Shooting & Q. v/ UIT*, CAS Digest, p. 187, 194). If the federations were required to always establish the intentional nature of the act, the fight against doping would become practically impossible (CAS 95/141 C. v/ FINA, CAS Digest, p. 215, 220).

3. Arbitration CAS 2000/A/310 L. / International Olympic Committee (IOC), award of 22 October 2002

25. It is not necessary for the IOC to prove either the intention of the athlete or the existence of fault on his part in order to establish that: (a) the athlete committed the offence of doping; and (b) the athlete should be disqualified from the competition at which he or she was under the influence of the prohibited substance. This approach is mandated by two important considerations. First, sporting fairness requires the disqualification of any athlete who is found to have competed in violation of structures that were respected by his or her competitors. Second, a requirement to prove intent would, as a practical matter, cripple the sports federations in their fight against doping: CAS 94/129, *USA Shooting v/ UIT*, CAS Digest, p. 187 at pp. 193-194; CAS 95/141, *C v/ FINA*, CAS Digest, p. 215 at p. 219; CAS 2001/A/317, *A. v/ FILA*.

26. Under the strict liability regime, the question whether an athlete intentionally or negligently committed the offence of doping becomes relevant only in regard to the assessment of the disciplinary sanctions which a sports federation may impose upon an athlete, e.g., suspension from future competition or fines. With respect to such disciplinary sanctions, it has been recognised that it is appropriate to consider the subjective elements of each case in deciding whether the sanction imposed is just and equitable: CAS 95/141 *C. v/ FINA*, Digest I, p. 215 at pp. 220-223; CAS 2001/A/317 *A. v/ FILA*, unpublished.

4. Arbitration CAS 2002/A/385 T. /International Gymnastics Federation (FIG), award of 23 January 2003 ,

55. It is well established that a two-year suspension for a first time doping offence is legally acceptable. However, the Panel would like to point out that any sanction imposed must not be disproportionate and should always reflect the extent of the athlete's fault (CAS 95/141 *C. v/ FINA*, Digest of CAS Awards I, p 215, 222; CAS 92/73 *N. v/ FEI*, Digest of CAS Awards I, p. 153, 159; CAS 96/156 *F. v/ FINA*, award of 6 October 1997 p. 48). Therefore, this Panel in its capacity as an appeals body enjoys discretion in reviewing also the extent of the sanction.

5. Arbitration CAS 98/222 B. / International Triathlon Union (ITU), award of 9 August 1999 ,
18. In other words, while sharing the opinion, expressed in *C. v. FINA* (CAS 95/141, in *Digest of CAS Awards*, op. cit., p. 220, n° 13), that “*if for each case the sport federations had to prove the intentional nature of the act ..., the fight against doping would become practically*

impossible”, this Panel would like to add that even a proof of no intent or no negligence on the side of the athlete would not suffice to discharge him/her from the strict liability. This seems to be in line with the jurisprudence of the CAS, which has occasionally allowed defences of “no guilt”, but principally as a potentially extenuating circumstance, i.e. an element to be taken into account for the determination of the appropriate sanction or for a possible mitigation of an automatic time-ban imposed by the rules of sport federations (see e.g. CAS 96/156 F. v. FINA, consideration 13.2 and CAS 95/142 L. v. FINA, in *Digest of CAS Awards*, op. cit., p. 230, n° 14).

6. Arbitration cas ad hoc division (o.g. sydney) 00/011 andreea raducan / international olympic committee (ioc), award of 28 september 2000,

16. And in CAS 95/141 C v FINA:

... the system of strict liability of the athlete must prevail when sporting fairness is at stake. This means that, once a banned substance is discovered in the urine or blood of an athlete, he must automatically be disqualified from the competition in question, without any possibility for him to rebut this presumption of guilt (irrebuttable presumption). It would indeed be shocking to include in a ranking an athlete who had not competed using the same means as his opponents, for whatever reasons. “The result of the event was indeed been objectively vitiated and, consequently, the intention of the author is irrelevant” (Louis Dallèves, in Sport and Law Conference, Court of Arbitration for Sport, 1993, page 26).

7. Arbitration CAS 2002/A/376 Baxter / International Olympic Committee (IOC), award of 15 October 2002

9. There are a number of CAS cases where athletes have had the sanction of disqualification imposed under circumstances at least as sympathetic as Mr. Baxter“ s. For example, in Raducan v. IOC (CAS OG00/011), the panel upheld the disqualification of a 16-year-old gymnast who took a medication provided by the team doctor that contained the prohibited substance of pseudoephedrine. See also C. v. FINA (CAS 95/141).

8. Arbitration CAS 2001/A/330 R. / Fédération Internationale des Sociétés d’Aviron (FISA), award of 23 November 2001 ,

18. CAS’s jurisprudence makes it clear that the sanction imposed on an athlete must not be disproportionate to the offence, and must always reflect the extent of the athlete’s guilt: see

CAS 95/141 C. v/ FINA, CAS Digest, p. 215 at p. 222; CAS 92/73 N. v/ FEI, CAS Digest p. 153 at p. 159; and CAS 96/156 F. v/ FINA at p. 48 (award not published).

9. Arbitration CAS 2001/A/337 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 March 2002

77. There are also a number of CAS decisions involving FINA rules where the Panels felt prepared to reduce the sanction below the minimum provided for in FINA Rule DC 9.1.1 (CAS 95/141 C. v/ FINA, Digest I, p. 215, 223; CAS 96/150 V. v/ FINA, Digest I, p. 265, 273; see also the reasoning in CAS 96/156 F. v/ FINA, p. 48 *et seq.*).

10. Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 December 1998,

15. In the Panel's view, it is the presence of a prohibited substance in a competitor's bodily fluid which constitutes the offence under FINA DC, irrespective of whether or not the competitor intended to ingest the prohibited substance (whether the FINA DC would be held compatible with general principles of law in so far as they purport to prevent a competitor from establishing his innocence by showing conclusively that the presence of a prohibited substance in his bodily fluid was the product of an ingestion which was neither intentional nor negligent, (e.g. where his drink is 'spiked' with a drug by a rival competitor) is not an issue which falls for decision in this case). This conclusion is reached on the basis of:

- the perceived purpose of "strict liability", which eliminates the need to investigate more difficult questions of motive, intent and the like (see e.g. CAS 95/141 C. v. FINA in *Digest*, p. 220, n. 13: "*Indeed, if for each case the sports federations had to prove the intentional*

CAS 98/208 N., J., Y., W. / FINA, award of 22 December 1998 15

nature of the act (i.e. to improve one's performance) in order to be able to give it the force of an offence, the fight against doping would become practically impossible").

11. Arbitration CAS 2000/A/312 L. / Fédération Internationale des Luttes Associées (FILA), award of 22 October 2001,

35. Initially, the Panel must determine whether the Appellant has established that the presence of the prohibited substance in his body was not due to any intentional or negligent act on his part. This subjective element of the doping offence must be considered in assessing the appropriateness of suspensions, fines and other similar sanctions, irrespective of the terms of the doping control rules at issue: CAS 2001/A/317 A. v/ FILA. If the Panel is satisfied that

Appellant did not intentionally or negligently commit the offence of doping, it then becomes necessary to consider the nature of the Appellant's fault in relation to the impact of a two-year ban from international competition. In the event that a two-year suspension appears disproportionately severe, the Panel has a general discretion to reduce this sanction: CAS 95/141 C. v/ FINA, Digest I, p. 215 at pp. 220-223; CAS 92/73 N. v/ FEI, Digest I, p. 153 at pp. 158-159; CAS 2001/A/317 A. v/ FILA

12. Arbitrations CAS 2008/A/1583 Sport Lisboa e Benfica Futebol SAD v. UEFA & FC Porto Futebol SAD & CAS 2008/A/1584 Vitória Sport Clube de Guimarães v. UEFA & FC Porto Futebol SAD, award of 15 July 2008,

42. Even if a principle of criminal law is the expression of this fundamental value system (across all areas of the law), it does not follow that the principle applies without exception and irrefutably in the relationship between a sports association and the athlete/club. This is clearly shown by, for instance, taking a look at the principle of criminal law "*nulla poena sine culpa*". As regards this, although there is a large consensus that this principle is one of the fundamental legal principles that also applies in the relationship between a sports association and an athlete/club (cf. also CAS 2007/A/1381, no. 99 with numerous authorities), the principle nevertheless does not apply to every measure taken by an association that has a disciplinary character (cf. CAS 2007/A/1381, no. 59 *et seq.*) Thus, the CAS has consistently held that the an athlete or club can be disqualified irrespective of fault – even though such disqualification is painful for the person affected (CAS 94/129, Digest of CAS Awards I, p. 187, 193 *et seq.*; CAS 95/141, Digest of CAS Awards I, 2000, p. 215, 220). The CAS has also already decided on several occasions that a penalty against a club because of rioting by its fans can be imposed completely independently of whether the club is itself to blame for the riots (CAS 2002/A/423, no. 6.1.1.1 *et seq.*; CAS 2007/A/1217, no. 11.9 *et seq.*). These examples alone show that the individual measures taken by an association are – even if they all have the character of a sanction – far too different to be able to measure them all by the same yardstick. Instead, a differentiated examination is required for the test to be applied in the CAS 2008/A/1583 Benfica v. UEFA & FC Porto CAS 2008/A/1584 Vitória Guimarães v. UEFA & FC Porto, award of 15 July 2008 20

respective case. The latter is the result of a careful weighing up of the interests involved (“droits de protections” and principle of “freedom of associations”), not a dogmatic long-range effect of a rigid principle of criminal law (born out of a completely different context).

13. Arbitrage TAS 2005/A/958 R. c. Union des Associations Européennes de Football (UEFA), sentence du 29 juin 2006,

24. Le fait que deux joueurs qui n’ont apparemment aucun contact l’un avec l’autre avant un match puissent présenter tous deux un taux similaire – et non pas identique, comme l’affirme l’appelant – de benzoylcgonine à l’issue de ce match constitue certes une coïncidence qui peut susciter un certain étonnement. Il appartient toutefois au joueur dont le dopage est présumé, en application de l’article 17.02 du Règlement antidopage, d’apporter une contre-preuve permettant d’établir avec une quasi-certitude son absence de faute (TAS 95/141, TAS 2005/A/958 R. c. UEFA, sentence du 29 juin 2006 9

Recueil des sentences du TAS I 1986-1998, p. 205 ss; TAS 98/214, Recueil des sentences du TAS II 1998-2000, p. 291 ss). Dans le cas présent, en l’absence de tout élément concret ayant un certain degré de vraisemblance (indice de fausse manipulation ou de contamination des échantillons, par exemple), cette simple coïncidence ne constitue pas en soi une preuve exculpatoire pour le joueur.

14. Arbitrage TAS 97/180, P. & consorts / Fédération Internationale de Natation (FINA), sentence du 14 janvier 1999 ,

Elle relève qu’à la lumière des arrêts C. c/ FINA (TAS 95/141, in Recueil des sentences du TAS 1986-1998 [ci-après: Recueil TAS], p. 205 ss.) et F. c/ FINA (TAS 96/156), il y a, à tout le moins à l’encontre d’un sportif convaincu d’un résultat positif, une présomption de culpabilité qui ne doit pouvoir être renversée que dans des cas tout à fait exceptionnels.

15. Arbitration CAS 99/A/223 International Tennis Federation (ITF) / K., award of 31 August 1999,

42. We consider that the AC correctly recognised that there were two elements in the “Exceptional Circumstances” plea. We cannot fully accept this first finding. We find that the evidence compels us to our conclusion that K. had motive to take a prohibited substance and that the scientific evidence suggests that on a single occasion he did so by oral ingestion. We reluctantly conclude that he knew what he was doing. We cannot in any event accept their second finding whose very brevity betrays its poverty of analysis. The AC seems to us to

regard (wrongly) the first finding as dictating the second. While it is true that it may be reasonable to differentiate between annulment of a competitive result and a consequential sanction (see CAS 95/141 C. v/FINA in *CAS Digest*, op. cit., p. 215 ff., para. 15-17), even in that case at para. 28 the Panel said “*it is vital that such athlete provide counter-evidence which allows it to be established with near certainty that he has not committed a fault cf. here on the balance of probabilities*”. K. did not come within measurable distance of satisfying such a test. Even if contrary to our conclusion, he unconsciously broke the anti-doping rules, he fell short of these standards of vigilance in relation to what he took, which is demanded of a player who wishes to establish “exceptional circumstances” pursuant to ITF Rules. In any event, the Panel in the C. case stated expressly “*The Panel observes that such a development is possible only if the applicable rules allow it*” (para.19). The ITF rules do not.

16. Arbitrage TAS 98/214 B. / Fédération Internationale de Judo (FIJ), sentence du 17 mars 1999

16. Ces dispositions posent le principe selon lequel l'athlète est responsable de la présence de produits dopants dans son organisme. Tout athlète bénéficie de la présomption d'innocence, jusqu'à ce que la présence d'une substance prohibée dans son organisme soit établie. La preuve de cette présence incombe à l'organisation sportive, qui n'a pas besoin de prouver une intention de se doper de la part de l'athlète. Cette intention et la culpabilité du sportif sont présumées dès que la preuve de la présence de la substance interdite a été apportée. L'athlète peut renverser cette présomption de culpabilité en démontrant qu'il ne s'agit pas d'un cas de dopage et qu'il est innocent. Cette preuve-là lui incombe.

La jurisprudence du TAS a eu l'occasion d'approuver cette cascade de présomptions (F. c. FINA, précité; TAS 95/141, C. c. FINA, du 22 avril 1996, publié dans le *Recueil des sentences du TAS 1986-1998*, Berne 1998, (“Recueil 1986-1998”), p. 205 ss; TAS 92/63 G. c. FEI, du 10 septembre 1992, Recueil 1986-1998, p. 105 ss). Selon cette jurisprudence, le système de la responsabilité objective doit prévaloir lorsque l'équité sportive est en jeu. La présence d'une substance interdite dans le corps d'un athlète a deux conséquences. La première, c'est que le sportif est disqualifié de la compétition à l'occasion de laquelle le contrôle antidopage a eu lieu. TAS 98/214 B. / FIJ, sentence du 17 mars 1999 12

5.Arbitration CAS 96/149 A.C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 13 March 1997 (15 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitrage TAS 97/180, P. & consorts / Fédération Internationale de Natation (FINA), sentence du 14 janvier 1999,

5. La décision de suspension de la Commission de Lutte contre le Dopage de la FINA, prononcée pour une durée de deux ans pour chacun des appelants à compter du 18 octobre 1997, fait référence, d'une part, à l'art. C 17.5 de la Constitution de la FINA, et d'autre part, à l'art. DC 9.2 a) du Règlement médical. L'art. C 17.5 de la Constitution de la FINA dispose notamment que la Commission de Lutte contre le Dopage doit appliquer des sanctions, conformément à la règle FINA DC 9, aux individuels ou fédérations membres ayant enfreint les règles de la FINA relatives au contrôle antidopage. En vertu de l'art. DC 9.2, la présence dans le corps du compétiteur de cultures ou de liquide d'une substance interdite référencée dans la règle DC 9.2. constituera un délit, et le compétiteur sera sanctionné selon la règle DC 9.2 a), à moins que le compétiteur ne puisse prouver qu'il n'avait aucunement connaissance de la substance interdite. Pour un premier délit concernant des stéroïdes androgéniques anabolisants, des hormones de croissance et des composants chimiques ou pharmaceutiques relevés, la suspension sera d'un minimum de quatre ans, plus une sanction rétroactive amenant à l'annulation de tout résultat accompli lors des compétitions ayant eu lieu sur une période de six mois avant que le délit n'ait eu lieu. En l'espèce, la Commission, suivant la jurisprudence L. c/FINA (TAS 95/142, in Recueil TAS, p. 225 ss.) et F. c/FINA (TAS 96/156) considère comme douteux le bien-fondé de la sanction impérative de suspension d'une durée de quatre ans, en raison de son caractère éventuellement disproportionné dans certains cas. Quand bien même, selon la Commission, le principe de la responsabilité dite objective posé à l'art. DC 9.2 a) n'est en principe pas illégal, même lorsque l'athlète sanctionné peut se prévaloir de circonstances particulières, la Commission a considéré que dans la mesure où une fédération entendait exclure d'entrée de cause toute preuve libératoire pour l'athlète, elle devait l'exprimer d'une manière parfaitement claire et dénuée d'ambiguïté (cf. F. c/FINA, TAS 96/156, N° 13.3, p. 50; voir également l'affaire A.C. c/FINA, TAS 96/149, in Recueil TAS, p. 251 ss.). Comme l'a précisé le Tribunal Arbitral du Sport dans l'affaire F., la question n'est pas de savoir quelle

sera l'acception d'une règle donnée par une personne bénéficiant d'une formation juridique, mais celle de savoir comment cette règle sera comprise par un athlète ordinaire, non rompu aux termes ni aux usages juridiques.

2. Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 December 1998,

7. The Panel will consider these submissions generally but notes, in order to dispose of the point, that while inadequate failure to disclosure medication contrary to DC.10.6 may not be a doping offence: [see CAS 95/142 in *Digest of CAS Awards 1986-1998*, Staempfli Editions, Berne 1998 (hereafter: "*Digest*"), p. 233, n. 22; CAS 96/149 in *Digest*, p. 256, n. 8] this, however, was not in any event the charge made against the Appellants.

3. Arbitration CAS 2009/A/1910 Telecom Egypt Club v. Egyptian Football Association (EFA), award of 9 September 2010,

33. The Panel wishes to underline that it interpreted the various provisions in a manner "*which seek[ed] to discern the intention of the rule maker, not to frustrate it*" (CAS 96/149). However, CAS cannot rewrite but can only interpret rules set forth by sports authorities in the light of general principles of law. In this context, it is important for national federations to draft clear rules and, consequently, for CAS to apply them as written (CAS 2005/A/946). In the present case the EFA Statutes must be construed also in a way that promotes the principle of legal certainty for its members. This applies not only to such administrative issues as may arise, but also to the legal remedies available to all interested parties (such as the players, coaches and clubs).

4. Arbitration cas ad hoc division (o.g. sydney) 00/011 andreea raducan / international olympic committee (ioc), award of 28 september 2000,

14. The Anti-Doping Code considers doping as a strict liability offence. This means that no intentional element is required to establish a doping offence. The mere presence of a forbidden substance in the urine sample is sufficient. This has been repeatedly confirmed by the CAS (see CAS 95/150 *V. v FINA* in *Digest*, p. 271, n. 13; CAS 96/149 *A.C. v FINA* in *Digest*, p. 257, n. 14-15; CAS 98/208 *W. v FINA*).

5. Arbitration CAS 2001/A/357 Nabokov & Russian Olympic Committee (ROC) & Russian Ice Hockey Federation (RIHF) / International Ice Hockey Federation (IIHF), award of 31 January 2002,

8. Previous CAS Panels have already expressed their view that they will interpret the applicable rules in a way "which seeks to discern the intention of the rule maker, and not to frustrate it" (CAS 96/149, A. C. v/ FINA, Award of 13 March 1997, in REEB (ed.) Digest of CAS Awards 1998, p. 251, 259; CAS 2001/A/317, A. v/ FILA, Award of 9 July 2001, p. 16).

6. Arbitration CAS 2002/A/378 S. / Union Cycliste Internationale (UCI) and Federazione Ciclista Italiana (F

6. To the extent that the questions at issue may be resolved according to rules and regulations enacted by the UCI, the Panel holds that (i) as far as questions of procedure and competence are concerned, the rules in force at the time when the disciplinary proceedings were conducted, i.e. in 2001, should apply, and (ii) as far as the sanction itself and the calculation of the suspension period are concerned, the rules in force at the time when the offence was committed or deemed to be committed, i.e. in 1999, should govern, unless later established rules are more favourable to the sanctioned athlete on the basis of the principle of *lex mitior* (see CAS cases nos. 99/A/234 and 99/A/235, M. & M. v. FINA, unpublished; 94/128, UCI-CONI, in *Digest of CAS Awards 1986-1998*, M. REEB ed., Berne 1998, 509; 96/149, A.C. v. FINA, *ibidem*, 260; 98/203, F. and FCI v. UCI, in *Digest of CAS Awards II, 1998-2000*, M. REEB ed., The Hague 2002, 232).

CI), award of 8 August 2002,

7. Arbitration CAS 2000/A/312 L. / Fédération Internationale des Luttes Associées (FILA), award of 22 October 2001,

23. Nevertheless, the Panel is required to interpret these various provisions in a manner "*which seeks to discern the intention of the rule maker, not to frustrate it*": CAS 96/149 A. C. v/ FINA, Digest I, p. 251 at p. 259.

8. Arbitration CAS 2004/A/725 United States Olympic Committee (USOC) v. International Olympic Committee (IOC) & International Association of Athletics Federation (IAAF), award of 20 July 2005,

22. In A.C. v. FINA,(96/149) in which, as in this case, the International Federation in question argued for a “purposive construction” of the relevant rules, the CAS nonetheless granted the Appellant’s appeal in part (as to the sanction).

9. Arbitration CAS (Oceania registry) A 2/99 Australian Olympic Committee (AOC) and Amateur Boxing Union of Australia Inc (ABUA) / E., award of 2 September 1999,

13. In CAS 94/129 the Tribunal said:

“The fight against doping is arduous, and it may require strict rules. But the rulemakers and the rule-appliers must begin by being strict with themselves. Regulations that may affect the careers of dedicated athletes must be predictable. They must emanate from duly authorised bodies. They must be adopted in constitutionally proper ways. They should not be the product of an obscure process accretion. Athletes and officials should not be confronted with a thicket of mutually qualifying or even contradictory rules that can be understood only on the basis of the de facto practice over the course of many years of a small group of insiders”. These words were quoted with approval by a differently constituted Tribunal in CAS 96/149, the latter stressing the importance of *“an approach to interpretation which seeks to discern the intention of the rule-maker, and not to frustrate it”.*

10. Arbitrage TAS 97/180, P. & consorts / Fédération Internationale de Natation (FINA), sentence du 14 janvier 1999,

5. Quand bien même, selon la Commission, le principe de la responsabilité dite objective posé à l'art. DC 9.2 a) n'est en principe pas illégal, même lorsque l'athlète sanctionné peut se prévaloir de circonstances particulières, la Commission a considéré que dans la mesure où une fédération entendait exclure d'entrée de cause toute preuve libératoire pour l'athlète, elle devait l'exprimer d'une manière parfaitement claire et dénuée d'ambiguïté (cf. F. c/FINA, TAS 96/156, N° 13.3, p. 50; voir également l'affaire A.C. c/FINA, TAS 96/149, in Recueil TAS, p. 251 ss.). Comme l'a précisé le Tribunal Arbitral du Sport dans l'affaire F., la question n'est pas de savoir quelle sera l'acception d'une règle donnée par une personne bénéficiant d'une formation juridique, mais celle de savoir comment cette règle sera comprise par un athlète ordinaire, non rompu aux termes ni aux usages juridiques.

11. Arbitration CAS 2001/A/354 Irish Hockey Association (IHA)/Lithuanian Hockey Federation (LHF) and International Hockey Federation (FIH) and Arbitration CAS

2001/A/355 Lithuanian Hockey Federation (LHF)/International Hockey Federation (FIH), award of 15 Apr,

7. Seizing upon a statement by the Irish team manager who gave evidence before the Panel, that she had not addressed the detailed written protests until about 20 minutes after the end of the penalty stroke competition, Lithuania alleged that the protest was invalid in consequence of a failure to comply with Article 17.1 of the Tournament Regulations. This rule is not entirely easy to construe. The Panel has however to interpret the Rules in question in keeping with the perceived intention of the rule maker, and not in a way that frustrates it [See: F. A. v/ FILA, CAS 2001/A/317 and Digest of CAS Awards, 1986 – 1998, Berne 1998, by M. REEB (hereinafter the Digest): A. C. v/ FINA, CAS 96/149, p. 251, 259, para 22].

12. Arbitration CAS 2001/A/317 A. / Fédération Internationale de Lutttes Associées (FILA), award of 9 July 2001,

23. CAS panels have to interpret the rules in question in a way “which seeks to discern the intention of the rule maker, and not to frustrate it” (CAS 96/149 A.C. v/ FINA, award of March 13, 1997, Digest, p. 251, 259). In interpreting the FILA rules the Panel does not find any indication that they intended to ignore the subjective elements as such. Since the Panel is of the opinion that under Swiss law an athlete cannot validly be banned in the absence of any fault (see *infra*), an interpretation to the contrary would lead to the rules being void which would frustrate the objective of the fight against doping pursued by the entire sporting world.

13. Arbitration CAS 99/A/223 International Tennis Federation (ITF) / K., award of 31 August 1999,

3. Secondly, the consistent jurisprudence of CAS is to the same effect (see CAS 96/149 C. v/FINA in *Digest of CAS Awards 1986-1998*, edited by M. Reeb, Stämpfli Editions, Berne 1998, p. 254; CAS 98/211 B. v/FINA, para. 2.2; CAS 98/213 UCI v. C., para. III, A3 further shows that the power to review includes the power to reopen issues decided favourably to the Appellant by the body appealed from).

14. Arbitration CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, award of 29 June 2007,

51. The CAS has full power to review both the facts and the law of the case. There is no binding authority of precedent (CAS 96/149, CAS Digest I, 251, 258-259).

15. Arbitration CAS 2000/A/310 L. / International Olympic Committee (IOC), award of 22 October 2002

19. The CAS has consistently applied the principle of strict liability where justified by the terms of the doping control rules at issue: CAS 95/141 C. v/ FINA, Digest I, p. 215 at pp. 219-220; CAS 95/142 L. v/ FINA, Digest I, p. 225 at pp.230-231; CAS 95/150 V. v/ FINA, Digest I, p. 265 at pp. 271-272; CAS 96/149 A.C. v/ FINA, Digest I, p. 251 at p. 257; CAS 98/208 N., J., Y, & W. v/ FINA, Digest II, p. 234; CAS OG 00/011 Raducan v/ IOC, Digest II, p. 665 at p. 670; CAS 2001/A/317 A. v/ FILA.

6.Arbitration CAS Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 December 1998 (15 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 98/211 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 7 June 1999,

1.The FINA DC Rules included in the FINA handbook 1998-2000 apply [refer to the provisions published in Award CAS 98/208 above].

2. Arbitrage TAS 2001/A/340 S. / Fédération Internationale de Gymnastique (FIG), sentence du 19 mars 2002,

22. D’abord, ce principe ressortit au droit pénal. Or, il convient de ne pas confondre une procédure pénale, à laquelle le droit public est applicable, et une procédure disciplinaire d’une association, à laquelle seul le droit privé est applicable (TAS 98/208 N. et consorts c/ FINA, in Recueil des sentences du TAS II, 1998-2000, REEB M. (éd.), Berne 2002, pp. 234 ss.). En d’autres termes, selon une jurisprudence constante du TAS, seul le droit privé est applicable à une procédure disciplinaire fondée sur la réglementation statutaire d’une association privée. On ne saurait dès lors invoquer avec succès un principe relevant du droit pénal dans le cadre d’une telle procédure, à l’instar de celle qui nous occupe.

3. Arbitration CAS 2000/A/310 L. / International Olympic Committee (IOC), award of 22 October 2002,

19. The CAS has consistently applied the principle of strict liability where justified by the terms of the doping control rules at issue: CAS 95/141 C. v/ FINA, Digest I, p. 215 at pp. 219-220; CAS 95/142 L. v/ FINA, Digest I, p. 225 at pp.230-231; CAS 95/150 V. v/ FINA, Digest I, p. 265 at pp. 271-272; CAS 96/149 A.C. v/ FINA, Digest I, p. 251 at p. 257; CAS 98/208 N., J., Y, & W. v/ FINA, Digest II, p. 234; CAS OG 00/011 Raducan v/ IOC, Digest II, p. 665 at p. 670; CAS 2001/A/317 A. v/ FILA.

20. Moreover, the Swiss Federal Court has specifically held that doping control rules which provide for strict liability are valid under the law of Switzerland: Swiss Federal Court, G. v/ FEI, 15 March 1993, Digest I, p. 561 at p. 575; Swiss Federal Court, N., J., Y, & W. v/ FINA, 31 March 1999, 5P.83/1999, Digest II, p. 775.

21. The principle of strict liability, and its application in the context of doping control rules such as those at issue in this appeal must, however, be properly defined.

22. Firstly, the IOC has the initial burden of proving the presence of a prohibited substance in the body of the athlete or, in other words, the objective elements of the offence of doping: CAS 98/208 N., J., Y, & W. v/ FINA, CAS Digest II, p. 234 ff.; CAS 99/A/234 and CAS 99/A/235 M. & M. v/ FINA, unpublished, at p. 14; CAS 2001/A/317 A. v/ FILA at p. 19.

23. The evidentiary standard required of the IOC in this regard is high: it is less than the criminal standard but it is more than the ordinary civil standard. It has been held that the objective elements of the offence of doping “*must be established to the comfortable satisfaction of the Court [i.e., the CAS] having in mind the seriousness of the allegation which is made*”: CAS OG 96/003 and CAS OG 96/004 K. and G. v/ IOC, unpublished; CAS 98/208 N., J., Y, & W. v/ FINA, Digest II, p. 234 ff.; CAS 99/A/234 and CAS 99/A/235, M. & M. v/ FINA, unpublished, at p. 14.

24. If the IOC meets its initial burden of proof, the principle of strict liability creates a presumption that a doping offence has been committed. The burden of proof then shifts to the athlete. An athlete may rebut this presumption by adducing clear evidence to demonstrate, for example, that the requisite procedure for collecting the sample was not followed, the chain of custody of the sample was broken, the sample containers were not properly sealed, or there were laboratory errors which call into question the results of the sample analysis: CAS 91/56 S. v/ FEI, Digest I, p. 93 at pp. 96-97; CAS 92/63 G. v/ FEI, Digest I, p. 115 at pp. 120-121; CAS 92/73 N. v/ FEI, Digest I, p. 153 at p. 157; CAS 2001/A/317 A. v/ FILA, unpublished.

4. Arbitration CAS 2002/A/385 T. /International Gymnastics Federation (FIG), award of 23 January 2003,

9. Having established the principle that the suspension of an athlete for a doping offence requires fault on his/her part, this does not, in the Panel's view, mean that it is for the relevant federation to provide full proof of every element of the offence, as is necessary in respect of a criminal act for which a presumption of innocence operates in favour of the accused. There is no doubt that the federation has to establish and – if contested – prove the objective elements of the offence, in particular, for example, that the sample was taken properly, that there was a complete chain of custody of the sample on its way to the laboratory and that the analysis of the sample was state-of-the-art. This follows from the accepted basic principle of Swiss Law that a person who alleges a fact bears the burden of proof (Article 8 Swiss Civil Code; See also: CAS 98/208 N. & J. & Y. & W. v/ FINA, award of December 22, 1998, Digest of CAS Awards II, p. 234, 247; CAS 99/A/234 & CAS 99/A/235 M. & M. v/ FINA, award of February 29, 2000, p. 14; CAS 2001/A/317 A. v/ FILA, award of 9 July 2001, p. 19 *et seq.*).

10. As to the standard of proof, the Panel appreciates that because of the drastic consequences of a doping suspension on a professional athlete's exercise of his/her trade [Article 28 Swiss Civil Code (*ZGB*)] it is appropriate to apply a higher standard than that generally required in civil procedure, i.e. to convince the court on the balance of probabilities. Following established CAS case law, the disputed facts therefore have to be "established to the comfortable satisfaction of the court having in mind the seriousness of the allegation" (cf. CAS OG/96/003 & CAS OG/96/004 K. & G. v/ IOC, p. 20; CAS 98/208 N. & J. & Y. & W. v/ FINA, award of 22 December 1998, Digest of CAS Awards II, p. 234, 248; confirmed by the Swiss Federal Tribunal, judgment of 31 March 1999 [5P.83/1999], Digest of CAS Awards II, p.775 ff.).

5. Arbitration CAS 2001/A/317 A. / Fédération Internationale de Lutttes Associées (FILA), award of 9 July 2001,

33. Having established the principle that the suspension of an athlete for a doping offence requires fault on his/her part, this does not, in the Panel's view, mean that it is for the federation to provide full proof of every element of the offence, as is necessary in respect of a criminal act for which a presumption of innocence operates in favour of the accused. There is no doubt that the federation has to establish and – if contested – to prove the objective

elements of the offence, in particular, for example, that the sample was taken properly, that there was a complete chain of custody of the sample on its way to the laboratory and that the analysis of the sample was state-of-the-art. This follows from the general rule that a person who alleges a fact has the burden of proof (CAS 98/208 N., J., Y., W. v/ FINA, Digest II, p. 247; CAS 99/A/234 & CAS 99/A/235 M.M. & M. v/ FINA, award of February 29, 2000, p. 14).

6. ARBITRATION CAS AD HOC DIVISION (O.G. SYDNEY) 00/011 ANDREEA RADUCAN / INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE (IOC), AWARD OF 28 SEPTEMBER 2000,

14. The Anti-Doping Code considers doping as a strict liability offence. This means that no intentional element is required to establish a doping offence. The mere presence of a forbidden substance in the urine sample is sufficient. This has been repeatedly confirmed by the CAS (see CAS 95/150 V. v FINA in Digest, p. 271, n. 13; CAS 96/149 A.C. v FINA in Digest, p. 257, n. 14-15; CAS 98/208 W. v FINA).

7. Arbitration CAS 2001/A/337 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 March 2002,

26. These elements have to be established to the comfortable satisfaction of the Panel having in mind the seriousness of the allegation which is made (see CAS OG/96/003, CAS OG/96/004 K. & G. v/ IOC; CAS 98/208 N. *et al.* v/ FINA, award of December 22, 1998, p. 23; upheld by the Swiss Federal Tribunal, Judgment of March 31, 1999 [5P.83/1999], unpublished; see also CAS 2000/A/310 L. v/ FILA, p. 27).

8. Arbitration CAS 2008/A/1574 Nicholas D'Arcy v. Australian Olympic Committee, award of 7 July 2008,

28. CAS arbitration panels when faced with the issue have consistently expressed the view since the appellate process was added to the Code in 1991 that the procedure before an appeal panel under the Code is a hearing *de novo* of the dispute⁶.

9. Arbitration CAS 2001/A/345 M. / Swiss Cycling, Award of 28 January 2002,

22. The Panel appreciates, however, that because of the drastic consequences of a doping suspension on the athlete's exercise of his/her trade (Article 28 Swiss Civil Code (*ZGB*)) it is appropriate to apply a higher standard than the general standard required in civil procedure, namely simply having to convince the court on the balance of probabilities. Following an

earlier decision of the CAS, the disputed facts therefore have to be "established to the comfortable satisfaction of the court having in mind the seriousness of the allegation" (cf. CAS OG/96/003, CAS OG/96/004, K. & G. v/ IOC; CAS 98/208, N. *et al.* v/ FINA, award of 22 December 1998, p. 23; confirmed by the Swiss Federal Tribunal, Judgement of 31 March 1999 [5P.83/1999]).

10. Arbitrations CAS 2008/A/1583 Sport Lisboa e Benfica Futebol SAD v. UEFA & FC Porto Futebol SAD & CAS 2008/A/1584 Vitória Sport Clube de Guimarães v. UEFA & FC Porto Futebol SAD, award of 15 July 2008,

41. The Panel first points out that care must be taken when applying criminal principles to the disciplinary jurisdiction of sports associations. At first such an application seems logical; after all, the terms disciplinary measure, penalty and sanction are all similar. Also, it often makes no difference from the point of view of the person affected whether the pain inflicted on him is imposed by a state or by a private institution (cf. for this opinion for example CAS 91/56, Digest of CAS Awards I, p. 99, 102, "*Toutefois, compte tenu de la gravité des mesures qui peuvent être prononcées à son encontre et qui s'apparentent d'ailleurs à des sanctions pénales (...)*"). Nevertheless, misgivings about an unreflected application of criminal principles are appropriate (see also CAS 2007/A/1381, no. 98). To this extent the Panel considers itself to be perfectly in line with former case law of the CAS:

"CAS is not, however, a criminal court and can neither promulgate nor apply penal laws" (CAS 1998/002, Digest of CAS Awards I, p. 419, 425); *"To adopt criminal standard ... is to confuse the public law of the state with the private law of an association ..."* (CAS 98/208, Digest CAS Awards II, p. 234, 247);

11. 2001/A/343,

20. The Panel appreciates, however, that because of the drastic consequences of a doping suspension on the athlete's exercise of his/her trade (Article 28 Swiss Civil Code (*ZGB*)) it is appropriate to apply a higher standard than the general standard required in civil procedure, namely having to convince the court on the balance of probabilities. Following an earlier decision of the CAS the disputed facts therefore have to be "established to the comfortable satisfaction of the court having in mind the seriousness of the allegation" (cf. CAS OG/96/003, CAS OG/96/004 K. & G. v/ IOC; CAS 98/208 N. *et al.* v/ FINA, award of 22 December 1998,

p. 23; confirmed by the Swiss Federal Tribunal, judgement of 31 March 1999 [5P.83/1999], unpublished).

12. 2002/A/370,

21. So far as the standard of proof is concerned, the Panel will apply the normal CAS standard that disputed facts have to be “established to the comfortable satisfaction of the court bearing in mind the seriousness of the allegation”: see CAS OG/96/004 K & G v/ IOC; CAS 98/208 N v/ FINA; Swiss Federal Tribunal Judgment 31st March 1999.

13. Arbitration CAS 99/A/223 International Tennis Federation (ITF) / K., award of 31 August 1999,

7. We accept that the criterion of balance of probabilities must be applied with reference to the general seriousness of the allegations and that for any player, an allegation of a doping offence is a very serious matter (See CAS 98/208 N., J., Y., W. v. FINA, para. 5.6).

14. Arbitration CAS 2009/A/1912 P. v. International Skating Union (ISU) & CAS 2009/A/1913 Deutsche Eisschnelllauf Gemeinschaft e.V. (DESG) v. International Skating Union (ISU), award of 25 November 2009,

54. The “comfortable satisfaction” test is well-known in CAS practice, as it has been the normal CAS standard in many anti-doping cases even prior to the WADA Code (see e.g. TAS 2002/A/403-408, CAS 98/208, CAS OG/96/004). Several awards have withstood the scrutiny of the Swiss Federal Tribunal, which has stated that anti-doping proceedings are private law and not criminal law matters and that “the duty of proof and assessment of evidence [are] problems which cannot be regulated, in private law cases, on the basis of concepts specific to criminal law” (Swiss Federal Tribunal, 2nd Civil Division, Judgment of 31 March 1999, 5P.83/1999, c. 3.d).

15. 2006/A/1119

89. Il est vrai qu’une sentence ayant eu à se prononcer sur cette question de la double intervention d’un même analyste dans le cadre de l’examen des échantillons A et B, dans l’affaire N., J., Y., W. contre FINA (TAS 98/208, sentence du 22 décembre 1998), a confirmé la suspension de quatre nageuses. L’apport de cette sentence est toutefois très marginal pour les besoins de la présente affaire, et ce pour trois raisons. Premièrement, la réglementation applicable est différente. Ensuite, la sentence indique expressément (paragraphe 5.22) que le rôle joué par les analystes concernés n’était pas clairement établi: les arbitres ont déclaré qu’ils

étaient “unpersuaded” par l’argument selon lequel les analystes “were involved in anything other than the tests of the controls” par opposition aux “A samples themselves”. Or, au cas particulier, comme cela a été démontré précédemment, il y a identité des analystes ayant manipulé les échantillons A et B. Enfin, les représentants des nageuses avaient, par leurs signatures, reconnu que la procédure prévue par le règlement de la FINA avait été respectée par le TAS

laboratoire. En l’espèce, l’UCI ne s’est pas attachée à rapporter la preuve de ce que L. avait approuvé la procédure suivie.

7. Arbitration CAS 98/211 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 7 June 1999 (13 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2004/A/714 F. v. International Olympic Committee (IOC), award of 31 March 2005,

11. In this respect, the Panel notes that, according to Article R57 of the Code, the Panel has full power to review the facts and the law. The Panel consequently hears the case *de novo* and is not limited to considerations of the evidence that was adduced before the Disciplinary Commission: the Panel can consider all new evidence produced before it. This implies that, even if a violation of the principle of due process occurred in prior proceedings, it may be cured by a full appeal to the CAS (CAS 94/129, in *CAS Digest I*, p. 187 at 203; CAS 98/211, *CAS Digest II*, p. 255 at 257; CAS 2000/A/274, *CAS Digest II*, p. 398 at 400; CAS 2000/A/281, *CAS Digest II*, p. 410 at 415; CAS 2000/A/317, *CAS Digest III*, p. 159 at 162; CAS 2002/A/378, *CAS Digest III*, p. 311 at 315). In fact, the virtue of an appeal system which allows for a full rehearing before an appellate body is that issues relating to the fairness of the hearing before the tribunal of first instance “*fade to the periphery*” (CAS 98/211, *CAS Digest II*, p. 255 at 264, citing Swiss doctrine and case law).

2. Arbitration CAS 2008/A/1574 Nicholas D’Arcy v. Australian Olympic Committee, award of 7 July 2008,

28. CAS arbitration panels when faced with the issue have consistently expressed the view since the appellate process was added to the Code in 1991 that the procedure before an appeal

panel under the Code is a hearing *de novo* of the dispute (CAS 98/211). A relatively recent example is the case CAS 2004/A/651. There the appeal panel concluded that as it was the complete rehearing of the dispute in accordance with the terms of the Code, the respondents were permitted to cross appeal and furthermore, the respondent was not limited to the issues raised by the appellant's appeal (provided all matters were encompassed by the ambit of the dispute). The appeal panel ruled that it would consider all oral, documentary and real evidence produced before it and that any fresh evidence may be adduced as of right in a rehearing whether or not new evidence was available for use at first instance or discovered subsequently.

3. Arbitration CAS 2004/A/607 B. v. International Weightlifting Federation (IWF), award of 6 December 2004,

35. As far as the burden of proof is concerned in this segment of the chain of custody, the Panel finds no reasons to depart from the position expressed in the CAS 98/211 case (Digest of CAS Awards II 1998-2000, p. 255, 268): *"12.1 In essence, the Appellant contended that the burden of proof lay upon the Respondent to eliminate all possibilities other than manipulation by the Appellant. 12.2 We do not believe that this position reflects a correct legal analysis. The Respondent's burden was only, but sufficiently, to make the Panel "comfortably satisfied" that the Appellant was the culprit. But even if the Appellant's contention were correct, we consider that the Respondent discharged its burden. 12.3 In summary, it does not appear to us that there is, or was, any person other than the Appellant who at any relevant time had the motive, opportunity, or technical skill to manipulate the sample in a manner that would be undetected, or indeed that the sample was in any way manipulated. 12.4 Although invited to do so, Appellant's counsel declined – and in our view, was unable – to formulate any hypothesis that would point the finger at some such other person, whether identified or not. If and insofar as he invited us to consider in an abstract manner the possibility that either the Guys or some officer or employee of FINA were guilty of such manipulation, we utterly reject this suggestion"*.

4. Arbitration CAS 2006/A/1175 D. v/ International DanceSport Federation, award of 26 June 2007,

18. In this respect the Panel notes that, according to Article R57 of the Code, it has full power to review the facts and the law. The Panel consequently hears the case *de novo* and is not limited to considerations of the submissions before the DC: the Panel can consider all new

arguments produced before it. This implies that, even if a violation of the principle of due process (such as the alleged “unfairness”, “lack of independence”, “risk of a conflict of interest”, or lack of motivation) occurred in prior proceedings, it may be cured by a full appeal to the CAS (CAS 94/129, *USA Shooting & Q. v/ UIT*, *CAS Digest I*, p. 187 at 203; CAS 98/211, *B. v/ Fédération Internationale de Natation*, *CAS Digest II*, p. 255 at 257; CAS 2000/A/274, *S. v/ Fédération Internationale de Natation*, *CAS Digest II*, p. 398 at 400; CAS 2000/A/281, *H. v/ Fédération Internationale de Motocyclisme*, *CAS Digest II*, p. 410 at 415; CAS 2000/A/317, *A. v/ Fédération Internationale des Luttes Associés*, *CAS Digest III*, p. 159 at 162; CAS 2002/A/378, *S. v/ Union Cycliste Internationale & Federazione Ciclistica Italiana*, *CAS Digest III*, p. 311 at 315). In fact, the virtue of an appeal system which allows for a full rehearing before an appellate body is that issues relating to the fairness of the hearing before the tribunal of first instance “fade to the periphery” (CAS 98/211, *B. v/ Fédération Internationale de Natation*, *CAS Digest II*, p. 255 at 264, citing Swiss doctrine and case law).

5. Arbitration CAS 2008/A/1594 *Ruslan Sheykhov v. Fédération Internationale des Luttes Associées (FILA)*,

48. Pursuant to the jurisprudence developed by CAS in doping cases, this standard is defined as follows: “Ingredients must be established to the comfortable satisfaction of the Court having in mind the seriousness of allegation which is made” (see e.g. CAS 2005/A/908, no 6.2.; CAS 98/211, n° 26 with further references; CAS 2001/A/337, p. 21; CAS 2001/A/345 *Digest III*, p. 238, 243; see also RIGOZZI A., *L’arbitrage international en matière de sport*, Basel et al. 2005, no 1094). award of 8 August 2008,

6. 2004/A/549,

9. En tout état de cause, et nonobstant la particularité de la procédure suivie devant les instances de la FIG, le TAS jouit, sur le fondement des dispositions de l’article 57 du Code de l’arbitrage, d’un plein pouvoir d’examen. Ce pouvoir lui permet d’entendre à nouveau les parties sur l’ensemble des circonstances de faits ainsi que sur les arguments juridiques qu’elles souhaitent soulever et de statuer définitivement sur l’affaire en cause ainsi d’ailleurs, que le demande l’appelant en l’espèce. Un tel système, où la Formation examine l’ensemble des griefs de fait et de droit soulevés par les parties permet de considérer comme purgés les vices de procédure ayant éventuellement affecté les instances précédentes. Ce principe a été

confirmé par le TAS à de nombreuses reprises (TAS 99/A/252, p. 22; TAS 98/211, Recueil II, p. 264).

7. Arbitration CAS 2009/A/1781 FK Siad Most v. Clube Esportivo Bento Gonçalves, award of 12 October 2009,

26. Furthermore, the Sole Arbitrator notes that the mission of the CAS Panel follows, in principle, from Article R57 of the Code, according to which the CAS Panel has full power to review the facts and the law of the case. Article R57 of the Code provides that the CAS Panel may issue a new decision which replaces the decision challenged or may annul the decision and refer the case back to the previous instance. In order to deliver the present Award, the CAS 2009/A/1781 FK Siad Most v. Clube Esportivo Bento Gonçalves, award of 12 October 2009 12

Sole Arbitrator has carefully taken into consideration both the written submissions of the parties and the submissions made during the hearing that took place in Lausanne, on 11 September 2009. In consequence, even if a violation of the principle of due process or of the right to be heard had occurred in prior proceedings (which is not the case in the present matter), it could have been cured by the appeal to the CAS (see CAS 2006/A/1177, no 7.3.2; CAS 94/129, published in Digest of CAS Awards I, 1986-1998, pp. 187 at 203; CAS 2005/A/1001). The virtue of an appeal system which allows for a rehearing before an appeal body is that issues relating to the fairness of the hearing before the tribunal of first instance “*fade to the periphery*” (CAS 98/211, published in Digest of CAS Awards II, pp. 255 at 264, citing Swiss doctrine and case law). Furthermore, the case law of the Swiss Supreme Court clearly establishes that any violation of the right to be heard can be cured when the procedurally flawed decision is followed by a new decision, rendered by an appeal body which had the same power to review the facts and the law as the tribunal of first instance and before which the right to be heard had been properly exercised (see CAS 2006/A/1177, no. 19; see also ATF 124 II 132, especially p. 138; ATF 118 Ib 111, especially p. 120 and ATF 116 Ia 94, especially p. 95).

8. Arbitrage TAS 2009/A/1960 Trabzonspor c. LOSC Lille Métropole & TAS 2009/A/1961 LOSC Lille Métropole c. Trabzonspor & T., sentence du 5 mai 2010,

21. A titre préliminaire, la Formation rappelle qu'en vertu de l'article R57 du Code, “[l]a Formation revoit les faits et le droit avec plein pouvoir d'examen. Elle peut soit rendre une

nouvelle décision se substituant à la décision attaquée, soit annuler cette dernière et renvoyer la cause à l'autorité qui a statué en dernier". Le TAS jouit donc d'un plein pouvoir d'examen en fait et en droit, ce qui lui permet d'entendre à nouveau les parties sur l'ensemble des circonstances de faits ainsi que sur les arguments juridiques que celles-ci souhaitent soulever et de statuer définitivement sur l'affaire en cause (TAS 99/A/252; TAS 98/211; TAS 2004/A/549; TAS 2004/A/674; TAS 2005/A/983 & 984).

9. Arbitration CAS 99/A/223 International Tennis Federation (ITF) / K., award of 31 August 1999,

3. Secondly, the consistent jurisprudence of CAS is to the same effect (see CAS 96/149 C. v/FINA in *Digest of CAS Awards 1986-1998*, edited by M. Reeb, Stämpfli Editions, Berne 1998, p. 254; CAS 98/211 B. v/FINA, para. 2.2; CAS 98/213 UCI v. C., para. III, A3 further shows that the power to review includes the power to reopen issues decided favourably to the Appellant by the body appealed from).

10. Arbitration CAS 2006/A/1177 Aston Villa FC v. B.93 Copenhagen, award of 28 May 2007, Arbitrage TAS 2011/A/2433 Amadou Diakite c. Fédération Internationale de Football Association (FIFA), sentence du 8 mars 2012,

19. According to Art. R 57 of the Code, the Panel has full power to review the facts and the law. In consequence, even if a violation of the principle of due process or of the right to be heard occurred in prior proceedings, it may be cured by an appeal to the CAS (see CAS 94/129, published in *Digest of CAS Awards I*, pp. 187 at 203; CAS 2005/A/1001). The virtue of an appeal system which allows for a rehearing before an appealed body is that issues relating to the fairness of the hearing before the Tribunal of First Instance "fade to the periphery" (CAS 98/211, published in *Digest of CAS Awards II*, pp. 255 at 264, citing Swiss doctrine and case law). Furthermore, the case law of the Swiss Supreme Court clearly establishes that any infringement of the right to be heard can be cured when the procedurally flawed decision is followed by a new decision, rendered by an appeal body which had the same power to review the facts and the law as the tribunal of first instance and in front of which the right to be heard had been properly exercised (see ATF 124 II 132, especially p. 138 ; ATF 118 Ib 111, especially p. 120 and ATF 116 I a 94, especially p. 95).

11. Arbitrage TAS 2007/A/1338 SASP Le Havre Athletic Club c. AS Vita Club de Kinshasa, sentence du 8 avril 2008,

20. A titre liminaire, il est rappelé qu'en vertu de l'article R57 du Code, le TAS jouit d'un plein pouvoir d'examen. Ce pouvoir lui permet d'entendre à nouveau les parties sur l'ensemble des circonstances de faits ainsi que sur les arguments juridiques qu'elles souhaitent soulever et de statuer définitivement sur l'affaire en cause (TAS 99/A/252, TAS 98/211, TAS 2004/A/549).

12. Arbitrage TAS 2005/A/983 & 984 Club Atlético Peñarol c. Carlos Heber Bueno Suarez, Cristian Gabriel Rodriguez Barrotti & Paris Saint-Germain, sentence du 12 juillet 2006,

14. A titre liminaire, on rappelle qu'en vertu de l'art. R57 du Code, le TAS jouit d'un plein pouvoir d'examen en fait et en droit. Ce pouvoir lui permet d'entendre à nouveau les parties sur l'ensemble des circonstances de faits ainsi que sur les arguments juridiques que les parties souhaitent soulever et de statuer définitivement sur l'affaire en cause (TAS 99/A/252, p. 22; TAS 98/211, p. 19; TAS 2004/A/549, p. 8).

13. Arbitration CAS 2007/A/1396 & 1402 World Anti-Doping Agency (WADA) and Union Cycliste Internationale (UCI) v. Alejandro Valverde & Real Federación Española de Ciclismo (RFEC), award of 31 May 2010

43. Even if there was a procedural defect in the first instance in this regard, the CAS case law is quite clear that the de novo rule is intended to address and cure "any procedural defect" that occurs at the initial stage, after all relevant parties have been heard. As it was said in CAS 2009/A/1920:

87. According to article R57 of the Code, the CAS has full power to review the facts and the law. The consequences deriving from this provision are described in the consistent CAS jurisprudence, according to which "if the hearing in a given case was insufficient in the first instance (...) the fact is that, as long as there is a possibility of full appeal to the Court of Arbitration for Sport, the deficiency may be cured" (CAS 94/129 award of 23 May 1995, par. 59). Later the CAS has reaffirmed this principle, holding that "the virtue of an appeal system which allows for a rehearing before an appeal body is that issues relating to the fairness of the hearing before the Tribunal of First instance 'fade to the periphery'" (CAS 98/211, award of 7 June 1999, par.8).

8.Arbitration CAS 2003/O/486 Fulham FC / Olympique Lyonnais, preliminary award of 15 September 2003 (13 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitrations CAS 2007/A/1370 FIFA v. Superior Tribunal de Justiça Desportiva do Futebol (STJD) & Confederação Brasileira de Futebol (CBF) & Mr Ricardo Lucas Dodô & CAS 2007/A/1376 WADA v. Superior Tribunal de Justiça Desportiva do Futebol (STJD) & Confede,

4. In accordance with CAS jurisprudence (*ex multis*: CAS 2006/A/1088; CAS 2003/O/486; CAS 2002/A/378; CAS 2001/A/324), when deciding whether provisional measures should be ordered, the Panel should consider, inter alia, the following factors:

- whether the measure is useful to protect the applicant from irreparable harm (“irreparable harm” test): the applicant must demonstrate that the requested measures are necessary in order to protect its position from damage or risks that would be impossible, or very difficult, to remedy or cancel at a later stage;

2. Arbitration CAS 2008/A/1594 Ruslan Sheykhov v. Fédération Internationale des Luttes Associées (FILA), award of 8 August 2008,

44. The considerations above lead to the conclusion that the decision of the Federal Appeal Commission, instead of repairing the procedural breaches contained in the previous decision, added more violations of Art. 12 and 1 lit. c of the FILA Disciplinary Regulations. Thus, the decision of the Federal Appeal Commission must be set aside. However, as CAS has complete power to review the facts and the law and to rule the case de novo, the procedural deficiencies which affected the procedures before FILA disciplinary bodies may be cured by virtue of the present arbitration proceedings (see e.g. CAS 2006/A/1175, paras. 61 and 62; CAS 2006/A/1153, para. 53; CAS 2003/O/486, para. 50). The Sole arbitrator will therefore consider whether the decision taken by the FILA Federal Appeal Commission was substantially well founded or not.

3. Arbitration CAS 2008/A/1593 Kuwait Sporting Club v. Z. & FIFA, award of 30 December 2008,

The Player did not object to the Club’s request to stay the execution of the monetary compensation awarded to him by the DRC, saying it could not “say anything but accept the

stay of the decision on the amount due to be paid to Z.” in line with CAS jurisprudence (CAS 2003/O/486). The Player made no comment in relation to the Club’s request to stay the execution of the ban imposed on the Club from registering players, national or international for two registration periods.

4. Arbitration CAS 2008/A/1545 Andrea Anderson, LaTasha Colander Clark, Jearl Miles-Clark, Torri Edwards, Chryste Gaines, Monique Hennagan, Passion Richardson v. International Olympic Committee (IOC), award of 16 July 2010,

16. The Panel can rely on many CAS awards in support of the above position. For instance, in CAS 2003/O/486 the panel clearly stated:

“In general, complaints of violation of natural justice or the right to a fair hearing may be cured by virtue of the CAS hearing. Even if the initial “hearing” in a given case may have been insufficient, the deficiency may be remedied in CAS proceedings where the case is heard „de novo “ ” (para. 50).

5. Arbitration CAS 2006/A/1027 Blackpool F.C. v. Club Topp Oss, award of 13 July 2006,

43. With regard to the interest claimed by the Respondent, in the absence of a specific contractual clause, the Panel can only apply the legal interest due pursuant to Art. 104 of the Swiss Code of Obligations. That article provides that the debtor, on notice to pay an amount of money, owes an interest at the rate of 5 % per annum (CAS 2003/O/486).

6. Arbitrage TAS 2009/A/1960 Trabzonspor c. LOSC Lille Métropole & TAS 2009/A/1961 LOSC Lille Métropole c. Trabzonspor & T., sentence du 5 mai 2010,

16. Il convient de préciser que, lorsque les parties élisent un droit national, il faut entendre par là, sauf indication contraire, que c’est à ses dispositions matérielles et non pas à ses règles de conflit qu’elles entendent se soumettre (POUDRET/BESSON, *op. cit.*, N. 684, p. 614; CAS 2003/O/486, décision préliminaire du 15 septembre 2003). En rendant le droit suisse applicable, à titre supplétif du moins, l’article 62 al. 2 des Statuts de la FIFA exclut donc l’application de toute règle de conflit, telle que celle de l’article 187 al. 1, 2ème phrase LDIP, relative à la question de savoir quelles sont *“les règles de droit avec lesquelles la cause présente les liens les plus étroits”* ou celle prévue par l’article 121 al. 1 LDIP, selon laquelle le *“contrat de travail est régi par le droit de l’Etat dans lequel le travailleur accomplit habituellement son travail”*.

7. Arbitration CAS 2007/A/1320-1321 Feyenoord Rotterdam v. Clube de Regatas do Flamengo, award of 26 November 2007,

59. With regard to the interest and in the absence of a specific contractual clause, the Panel can only apply the legal interest due pursuant to article 104 of the Swiss Code of Obligations. This article provides that the debtor, on notice to pay an amount of money, owes an interest at the rate of 5 % per annum (CAS 2003/O/486, p. 23).

8. Arbitrage TAS 2009/A/1879 Alejandro Valverde Belmonte c. Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI) & Agence Mondiale Antidopage (AMA) & Union Cycliste Internationale (UCI), sentence du 16 mars 2010,

6. La Formation arbitrale a également pris bonne note des arguments de l’Athlète quant aux violations des droits de la défense qui auraient entaché la procédure devant le CONI. Or, en raison du plein pouvoir d’examen conféré aux formations arbitrales du TAS, l’appel au TAS permet de *“considérer comme purgés les vices de procédure ayant éventuellement affecté les instances précédentes”* (TAS 2004/A/549, para. 31, CAS 2003/O/486, para. 50, CAS 2006/A/1153, para. 53, CAS 2008/A/1594 para. 109, TAS 2008/A/1582, para. 54).

9. Arbitration CAS 2009/A/1880 FC Sion v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & Al-Ahly Sporting Club & CAS 2009/A/1881 E. v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & Al-Ahly Sporting Club, award of 1 June 2010,

19. For instance, among the many that could be quoted in this connection, in CAS 2003/O/486, the Panel clearly stated:

“In general, complaints of violation of natural justice or the right to a fair hearing may be cured by virtue of the CAS hearing. Even if the initial “hearing” in a given case may have been insufficient, the deficiency may be remedied in CAS proceedings where the case is heard “de novo”” (para. 50).

10. Arbitrage TAS 2011/A/2433 Amadou Diakite c. Fédération Internationale de Football Association (FIFA), sentence du 8 mars 2012,

7. La Formation arbitrale a également pris bonne note des arguments de l’Appelant quant aux violations des droits de la défense qui auraient entaché la procédure devant la FIFA. Or, en raison du plein pouvoir d’examen conféré aux formations arbitrales du TAS, l’appel au TAS permet de *“considérer comme purgés les vices de procédure ayant éventuellement affecté les instances précédentes”* (TAS 2004/A/549, para. 31; voir également CAS 2003/O/486, para.

50, CAS 2006/A/1153, para. 53, CAS 2008/A/1594, para. 109, TAS 2008/A/1582, para. 54, TAS 2009/A/1879, para. 71).

11. Arbitration CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, award of 29 June 2007

60. With regard to the interest and in the absence of a specific contractual clause, the Panel can only apply the legal interest due pursuant to Art. 104 CO. That article provides that the debtor, on notice to pay an amount of money, owes an interest at the rate of 5 % per annum (CAS 2003/O/486).

12. Arbitrage TAS 2005/A/983 & 984 Club Atlético Peñarol c. Carlos Heber Bueno Suarez, Cristian Gabriel Rodriguez Barrotti & Paris Saint-Germain, sentence du 12 juillet 2006,

40. Il convient encore de préciser que, lorsque les parties font une élection de droit, il faut entendre par-là, sauf indication contraire, que c'est à des dispositions matérielles et non pas à des règles de conflit qu'elles entendent se soumettre (POUDRET/BESSON, *op. cit.*, no 684, p. 614; CAS 2003/O/486, décision préliminaire du 15 septembre 2003). Cela est d'autant plus vrai lorsque l'élection est faite, comme en l'espèce, à titre principal en faveur de règles d'une fédération internationale: ces dernières n'ont évidemment pas pour vocation de renvoyer à des règles nationales particulières mais bien de régler matériellement et de manière uniforme les questions qu'elles pour objectif de traiter.

13. Arbitration CAS 2007/A/1396 & 1402 World Anti-Doping Agency (WADA) and Union Cycliste Internationale (UCI) v. Alejandro Valverde & Real Federación Española de Ciclismo (RFEC), award of 31 May 2010

43. Even if there was a procedural defect in the first instance in this regard, the CAS case law is quite clear that the de novo rule is intended to address and cure “any procedural defect” that occurs at the initial stage, after all relevant parties have been heard. As it was said in CAS 2009/A/1920:

87. According to article R57 of the Code, the CAS has full power to review the facts and the law. The consequences deriving from this provision are described in the consistent CAS jurisprudence, according to which “if the hearing in a given case was insufficient in the first instance (...) the fact is that, as long as there is a possibility of full appeal to the Court of Arbitration for Sport, the deficiency may be cured” (CAS 94/129 award of 23 May 1995, par. 59). Later the CAS has reaffirmed this principle, holding that “the virtue of an appeal system

which allows for a rehearing before an appeal body is that issues relating to the fairness of the hearing before the Tribunal of First instance 'fade to the periphery'" (CAS 98/211, award of 7 June 1999, par.8). More recently, the CAS has further relied on the Swiss Federal Tribunal case law, which held that "any infringement of the right to be heard can be cured when the procedurally flawed decision is followed by a new decision, rendered by an appeal body which had the same power to review the facts and the law as the tribunal of first instance and in front of which the right to be heard had been properly exercised" (CAS 2006/A/1177, award of May 2009, par. 7.3). For another recent case, see for instance, CAS 2008/A/1594 para. 109, "However, as CAS has complete power to review the facts and the law and to rule the case de novo, the procedural deficiencies which affected the procedures before FILA disciplinary bodies may be cured by virtue of the present arbitration proceedings (see e.g. CAS 2006/A/1175 paras. 61 and 62, CAS 2006/A/1153, para. 53, CAS 2003/O/486, para. 50)". This CAS jurisprudence is actually in line with European Court of Human Rights decisions, which in par. 41 of the *Wickramsinghe Case* concluded that "even where an adjudicatory body determining disputes over civil rights and obligations does not comply with Article 6 (1) [ECHR] in some respect, no violation of the Convention will be found if the proceedings before that body are subject to subsequent control by a judicial body that has full jurisdiction and does provide the guarantees of Article 6 (1)" (emphasis added).

9. Arbitration CAS 2005/A/830 S. v. FINA, award of 15 July 2005 (13 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitrations CAS 2007/A/1370 FIFA v. Superior Tribunal de Justiça Desportiva do Futebol (STJD) & Confederação Brasileira de Futebol (CBF) & Mr Ricardo Lucas Dodô & CAS 2007/A/1376 WADA v. Superior Tribunal de Justiça Desportiva do Futebol (STJD) & Confede,

57. The Panel observes that, in light of the CAS jurisprudence, the burden of proving the above is a very high hurdle for an athlete to overcome (cf. e.g. CAS 2005/A/830; TAS 2007/A/1252). Indeed, the WADA Code's official comment to Article 10.5 unequivocally states that the mitigation of mandatory sanctions is possible "only in cases where the circumstances are truly exceptional and not in the vast majority of cases".

2. Arbitrage TAS 2007/A/1252 Fédération Internationale de Natation (FINA) c. M. & Fédération Tunisienne de Natation (FTN), sentence du 11 septembre 2007,

30. Citant le cas CAS 2005/A/830 (*“As the Appellant appears to have no intention whatsoever to gain an advantage towards her competitors, her negligence in forgetting to check the content of a medical cream can be* TAS 2007/A/1252 FINA c. M. & FTN, sentence du 11 septembre 2007

considered as mild in comparison with an athlete that is using doping products in order to gain such advantage”.), M. estime que l’absence de faute ou négligence significative doit être retenue dès lors qu’il est établi que l’athlète n’avait aucune intention de se procurer un avantage compétitif. Quant bien même le cas CAS 2005/A/830 peut être rapproché de celui de M. (cf. ch. 3.5.3 ci-dessous), il en diffère toutefois en ce qui concerne le type de produit utilisé et l’effet recherché: en effet, M. a absorbé le comprimé d’Adderall dans le but avoué de stimuler son organisme et de prolonger ses performances psychiques et intellectuelles pour terminer son travail universitaire dans le délai imparti. Même si rien n’indique que l’intimé a également eu l’intention d’accroître ses performances physiques en vue de la compétition de l’US Open, il n’en demeure pas moins que l’état d’esprit dans lequel il a pris ledit comprimé – i.e. le besoin de stimulation – était différent de celui dans lequel se trouvait l’athlète dans le cas TAS 2005/A/830 au moment d’utiliser une crème pour soigner ses pieds.

3. Arbitration CAS 2009/A/2012 Doping Authority Netherlands v. N., award of 11 June 2010, 24. The Sole Arbitrator observes that, in the light of the CAS case-law, the burden of proving the above is a very high hurdle for an athlete to overcome (cf. e.g. CAS 2005/A/830; TAS 2007/A/1252). Indeed, the WADC’s official comment to Article 10.5.1 and 10.5.2 unequivocally states that the mitigation of mandatory sanctions is possible *“only in cases where the circumstances are truly exceptional and not in the vast majority of cases”*. The comment shows the intention of the WADC to apply the exception in a very restrictive manner.

4. Arbitration CAS 2008/A/1577 USADA v. R., award of 15 December 2008, Citing the CAS 2005/A/830, the AAA Panel confirmed that R. had sustained his burden of proof for a reduced sanction under Article 10.5.2 on the basis of “No Significant Fault or Negligence”. Not only had the parties agreed on how the prohibited substance had entered R.’s system, but agreement had also been reached between them that “... this medication was

not taken for the purpose of enhancing his sports performance and in fact did not enhance his sports performance. R. was taking his medication to deal with a very serious medical condition". The Panel further held that, in view of R's previous experience with his prior offense for the inadvertent use of anabolic steroids, he should have consulted the USADA Hotline. In consequence of this oversight, the Panel refused to reduce R's sanction by a full year as CAS precedent (CAS 2005/A/830, CAS OG 06/001 and CAS 2006/A/1025) had done for the majority of athletes testing positive for a Prohibited Substance as a result of taking medicine for a legitimate medical condition.

After considering "the totality of the circumstances", the Panel therefore concluded: "The Parties stipulated that the maximum penalty would be two years. Given these parameters, the Panel reviewed CAS cases involving athletes being treated for legitimate medical conditions who were faced with the possibility of a maximum two-year period of ineligibility. In those cases, the athletes' periods of ineligibility were reduced to between 12 to 15 months under the category of "No Significant Fault or Negligence" [CAS 2005/A/951, at 9.4 (citing CAS 2005/A/830, CAS OG 06/001 and CAS 2005/A/873)]. In addition, the Panel considered the fact that the penalty for a first offense for marijuana could include as little as a warning".

5. Arbitrages TAS 2005/A/922 H. c. Swiss Cycling & Swiss Olympic & TAS 2005/A/923 Agence Mondiale Antidopage (AMA) c. H. & Swiss Olympic & TAS 2005/A/926 Union Cycliste Internationale (UCI) c. H. & Swiss Olympic, sentence du 10 janvier 2006,

28. Cette disposition consacre le principe de la responsabilité dite "objective" (ou "strict liability") selon lequel la seule présence d'une substance interdite dans le prélèvement corporel d'un coureur cycliste suffit à constituer une violation des règles antidopage. Ce principe, conforme à l'article 2.1 CMA, a été confirmé par la jurisprudence constante du TAS (cf. notamment CAS 2002/A/432; CAS 2003/A/484; CAS 2004/A/690; CAS 2005/A/830).

6. Arbitration CAS 2005/A/990 P. v. IIHF, order on request for provisional measures of 19 January 2006,

4. According to Section 3.10 of the IIHF Disciplinary Regulations "(T)he Deciding Panel [i.e. the IIHF Disciplinary Committee] ... gives the alleged person [i.e. the Player] the possibility of establishing a basis for eliminating or reducing the sanctions as foreseen in Article 10.5 of the Code [i.e. the World Anti-Doping Code]". Article 10.5 of the Code burdens the athlete with proving the absence of (significant) fault or negligence on his part thus shifting the

burden of proof to the athlete. This principle has been recognised by CAS as not being in violation of Swiss law (CAS 2005/A/830, seq. 10.17). The standard of proof is a balance of probability (Art. 3.1 of the World Anti-Doping Code).

7. Arbitration CAS 2009/A/1870 World Anti-Doping Agency (WADA) v. Jessica Hardy & United States Anti-Doping Agency (USADA), award of 21 May 2010,

39. The issue whether an athlete's negligence is "significant" has been much discussed in the CAS jurisprudence (e.g., in the cases CAS 2005/A/847, award of 20 July 2005 [the "Knauss Award"]; CAS 2008/A/1489, & CAS 2008/A/1510, award of 30 September 2008 [the "Despres Award"]; CAS 2006/A/1025, award of 12 June 2006; CAS 2005/A/830; CAS 2005/A/951; CAS 2004/A/690; CAS OG 04/003) which offers guidance to this Panel.

8. Arbitration CAS 2007/A/1373 FINA v/ CBDA & G., award of 9 May 2008,

9. In the absence of evidence and submissions to the contrary, one can assume that the CDBA Rules and its doping control procedures meet the aforementioned requirements. Therefore, the Panel has no doubt that the FINA Regulations, in particular, the FINA Doping Control Rules, can be deemed directly applicable to the second Respondent, G., either on the basis of an agreement/license/"swimming passport" or by reason of her accreditation for the competition. Pursuant to the latter the competitor agrees to be bound by the FINA Rules, or by means of a chain of references to the FINA Rules in by-laws or other regulations commencing with the competitor's swim club. A factual assumption of this nature - based on actual practice and experience and the fact that competitors generally submit to all applicable regulations of the relevant competition (including doping rules) by reason of their participation in competition - has also already been confirmed by CAS precedent (see CAS 2002/A/399 and CAS 2005/A/830).

9. Arbitration CAS 2008/A/1574 Nicholas D'Arcy v. Australian Olympic Committee, award of 7 July 2008,

28. CAS arbitration panels when faced with the issue have consistently expressed the view since the appellate process was added to the Code in 1991 that the procedure before an appeal panel under the Code is a hearing *de novo* of the dispute CAS 2005/A/830 . A relatively recent example is the case CAS 2004/A/651. There the appeal panel concluded that as it was the complete rehearing of the dispute in accordance with the terms of the Code, the respondents were permitted to cross appeal and furthermore, the respondent was not limited to the issues

raised by the appellant's appeal (provided all matters were encompassed by the ambit of the dispute). The appeal panel ruled that it would consider all oral, documentary and real evidence produced before it and that any fresh evidence may be adduced as of right in a rehearing whether or not new evidence was available for use at first instance or discovered subsequently.

10. Arbitration CAS 2009/A/1918 Jakub Wawrzyniak v. Hellenic Football Federation (HFF), award of 21 January 2010 (operative part issued on 15 December 2009),

59. In general terms, a Panel *“is willing to enforce a strict approach in the definition of its power reviewing the exercise of the discretion enjoyed by the disciplinary body of an association to set a sanction”* (see also 2006/A/1175, para. 90). This Panel subscribes to the CAS jurisprudence under which the measure of the sanction imposed by a disciplinary body in the exercise of the discretion allowed by the relevant rules can be reviewed only when the sanction is evidently and grossly disproportionate to the offence (see CAS 2004/A/690, para. 86; CAS 2005/A/830, para. 10.26; CAS 2005/C/976 & 986, para. 143).

11. Arbitrage TAS 2005/A/958 R. c. Union des Associations Européennes de Football (UEFA), sentence du 29 juin 2006,

16. Ces dispositions consacrent le principe de la responsabilité dite *“objective”* (ou *“strict liability”*) selon lequel la seule présence d'une substance interdite dans le prélèvement corporel d'un athlète suffit à constituer une violation des règles antidopage. Ce principe énoncé par plusieurs Fédérations sportives internationales et nationales et par le Code de l'AMA s'inscrit dans de nombreuses sentences du TAS de manière ferme et régulière (cf. notamment CAS 2002/A/432; CAS 2003/A/484; CAS 2005/A/690; CAS 2005/A/830; CAS 2005/A/922, 926).

12. Advisory opinion CAS 2005/C/976 & 986 Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & World Antidoping Agency (WADA), 21 April 2006,

79. Accordingly, CAS Panels have taken a similar approach when deciding cases based on anti-doping regulations of organizations which have implemented the WADC CAS 2005/A/830.

13. Arbitration CAS 2006/A/1175 D. v/ International DanceSport Federation, award of 26 June 2007

48. As a result this Panel adheres, in relation to proportionality, to CAS's jurisprudence, which makes it clear that the sanction imposed must not be evidently and grossly disproportionate to

the offence (see CAS 2004/A/690, para. 86; CAS 2005/A/830, para. 10.26; CAS 2005/C/976 & 986, para. 143). To extent the sanction is not evidently and grossly disproportionate to the offence, therefore, it is appropriate to let the sanction remain as determined by the Chamber.

10 .Arbitration CAS 2005/A/899 FC Aris Thessaloniki v. FIFA & New Panionios N.F.C., award of 15 July 2005(12 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2008/A/1634 Hertha BSC GmbH & Co KgaA v. Football Association of Serbia, award of 17 December 2008,

10. For such purpose the Panel deems convenient to firstly recall the jurisprudence of CAS regarding the concept of “decision”.

The general principles that can be extracted from CAS jurisprudence in this respect are mainly the following:

a) The existence of a decision does not depend on the form in which it is issued. For instance, in the awards of the cases CAS 2005/A/899 & 2007/A/1251 it is stated that:

“[...] the form of a communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal”. [Emphasis added]

b) A communication intending to be considered a decision shall contain a ruling tending to affect the legal situation of its addressee or other parties. This position is held, among others, in the following awards:

- CAS 2005/A/899 & 2007/A/1251:

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties”. [Emphasis added]

2. Arbitration CAS 2007/A/1373 FINA v/ CBDA & G., award of 9 May 2008,

13. The concept of an appealable decision (including an appeal against the failure to make a decision) has been defined in the well-established case law of CAS as follows:

“The form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal. The form may only be an indication of the intent of the body issuing the communication, which may be taken into consideration. However, the form is not sufficient to find whether there is a decision or not” (CAS 2005/A/899)

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility of a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2005/A/899)

3. Arbitration CAS 2008/A/1633 FC Schalke 04 v. Confederação Brasileira de Futebol (CBF), award of 16 December 2008,

10. For such purpose the Panel deems convenient to firstly recall the jurisprudence of CAS regarding the concept of “decision”.

The general principles that can be extracted from CAS jurisprudence in this respect are mainly the following:

a) The existence of a decision does not depend on the form in which it is issued. For instance, in the awards of the cases CAS 2005/A/899 & 2007/A/1251 it is stated that:

“[...] the form of a communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal”. [Emphasis added]

b) A communication intending to be considered a decision shall contain a ruling tending to affect the legal situation of its addressee or other parties. This position is held, among others, in the following awards:

- CAS 2005/A/899 & 2007/A/1251:

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties”. [Emphasis added]

CAS 2005/A/899:

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility of a request, without addressing the merits of such request”. [Emphasis added]

4. Arbitrations CAS 2008/A/1583 Sport Lisboa e Benfica Futebol SAD v. UEFA & FC Porto Futebol SAD & CAS 2008/A/1584 Vitória Sport Clube de Guimarães v. UEFA & FC Porto Futebol SAD, award of 15 July 2008,

3. In its written pleadings the Second Respondent refers to the fact that the CAS has consistently held that for an act to qualify as a “decision” for the purposes of Art. R47 of the Code, one must refer not to formal criteria, but to substantive criteria. Thus, for example, it is stated in the decision CAS 2004/A/659, no. 36 (confirmed in CAS 2004/A/748, no. 90; CAS 2005/A/899, no. 63) that, “(...) *the form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not (...)*”. However, said decisions cannot automatically be applied to the present case because the facts involved were different. Those cases concerned the fact that a sports organization cannot prevent a judicial act from being reviewed by the CAS simply by couching it in different terms as regards its form, i.e. calling it an ordinary letter or notice, not a decision. For such cases the CAS has decided that – regardless of the form chosen – there is an (appealable) decision if the measure “*materially affects the legal situations of the addressee and the other concerned persons*” (CAS 2004/A/748, no. 91; CAS 2005/A/899, no. 61).

5. Arbitrage TAS 2008/A/1631 Association sportive Raed Chabab de Kouba (RCK) c. Fédération Algérienne de Football (FAF), sentence du 29 septembre 2008,

7. A première vue, le second renvoi de la cause au Président de la FAF par le TARLS, le 30 juillet 2008, laisse à penser que le RCK n’a pas épuisé les voies de droit à sa disposition. Cependant, une fédération nationale ne saurait priver un club de la possibilité de soumettre à une institution judiciaire neutre et indépendante le litige qui l’oppose à ladite fédération au motif que l’autorité supposée trancher le litige au fond refuse de le faire et se contente de renvoyer le club devant un organe juridictionnel inférieur. En ce sens, le TAS a déjà eu l’occasion de rappeler qu’il n’est pas raisonnable d’exiger d’un club qu’il subisse plusieurs “allers et retours” entre les autorités sportives nationales et qu’il demeure ainsi bloqué au stade

de la procédure interne: *“If, however, the substantive content of the decision by the UEFA AB is clearly a matter of priority then the legal protection of the persons affected may not be curtailed by the way in which the substantive content is formally couched. If the conduct of the UEFA AB is assessed as a whole, it is tantamount to a denial of justice in relation to the Appellants (in this regard see also CAS 2005/A/899 FC Aris Thessaloniki v/ FIFA & New Panionios NFC, no. 62).*

6. Arbitration CAS 2004/A/748 Russian Olympic Committee (ROC) & Viatcheslav Ekimov v. International Olympic Committee (IOC), United States Olympic Committee (USOC) & Tyler Hamilton, award of 27 June 2006,

13. The Panel notes that the possible characterisation of a letter as a decision was considered in two previous CAS cases (CAS 2004/A/659; CAS 2005/A/899). 14. The Panel agrees with the definition of *“decision”*, and of the characteristic features of a *“decision”* stated by those CAS Panels: *“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties”* (CAS 2005/A/899, at paragraph 61)

7. Arbitration CAS 2008/A/1564 World Anti-doping Agency (WADA) v. International Ice Hockey Federation (IIHF) & Florian Busch, award of 23 June 2009,

20. Previous CAS decisions (CAS 2004/A/659; CAS 2005/A/899; CAS 2004/A/748) have elaborated the characteristic features for a letter or other communication to be a decision. They have been summarized in the latter decision at paras 89 and 90 as follows:

“The Panel agrees with the definition of “decision”, and of the characteristic features of a “decision” stated by those CAS Panels:

«In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties» (CAS 2005/A/899, at paragraph 61);

«A decision is thus a unilateral act, sent to one or more determined recipients and is intended to produce legal effects» (CAS 2004/A/569, at paragraph 36).

The Panel also agrees with the CAS Panel in Galatsaray (q.v. at paragraph 63) that:

«the form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal»”.

8. Arbitration CAS 2007/A/1251 Aris FC v/ FIFA, award of 27 July 2007,

4. With respect to the characterization of a decision, the Panel agrees with the criteria laid down in CAS 2005/A/899, referred to by the Respondent, insofar as CAS considered that “... *the form of a the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal*” and that “*In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility of a request, without addressing the merits of such request*”.

9. Arbitration CAS 2008/A/1705 Grasshopper v. Alianza Lima, award of 18 June 2009,

3. CAS formations tend to interpret the term “decision” within the meaning of Art. R47 of the Code broadly (cf. CAS 2008/A/1583 & 1584, no. 5.2.1). The concept of an appealable decision has been defined e.g. in the case law of the CAS as follows:

“A decision is thus a unilateral act, sent to one or more recipients and is intended to produce legal effects” (CAS 2004/A/659, no. 36; CAS 2004/A/748, no. 89).

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility or a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2005/A/899, no. 61; CAS 2004/A/748, no. 89).

10. Arbitration CAS 2007/A/1355 FC Politehnica Timisoara SA v. FIFA & Romanian Football Federation (RFF) & Politehnica Stintia 1921 Timisoara Invest SA, award of 25 April 2008,

8. In the view of the Panel great assistance in resolving this issue is to be gained from the earlier decision of CAS in CAS 2005/A/899 (published in Digest of CAS Awards 1986-1998, p. 539).

11. Arbitration CAS 2007/A/1396 & 1402 World Anti-Doping Agency (WADA) and Union Cycliste Internationale (UCI) v. Alejandro Valverde & Real Federación Española de Ciclismo (RFEC), award of 31 May 2010,

26. Bien que les règles de procédure administrative ne soient pas directement applicables aux décisions émanant d'associations de nature privée, la jurisprudence du TAS considère que les principes qui en émanent définissent de manière adéquate les éléments principaux d'une décision (cf. TAS 2007/A/1293, para 29 ; CAS 2005/A/899, para 60).

2 BERNASCONI M., *When is a "decision" an appealable decision?* in RIGOZZI/BERNASCONI (eds), *The Proceedings before the Court of Arbitration for Sport*, Zurich 2007, p. 273.

En l'occurrence, il est constant que l'ordonnance de classement du 27 mai 2009 constitue une décision au sens de la définition ci-dessus rappelée. Il s'agit en effet d'un acte unilatéral de l'Autorité de recours SFL adressé au FCC La Chaux-de-Fonds SA et destiné à produire des effets juridiques dans la mesure où il met fin à la cause et confère un caractère définitif à la décision de la Commission des licences de la SFL.

En ce qui concerne la prise de position du 4 juin 2009, la jurisprudence du TAS a déjà eu l'occasion d'établir que l'existence d'une décision n'était pas tributaire de la forme en laquelle elle était rendue. Ainsi, une communication sous forme de lettre peut parfaitement constituer une décision susceptible de faire l'objet d'un appel au TAS (cf. notamment CAS 2007/A/1251, para 30 ss ; CAS 2005/A/899, para 63 ; CAS 2004/A/748, para 86 ss).

12. Arbitration CAS 2009/A/1781 FK Siad Most v. Clube Esportivo Bento Gonçalves, award of 12 October 2009

6. CAS Panels have interpreted the term "decision" within the meaning of Article R47 of the Code broadly (cf. CAS 2008/A/1583&1584, no. 5.2.1). The concept of an appealable decision has been defined in the case law of the CAS as follows:

"A decision is thus a unilateral act, sent to one or more recipients and is intended to produce legal effects" (CAS 2004/A/659, no. 36; CAS 2004/A/748, no. 89)

"In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility of a request, without addressing the merits of such request" (CAS 2008/A/1705, para. 5.2.1; CAS 2005/A/899, no. 61; CAS 2004/A/748, no. 89).

11. Arbitration CAS 2004/A/ 690 H. v. Association of Tennis Professionals (ATP), award of 24 March 2005 (11 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2005/A/830 S. v. FINA, award of 15 July 2005,

41. The Panel believes that DC 10.5 does not violate general and fundamental principles of law like the doctrine of proportionality. In this connection the panel refers to an expert legal opinion from Prof. Kaufmann-Kohler, which confirmed that the WADA-Code mechanisms are not contrary to human rights legislation (see CAS 2004/A/690 notes 86 and 88, citing Kaufmann-Kohler and with reference to a decision of the Swiss Federal Supreme Court).

2. Arbitration CAS 2009/A/2012 Doping Authority Netherlands v. N., award of 11 June 2010, 47. However, CAS case law and various legal opinions confirm that the WADC mechanisms are not contrary to human rights legislation. In the case CAS 2004/A/690, the Panel found that the athlete had not established either “No Fault or Negligence” or “No Significant Fault or Negligence”. In this case, in which the Panel upheld the two years suspension, the Panel cited with approval the decision of the Swiss Federal Court (N. et al. v. FINA, 5P.83/1999). This latter case involved positive doping tests by four Chinese swimmers. The appeal concerned the CAS award upholding the swimmer’s suspension. The award was rendered prior to the adoption of the WADC. One of several claims raised by the swimmers on appeal was that the CAS award failed to comply with the principle of proportionality. The amount of banned substance was very low, yet the suspension handed down could possibly end the swimmers’ careers. The Swiss Federal Court held that under the applicable FINA Anti-Doping Rules, the appropriate question is not whether a penalty is proportionate to an offence, but rather whether the athlete is able to produce evidence of mitigating circumstances. Furthermore, the issue of proportionality would only be a legitimate issue if a CAS award constituted an infringement of individual rights that was extremely serious and completely disproportionate to the behaviour penalised. The Court found that the two year suspensions in question were only a moderate restriction on the athletes, because the suspensions resulted from a proven doping violation under rules that had been accepted by the athletes. In the result, the Court held that the two year suspensions handed down without examination of proportionality did not constitute a violation of the general principles of Swiss law.

3. Arbitration CAS 2005/A/847 Hans Knauss v. FIS, award of 20 July 2005,

15. However, the question in the present case remains whether the Appellant's fault or negligence is "*significant*" pursuant to Article 10.5.2 FIS-Rules. The (official) comments on the WADC (p. 30 *et seq.*) can be viewed as laying down an initial guideline as to how this qualifying element should be interpreted. Although these comments are not binding upon the Panel in formulating its decision, they form a body of information which can be taken into account when interpreting the rules and regulations in the WADC. The content of the WADC is, in turn, significant for interpreting the FIS-Rules (which are largely identical in content); pursuant to Article 18.5 FIS-Rules, the latter are to be interpreted in the light of and in compliance with the WADC (see also CAS 2004/A/690, marg. no. 71). According to the official commentary to the WADC, an adverse analytical finding deriving from a mislabelled or contaminated nutritional supplement can indeed meet the requirements of Article 10.5.2 WADC or the FIS-Rules.

18. This is all the more the case because the Appellant did not acquire the product illegally on the "grey market" or in some other dubious manner, something which would from the outset have raised the threshold regarding the element "*no significant fault or negligence*" (*re* this argument see CAS 2004/A/690, marg. no. 80 *et seq.*). Rather, the Appellant had consistently procured the nutritional supplement over several years allegedly from a reputable "supplier", whom he even knew and respected personally. The latter was employed by a company domiciled in Austria which distributed the Ultimate Nutrition product throughout the whole of the country.

4. Arbitration CAS 2008/A/1621 Iraqi Football Association v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & Qatar Football Association, order of 27 August 2008,

And the following paragraph of the Order on Provisional Measures of the case CAS 2004/A/690:

"The Appellant shall make at least plausible that the facts and the rights cited exist and that the material conditions for a legal action are fulfilled".

Therefore in sight of the above mentioned the Panel understands that the request for provisional measures shall be rejected.

5. Arbitrage TAS 2007/A/1252 Fédération Internationale de Natation (FINA) c. M. & Fédération Tunisienne de Natation (FTN), sentence du 11 septembre 2007,

27. Selon la jurisprudence du TAS, l'examen de la faute ou négligence significative doit être fait en fonction des circonstances particulières de chaque cas d'espèce (cf. not. TAS 2004/A/690). En l'occurrence, la Formation a tenté de "*se mettre dans la peau de l'étudiant*", ainsi que l'a exprimé l'intimé. Dans cet effort de "mise en situation", la Formation a notamment tenu compte de sa connaissance de l'environnement universitaire aux Etats-Unis, ainsi que du stress lié à la compétition que se livrent entre eux les étudiants et aux exigences universitaires qui leur sont imposées.

6. Arbitration CAS 2009/A/1870 World Anti-Doping Agency (WADA) v. Jessica Hardy & United States Anti-Doping Agency (USADA), award of 21 May 2010,

39. The issue whether an athlete's negligence is "significant" has been much discussed in the CAS jurisprudence (e.g., in the cases CAS 2005/A/847, award of 20 July 2005 [the "Knauss Award"]; CAS 2008/A/1489, & CAS 2008/A/1510, award of 30 September 2008 [the "Despres Award"]; CAS 2006/A/1025, award of 12 June 2006; CAS 2005/A/830; CAS 2005/A/951; CAS 2004/A/690; CAS OG 04/003) which offers guidance to this Panel.

7. Arbitration CAS 2009/A/1918 Jakub Wawrzyniak v. Hellenic Football Federation (HFF), award of 21 January 2010 (operative part issued on 15 December 2009),

59. In general terms, a Panel "*is willing to enforce a strict approach in the definition of its power reviewing the exercise of the discretion enjoyed by the disciplinary body of an association to set a sanction*" (see also 2006/A/1175, para. 90). This Panel subscribes to the CAS jurisprudence under which the measure of the sanction imposed by a disciplinary body in the exercise of the discretion allowed by the relevant rules can be reviewed only when the sanction is evidently and grossly disproportionate to the offence (see CAS 2004/A/690, para. 86; CAS 2005/A/830, para. 10.26; CAS 2005/C/976 & 986, para. 143).

8. Arbitrations CAS 2007/A/1370 FIFA v. Superior Tribunal de Justiça Desportiva do Futebol (STJD) & Confederação Brasileira de Futebol (CBF) & Mr Ricardo Lucas Dodô & CAS 2007/A/1376 WADA v. Superior Tribunal de Justiça Desportiva do Futebol (STJD) & Confede,

51. The Panel remarks that, under the FIFA Disciplinary Code, the two-year sanction may be eliminated or reduced if the Player discharges the burden of proving that "he bears no fault or negligence" (Article 65, para. 3) or, at least, that "he bears no significant fault or negligence" (Article 65, para. 2). According to CAS jurisprudence, the possible application of such

twofold exception “*is to be assessed on the basis of the particularities of the individual case at hand*” (CAS 2004/A/690).

9. Arbitrages TAS 2005/A/922 H. c. Swiss Cycling & Swiss Olympic & TAS 2005/A/923 Agence Mondiale Antidopage (AMA) c. H. & Swiss Olympic & TAS 2005/A/926 Union Cycliste Internationale (UCI) c. H. & Swiss Olympic, sentence du 10 janvier 2006,

28. Cette disposition consacre le principe de la responsabilité dite “objective” (ou “strict liability”) selon lequel la seule présence d’une substance interdite dans le prélèvement corporel d’un coureur cycliste suffit à constituer une violation des règles antidopage. Ce principe, conforme à l’article 2.1 CMA, a été confirmé par la jurisprudence constante du TAS (cf. notamment CAS 2002/A/432; CAS 2003/A/484; CAS 2004/A/690; CAS 2005/A/830).

10. Arbitration CAS 2006/A/1175 D. v/ International DanceSport Federation, award of 26 June 2007,

48. As a result this Panel adheres, in relation to proportionality, to CAS’s jurisprudence, which makes it clear that the sanction imposed must not be evidently and grossly disproportionate to the offence (see CAS 2004/A/690, para. 86; CAS 2005/A/830, para. 10.26; CAS 2005/C/976 & 986, para. 143). To extent the sanction is not evidently and grossly disproportionate to the offence, therefore, it is appropriate to let the sanction remain as determined by the Chamber.

11. Advisory opinion CAS 2005/C/976 & 986 Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & World Antidoping Agency (WADA), 21 April 2006

79. Accordingly, CAS Panels have taken a similar approach when deciding cases based on anti-doping regulations of organizations which have implemented the WADC

12. Arbitrage TAS 92/73 N. / Fédération Equestre Internationale (FEI), sentence du 10 septembre 1992 (10 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2000/A/281 H. / Fédération Internationale de Motocyclisme (FIM), award of 22 December 2000,

18. The Panel notes that in principle the high objectives and practical necessities of the fight against doping amply justify the application of a strict liability standard (CAS 94/129 *USA Shooting & Q. v/ UIT*, CAS Digest, p. 187, 194). If the federations were required to always

establish the intentional nature of the act, the fight against doping would become practically impossible (CAS 95/141 *C. v/ FINA*, CAS Digest, p. 215, 220). On the other hand and taking into account the seriousness of the allegation and the severe consequences, the athlete needs to have the possibility of discharging himself (CAS 95/141 *C. v/ FINA*, CAS Digest, p. 215, 221). This is required in accordance with common principles of law and the human rights of the accused athlete even if the federation rules do not explicitly provide for it. The athlete may for example provide evidence that the presence of the forbidden substance is the result of an act of malicious intent by a third party or that the validity of the result of the analyses has been impaired by procedural defects (CAS 91/56 *S. v/ FEI*, CAS Digest, p. 93, 97; CAS 92/63 *G. v/ FEI*, CAS Digest, p. 115, 121; CAS 92/73 *N. v/ FEI*, CAS Digest, p. 153, 157). On the other hand even medical prescription by a doctor is no excuse (CAS 92/73 *N. v/ FEI*, CAS Digest, p. 153, 158).

19. Whatever the nature of the offence may be, the Panel is of the opinion that the special circumstances of each case must be taken into account when determining level of the sanction (CAS 95/141 *C v/ FINA*, CAS Digest, p 215, 222; CAS 92/73 *N. v/ FEI*, CAS Digest, p. 153, 159; CAS 96/165 *F. v/ FINA*, p. 58).

2. Arbitration CAS 2001/A/317 A. / Fédération Internationale de Lutttes Associées (FILA), award of 9 July 2001,

37. The principle of presumed fault on the part of the athlete does not, however, leave him without protection because he/she has the right to rebut the presumption, i.e. to establish that the presence of the prohibited substance in his/her body was not due to any intent or negligence on his/her part (CAS 95/141 *C. v/ FINA*, Digest, p. 215, 220 et seq.; CAS 98/214 *B. v/ FIJ*, Digest II, p. 319). The athlete may for example provide evidence that the presence of the forbidden substance is the result of an act of malicious intent by a third party (CAS 91/56 *S. v/ FEI*, Digest, p. 93, 97; CAS 92/63 *G. v/ FEI*, Digest, p. 115, 121; CAS 92/73 *N. v/ FEI*, Digest, p. 153, 157).

3. Arbitration CAS 2002/A/385 T. /International Gymnastics Federation (FIG), award of 23 January 2003,

12. Therefore, once a federation is able to establish and – if contested – to prove the objective elements of a doping offence, there is a presumption of fault on the part of the athlete. The

principle of presumed fault on the part of the athlete does not, however, leave him/her without protection because he/she has the right to rebut the presumption, i.e. to establish that the presence of the prohibited substance in his/her body was not due to any intent or negligence on his/her part (CAS 2001/A/317 A. v/ FILA, award of 9 July 2001, p. 20). The athlete may, for example, provide evidence that the presence of the forbidden substance is the result of an act of malicious intent by a third party (CAS 91/56 S. v/ FEI, Digest of CAS Awards I, p. 93, 97; CAS 92/63 G. v/ FEI, Digest of CAS Awards I, p. 115, 121; CAS 92/73 N. v/ FEI, Digest of CAS Awards I, p. 153, 157).

4. Arbitration CAS 98/184 P. / International Equestrian Federation (FEI), award of 25 September 1998,

13. In CAS 92/73 (N. v. FEI) a CAS panel said:

“... it is clear that the appellant was obliged to inform the competition veterinary of the treatment administered to his horse L. This obligations is the prerogative of the person responsible, even in the case of legitimate treatment of the horse in the sense of article 177, paragraph 5.3 of the GR. This is also laid down in article 1009, paragraph 11 of the BR, which states that, if a horse has been treated for illness or injury immediately before or during a competition, the Veterinary Delegate/Commission should inform the President of the Jury of the competition of this fact who will then jointly decide whether the horse will be allowed to take part in the competition or continue to do so. It is also in conformity with the spirit of the fight against doping led by the FEI, and moreover in the interest of riders, that, prior to competitions, the latter are obliged to draw attention to treatments which might cause problems. ... The obligation to draw attention to the treatment was therefore the duty of the appellant for both events and for both horses”. We adopt and apply these words

5. Arbitrage TAS 94/126 N. / Fédération Equestre Internationale (FEI), sentence du 9 décembre 1998,

6. L'appelant ne conteste pas la présence d'isoxsuprine dans les échantillons A et B prélevés sur L. B. 3. En revanche, dans la mesure où il a toujours clamé son innocence, il a développé plusieurs arguments tendant à montrer qu'une erreur avait été commise par le laboratoire HFL. L'intimée a cependant contesté ces arguments. La contre-expertise du 21 décembre 1993 a bien eu lieu en présence du Docteur S., les deux laborantins ont certifié avoir porté des gants, aucune allégation tenant à l'hypothèse d'une erreur générale du laboratoire ou à la tardiveté des

analyses n'est fondée. Il faut donc considérer que, sur ces points, le laboratoire n'a pas commis de faute et que le cheval L. B. 3 a bien réagi positivement au test d'isoxsuprine.

Par ailleurs, l'appelant ne conteste pas que l'isoxsuprine fait partie des produits interdits. L'article 1013 du RV dispose ainsi: *“L'expression «Produit Interdit» fait référence à un produit, le ou les métabolite(s), et leurs isomères, de provenance extérieure au cheval, qu'il soit ou non endogène et visé par la liste des Produits Interdits (Annexe IV). 1. (...) 2. Le présent règlement et le RG sont considérés comme n'étant pas respectés si l'analyse d'un prélèvement d'un cheval démonte la présence d'une substance considérée comme Produit Interdit dans ses tissus, fluides corporels ou excréments. 3. La liste des familles de substances interdites en application du présent règlement est publiée en Annexe IV”*. L'annexe IV susmentionnée dispose dans son préambule que *“les chevaux prenant part aux concours doivent être en bonne santé et réaliser leur performance sur la base exclusive de leur potentiel propre. L'emploi d'un Produit Interdit peut modifier la performance d'un cheval ou cacher un problème de santé sous-jacent et donc falsifier le résultat d'une épreuve. La liste des Produits Interdits a été établie afin d'inclure toutes les catégories d'action pharmacologique”*. Or, dès lors qu'une substance interdite est détectée sur un cheval, il y a lieu d'appliquer l'article 177.5.1 du RG (18ème édition):

“La détection d'un produit interdit à la suite d'analyses, selon la définition de l'article 149, paragraphe 2, entraîne dans tous les cas la disqualification du cheval et du concurrent pour le concours, et le retrait de tout prix en espèces gagné lors du même concours”. L'objectif d'une telle disposition est de garantir l'équité entre les concurrents, indépendamment de toute faute du cavalier. En effet, l'intérêt du cavalier dont le cheval a été dopé, même sans faute de sa part, doit être mis en balance avec l'intérêt de tous les autres concurrents qui ont disputé, sains, cette compétition équestre. La formation considère qu'il n'y a pas lieu, sur ce point, de remettre en cause une jurisprudence solidement établie du TAS et selon laquelle la disqualification est ordonnée même en l'absence de faute du cavalier afin de préserver l'égalité entre les concurrents (voir, par exemple, TAS 91/53, TAS 92/73, TAS 95/147). Il convient donc de rejeter l'appel de N. sur ce point.

6. Arbitration CAS 2001/A/330 R. / Fédération Internationale des Sociétés d’Aviron (FISA), award of 23 November 2001,

18. CAS's jurisprudence makes it clear that the sanction imposed on an athlete must not be disproportionate to the offence, and must always reflect the extent of the athlete's guilt: see CAS 95/141 C. v/ FINA, CAS Digest, p. 215 at p. 222; CAS 92/73 N. v/ FEI, CAS Digest p. 153 at p. 159; and CAS 96/156 F. v/ FINA at p. 48 (award not published).

7. Arbitration CAS 2000/A/312 L. / Fédération Internationale des Luttes Associées (FILA), award of 22 October 2001,

35. Initially, the Panel must determine whether the Appellant has established that the presence of the prohibited substance in his body was not due to any intentional or negligent act on his part. This subjective element of the doping offence must be considered in assessing the appropriateness of suspensions, fines and other similar sanctions, irrespective of the terms of the doping control rules at issue: CAS 2001/A/317 A. v/ FILA. If the Panel is satisfied that Appellant did not intentionally or negligently commit the offence of doping, it then becomes necessary to consider the nature of the Appellant's fault in relation to the impact of a two-year ban from international competition. In the event that a two-year suspension appears disproportionately severe, the Panel has a general discretion to reduce this sanction: CAS 95/141 C. v/ FINA, Digest I, p. 215 at pp. 220-223; CAS 92/73 N. v/ FEI, Digest I, p. 153 at pp. 158-159; CAS 2001/A/317 A. v/ FILA.

8. Arbitration CAS 99/A/246 W. / International Equestrian Federation (FEI), award of 11 May 2000,

14. According to the just quoted paragraph 2 of art. 142 of the GR, a rider over 18 years of age, such as W., is irrefutably the so-called "Person Responsible" for the horses he drives. Consequently, under the above quoted paragraph 1 of the same provision, W. bears a *prima facie* legal responsibility for any mistreatment of the horse(s) he rides at FEI events. The Panel is of the opinion that this is a refutable presumption, even though art. 142, paragraph 1, does not mention any possibility for the Person Responsible to prove that, in fact, he is not responsible. The Panel notes that it is a generally accepted principle of sports law that an athlete suspended for disciplinary reasons must have the possibility to rebut charges by providing exculpatory evidence. The CAS has affirmed this principle on several occasions. For example, in the case TAS 95/141 (C. v. FINA), the CAS considered "*that, generally speaking, the principle of presumption of the athlete's guilt may remain but that, by way of compensation, the athlete must have the possibility of shifting the burden of proof by providing*

exculpatory evidence. The athlete will thus be allowed to demonstrate that he did not commit any fault intentionally or negligently” (Digest of CAS Awards 1986-1998, Staempfli Editions, Berne 1998, 221).

Sometimes, in this connection, the CAS referred specifically to FEI regulations and penalties. In the case TAS 92/73 (*N. v. FEI*), the CAS stated: “*The GR does not mention the possibility for the person responsible to submit proof which will discharge him. However, bearing in mind the gravity of the measures which could be applied in his case, and which are akin to penal sanctions, there is no doubt that, by applying the general principles of law, the person responsible has the possibility of proving himself innocent by providing proof to the contrary”*

9. Arbitration CAS 2001/A/337 B. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 March 2002,

78. Other CAS decisions stress more generally that a sanction may not be disproportionate and must always reflect the extent of the athlete's guilt (CAS 92/73 *N. v/ FEI*, Digest I, p. 153, 159; CAS 95/141 C *v/ FINA*, Digest I, p 215, 222; CAS 96/156 F. *v/ FINA*, p. 48). Therefore, this Panel in its capacity as an appeals body enjoys the same discretion in fixing the extent of the sanction as do the Respondent's internal instances. In fact, the Panel would enjoy this discretion even if there were no "exceptional attenuating circumstances" (CAS 2000/A/310 *v/ FILA*, p. 25).

10. Arbitration CAS 2000/A/310 L. / International Olympic Committee (IOC), award of 22 October 2002

24. If the IOC meets its initial burden of proof, the principle of strict liability creates a presumption that a doping offence has been committed. The burden of proof then shifts to the athlete. An athlete may rebut this presumption by adducing clear evidence to demonstrate, for example, that the requisite procedure for collecting the sample was not followed, the chain of custody of the sample was broken, the sample containers were not properly sealed, or there were laboratory errors which call into question the results of the sample analysis: CAS 91/56 S. *v/ FEI*, Digest I, p. 93 at pp. 96-97; CAS 92/63 G. *v/ FEI*, Digest I, p. 115 at pp. 120-121; CAS 92/73 N. *v/ FEI*, Digest I, p. 153 at p. 157; CAS 2001/A/317 A. *v/ FILA*, unpublished.

13. Arbitration CAS 2004/A/659 Galatasaray SK v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & Club Regatas Vasco da Gama & F. J., award of 17 March 2005 (10 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2005/A/899 FC Aris Thessaloniki v. FIFA & New Panionios N.F.C., award of 15 July 2005,

10. According to Swiss case law related to administrative procedure, cited in CAS 2004/A/659, *“the decision is an act of individual sovereignty addressed to an individual, by which a relation of concrete administrative law, forming or stating a legal situation, is resolved in an obligatory and constraining manner. The effects must be directly binding both with respect to the authority as to the party who receives the decision”*.

2. Arbitration CAS 2007/A/1373 FINA v/ CBDA & G., award of 9 May 2008,

13. The concept of an appealable decision (including an appeal against the failure to make a decision) has been defined in the well-established case law of CAS as follows:

“The form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal. The form may only be an indication of the intent of the body issuing the communication, which may be taken into consideration. However, the form is not sufficient to find whether there is a decision or not” (CAS 2005/A/899). “A decision is thus a unilateral act, sent to one or more determined recipients and is intended to produce legal effects” (CAS 2004/A/659). “In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility or a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2005/A/899). “An appeal for denial of formal justice is possible when the authority refuses without reason to make a ruling or it delays a ruling beyond a reasonable period” (CAS 2004/A/659); “if a body refuses without reason to issue a decision or delays the issuance of a decision beyond a reasonable period of time, there can be a denial of justice,

opening the way of an appeal against the absence of a decision” (CAS 2005/A/899; see also CAS 2004/A/748).

3. Arbitration CAS 2004/A/748 Russian Olympic Committee (ROC) & Viatcheslav Ekimov v. International Olympic Committee (IOC), United States Olympic Committee (USOC) & Tyler Hamilton, award of 27 June 2006,

13. The Panel notes that the possible characterisation of a letter as a decision was considered in two previous CAS cases (CAS 2004/A/659; CAS 2005/A/899).

4. Arbitration CAS 2008/A/1634 Hertha BSC GmbH & Co KGaA v. Football Association of Serbia, award of 17 December 2008,

10. For such purpose the Panel deems convenient to firstly recall the jurisprudence of CAS regarding the concept of “decision”.

The general principles that can be extracted from CAS jurisprudence in this respect are mainly the following:

a) The existence of a decision does not depend on the form in which it is issued. For instance, in the awards of the cases CAS 2005/A/899 & 2007/A/1251 it is stated that:

“[...] the form of a communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal”. [Emphasis added]

b) A communication intending to be considered a decision shall contain a ruling tending to affect the legal situation of its addressee or other parties. This position is held, among others, in the following awards:

- CAS 2004/A/659:

“35. The Panel has thus to consider if the letter of 5 July 2005 constitutes a decision in the sense of the code, susceptible to an appeal to the CAS, which is a necessary condition to the jurisdiction of the CAS to rule in the present matter.

36. According to the definition of the Federal Tribunal, “the decision is an act of individual sovereignty addressed to an individual, by which a relation of concrete administrative law, forming or stating a legal situation, is resolved in an obligatory and constraining manner. The

effects must be directly binding both with respect to the authority as to the party who receives the decision”. (cf. ATF 101 Ia 73).

A decision is thus an unilateral act, sent to one or more determined recipients and is intended to produce legal effects”. [Emphasis added]

5. Arbitration CAS 2008/A/1633 FC Schalke 04 v. Confederação Brasileira de Futebol (CBF), award of 16 December 2008,

10. For such purpose the Panel deems convenient to firstly recall the jurisprudence of CAS regarding the concept of “decision”.

The general principles that can be extracted from CAS jurisprudence in this respect are mainly the following:

a) The existence of a decision does not depend on the form in which it is issued. For instance, in the awards of the cases CAS 2005/A/899 & 2007/A/1251 it is stated that:

“[...] the form of a communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal”. [Emphasis added]

b) A communication intending to be considered a decision shall contain a ruling tending to affect the legal situation of its addressee or other parties. This position is held, among others, in the following awards:

- CAS 2004/A/659:

“35. The Panel has thus to consider if the letter of 5 July 2005 constitutes a decision in the sense of the code, susceptible to an appeal to the CAS, which is a necessary condition to the jurisdiction of the CAS to rule in the present matter.

36. According to the definition of the Federal Tribunal, “the decision is an act of individual sovereignty addressed to an individual, by which a relation of concrete administrative law, forming or stating a legal situation, is resolved in an obligatory and constraining manner. The effects must be directly binding both with respect to the authority as to the party who receives the decision”. (cf. ATF 101 Ia 73).

A decision is thus an unilateral act, sent to one or more determined recipients and is intended to produce legal effects”. [Emphasis added]

6. Arbitration CAS 2009/A/1781 FK Siad Most v. Clube Esportivo Bento Gonçalves, award of 12 October 2009,

6. CAS Panels have interpreted the term “decision” within the meaning of Article R47 of the Code broadly (cf. CAS 2008/A/1583&1584, no. 5.2.1). The concept of an appealable decision has been defined in the case law of the CAS as follows:

“A decision is thus a unilateral act, sent to one or more recipients and is intended to produce legal effects” (CAS 2004/A/659, no. 36; CAS 2004/A/748, no. 89)

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility or a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2008/A/1705, para. 5.2.1; CAS 2005/A/899, no. 61; CAS 2004/A/748, no. 89).

7. Arbitrations CAS 2008/A/1583 Sport Lisboa e Benfica Futebol SAD v. UEFA & FC Porto Futebol SAD & CAS 2008/A/1584 Vitória Sport Clube de Guimarães v. UEFA & FC Porto Futebol SAD, award of 15 July 2008,

3. In its written pleadings the Second Respondent refers to the fact that the CAS has consistently held that for an act to qualify as a “decision” for the purposes of Art. R47 of the Code, one must refer not to formal criteria, but to substantive criteria. Thus, for example, it is stated in the decision CAS 2004/A/659, no. 36 (confirmed in CAS 2004/A/748, no. 90; CAS 2005/A/899, no. 63) that, *“(…) the form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not (…)*”. However, said decisions cannot automatically be applied to the present case because the facts involved were different. Those cases concerned the fact that a sports organization cannot prevent a judicial act from being reviewed by the CAS simply by couching it in different terms as regards its form, i.e. calling it an ordinary letter or notice, not a decision. For such cases the CAS has decided that – regardless of the form chosen – there is an (appealable) decision if the measure *“materially affects the legal situations of the addressee and the other concerned persons”* (CAS 2004/A/748, no. 91; CAS 2005/A/899, no. 61).

8. (TAS xxx) Arbitration CAS 2008/A/1705 Grasshopper v. Alianza Lima, award of 18 June 2009,

3. CAS formations tend to interpret the term “decision” within the meaning of Art. R47 of the Code broadly (cf. CAS 2008/A/1583 & 1584, no. 5.2.1). The concept of an appealable decision has been defined e.g. in the case law of the CAS as follows:

“A decision is thus a unilateral act, sent to one or more recipients and is intended to produce legal effects” (CAS 2004/A/659, no. 36; CAS 2004/A/748, no. 89).

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility or a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2005/A/899, no. 61; CAS 2004/A/748, no. 89).

9. Arbitration CAS 2008/A/1564 World Anti-doping Agency (WADA) v. International Ice Hockey Federation (IIHF) & Florian Busch, award of 23 June 2009,

20. Previous CAS decisions (CAS 2004/A/659; CAS 2005/A/899; CAS 2004/A/748) have elaborated the characteristic features for a letter or other communication to be a decision. They have been summarized in the latter decision at paras 89 and 90 as follows:

“The Panel agrees with the definition of “decision”, and of the characteristic features of a “decision” stated by those CAS Panels:

«In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties» (CAS 2005/A/899, at paragraph 61);

«A decision is thus a unilateral act, sent to one or more determined recipients and is intended to produce legal effects» (CAS 2004/A/569, at paragraph 36).

The Panel also agrees with the CAS Panel in Galatsaray (q.v. at paragraph 63) that:

«the form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal»”.

10. Arbitration CAS 2007/A/1355 FC Politehnica Timisoara SA v. FIFA & Romanian Football Federation (RFF) & Politehnica Stintia 1921 Timisoara Invest SA, award of 25 April 2008

59. According to Swiss case law related to administrative procedure, cited in Award CAS 2004/A/659, *“the decision is an act of individual sovereignty addressed to an individual, by*

which a relation of concrete administrative law, forming or stating a legal situation, is resolved in an obligatory and constraining manner. The effects must be directly binding both with respect to the authority as to the party who receives the decision”.

14. Arbitration CAS 2006/A/1180 Galatasaray SK v. Frank Ribéry & Olympique de Marseille, award of 24 April 2007 (10 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2008/A/1447 E. v Diyarbakirspor, award of 29 August 2008 ,

12. Another CAS Panel (CAS 2006/A/1180) ruled that *“According to Swiss case law, whether there is “good cause” for termination of a contract depends on the overall circumstances of the case (...). Particular importance is thereby attached to the nature of the obligation. The Swiss Supreme Court has ruled that the existence of a valid reason has to be admitted when the essential conditions, of an objective or personal nature, under which the contract was concluded are no longer present (...). In other words, it may be deemed as a case of application of the clausula rebus sic stantibus. According to Swiss law, only a breach which is of a certain severity justifies termination of a contract without prior warning (...). In principle, the breach is considered to be of a certain severity when there are objective criteria which do not reasonably permit to expect a continuation of the employment relationship between the parties such as serious breach of confidence (...). Pursuant to the jurisprudence of the Swiss Federal Supreme Court, the early termination for valid reasons shall be however restrictively admitted”* (CAS 2006/A/1180, para. 8.4).

2. Arbitration CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, award of 29 June 2007

36. In a recent case (CAS 2006/A/1180), the CAS ruled that the *“non-payment or late payment of remuneration by an employer does in principle – and particularly if repeated as in the present case – constitute “just cause” for termination of the contract (ATF 2 February 2001, 4C.240/2000 no. 3 b aa; CAS 2003/O/540 & 541, non-public award of 6 August 2004); for the employer's payment obligation is his main obligation towards the employee. If, therefore, he fails to meet this obligation, the employee can, as a rule, no longer be expected to continue to be bound by the contract in future. Whether the employee falls into financial*

difficulty by reason of the late or non-payment, is irrelevant. The only relevant criteria is whether the breach of obligation is such that it causes the confidence, which the one party has in future performance in accordance with the contract, to be lost. This is the case when there is a substantial breach of a main obligation such as the employer's obligation to pay the employee. However, the latter applies only subject to two conditions. Firstly, the amount paid late by the employer may not be “insubstantial” or completely secondary. Secondly, a prerequisite for terminating the contract because of late payment is that the employee must have given a warning. In other words, the employee must have drawn the employer's attention to the fact that his conduct is not in accordance with the contract (see also CAS 2005/A/893 [...]; CAS 2006/A/1100 [...] marg. no. 8.2.5 et seq.)”.

37. In CAS 2006/A/1180, the Panel was of the opinion that both prerequisites were met and that the player validly terminated the employment contract for just cause. Not only did the employer fail to comply with a major part of its payment obligation during the first 4 months of the labour contract but the player was normally providing his services up until the termination of the contract. Furthermore, the player warned several times in writing his employer about the fact that he would not tolerate the said breaches of obligation in the future. In his last warning letter, the player gave one last deadline to settle the outstanding debts. It is only after the expiry of the deadline that the player terminated the contract.

38. The facts of the present case considerably differ from the ones of the CAS 2006/A/1180.

3. Arbitration CAS 2008/A/1517 Ionikos FC v. C., award of 23 February 2009,

4. Arbitration CAS 2008/A/1518 Ionikos FC v. L., award of 23 February 2009 ,

7. Furthermore, the parties in the present case are bound by the FIFA Statutes for two reasons: first, they made a tacit choice of law when they submitted themselves to arbitration rules that contained provisions relating to the designation of the applicable law; and second, all parties are – at least indirectly – affiliated to FIFA. Therefore, this dispute is subject, in particular, to article 60(2) of the FIFA Statutes, which provides that CAS “*shall primarily apply the various regulations of FIFA and, additionally, Swiss law*” (CAS 2006/A/1180, para. 7.9).

16. As a result, since all the parties are – at least indirectly – affiliated to FIFA, and are thus bound by the FIFA Statutes (see RIEMER H.M., *Berner Kommentar ad Art. 60-79 ZGB*, para. 511 and 515; CAS 2004/A/574; TAS 2005/A/983-984, para. 36; CAS 2006/A/1180, para. 7.10), the Panel examines 60(2) of the FIFA Statutes, which states that “*the provisions of the*

CAS Code of Sports-Related Arbitration shall apply to the proceedings. CAS shall primarily apply the various regulations of FIFA and, additionally, Swiss law”.

17. Lastly, the Panel adheres to CAS jurisprudence stating that “*only if the same terms and conditions apply to everyone who participates in organized sport, are the integrity and equal opportunity of sporting competition guaranteed*”. (CAS 2006/A/1180, para. 7.9).

5. Arbitration CAS 2008/A/1602 A. v. Caykur Rizespor Kulübü Dernegi & Turkish Football Federation (TFF), award on jurisdiction of 20 February 2009 ,

1. As the CAS is an international tribunal having its seat in Switzerland and since none of the parties has its domicile or habitual residency in Switzerland at the time the arbitration agreement was concluded, pursuant to article 176 of the International Private Law (PIL), chapter 12 (articles 176 to 194 of the PIL) is applicable (see CAS 2005/A/983 & 984, marg. No. 61 & CAS 2006/A/1180, marg. No. 7.1.).

6. Arbitration CAS 2008/A/1594 Ruslan Sheykhov v. Fédération Internationale des Luttes Associées (FILA), award of 8 August 2008 ,

1. As the Court of Arbitration for Sport is an international arbitral tribunal has its seat in Switzerland and as one of the parties does not have his/her domicile or habitual residency in Switzerland, pursuant to Article 176 of the Swiss Private International Law Act (PIL), chapter 12 of this act (articles 176 to 194 PIL) is applicable to this arbitration (cf. CAS 2005/A/983 & 984; CAS 2006/A/1180).

7. Arbitration CAS 2009/A/1926 International Tennis Federation (ITF) v. Richard Gasquet & CAS 2009/A/1930 World Anti-Doping Agency (WADA) v. ITF & Richard Gasquet, award of 17 December 2009

11. The WADC prevails in the event of a conflict between its provisions and those of the Programme. The application of the (rules of) law chosen by the parties has its confines in the *ordre public* (HEINI A., Zürcher Kommentar zum IPRG, 2nd edition 2004, Art. 187 marg. no. 18; see also KAUFMANN-KOHLER/RIGOZZI, Arbitrage International, 2006, marg. no. 657). Usually, the term *ordre public* is thereby divested of its purely Swiss character and is understood in the sense of a universal, international or transnational sense (KAUFMANN-KOHLER/RIGOZZI, Arbitrage International, 2006, margin no. 666; HEINI A., Zürcher Kommentar zum IPRG, 2nd edition 2004, Art. 187 margin no. 18; cf. also PORTMANN W., *causa sport 2/2006* pp. 200, 203 and 205). The *ordre public* proviso is meant to prevent a

decision conflicting with basic legal or moral principles that apply supranationally. This, in turn, is to be assumed if the application of the rules of law agreed by the parties were to breach fundamental legal doctrines or were simply incompatible with the system of law and values (TF 8.3.2006, 4P.278/2005 marg. no. 2.2.2; HEINI A., Zürcher Kommentar zum IPRG, 2nd edition 2004, Art. 190 margin no. 44; CAS 2006/A/1180, no. 7.4; CAS 2005/A/983 & 984, no. 70).

8. Arbitration CAS 2008/A/1705 Grasshopper v. Alianza Lima, award of 18 June 2009 ,

13. The application of the (rules of) law chosen by the parties has its confines in the *ordre public* (Zürcher Kommentar zum IPRG/HEINI, 2nd edition 2004, Art. 187 marg. no. 18; see also KAUFMANN-KOHLER/RIGOZZI, Arbitrage International, 2006, marg. no. 657). Usually, the term *ordre public* is thereby divested of its purely Swiss character and is understood in the sense of a universal, international or transnational sense (KAUFMANN-KOHLER/RIGOZZI, Arbitrage International, 2006, margin no. 666; Zürcher Kommentar zum IPRG/HEINI, 2nd edition 2004, Art. 187 margin no. 18; cf. also PORTMANN W., Causa Sport 2/2006 pp. 200, 203 and 205). The *ordre public* proviso is meant to prevent a decision conflicting with basic legal or moral principles that apply supranationally. This, in turn, is to be assumed if the application of the rules of law agreed by the parties were to breach fundamental legal principles or were simply incompatible with the system of law and values (TF 8.3.2006, 4P.278/2005 marg. no. 2.2.2; Zürcher Kommentar zum IPRG/HEINI, 2nd edition 2004, Art. 190 margin no. 44; CAS 2006/A/1180, no. 7.4; CAS 2005/A/983&984, no. 70). The mere fact that a provision is considered mandatory according to Swiss Law, thus, does not suffice to qualify it to belong to the (transnational) *ordre public*.

9. Arbitrage TAS 2009/A/1960 Trabzonspor c. LOSC Lille Métropole & TAS 2009/A/1961 LOSC Lille Métropole c. Trabzonspor & T., sentence du 5 mai 2010 ,

15. Il résulte de ce qui précède, que les parties ont, à tout le moins tacitement, indirectement et, pour le LOSC et T., de façon subséquente à la conclusion du contrat de travail et de l'avenant professionnel à ce contrat (voir, par ex., CAS 2006/A/1180), choisi de se soumettre aux divers règlements de la FIFA, lesquels doivent être appliqués en premier lieu, le droit suisse étant applicable à titre supplétif.

10. Arbitration CAS 2007/A/1320-1321 Feyenoord Rotterdam v. Clube de Regatas do Flamengo, award of 26 November 2007

23. In a recent case (CAS 2006/A/1180 issued on 24 April 2007), the CAS ruled that the “non-payment or late payment of remuneration by an employer does in principle – and particularly if repeated as in the present case – constitute “just cause” for termination of the contract (ATF 2 February 2001, 4C.240/2000 no. 3 b aa; CAS 2003/O/540 & 541, non-public award of 6 August 2004); for the employer's payment obligation is his main obligation towards the employee. If, therefore, he fails to meet this obligation, the employee can, as a rule, no longer be expected to continue to be bound by the contract in future. (...) Whether the employee falls into financial difficulty by reason of the late or non-payment, is irrelevant. The only relevant criteria is whether the breach of obligation is such that it causes the confidence, which the one party has in future performance in accordance with the contract, to be lost. This is the case when there is a substantial breach of a main obligation such as the employer's obligation to pay the employee. However, the latter applies only subject to two conditions. Firstly, the amount paid late by the employer may not be “insubstantial” or completely secondary. Secondly, a prerequisite for terminating the contract because of late payment is that the employee must have given a warning. In other words, the employee must have drawn the employer's attention to the fact that his conduct is not in accordance with the contract (see also CAS 2005/A/893 [...]; CAS 2006/A/1100 [...] marg. no. 8.2.5 et seq.)”.

15. Arbitration CAS 2006/A/1100 E. v. Club Gaziantepspor, award of 15 November 2006
(9 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2009/A/1909 RCD Mallorca SAD & A. v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & UMM Salal SC, award of 25 January 2010ES ,

2. Arbitration CAS 2008/A/1621 Iraqi Football Association v. Fédération Internationale de Football Association (FIFA) & Qatar Football Association, order of 27 August 2008 ,

8. In view of the arguments and grounds raised by the parties to hold their positions, the Panel deems appropriate to primarily make the following considerations:

a) The jurisprudence of CAS regarding provisional measures has uniformly declared that the elements that shall be taken into account in order to determine if provisional measures are granted or not in an appeal proceeding are (i) the likelihood of success of the claim filed by the

appellant, (ii) protection of the appellant from an irreparable harm and (iii) if the interest of the appellant outweighs the interest of the respondent (*ad exemplum*, CAS 2001/A/324, CAS 2005/A/916, or CAS 2006/A/1100). The three elements must cumulatively exist in a concrete case so that the requested provisional measures can be ordered.

3. Arbitration CAS 2008/A/1447 E. v Diyarbakirspor, award of 29 August 2008 ,

13. In particular, the Panel considered that *“the non-payment or late payment of remuneration by an employer does in principle (...) constitute „just cause“ for termination of the contract (ATF 2 February 2001, 4C.240/2000 no. 3 b aa, CAS 2003/O/540-541, of 6 August 2004), for the employer's payment obligation is his main obligation towards the employee. If, therefore, he fails to meet his obligation, the employee can, as a rule, no longer be expected to continue to be bound by the contract in the future. Whether the employee falls into financial difficulty by reason of the late or non-payment, is irrelevant. The only relevant criteria is whether the breach of obligation is such that it causes the confidence, which the one party has in future performance in accordance with the contract, to be lost. This is the case when there is a substantial breach of a main obligation such as the employer's obligation to pay the employee. However, the latter applies only subject to two conditions. Firstly, the amount paid late by the employer may not be 'insubstantial' or completely secondary. Secondly, a prerequisite for terminating the contract because of the late payment is that the employee must have given a warning. In other words, the employee must have drawn the employer's attention to the fact that his conduct is not in accordance with the contract (see also CAS 2005/A/893; CAS 2006/A/1100)”* (CAS 2006/A/1180, para. 8.4.1).

4. Arbitration CAS 2006/A/1180 Galatasaray SK v. Frank Ribéry & Olympique de Marseille, award of 24 April 2007,

26. The non-payment or late payment of remuneration by an employer does in principle - and particularly if repeated as in the present case - constitute “just cause” for termination of the contract (ATF 2 February 2001, 4C.240/2000 no. 3 b aa; CAS 2003/O/540 & 541, non-public award of 6 August 2004); for the employer’s payment obligation is his main obligation towards the employee. If, therefore, he fails to meet this obligation, the employee can, as a rule, no longer be expected to continue to be bound by the contract in future. Whether the employee falls into financial difficulty by reason of the late or non-payment, is irrelevant. The only relevant criteria is whether the breach of obligation is such that it causes the confidence,

which the one party has in future performance in accordance with the contract, to be lost. This is the case when there is a substantial breach of a main obligation such as the employer's obligation to pay the employee. However, the latter applies only subject to two conditions. Firstly, the amount paid late by the employer may not be "insubstantial" or completely secondary. Secondly, a prerequisite for terminating the contract because of late payment is that the employee must have given a warning. In other words, the employee must have drawn the employer's attention to the fact that his conduct is not in accordance with the contract (see also CAS 2005/A/893; CAS 2006/A/1100, marg. no. 8.2.5 *et seq.*).

5. Arbitration CAS 2008/A/1568 M. & Football Club Wil 1900 v. FIFA & Club PFC Naftex AC Bourgas, award of 24 December 2008 ,

56. According to art. 17 para. 2 of the FIFA Regulations, FC Wil, as the Player's new club, is jointly and severally liable with the Player for the payment of the applicable compensation. This liability is independent of any possible inducement by or involvement of FC Wil to a breach of contract, as confirmed by the CAS (Cf. CAS 2006/A/1100; CAS 2006/A/1141 and CAS 2007/A/1298, 1299 & 1300).

6. Arbitration CAS 2007/A/1429 Bayal Sall v. FIFA and IK Start & CAS 2007/A/1442 ASSE Loire v. FIFA and IK Start, award of 25 June 2008 ,

17. According to Article 17 para. 2, Saint-Etienne is jointly and severally liable for the payment of this amount. This clause is evidently mandatory and the Panel therefore is not in a position to dismiss the second Appellant from this obligation although there was to the Panel's findings no inducement from the side of the second Appellant (cf. CAS 2006/A/1100; CAS 2006/A/1141; CAS 2007/A/1298, 1299 & 1300).

7. Arbitration CAS 2007/A/1320-1321 Feyenoord Rotterdam v. Clube de Regatas do Flamengo, award of 26 November 2007 ,

23. In a recent case (CAS 2006/A/1180 issued on 24 April 2007), the CAS ruled that the *"non-payment or late payment of remuneration by an employer does in principle – and particularly if repeated as in the present case – constitute "just cause" for termination of the contract (ATF 2 February 2001, 4C.240/2000 no. 3 b aa; CAS 2003/O/540 & 541, non-public award of 6 August 2004); for the employer's payment obligation is his main obligation towards the employee. If, therefore, he fails to meet this obligation, the employee can, as a rule, no longer be expected to continue to be bound by the contract in future. (...) Whether the*

employee falls into financial difficulty by reason of the late or non-payment, is irrelevant. The only relevant criteria is whether the breach of obligation is such that it causes the confidence, which the one party has in future performance in accordance with the contract, to be lost. This is the case when there is a substantial breach of a main obligation such as the employer's obligation to pay the employee. However, the latter applies only subject to two conditions. Firstly, the amount paid late by the employer may not be “insubstantial” or completely secondary. Secondly, a prerequisite for terminating the contract because of late payment is that the employee must have given a warning. In other words, the employee must have drawn the employer's attention to the fact that his conduct is not in accordance with the contract (see also CAS 2005/A/893 [...]; CAS 2006/A/1100 [...] marg. no. 8.2.5 et seq.)”.

8. Arbitration CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, award of 29 June 2007, 36. In a recent case (CAS 2006/A/1180), the CAS ruled that the “*non-payment or late payment of remuneration by an employer does in principle – and particularly if repeated as in the present case – constitute “just cause” for termination of the contract (ATF 2 February 2001, 4C.240/2000 no. 3 b aa; CAS 2003/O/540 & 541, non-public award of 6 August 2004); for the employer's payment obligation is his main obligation towards the employee. If, therefore, he fails to meet this obligation, the employee can, as a rule, no longer be expected to continue to be bound by the contract in future. Whether the employee falls into financial difficulty by reason of the late or non-payment, is irrelevant. The only relevant criteria is whether the breach of obligation is such that it causes the confidence, which the one party has in future performance in accordance with the contract, to be lost. This is the case when there is a substantial breach of a main obligation such as the employer's obligation to pay the employee. However, the latter applies only subject to two conditions. Firstly, the amount paid late by the employer may not be “insubstantial” or completely secondary. Secondly, a prerequisite for terminating the contract because of late payment is that the employee must have given a warning. In other words, the employee must have drawn the employer's attention to the fact that his conduct is not in accordance with the contract (see also CAS 2005/A/893 [...]; CAS 2006/A/1100 [...] marg. no. 8.2.5 et seq.)”.*

9. Arbitration CAS 2007/A/1358 FC Pyunik Yerevan v. L., AFC Rapid Bucuresti & FIFA, award of 26 May 2008

52. According to art. 17 para. 2 of the FIFA Regulations, AFC Rapid, as the Player's new club, is jointly and severally liable with the Player for the payment of the applicable compensation. This liability is independent of any possible inducement by or involvement of AFC Rapid to a breach of contract, as confirmed by the CAS (Cf. CAS 2006/A/1100; CAS 2006/A/1141 and CAS 2007/A/1298, 1299 & 1300).

16. Arbitration CAS 2004/A/748 Russian Olympic Committee (ROC) & Viatcheslav Ekimov v. International Olympic Committee (IOC), United States Olympic Committee (USOC) & Tyler Hamilton, award of 27 June 2006 (9 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2009/A/1781 FK Siad Most v. Clube Esportivo Bento Gonçalves, award of 12 October 2009 ,

6. CAS Panels have interpreted the term “decision” within the meaning of Article R47 of the Code broadly (cf. CAS 2008/A/1583&1584, no. 5.2.1). The concept of an appealable decision has been defined in the case law of the CAS as follows:

“A decision is thus a unilateral act, sent to one or more recipients and is intended to produce legal effects” (CAS 2004/A/659, no. 36; CAS 2004/A/748, no. 89)

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility or a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2008/A/1705, para. 5.2.1; CAS 2005/A/899, no. 61; CAS 2004/A/748, no. 89).

2. Arbitration CAS 2008/A/1705 Grasshopper v. Alianza Lima, award of 18 June 2009,

3. CAS formations tend to interpret the term “decision” within the meaning of Art. R47 of the Code broadly (cf. CAS 2008/A/1583 & 1584, no. 5.2.1). The concept of an appealable decision has been defined e.g. in the case law of the CAS as follows:

“A decision is thus a unilateral act, sent to one or more recipients and is intended to produce legal effects” (CAS 2004/A/659, no. 36; CAS 2004/A/748, no. 89).

“In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the

body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility of a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2005/A/899, no. 61; CAS 2004/A/748, no. 89).

3. Arbitrations CAS 2008/A/1583 Sport Lisboa e Benfica Futebol SAD v. UEFA & FC Porto Futebol SAD & CAS 2008/A/1584 Vitória Sport Clube de Guimarães v. UEFA & FC Porto Futebol SAD, award of 15 July 2008 ,

3. In its written pleadings the Second Respondent refers to the fact that the CAS has consistently held that for an act to qualify as a “decision” for the purposes of Art. R47 of the Code, one must refer not to formal criteria, but to substantive criteria. Thus, for example, it is stated in the decision CAS 2004/A/659, no. 36 (confirmed in CAS 2004/A/748, no. 90; CAS 2005/A/899, no. 63) that, “(...) *the form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not (...)*”. However, said decisions cannot automatically be applied to the present case because the facts involved were different. Those cases concerned the fact that a sports organization cannot prevent a judicial act from being reviewed by the CAS simply by couching it in different terms as regards its form, i.e. calling it an ordinary letter or notice, not a decision. For such cases the CAS has decided that – regardless of the form chosen – there is an (appealable) decision if the measure “*materially affects the legal situations of the addressee and the other concerned persons*” (CAS 2004/A/748, no. 91; CAS 2005/A/899, no. 61).

4. Arbitration CAS 2008/A/1634 Hertha BSC GmbH & Co KgaA v. Football Association of Serbia, award of 17 December 2008,

10 b) - CAS 2004/A/748:

“In light of the above CAS precedents, the Panel finds that the IOC President “s letter of 23 September 2004 contained in fact a clear statement of the resolution of the disciplinary procedure against Mr Hamilton. That statement had the additional effect of resolving the matter in respect of all interested parties: “the Disciplinary Commission [...] is being dissolved, and the IOC will not be pursuing sanctions regarding this matter”. As a consequence of this ruling, the anti-doping case against Mr Hamilton was closed and Mr Hamilton could retain his gold medal; at the same time the other competitors (and in particular Mr Ekimov and Mr Rogers) could not benefit from the possible disqualification of Mr Hamilton. In other words, the legal situations of the addressee and of the other concerned athletes were materially affected. [Emphasis added]

It seems also evident from the text of the letter (the “IOC hereby informs you” and “the IOC will not be pursuing sanctions”) that the IOC President intended such communication to be a decision issued on behalf of the IOC.

Accordingly, the Panel has no hesitation in finding that the IOC President “s letter dated 23 September 2004 – without taking position on whether this Presidential action was within his powers or not – is a true “decision” of the IOC (hereinafter referred to as the “Decision of 23 September 2004”) and, thus, can be appealed under Art. R47 of the Code”.

5. Arbitration CAS 2008/A/1633 FC Schalke 04 v. Confederação Brasileira de Futebol (CBF), award of 16 December 2008 ,

10 b) - CAS 2004/A/748:

“In light of the above CAS precedents, the Panel finds that the IOC President “s letter of 23 September 2004 contained in fact a clear statement of the resolution of the disciplinary procedure against Mr Hamilton. That statement had the additional effect of resolving the matter in respect of all interested parties: “the Disciplinary Commission [...] is being dissolved, and the IOC will not be pursuing sanctions regarding this matter”. As a consequence of this ruling, the anti-doping case against Mr Hamilton was closed and Mr Hamilton could retain his gold medal; at the same time the other competitors (and in particular Mr Ekimov and Mr Rogers) could not benefit from the possible disqualification of Mr Hamilton. In other words, the legal situations of the addressee and of the other concerned athletes were materially affected. [Emphasis added]

It seems also evident from the text of the letter (the “IOC hereby informs you” and “the IOC will not be pursuing sanctions”) that the IOC President intended such communication to be a decision issued on behalf of the IOC.

Accordingly, the Panel has no hesitation in finding that the IOC President “s letter dated 23 September 2004 – without taking position on whether this Presidential action was within his powers or not – is a true “decision” of the IOC (hereinafter referred to as the “Decision of 23 September 2004”) and, thus, can be appealed under Art. R47 of the Code”.

6. Arbitration CAS 2008/A/1564 World Anti-doping Agency (WADA) v. International Ice Hockey Federation (IIHF) & Florian Busch, award of 23 June 2009 ,

15. These general observations on the sphere of activity and obligations of IIHF and relevance of IIHF rules for players having been made, the Panel refers to art R47 of the Code which

stipulates three prerequisites for CAS jurisdiction (cf CAS 2004/A/748, n° 83; CAS 2008/A/1471 & CAS 2008/A/1486, n° 5.1):

- there must be a “decision” of a federation, association or another sports-related body;
- “the (internal) legal remedies available” must have been exhausted prior to appealing to the CAS;
- the parties must have submitted to the competence of the CAS.

7. Arbitration CAS 2007/A/1373 FINA v/ CBDA & G., award of 9 May 2008 ,

13. The concept of an appealable decision (including an appeal against the failure to make a decision) has been defined in the well-established case law of CAS as follows:

“The form of the communication has no relevance to determine whether there exists a decision or not. In particular, the fact that the communication is made in the form of a letter does not rule out the possibility that it constitutes a decision subject to appeal. The form may only be an indication of the intent of the body issuing the communication, which may be taken into consideration. However, the form is not sufficient to find whether there is a decision or not” (CAS 2005/A/899). “A decision is thus a unilateral act, sent to one or more determined recipients and is intended to produce legal effects” (CAS 2004/A/659). “In principle, for a communication to be a decision, this communication must contain a ruling, whereby the body issuing the decision intends to affect the legal situation of the addressee of the decision or other parties. However, there can also be a decision where the body issues a ruling as to the admissibility or inadmissibility or a request, without addressing the merits of such request” (CAS 2005/A/899). “An appeal for denial of formal justice is possible when the authority refuses without reason to make a ruling or it delays a ruling beyond a reasonable period” (CAS 2004/A/659); “if a body refuses without reason to issue a decision or delays the issuance of a decision beyond a reasonable period of time, there can be a denial of justice, opening the way of an appeal against the absence of a decision” (CAS 2005/A/899; see also CAS 2004/A/748).

8. Arbitration CAS 2010/A/2091 Dennis Lachter v. Derek Boateng Owusu, award of 21 December 2011 ,

3. It is undisputed that, pursuant to Article 186 para. 1 of the PILA, the Panel has the so-called *Kompetenz-Kompetenz*, i.e. the authority to determine whether it has jurisdiction to adjudicate

the merits of the appeal (see CAS 2004/A/748, para. 81 *et seq.*). In view of the Respondent's preliminary objections, the Panel has decided to bifurcate the proceedings and adjudicate the preliminary issues by means of an arbitral award in accordance with Article 186 para. 3 LDIP.

9. Arbitration CAS 2007/A/1396 & 1402 World Anti-Doping Agency (WADA) and Union Cycliste Internationale (UCI) v. Alejandro Valverde & Real Federación Española de Ciclismo (RFEC), award of 31 May 2010

26. And in TAS 2009/A/1869, the following was said:

“Selon la définition du Tribunal fédéral, une décision est un acte de souveraineté individuel adressé au particulier, par lequel un rapport de droit administratif concret, formant ou constatant une situation juridique, est réglé de manière obligatoire et contraignante. Les effets doivent se déployer directement tant à l’égard des autorités qu’à celui du destinataire de la décision” (ATF 101 Ia 73, JdT 1977 I 67). Il s’agit donc d’un acte unilatéral adressé à un ou plusieurs destinataires déterminés et destiné à produire des effets juridiques (BOVAY B., Procédure administrative, Berne 2000, p. 253 s.).

Bien que les règles de procédure administrative ne soient pas directement applicables aux décisions émanant d’associations de nature privée, la jurisprudence du TAS considère que les principes qui en émanent définissent de manière adéquate les éléments principaux d’une décision (cf. TAS 2007/A/1293, para 29 ; CAS 2005/A/899, para 60).

En l’occurrence, il est constant que l’ordonnance de classement du 27 mai 2009 constitue une décision au sens de la définition ci-dessus rappelée. Il s’agit en effet d’un acte unilatéral de l’Autorité de recours SFL adressé au FCC La Chaux-de-Fonds SA et destiné à produire des effets juridiques dans la mesure où il met fin à la cause et confère un caractère définitif à la décision de la Commission des licences de la SFL.

En ce qui concerne la prise de position du 4 juin 2009, la jurisprudence du TAS a déjà eu l’occasion d’établir que l’existence d’une décision n’était pas tributaire de la forme en laquelle elle était rendue. Ainsi, une communication sous forme de lettre peut parfaitement constituer une décision susceptible de faire l’objet d’un appel au TAS (cf. notamment CAS 2007/A/1251, para 30 ss ; CAS 2005/A/899, para 63 ; CAS 2004/A/748, para 86 ss).

Toutefois, seule une communication affectant la situation juridique de ses destinataires ou de tiers peut constituer une décision (cf. CAS 2008/A/1633, para. 31 et les réf. citées ; CAS 2004/A/748, para. 91)”3.

17. Arbitration CAS 2003/O/482 Ariel Ortega v/ Fenerbahçe & Fédération Internationale de Football Association (FIFA), award of 5 November 2002 (7 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitrage TAS 2005/A/916 AS Roma c. Fédération Internationale de Football Association (FIFA), sentence du 5 décembre 2005 ES1,

2. Arbitration CAS 2003/O/486 Fulham FC / Olympique Lyonnais, preliminary award of 15 September 2003,

13. The view of this Panel is that there is, in the present case, no need, and thus no legal basis, to stay the Decision. According to the Decision, Fulham should pay to OL a certain sum of money. To execute and enforce such a decision, OL would need the assistance of the competent official state authorities. However, because of the present pending ordinary arbitration, OL is not legally in the position to enforce the Decision (cf. CAS 2003/O/453). The Panel relies upon and adopts the reasoning of CAS in its decision dated 16 June 2003 (CAS 2003/O/460, § 5.3): *“The Panel has concluded that it need not make any ruling on this application. The Decision is one made by a Swiss private association, and as such it cannot be legally enforced, if it is challenged, either before the ordinary courts, pursuant to Art. 75 of the Swiss Civil Code, or, as in the present case, before an arbitral tribunal, such as the CAS (see Margareta BADDELEY, *L’association sportive face au droit – Les limites de son autonomie*, Basel 1994, pp. 224-226 and pp. 309-312; Jean-François PERRIN, *Droit de l’association (art. 60-79 CC)*, Fribourg 1990, pp. 141-142)”* (see also CAS 2003/O/460; CAS 2003/O/469; CAS 2003/O/482).

3. Arbitration CAS 2008/A/1453 Elkin Soto Jaramillo & FSV Mainz 05 v/ CD Once Caldas & FIFA, preliminary decision of 8 February 2008,

19. It follows from the above that the three cumulative conditions for the stay of the restriction are met. As a consequence, the application for a stay of the disciplinary Decision is to be allowed. We are gratified to note that this conclusion is consistent with the main-stream of CAS jurisprudence e.g. CAS 2003/O/482, CAS/2004/A/780 to which we have had careful regard.

4. Arbitration CAS Arbitration CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, award of 29 June 2007 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov, order of 31 August 2006,

19. As to the risks that the Appellant suffers an irreparable damage pursuant to the definition of the Swiss Federal Tribunal (ATF 126 I 207), for a player to be denied the opportunity to play during four months would cause him damage irreparable if the Panel to be appointed were eventually to find that the suspension should be set aside (Preliminary decision in CAS 2003/O/482; CAS 2004/A/780). At this stage, it appears thus that the execution of the particular disciplinary sanction contained in the Decision would result in an immediate harm to the Appellant, which would be difficult to compensate, assuming that the appeal would be eventually admitted.

5. Arbitration CAS 2008/A/1644 M. v. Chelsea Football Club Ltd., award of 31 July 2009,

30. Under the first point of view, the Panel notes that the award of compensation on the basis of the unamortised acquisition costs is not only explicitly provided by Article 22 of the Regulations, but also consistently upheld in the CAS jurisprudence (CAS 2003/O/482; CAS 2008/A/1519 & 1520, principle found to be “reasonable” also in CAS 2007/A/1298, 1299 & 1299, even though the Panel found that such criterion could not be applied because the player had remained with the club in question for a period longer than the initially agreed contractual term – in other words, because the acquisition cost had already been amortised over the initial term of the contract).

6. Arbitration 2005/A/876,

27. Fourthly, the Panel finds support for its ruling in this matter in the decision CAS 2003/O/482, where the player was considered liable to pay damages to the club for having left the club without just reason.

7. Arbitrages TAS 2005/A/902 Philippe Mexès & AS Roma c. AJ Auxerre & TAS 2005/A/903 AJ Auxerre c. Philippe Mexès & AS Roma, sentence du 5 décembre 2005,

23. Toutefois, la Formation souhaite clarifier cette question en rappelant que, selon une jurisprudence bien établie, une décision d’une association sportive condamnant au paiement d’une somme d’argent n’a pas force exécutoire au sens du droit suisse dès lors qu’un appel a été intenté à son encontre et que la cause est pendante devant l’autorité d’appel. La Formation s’appuie notamment sur le raisonnement complet et détaillé fait par le TAS à ce sujet dans une sentence du 16 juin 2003 (CAS 2003/O/460, § 5.3) dans laquelle il a été jugé que: “*The Panel*

has concluded that it need not make any ruling on this application. The Decision is one made by a Swiss private association, and as such it cannot be legally enforced, if it is challenged, either before the ordinary courts, pursuant to Art. 75 of the Swiss Civil Code, or, as in the present case, before an arbitral tribunal, such as the CAS (see BADDELEY M., L'association sportive face au droit – Les limites de son autonomie, Basel 1994, pp. 224-226 and pp. 309-312; PERRIN J.-F., Droit de l'association (art. 60-79 CC), Fribourg 1990, pp. 141-142)” (cf. aussi CAS 2003/0/460; CAS 2003/0/469; CAS 2003/0/482).

18. Arbitration CAS 2003/O/527 Hamburger Sport-Verein e.V. v. Odense Boldklub, award of 21 April 2004 (8 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2004/A/594 Hapoel Beer-Sheva v. Real Racing Club de Santander S.A.D. award of 1 March 2005,

21. In CAS 2003/O/527, the Panel found [at para 7.4.6] that on the one hand the Claimant had not proven that “**the effective costs**” – referred to also as “*real and effective costs*” – incurred by the Respondent for the formation and the education of L. were lower than the ones calculated on the basis of the indicative amounts mentioned in the FIFA Circular Letter no. 826. On the other hand, the Respondent had not brought forward any factual arguments in support of its primary claim, namely that the training compensation should have been augmented, but had contented itself with a reference to the general assumption according to which the education is considered to be completed at age 21 (Art. 13 of the FIFA Regulations). It had not submitted any evidence which demonstrated that it continued to invest in the player’s education after he started to play regularly with the “A” team. In the absence of such evidence, the salary of the player had to be regarded as reflecting his actual market value and not as an investment.

24. As stated herein, for the implementation of the FIFA Regulations, FIFA has issued numerous Circular Letters. Although these Circular Letters are not regulations in a strict legal

sense, they reflect the understanding of FIFA and the general practice of the federations and associations belonging thereto. Thus, the Panel considers these Circular Letters to be relevant for the interpretation of the FIFA Regulations (see also CAS 2003/O/527 para. 7.3.1).

29. The Panel's opinion on this issue is consistent with the opinions recently rendered by other CAS Panels on similar issues (CAS 2003/O/469, p. 32; see also CAS 2003/O/527, p. 11; CAS 2003/O/506, p. 18).

2. Arbitration CAS 2009/A/1810 & 1811 SV Wilhelmshaven v. Club Atlético Excursionistas & Club Atlético River Plate, award of 5 October 2009,

55. The rules however give the possibility to a club objecting to a training compensation calculated on the basis of the indicative amounts mentioned in the FIFA regulations, to prove that such compensation is disproportionate on the basis of concrete evidentiary documents, such as invoices, costs of training centers, budgets, and the like. It shall thus prove such disproportion, failing which the indicative, general amount would apply (CAS 2003/O/500, award of 24 February 2004, p. 13, par. 7.10; CAS 2003/A/527, p. 14, par. 7.4.3; CAS 2004/A/560, p. 15, par. 7.6.2; CAS 2006/A/1027, p. 18, par. 8.40; CAS 2007/A/1218, p. 18, par. 82).

3. Arbitration CAS 2006/A/1027 Blackpool F.C. v. Club Topp Oss, award of 13 July 2006,

36. Pursuant to Art. 42 para. 1(b)(iv) of the the FIFA Regulations, the Dispute Resolution Chamber "*shall have discretion to adjust the training fee, if it is clearly disproportionate to the case under review*". However, the general principle of equal treatment of the member federations requires that such adjustments must be based only on criteria established by the applicable rules and regulations (CAS 2003/O/527).

4. Arbitration CAS 2006/A/1029 Maccabi Haifa FC v. Real Racing Club Santander, award of 2 October 2006,

24. According to CAS jurisprudence a player that regularly plays in the "A" team of a club is to be deemed as having completed his training. In the case CAS 2003/O/527, it was stated that:

"L. signed his first non-amateur contract with the Respondent on 1 October 1996. During season 1996-1997, he played five times with the Respondent's "A" team. During season 1997-1998, he was engaged more regularly and played 15 times with the "A" team. At that time, he

already spent many years with the Respondent's club and was noticed for his good technical skills and speed. L. can therefore be considered as having completed his training period before the beginning of season 1997-1998, in view of the scale, the characteristics and the level of game the Respondent's club at that time".

5. Arbitration CAS 2006/A/1192 Chelsea Football Club Ltd. v. M., award of 21 May 2007,

30. Circular letter no. 769 summarizes and explains the main point of the basic regulations and is an admissible aid to construction as it reflects the understanding of FIFA and the general practice of the federations and associations belonging thereto (see CAS 2003/O/527).

6. Arbitration CAS 2008/A/1705 Grasshopper v. Alianza Lima, award of 18 June 2009,

38. Further guidance in matters dealing with training compensation is given by the FIFA circular letter no. 826. FIFA has issued a number of circular letters that serve to clarify the implementation of the FIFA rules and regulations. Although these circular letters are not regulations in a strict legal sense, they reflect the understanding of FIFA and the general practice of its members. The Panel therefore considers the circular letters as relevant for the interpretation of the FIFA regulations (cf. CAS 2004/A/560, no. 7.3.1; CAS 2003/O/527, p. 10).

7. Arbitration CAS 2007/A/1320-1321 Feyenoord Rotterdam v. Clube de Regatas do Flamengo, award of 26 November 2007,

44. This case is primarily governed by the FIFA Regulations. For the implementation of the FIFA Regulations, the FIFA has issued a certain number of Circular Letters. Although these Circular Letters are not regulations in a strict legal sense, they reflect the understanding of the FIFA and the general practice of the federations and associations belonging thereto. Thus, the Panel considers these Circular Letters to be relevant also for the interpretation of the FIFA Regulations (CAS 2003/O/527, p. 10; CAS 2004/A/560, p. 9; CAS 2004/A/686, p. 8). However, in the view of the nature of the Circular Letters, a strictly word oriented interpretation of the Circular Letters should not prevail over an intention-oriented interpretation. In other words, when interpreting the FIFA Regulations, FIFA's true intention shall be sought without exclusive regard to the literal meaning of the Circular Letter. The Panel has to interpret the latter according to the requirements of good faith and in line with common usages. Finally, constant practice within FIFA can help in interpreting how FIFA, as an association, and its direct and indirect members, understood and applied FIFA Regulations.

8. Arbitration CAS 2006/A/1177 Aston Villa FC v. B.93 Copenhagen, award of 28 May 2007
42. In the present case, the compensation due for the training of M. is to be calculated taking into account the prescribed criteria. M. was born in 1987 and played for B.93 two months during the season 2001, the whole season 2002 and half of the season 2003. Pursuant to Art. 7 para 2 of the Application Regulations, the amount of compensation for players aged 12 to 15 must be based on the training and education costs for category 4. According to the FIFA Circulars no. 769 and 826, three years must account for such period, namely the season during which the player turns 12, 13 and 14 (see CAS/2004/A/594, par. 7.2.4 and CAS 2003/O/527).

19. Arbitration CAS 95/142 L. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 14 February 1996 (7 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 96/149 A.C. / Fédération Internationale de Natation Amateur (FINA), award of 13 March 1997,

8. It was not contended by FINA that the absence of a declaration of Salbutamol in the doping test form would constitute a doping offence. The obligation to declare in Rule MED 4.11 (quoted above) is not an obligation, the breach of which is attended by any sanction (see MED 4.17 which is the exclusive code in relation to sanctions). This interpretation is consistent with that of the Tribunal in the case CAS 95/142 which said: *“The absence of a declaration does not in itself constitute a doping offence”*.

2. Arbitration CAS 98/222 B. / International Triathlon Union (ITU), award of 9 August 1999,
16. This Panel shares the opinion expressed in the above quoted awards that the rule on strict liability is essential and, indeed, indispensable for an efficient fight against doping in sport and for the protection of fairness towards all competitors and of their health and well-being (cf. CAS 96/156 F. v. FINA p. 42). In fact, in the opinion of this Panel, as far as the proof of guilt is concerned, the rule on strict liability should be construed as going even further than creating

merely a presumption of guilt on the side of the athlete. The concept of “responsabilité objective” in civil law (where this rule stems from) is stricter than that: by making the subject liable regardless of his guilt, it renders the question of guilt irrelevant and allows for exoneration only in very limited and usually exhaustively listed cases, such as “force majeure” or wrongful act of a third person (see also the discussion of the term “strict liability” in the context of doping in CAS 95/142 L. v. FINA, in *Digest of CAS Awards 1986-1998*, op. cit., p. 230, n° 13).

3. Arbitrage TAS 97/180, P. & consorts / Fédération Internationale de Natation (FINA), sentence du 14 janvier 1999,

5. En l'espèce, la Commission, suivant la jurisprudence L. c/FINA (TAS 95/142, in Recueil TAS, p. 225 ss.) et F. c/FINA (TAS 96/156) considère comme douteux le bien-fondé de la sanction impérative de suspension d'une durée de quatre ans, en raison de son caractère éventuellement disproportionné dans certains cas.

4. Arbitration CAS 2001/A/317 A. / Fédération Internationale de Lutttes Associées (FILA), award of 9 July 2001,

31. When weighing up the interests of both sides the Panel is of the view that the interests of the athlete take precedence over those of the federation to enforce a rule of "strict liability". The contrary view would only be acceptable if a strict liability rule were the only meaningful weapon in the fight against doping. (see BADDELEY M., in: FRITZWEILER J. (ed), op. cit., p. 9, 22; SCHERRER U., op. cit., p. 119, 127; see also CAS 95/142 L. v/ FINA, Digest, p. 225, 231). As will be shown below, there are other means, in particular when allocating the burden of proof, to ensure an effective fight against doping without accepting the risk of sanctioning an athlete who is not guilty of an offence or whose level of guilt does not justify the full extent of the sanction.

5. Arbitration CAS 2000/A/281 H. / Fédération Internationale de Motocyclisme (FIM), award of 22 December 2000,

16. As a general rule, in cases of strict liability offences it is sufficient that the federation is able to show that a forbidden substance was found in the urine of the athlete and that the positive test result of the sample was not affected by procedural defects in the laboratory. On the other hand an additional proof of negligence or wilful behaviour will not be necessary

since the question of guilt will not be raised (for the concept of strict liability, see CAS 95/142 L. v/ FINA, CAS Digest, p. 225, 230).

6. Arbitration CAS 2000/A/310 L. / International Olympic Committee (IOC), award of 22 October 2002,

19. The CAS has consistently applied the principle of strict liability where justified by the terms of the doping control rules at issue: CAS 95/141 C. v/ FINA, Digest I, p. 215 at pp. 219-220; CAS 95/142 L. v/ FINA, Digest I, p. 225 at pp.230-231

7. Arbitration CAS Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 December 1998

7. The Panel will consider these submissions generally but notes, in order to dispose of the point, that while inadequate failure to disclosure medication contrary to DC.10.6 may not be a doping offence: [see CAS 95/142 in *Digest of CAS Awards 1986-1998*, Staempfli Editions, Berne 1998 (hereafter: “*Digest*”), p. 233, n. 22; CAS 96/149 in *Digest*, p. 256, n. 8] this, however, was not in any event the charge made against the Appellants.

20.Arbitration CAS 91/56 S. / Fédération Equestre Internationale (FEI), award of 25 June 1992 (7 Αναφορές)

Αναφέρεται στις:

1. Arbitration CAS 2001/A/317 A. / Fédération Internationale de Luttés Associées (FILA), award of 9 July 2001,

39. The principle of presumption of guilt and rebuttal thereof by the athlete has also been applied by several CAS decisions, not only with respect of the rules of the FEI which expressly provide for a presumption of guilt, but also in connection with regulations which appear to follow a system of liability without fault (see CAS 91/56 S. v/ FEI, Digest, p. 93, 95; CAS 92/63 G. v/ FEI, p. 115, 120

2. Arbitration CAS 2000/A/281 H. / Fédération Internationale de Motocyclisme (FIM), award of 22 December 2000,

13. Without any doubt the burden of proof that a doping offence has been committed lies with the federation. This follows from the general rule that the burden of proof is incumbent upon the person who is alleging the guilt of another (CAS 91/56, S. v/ FEI, CAS Digest, p. 93, 95).

The presumption of innocence operates in favour of the athlete until the federation proves that a doping offence has been committed.

3. Arbitration CAS 98/208 N., J., Y., W. / Fédération Internationale de Natation (FINA), award of 22 December 1998

16. As to the Appellant's counter-arguments the Panel notes:

- those CAS cases which focus on lack of intent as a defence to a doping offence were concerned with differently drafted rules (e.g. CAS 91/56 S. v. FINA in *Digest*, p. 93; see also TAS 96/156 F. v. FINA, para.13.2-13.3 where it was contemplated that under the old FINA Rules, the Appellant could put forward a defence of inadvertent ingestion)

4. Arbitration CAS 99/A/246 W. / International Equestrian Federation (FEI), award of 11 May 2000,

31. The Panel notes that it is a widely accepted general principle of sports law that the severity of a penalty must be in proportion with the seriousness of the infringement. The CAS has evidenced the existence and the importance of the principle of proportionality on several occasions. In the cases TAS 91/56 (*S. v. FEI*) and TAS 92/63 (*G. v. FEI*), the CAS stated that “*the seriousness of the penalty [...] depends on the degree of the fault committed by the person responsible*” (*Digest of CAS Awards 1986-1998*, Staempfli Editions, Berne 1998, 96 and 121).

5. Arbitrations CAS 2008/A/1583 Sport Lisboa e Benfica Futebol SAD v. UEFA & FC Porto Futebol SAD & CAS 2008/A/1584 Vitória Sport Clube de Guimarães v. UEFA & FC Porto Futebol SAD, award of 15 July 2008,

41. The Panel first points out that care must be taken when applying criminal principles to the disciplinary jurisdiction of sports associations. At first such an application seems logical; after all, the terms disciplinary measure, penalty and sanction are all similar. Also, it often makes no difference from the point of view of the person affected whether the pain inflicted on him is imposed by a state or by a private institution (cf. for this opinion for example CAS 91/56, *Digest of CAS Awards I*, p. 99, 102, “*Toutefois, compte tenu de la gravité des mesures qui peuvent être prononcées à son encontre et qui s'apparentent d'ailleurs à des sanctions pénales (...)*”).

6. Arbitration CAS 2002/A/385 T. /International Gymnastics Federation (FIG), award of 23 January 2003,

12. Therefore, once a federation is able to establish and – if contested – to prove the objective elements of a doping offence, there is a presumption of fault on the part of the athlete. The principle of presumed fault on the part of the athlete does not, however, leave him/her without protection because he/she has the right to rebut the presumption, i.e. to establish that the presence of the prohibited substance in his/her body was not due to any intent or negligence on his/her part (CAS 2001/A/317 A. v/ FILA, award of 9 July 2001, p. 20). The athlete may, for example, provide evidence that the presence of the forbidden substance is the result of an act of malicious intent by a third party (CAS 91/56 S. v/ FEI, Digest of CAS Awards I, p. 93, 97;)

7. Arbitration CAS 2000/A/310 L. / International Olympic Committee (IOC), award of 22 October 2002

24. If the IOC meets its initial burden of proof, the principle of strict liability creates a presumption that a doping offence has been committed. The burden of proof then shifts to the athlete. An athlete may rebut this presumption by adducing clear evidence to demonstrate, for example, that the requisite procedure for collecting the sample was not followed, the chain of custody of the sample was broken, the sample containers were not properly sealed, or there were laboratory errors which call into question the results of the sample analysis: CAS 91/56 S. v/ FEI, Digest I, p. 93 at pp. 96-97;

III ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Ο σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να διερευνήσει τη δημοσιευμένη γνώση για τις υποθέσεις που έχουν προσφύγει στο ανώτατο δικαστήριο. Για να πραγματοποιηθεί η εργασία θα ακολουθηθεί συγκεκριμένη μεθοδολογία που θα περιλαμβάνει το σχεδιασμό της συλλογής των πληροφοριών για τη συγγραφή της εργασίας.

Δείγμα

Μέσα από περίπου 470 υποθέσεις που έχουν προσφύγει στο CAS θα μελετηθούν , αναλυθούν και σχολιαστούν οι 20 σημαντικότερες υποθέσεις απ όλα τα αθλήματα.

Μέσα και διαδικασία συλλογής των δεδομένων

Στο στάδιο αυτό θα κατασκευαστεί πρωτόκολλο στο οποίο θα περιγράφονται με σαφήνεια τα βήματα που θα ακολουθηθούν στην αναζήτηση των ερευνών στο πεδίο των υποθέσεων του CAS.

Το πρώτο βήμα είναι να προσδιοριστούν οι βάσεις δεδομένων στις οποίες θα γίνει αναζήτηση για άρθρα σχετικά με το θέμα. Τέτοιες είναι οι ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, που καθιστούν την αναζήτηση πολύ πιο συστηματική και αποτελεσματική. Υπάρχει όμως ο περιορισμός στο ότι οι περισσότερες βάσεις δεδομένων περιλαμβάνουν μόνο άρθρα σε περιοδικά και έτσι αποκλείονται βιβλία και κεφάλαια βιβλίων. Οι βάσεις δεδομένων που θα διερευνηθούν είναι οι:

<http://jurisprudence.tas-cas.org/sites/CaseLaw/Shared%20Documents/Forms/PerSport.aspx> .

<http://www.tas-cas.org/history>

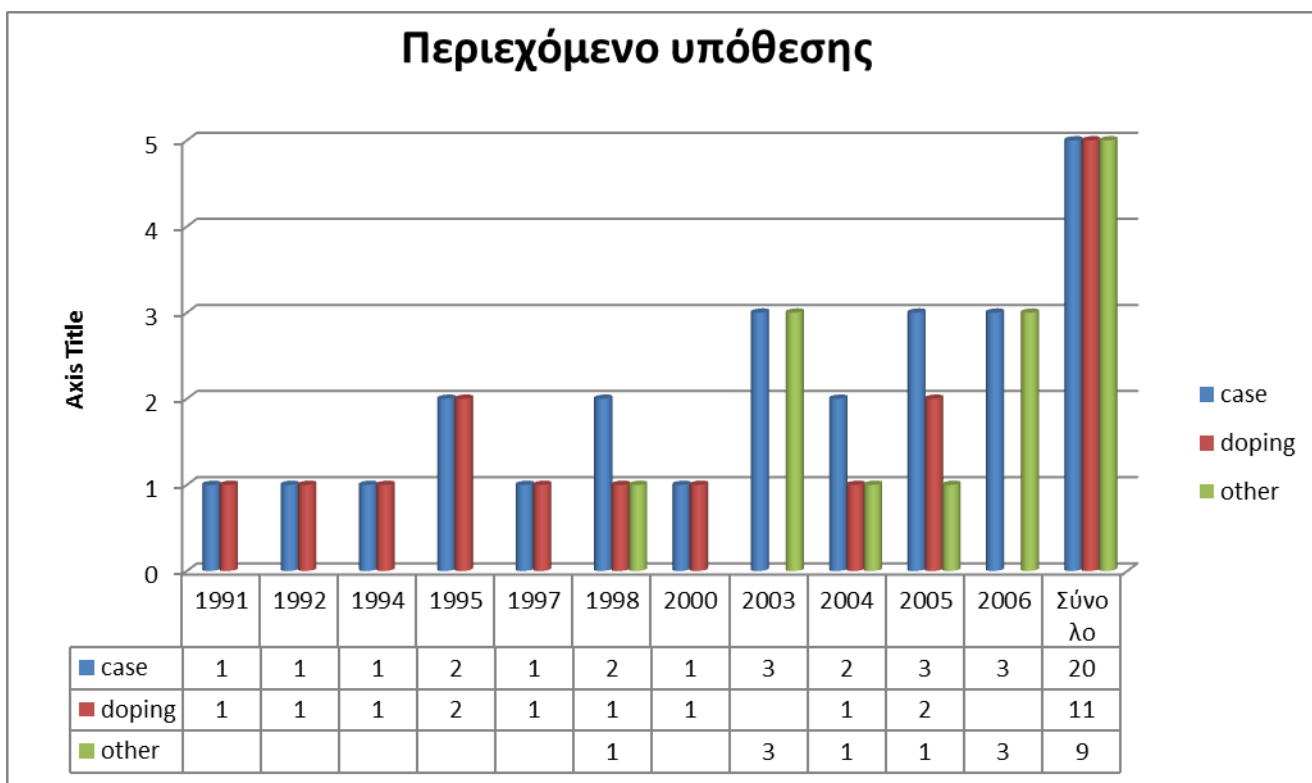
http://www.asser.nl/upload/sportslaw-webroot/cms/documents/cms_sports_id59_1_ISLJ_2004-1-2Def.5.pdf

Πρώτα θα χρησιμοποιηθούν για την αναζήτηση στο διαδίκτυο οι λέξεις κλειδιά όπως : CAS, landmark cases,αθλητικό δίκαιο, ντόπινγκ, lex sportiva, . Όλα τα άρθρα και οι πληροφορίες που θα παρουσιάζουν ενδιαφέρον θα αποθηκευθούν σε συγκεκριμένο αρχείο για να χρησιμοποιηθούν στη συνέχεια.

Κατόπιν, θα γίνει αναζήτηση πληροφοριών στα βιβλία της νομικής βιβλιοθήκης. Τα σχετικά κεφάλαια από τα βιβλία θα φωτοτυπηθούν και θα αρχειοθετηθούν σε ειδικό φάκελο.

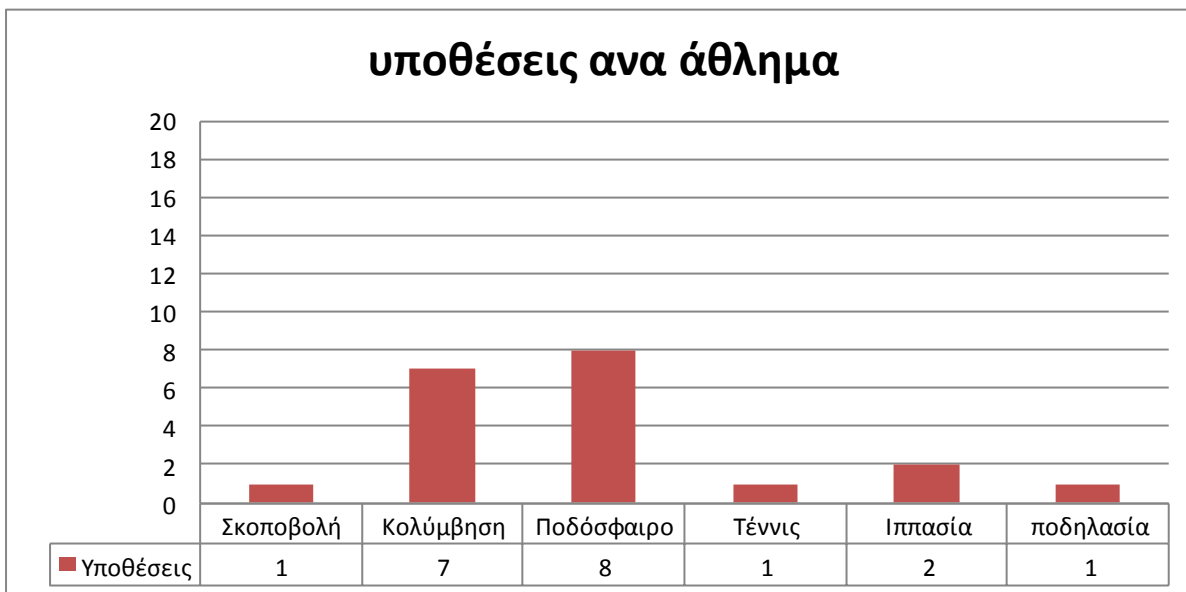
IV
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Πίνακας 1

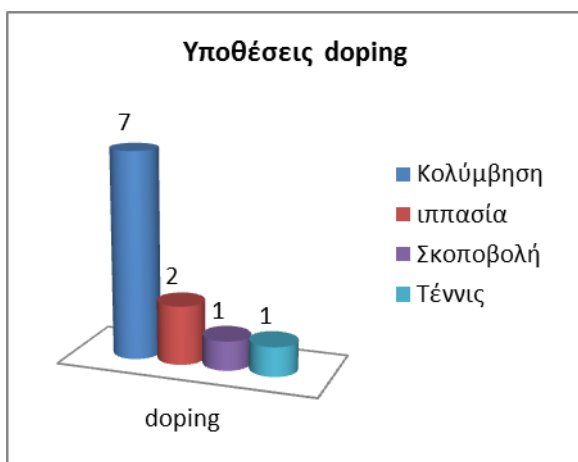
Στον πίνακα 1 βλέπουμε τον αριθμό υποθέσεων ανά έτος άλλα και ποιες από αυτές αφορούσαν υποθέσεις ντόπινγκ και ποιες όχι. Παρατηρούμε ότι από τις είκοσι υποθέσεις οι έντεκα ήταν ντόπινγκ, ουσιαστικά οι παραπάνω από τις μισές.

Πίνακας 2

Στον πίνακα 2 βλέπουμε από το σύνολο των είκοσι υποθέσεων σε ποιο άθλημα αντιστοιχούν και παρατηρούμε ότι οι περισσότερες σημαντικές είναι από τον χώρο της κολύμβησης και του ποδόσφαιρου αφού είναι και τα δυο αθλήματα με τις πιο πολλές υποθέσεις κατά το πέρασμα των χρόνων που απευθύνονται στο Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού.

Πίνακας 3

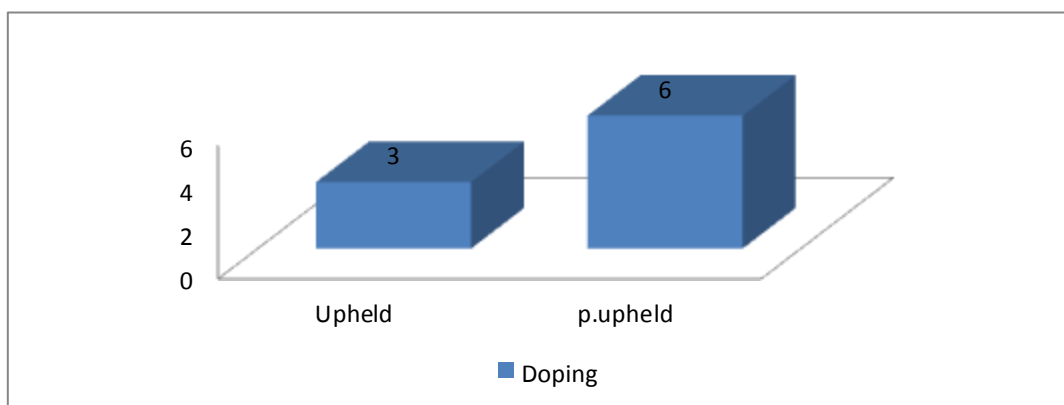
Στον πίνακα 3 παρατηρούμε ότι από τις είκοσι (20) υποθέσεις οι έντεκα απασχόλησαν το Δικαστήριο με αίτια το Ντόπινγκ. Από τις έντεκα υποθέσεις ντόπινγκ οι 7 είναι από τον χώρο της κολύμβησης ,2 από το άθλημα της ιππασίας και από μια έχουν τα αθλήματα σκοποβολή και τένις.

Πίνακας 4

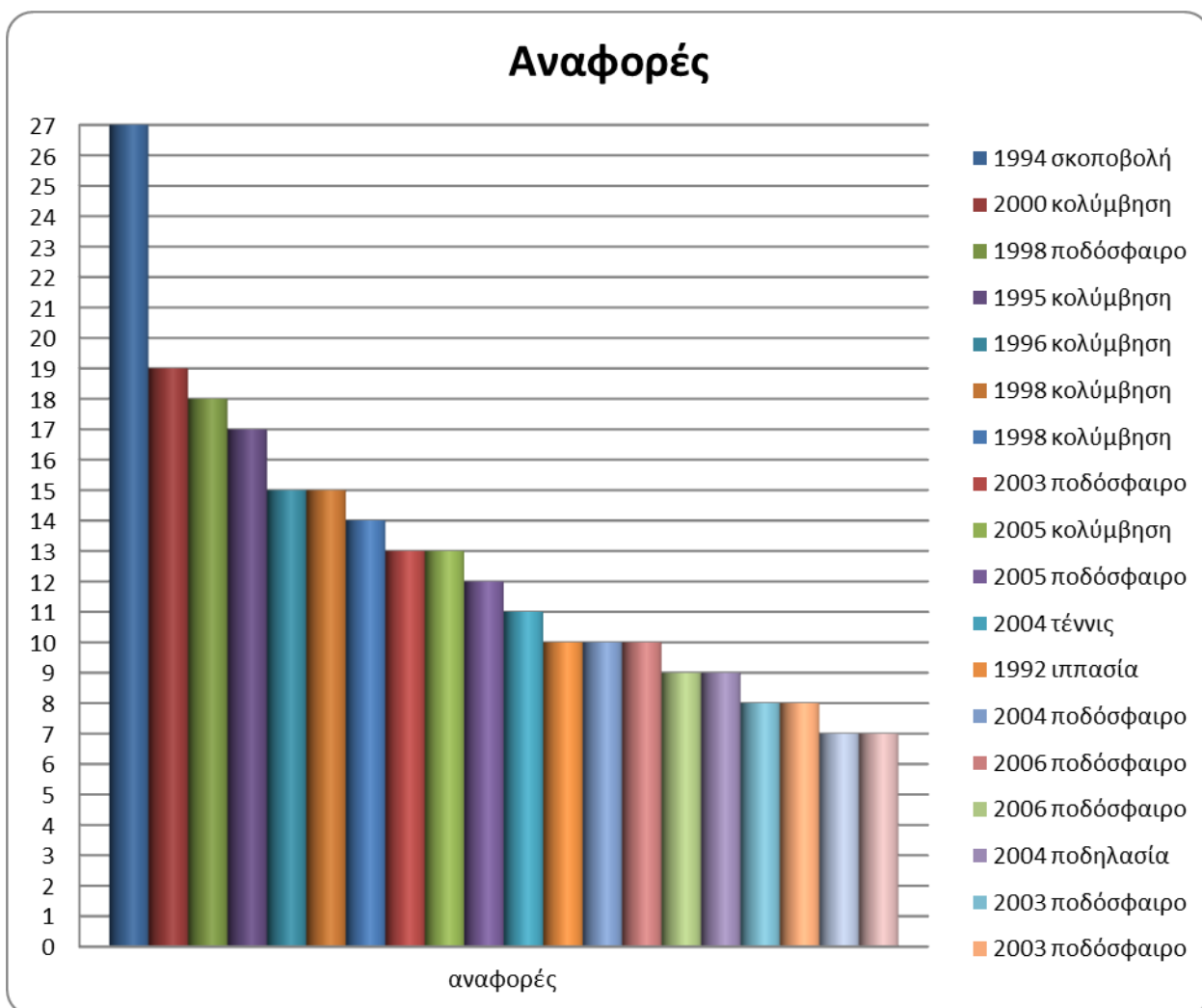
Στον Πίνακα 4 βλέπουμε από τις 20 σημαντικότερες υποθέσεις ποιες από αυτές απορρίφθηκαν, ποιες προσφυγές δικαιωθήκαν και ποιες έγιναν δεκτές εν μέρει. Παρατηρούμε εμφανώς ότι οι περισσότερες απορρίφθηκαν.

Πίνακας 5

Στον Πίνακα 5 βλέπουμε τις υποθέσεις που έγιναν δεκτές ή εν μέρει δεκτές . Από τις 9 υποθέσεις οι 6 δικαιωθήκαν ενώ οι 3 έγιναν εν μέρει δεκτές άλλα και οι 9 υποθέσεις αφορούν υποθέσεις ντόπινγκ.

Πίνακας 6

Στον Πίνακα 6 βλέπουμε όλες τις υποθέσεις κατά χρονολογική σειρά, αλλά από ποιο χώρο του αθλητισμού προέρχονται. Επίσης βλέπουμε κατά σειρά την σημαντικότητα της κάθε υπόθεσης, ανάλογα με το πόσες φορές έχει αναφερθεί στην συνέχεια σε επόμενες υποθέσεις στο CAS.

V

ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι υποθέσεις που αναφέρονται στο CAS αφορούν παρά πολλά ζητήματα . Ένα επικρατέστερο θέμα είναι το θέμα του ντόπινγκ. Από το 1991 μέχρι σήμερα, είναι ένα θέμα που έχει απασχολήσει πολύ , έχει διχάσει την κοινή γνώμη και για κάποιους αθλητές η διαδικασία του ντόπινγκ έχει αποβεί μοιραία για την καριέρα τους. Οι περισσότερες υποθέσεις αφορούν το θέμα του ντόπινγκ, είτε σε ουσίες που λήφθηκαν μέσω μιας φαρμακευτικής αγωγής , είτε γιατί ήταν ευθύνη του προπονητή, είτε μέσω μιας διατροφικής συνήθειας, που λόγω αυτής κατά καιρούς σε αθλητές, έχουν αφαιρεθεί μετάλλια και έχουν αποκλεισθεί από διαγωνισμούς . Επίσης πολλές φορές έχει απασχολήσει το CAS και η όλη διαδικασία του έλεγχου ντόπινγκ , οι ειδικοί κανονισμοί που ισχύουν καθώς και η λίστα απαγορευμένων ουσιών. Υποθέσεις έχουν απορριφτεί καθώς και κερδηθεί σύμφωνα με τους κανονισμούς. Επίσης μείζον θέμα είναι και οι υποθέσεις που αφορούν θέματα πειθαρχικά. Αθλητές έχουν διαγράψει από ολυμπιακές ομάδες, λόγω κακής συμπεριφοράς και μη συμμόρφωσης στους κανόνες του ολυμπιακού ιδεώδους, που διακρίνουν έναν αθλητή. Άλλα θέματα είναι τα κριτήρια επιλογής ενός αθλητή για την συμμετοχή του σε ολυμπιακούς αγώνες αλλά και η αλλαγή εθνικότητας . Στις υποθέσεις ποδόσφαιρου τα θέματα ποικίλουν, καθώς και οι αιτίες προσφυγής όπως όροι στα συμβόλαια, κριτήρια εθνικότητας ,το θέμα της πολυμετοχικότητας και θέματα ντόπινγκ. Σε κάθε άθλημα οι λόγοι προσφυγής στον CAS διαφοροποιούνται και διαμορφώνονται σύμφωνα με τις ανάγκες και απαιτήσεις του κάθε αθλήματος.

Όλες οι υποθέσεις που προσέφυγαν στο Ανώτατο Δικαστήριο CAS, κρίθηκαν από τους αρμόδιους, σύμφωνα με τους κανόνες και τις εκάστοτε ισχύουσες νομολογίες. Παρεκκλίσεις από τους κανόνες δεν διαπιστώθηκαν σε καμία περίπτωση και όλες οι υποθέσεις εξετάστηκαν με αυστηρά και απόλυτα κριτήρια, στηριζόμενα πάντα στην δίκαιη αντιμετώπιση του κάθε προσφεύγοντος και στην απονομή δικαιοσύνης.

Ο θεσμός του CAS θεωρείται πολύ ισχυρός και σύμφωνα με τον τρόπο αντιμετώπισης των αθλητών διαπιστώνεται ότι υπήρχε πάντα προτεραιότητα στην προάσπιση των συμφερόντων τόσο των υπολοίπων συμμετεχόντων στους αγώνες, όσο και στην ίδια την ιδέα του αθλητικού ιδεώδους.

VI ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ
Court of Arbitration for Sport (CAS) Συγγραφέας: Π. Δέδες, Α. Ζαγκλής Έκδοση 2006
2. Παπαλουκάς, Μ. (2012). Ευρωπαϊκή Αθλητική Αγορά. Θεωρία & Νομολογία. Έκδοση Παπαλουκά
3. Παπαλουκάς, Μ. (2010). Αθλητισμός: Νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Παναγιωτόπουλος, Δ. «ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ Ι», Νομική Βιβλιοθήκη 2005.
5. Παναγιωτόπουλος, Δ. «ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΙΙ», Νομική Βιβλιοθήκη 2006.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Panagiotopoulos, D. (2011). «Sports Law. Lex Sportiva & Lex Olympica». Ant. N. Sakkoulas Publishers.
2. Papaloukas, M. (2010). Sport: Case law of the European Court of Justice. Papaloukas Edition.
3. Gardiner, S. (2006). Sports Law. Cavendish Publishing Limited. UK.
4. Weatherill, S. (2007). European Sports law. TMC Asser Institute. The Netherlands.

Ιστότοποι

<http://jurisprudence.tas-cas.org/sites/CaseLaw/Shared%20Documents/Forms/PerSport.aspx> .

<http://www.tas-cas.org/history>

http://www.asser.nl/upload/sportslaw-webroot/cms/documents/cms_sports_id59_1_ISLJ_2004-1-2Def.5.pdf